

بازرسی شد
۳۶ - ۳۷

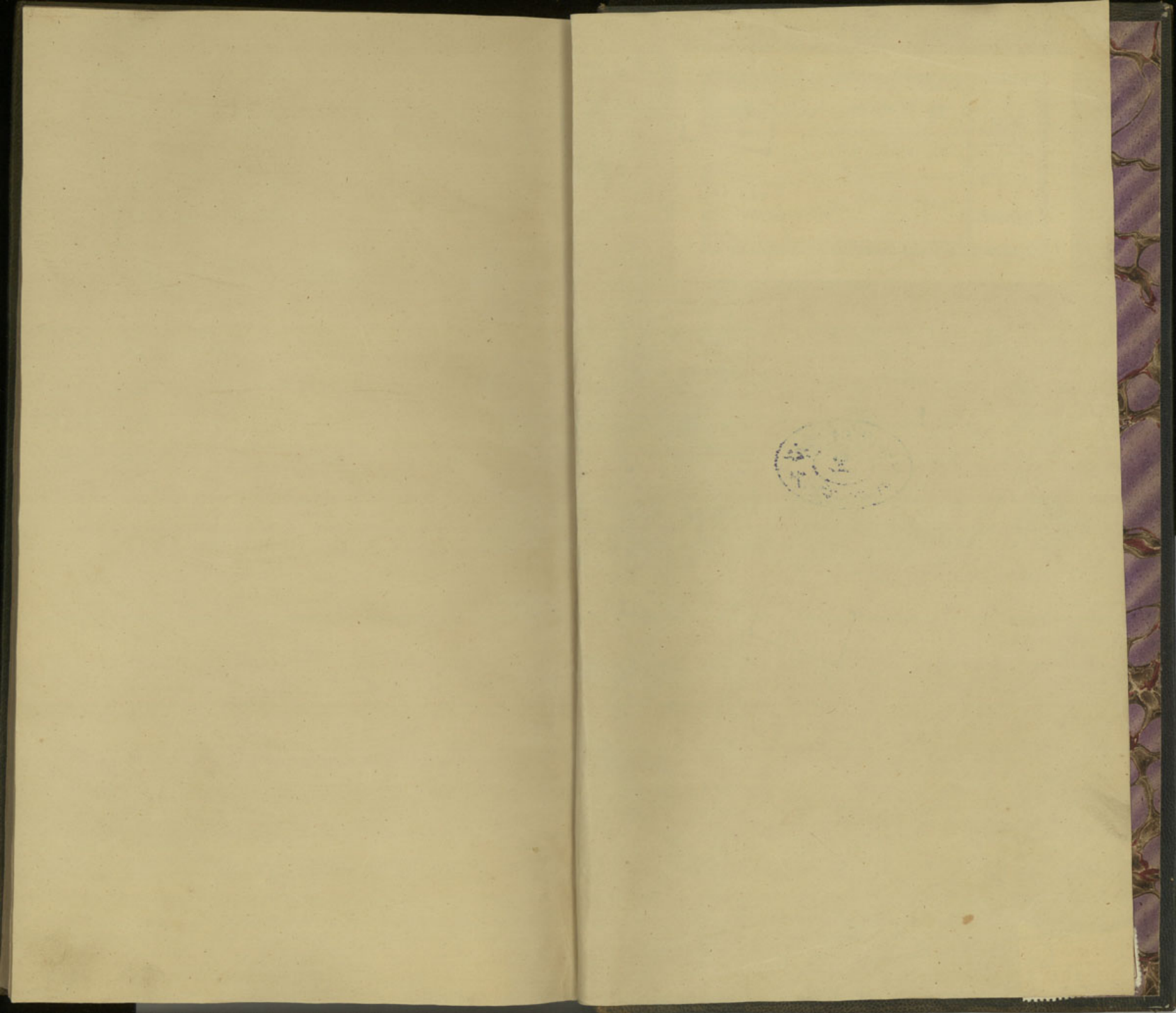
بازدید شد
۱۳۸۲

۹۵۹۶

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: کام آبرو	مؤلف:	
موضوع:	شماره ثبت کتاب:	۹۵۸۳۲
تاریخ: ۵۴۷۲	شماره قفسه: ۶۶۹۶	

کتاب فهرست شده
۵۴۷۲

Faint circular blue ink stamp, possibly a library or archival mark, located in the center of the right page.

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم

بعد از حمد و سباسب خالق آسمان و زمین و ستایش و ستایش و در جهان آفریننده عالم ابرام و ایجاد و برآوردن و داد و فرمانروایان عدالت نهادن و در دو نام و در سر و در سر بر اینها سلطان مالک اصفی صلی الله علیه و آله و سلم و آل و عترت طاهره او خصوصاً سر آغاز نشو و نما حضرت و مناقب و ایام و صفیا مصداق کلام صدق انجام **انامدینه العلم و علی بابها** اب الأئمة المعصومین صلوات الله وسلامه علیه و علیهم اجمعین که از زمان جوهر علوم و اخبار دین و در نهایت سالک یقین اند بر آری زمین خردمند سخن سنج که نکته نگاران مخالف دانش و معنی آریان و عاقبت مسخندان اند پوشیده مانده که مستود این اقل العباد است که در نشی در صدر صحیفه اول تاریخ عالم آرای عباسی مرقوم بلکه بیان کرده اند و چون توفیق الهی فریب حال در بقی امانی و آمال کرد و صیحه دویم از تاریخ مذکور همین اقبال مصون از اختلال شهریار جوان بخت کامکار کامران خلاصه دو دمان صنوف شان صفوی بیان فرمانروای قایلیم عدل داد و ناسخ قوانین کاسره و کیان و پیشرو اولوئی عمان جهانداری گوهر گشای خلافت و شهر یاری عظام با خلاص حضرت شاه و ولایت پناه یعنی خاقان کیتیستان کردن با بارگاشای ظل الهی که در قوع انوار معدلتش خورشید بر روشنی بخش عرصه جهان است در دو مقصد نگاشته بلکه بیان نگار کرده اند **مقصد اول** از جلوس سعادت تا نوس نفاست سی سال که بقرن سعادت افزاین ایام فرماندهی فرمانده زمان است **مقصد دوم** از آغاز قرن دوم که بر زمان حضرت صاحب الزمان متصل با بدیل تذکر حکایات غریبه در ایات عجیبه در کار چون

مقصد اول منبجی که از پیش گذشت رقم تحریر و نگارش است که در مقصد ثانی که آمدیم که بین الطوائف از عمر ایام یافته این نسخه عالم آرای جامع نگار منون خاطر اخص ازین است رقم اختتام پذیرفته این تاریخ از زمان رسالت سخن گذاری از جوی بار فضل فضل الهی سه مرتبه و شاداب گشته بر حسب خواهش و آرزو نیمه مراد بار آورده و ما توفیق الایمانه آغاز قرن دوم **سنه سیلان بیل ترکی مطابقت و غنیزین الف بجزی سال** **سنه و یکم جلوس عباسی است** سخن برداریم که در زمانه کوه و در واقع سنه سابق مطابقت حسن و غنیزین و الف خبر یافته که در داستان این سال قتلان بهما یون در واقع فرار یافته بخت اقامت و شرف منازل خوب و حمام مرغوب ساخته و در خانه ارکان دولت و عیان حضرت بر ملک و قضا و منظره بجزیب داده و زمستان در انکار بخت فراخوشی و غنی گذرانیده و چون ایام ششمنی گشته بهار خجسته آثار قدم بر ساط و لکت شی عالم آرای نهاد و نوروز فریروز بهر آنکه بخت و روح خدای طراوت بخش علم نشاط کرد یعنی خورشید جهان آرای بعد از انقضای سه ساعت و چهل و دو دقیقه روز دو شنبه و در دویم شهر ربیع الاول بر سر منزل حوت برهن خرامیده بر تو سعادت بر برج حمل انداخت **سنه** آغاز بهار دلگشا است ایام لطافت هواست و بهایب است شتابان چون عارض درامی خجستان چون روزی چند از ایام نشاط افروز نوروز گذشت و هوای واقعی روی بگری آورد از بورت قشلاق کعب واقعه شده ریات شهر بار زمان بجانب بلاغات کرجستان در حرکت آمد از سواخ اقبال کردن ایام **سنه** در ایام ظهور آمد **فخ قلو قلا تعویج آب** که جمعی از کفره که جستان بدان حصصین آمده اظهار نبی طغیان ستیوه در آن قلعه عالی با ساس بر فراز کوهی رفیع و زبر قلعه منیع و قدرت که از هیچ طرف سرب کوبی ندارد و ارتفاعش شباهت که از گاه قلعو نامکانی که محاطان اقامت دارند با قصد و شصت زیننه بایه بالامی پذیرفت و بی شکفت اگر قلعو مذکور سوازی آب انباری که از آب باران پر میشود و چشمه آبی میدانت گنده تخریب و چون و الا کوهی بر لنگره و قمره شمال آن قلعو سپهر شمال نمیرسد در بقوت بخش اقبال حصول از اختلال بهما یون اعلی زنی و میرک پتیا سس در دهامی کرجان بی ایمان راه یافته و دست در دهن استیمان زدند و بکرات خان و الی کار بیل شفق خود ساخته بر آن ابد قلعو را سپهر دید و محصوران از عواطف خرد و اندر طلعت مان پر کشیده بعضی که از راه ملازمت بکرات خان در ششند بکار بیل رخصت یافته بعضی دیگر بارالانان فرهاد و حجت بنیاد و قلا ز حوا

زمان اسودگی یافتند و چندی از نعلبکیان موکبش همی بجز است قلمو نامور گشته در خلال این حال مساجد جلال
رسید که و همی از بقعه استیون کر جیان که از جمیع شیخ و مسلمانان غازیان در جنگها و بیو لها خبریده بودند
در ولایت شش جمع آمده در مقام خلاف و شقاق اند چون نایره غضب در باره ان پید و تان از نعلبکی
دشت و هنوز شعل غضب انطا پذیرفته بود فوجی از افواج قاهره را بر سر ان تخت برکشگان فرود گشته
فرستاده و متعاقب انکه در زمان یک بوزر باشی غلامان نیز با فوجی از غلامان به نهب و اسارت ان
نامور گردانیدند و زمره مجاهدان چون بلای آسمانی ناگهان بر سر وقت ان خون گریختن رسیده و چون
انگزه فخر بدست در آمدند از نادان محتر و بسیاری از نصاری بد اختره بعضی شمشیر و بعضی دیگر
با کوه کان در زمان بقعه السیف اسیر و دستگیر گشته و گرفتار انرا بارودی تهاون آوردند و مورد
شیخ یاس و عقوبات کوناگون گشته در سیاه سنگاه قهر قهرمانی جان بستگی میدادند چون خاطر انور
از ممتات کرستان کاخ فراغت یافت ریات جلال بجای تفسیر در حرکت آمد و بکارت خان
والی کار تیل بلوازم خدمت و نیز بانی برد اختره زیاده از مامل متفقدات شایانه و خلع قاهره بادشانه
شرف امتیاز یافت و از انجا عثمان عزیمت بجانب سخوت مطوف گردانیده چند روز در منازل
ملک اتابک نوده ملک میرمن سخوتی که از زمره بکجستان صادق العقیده ابن دودمان تقدس اند
عشرت بر ابوده از انجا لوای توجیه بر سیلا فات کوچیکه و تکلیف از اختره در روزی چند در منزلت مواصل بحر
کوچیکه و ان سرزمینها با حضرت مینوشال و تیمهای انب زلال کونتر شمال ان دشت و جیان روزگار بخوبی
دخوشندی گذرانیدند **در لشکر فرستادن بر سر دوش روم بر داری قرچقای خان سپهسالار**
ایران و از انجا جانب خط و ان در ان اوقات که سلطان کوچیکه و بکتر خیم سلا فات اقبال بود و متواتر
از جانب روم جو سبیس الله خبر رسانیدند که سلطان احمد خان بادشاه ملکه روم سراز مصالح که
در سال گذشته مجددا بوساطت محمد باشاه سردار تمهید یافته بود و بچیده و با غنوا و فدا و اخذ او
محمد باشاه را بقصص متمم ساخته از منصب وزارت اعظم معزول گردانید و بجای خود نصیبای سال گذشته
اشاره خلیل باشاه را وزیر اعظم و سره دار گردانیده و مقرر گشته که در بن سال در حال اناطولی فتلاقی
اختیار نموده در اول بهار سال آینده با اتفاق جانی بیک گرای خان بادشاه تا انرا لشکر دیار بحرین بفرستد

بالرعی

بالرعی از قاپو تولی که عبارت از عساکر درگاه عالیت از عمیه استنبول هر دن آمده متوجه جلال فتلاقی است
بعد از تحقیق این اخبار از تدبیر صاحب کلاهین مصالح ملک داری است صاحب سنجونان پیشین گفته اند
بشخصی یکی نامه تون گشت برای لشکر را بشکلی پشتله را می ملک را اقتضای ان کرد که در دوات
و در ان باره محمل عبور کرد و در وقت از صامت و مناطق برد اختره نوعی نمایند که در سال آینده از بابائی فرجه
دخیرت و نعل عبور کرد و در ان ایام باره شنوار کرد و لهذا قرچقای خان را که بمن تربیت شایانه و دلگور
و کار دانی شایسته سرداری بود بلقب ارجمند سپهسالاری امینار بخشیده و سردار لشکر طغرایی گردانید
و چند روز در فرج بلاغ کوچیکه بمان عساکر نظارت ان برده اختره او را با فوجی از جنود منصور بدان خدمت
نامور گردانیده روانه نمودند و موکب بهایین قل از سیلاق مذکور است کارکنان بکارت اب ارسال نمودند
عبور فرموده از راه کرگرتوجه اهر شدند و بعد از زیارت مرقد منور حضرت سلطان السالکین شیخ
شهاب الدین اهری قدس سره اغرق راه رقبه اهر گذار گشته چهریده و بسیاری بقصد زیارت حضرت
سلطان الا و لیا و برهان الاصفیاضی اللاد الدین و مراد متبرک شایخ عظام صغیر نورانده مراد هم
بدر الارشاد ارسیل توجیه فرمودند و قرچقای خان با عساکر حضرت نشان بخدی که نامور بود و کما فی
اقدام نموده اول بجانب ارض روم رفته تا بابی قل عثمان باز نگشایدند حسن باشاک از وزیر و با شایان
مستبر و میده و سیکلر علی ارض روم بود از خدمت سباه منصور در شهر و قلمو خبریده قدرت مقابل و مدافعیان
و کرد و ای از شیخان رومیه که اظهار بخلد نموده هر دن آمده بودند تا بصدقه مقدمه بخشش در این سباه از با
نیاروده بعد از محاربه و ستیزه و او بر منفرم گشته بشهر درآمدند و غازیان جلالت شعار تا بابی حصار رانده
از رومیه قبیل و جمعی دستگیر شدند و قرچقای خان چند روز قیام اقامت در ان ولایت نصب نموده فوج
انواع قاهره را با طرف و جوانب بناخت فرستاد و جنود قرچقای خان تا امت ان ولایت را بر نوبت غارت
انتفاع و زراعت از اختره و قیقا از دایق و برانی فرود گزینت نمودند و از انجا مقصی اللهم روی توجیه بجانب
ولایت دان آوردند و چون چهر باش را بکلکو سیکلر سکی وان و بین الجمهور بکلکولاش مشهور بود و بکشت
شکر و افزونی جاه و خدمت و دبیری و شجاعت از سایر با شایان امینار دانت و در سال گذشته در سراسر
با برود انی خان و امر اعمار به نموده غالب آمده بود از باده نخوت و غرور سر گشته و عوجها بلندی میکرد

و بعضی از باب رأی و تکریم خرم و دور در ندرتشی منظور شده صلاح نمیدیند کبر سروران زو و ندرت را که جنود
قراباشن سفراض مردم کشیده اند و اسبهای ایشان از بسیاری ترده و ننگ و دوزخ کارمانند و
نکلو باشت و سخن بیلکان و ان با اسبمان آسوده و لشکر بسیار جمع نموده بیشتر وقت مستعد
کارزار اند مباد چشم زخمی رسد بعد از مشاهده و کنگاش از امر اعظام و در پیش سفیدان لشکر کرس
در خور عقل و در یافت آنچه بخاطر میرسد القای نموده اند اقرار فرار یافت که چون باشت اند کور و ملین
عشیرا که در این جهت نموده اند از تقریر و وار و بن مکرر استماع شده که زیاد از بازنده و هزار کشیدند
بلکه کینه اند در حضورت بهلول از محاربه انگروه قالی کردن و این ساعه نمودن لاین دولت فایره و نام
و ناموس قراباشن نیت از عا که سفورده بر کس اسب زبون داشته باشند بجانب غیر بر
و تیم و فوجی از دلیران عرصه بیجا از سوار و پیاده و تفکیک انتخاب نموده ما و باقی الطاف الهی وجود
اقبال شای روی توجه بصوب دشمن اودیم و امید داریم که نظر و نظرت قرین حال منوبان دولت
روز افزون گشته بفتح و فیروزی اختصا صل با یوم اکثر اعیان سپاه این رأی را پسندیده و شنیده
نمای کوچ بجانب وان در دادند چون یکدم مرصه قطع شد قضیه بس عیب و لطیفه بس غریب از بچه
غیب رخ نمود و از لطیفه عجبی نکلو باشت بدلول این مصرع که **م** فی دست تو بیا بدختر تیغ تو
الودلی **م** مکانات غرور و بنیاد و دعویهای بلند بی ادانه بافته بدت اگر د حکاری بقل آمد **م** **م**
کشیدند در عمر باشت و نکلو باشت و بجی یک ولد در کجا جان به تیغ یکدیگر ببلاده و نقد بر خاک
د **م** که کیفیت این واقعه غریبه که از تفاوت مسوح گشته جانات نکلو باشت جنوی که بجز بر سر در سینه
رومیه بر تهور و مردانگی و دلیری و ولادری استعمار یافته و در از اهدامات و جان سپارنها که در لغو
فانواده عثمانی از و صادر گشته بود بمرتب بلندایالت و باستانی ترقی کرده درین هنگام بکلر سکی
ولایت وان بود چون حقیقت رفتن فرحهای فغان سپهسالار با منظم سپاه قراباشن بطرف انصاف
تزو او تحقیق بهت از و فور بلند پروازی بحیال محال دستبردار کرد و میزان قبایل و عشایر
و ارتقا خود را جمع آورده با ده دوازده هزار کس از وان بیرون آمد و در فوجی تیز تر شتاب انداخته بر تنب
وغارت انحد و بردارد چون بقاره نوحی حوالی جالدران رسید مشخص کردید که کفر و فری از قراباشن

سور

از اراضی مردم مظفر و منصور عود نموده عزیمت جانب وان دارند اراده خاطر شنیدن بود که بقیه سپاه انحد و
سختی و سه خیلان عشایر را که تا غایت جمع نشده باشند جمع آورده بحرب قتال و مدافعت جنود و اقبال
بردارد و امر اگر در انجام با او بودند صلاح در محاربه ندیده با یکدیگر قرار دادند که هر یک بجای مقام خود نشسته
بمخاطب حال اهل و بیشتر و استحکام امنه و حفظ حال قطع خود بردارند زیرا که چون قراباشن بدان
رسد آتش ملا با کافره و لول و انشوب در میان قبایل و عشایر افتاده و تفرقه و برکنندگی روی خواهد
اولی نیت که باشت نیز بجانب خطه وان بازگشته تکلم داشتی شهر و قلعه نماید که اکثره که بحیث صیانت
عیال و حفظ ناموس و مال از سر او برکنده گشته استعداد محاربه نخواهد داشت عیال الدین و لاشرف
بیلیس بدین عزیمت عیان از مافت باشت کشیده بی اجازه در حضرت بجانب بیلیس رفت بجای یک
ولد در کجا جان نیز کبر عزیمت حکاری و سه در اراضی بقیه بود اراده رفتن کرد چون اینقدر مسوح بهشت کردید
مانع رفتن گشته چاوشی بطلان فرستاد و او تمهید معذرت برداخته تساهل مینمود و چاوش
بی اندامی کرده بدشنام رسانید و بشمشیر تنیدید که بده جا بیلی از ملازمان بجی یک نام بی اندامی
چاوش نیارده و شمشیری بجانب او انداخت چون دست فتنه در از تیغ حاد تیز بود و کجا کار کرده و
بقل رسید نکلو باشت از واقعه خبر یافته شعله غضبش زباید کشیده بجی را فرستاد که بجز از قهر او بیارند
فرستادگان وقتی رسیدند که اودی شکر حکاری کوچ کرده خود نیز با خواص و اعیان روانه بود از فتنه آید
تخلف صرح نتوانست کرد در واقعت انجماعت باردهی باشت آمد در حین ملاقات با او خوشنویز آغاز
نموده دست بقایه شمشیر برده بجانب او دید یکد و نفر از ملازمان معتقد بجی یک رفتن او بودند منصوب
باشت قصد گشتن او در بی تامل و دلیری کرده پیش دیده زخمی بر باشت زدند و شکر اربابان نیز کشیدند
زخمی بجی یک زدند از نقد برای و اقبال شاهی بود و بان زخمها از هم گذشته راه عدم جمودند و از طریق
چند کس دیگر گشته گشتند چون سردار بود کرده از میان رفته بود و آواز و در و شوکر قراباشن حفظ
بیر رسید و لول و انشوب در میان سپاه افتاده و هیچ طرف پروای تراخ و انتقام از یکدیگر نگذرد هر کس
حال خود برداشت و امید بجانب وان بازگشته طبقات اگر هر یک بکجا خود رفتند و بر روی اقبال
ان جمعیت روی برکنندگی آورده دو دشمن قوی بدین سانی دفع شد این بجی یک بر کجا جان تنگ

فناج نشد و سببی چنان که گفت نشان نرسید و جفتین این فتح که مقدمه فتوحات غنیمی بود بمساج حلال
رسید امرا مذکور متفقدات شاهانند سراسر از ارض عمر یک با بعلی قلیخان شاملوسه پند که در ری نگاهدارد
ع و دیگر خبری از او نیامد **دیگر از سوغه قضیه از حال سلطان احمد خان** که در خلال اینحال بنظهور میوت
دوازده نقات متروکه بین چنین استماع افتاد که بعد از فرستادن خلیل پاشا سلطان احمد خان بادشاه
روم را در فصل پانزدهمین سال بیماری عارض گشته چون مرض منکک بود معالجه و مداوی اطباء مغویه بیفایده
در همان چند روز بنا کلام عالم جوانی و لذات زندگانی را وداع کرده در محیه استنبول رخت برهنه
آخرت کشید و از آثار نرض عمد و پیمان کس جانب احد ممنوع و بین الخلاق مذمومت از عمر و دولت
تمتعی نیافت و در عمارتی که خود در استنبول ساخته بود مدفون گشت دو پسر کوچک داشت بزرگترین
عثمان که دوازده ساله بود و کوچکتر سلطان مراد که چهار ساله بود رئیس سفیدان سلسله آل عثمان مخصوصاً
فرز افاسی که بغایت معتبر و صاحب اختیار سراسری پادشاهی است بجهت هلاکت سن و وفور دسالی
بر آن زمام سلطنت و پادشاهی در قبضه اقتدار سلطان مصطفی برادر او که بخبط دماغ و شورش مزاج
منسوب میداشتند و بدین سبب از دست برادر صلاحی یافته سالم مانده بود و عورات در حریم نگاه میداشتند
آوازه جلوس او را در آنکاف شایع ساختند از سرودن دیار روم مسموع میگشت که سلطان مصطفی لشکر
بیارجم فرستاد و محاربه با مسلمانان قابل کلتین نمودن را بسیار کاره بود و در ایام برادر از خود را کمانی
با شورش دماغ و سودای طبیعت ملاحظه نموده از بمقول حکایت بزرگان او میگفت در خوفت کبر سیر
سلطنت قرار گرفت بار او خود یا بمصیبت فرزند افاسی و ارکان دولت با کرده فرزندش صلح مایل و در غیب
گشته قاسم بیگ سپهسالار مانده از آنکه دو سال قبل ازین متوجهی که مرقوم گشته قتل و بچلو جاوشن علی
و اسارای رومیه از کربستان با مکتوب صداقت اسلوب و ستانه و تحفه و هدایا برسم رسالت
فرستاده شده بود و سلطان احمد خان از غنا و دستگیر از مصلحت پنهان گشته در باره و غافل و زربده
راه ملاقات نکرده بود و در وقت قتل استنبول محبوس نگاه میداشتند طلب داشته بقاعده و این سخن مقرر
دید و قاسم بیگ شرف ملاقات و دستبوس دریافت تحفه و هدایا که در اندیشه رخصت انصاف یافت شرح
آسان و سوانح حالات که بنظور میوت در سال آینده مرقوم قلم وقایع نگار میگردد **دیگر از سوغه قضیه از حال سلطان احمد خان**

خان احمد خان و دایه یولغان اردلان است بر حکومت ملک مورد شرح و افوا که حضرت علی شاهی ظل العالی
در سال گذشته بخرمیر میوت خان احمد خان را که از عهد صبی در ظل تربیت و اوقات شایسته نشو و نما با خود
نزد پدرش فرستاده اند که چون او را که بسن و شوخیت در یافته من بود نزد پدر بوده اگر اراده از آنی بخواهد
تعلق گرفتند باشند بعضی ایروانی بعد از آنحال پدر پسر فاشین باشند و یولغان از آنجا که بعضی طبع
بشربت است که تا مرغی از حیثات باقی است با اختیار از تعلقات دنیوی به تخصیص مملکت و حکمرانی و عا
و برزگی که قطع تعلق بنمایند متوجه حضور انکه مبادا پس او را بی اختیار رساز از و خایب گشته پیش خود
راه ننداده بود و معنی از پدر و در میگشت در این حال در غیبی که یولغان از مکه شگاه جوهر پون از غیب
در استخاکام یکی از قلاع در محل و دیگر بود خان احمد خان با چند نفر از هواداران پوشیده و پنهان بکوشگاه
پدر رفته بطایف الحیل خود را با نذر دهن حصار افکنده بران حصار استوار گشتون بجز این چند سوار
بود مستولی کردید و بقیامیل و عث بر اردلان صلاهی انعام و جسان در داده جمعی کثیر از خواص اعیان
بر سر او جمع شده حکومت او را پذیرفتند یولغان چون برین حال اطلاع یافت چاره بخرضای خوبی
و تدارک خاطر سپزیده از عجز و ناتوانی و ضعف قوای جسمانی دست در قتر اک رضای سپرد و با ضرر و ملک
د مال باو که گشته حسب الصلاح بپسروی توجه بدرگاه عالم شاه آورد و در معذرت نامه با آنها که در این
سال از او بنظور میوت گشته بود گوشید و حضرت علی عجز و اگر پسر خود را فرستاد به بندگی این درگاه فرستاد
بود از آنجا خاص میوت بدستغال گویا گردید **رسمی است که مالکان خجریه** از او گشته بند بر حضرت علی
نظر بر خدایات و برین ان سلسله عنایت و التفات و باره او میدول داشته مقرر فرمودند که بدو سلطنت
اصفهان رفته بقیه عمر در آن عشرت آبا و مینور شرمت **ع** برآمد خاکش خاک شبت وصل فاقات انداخته
در سایه معدت و اوقات شایسته روزگار گذرانیده از حوادث دوران و قس و خوری که لازم حکام زمان است
برگزان باشند یولغان در آنوقت ستمین عزارت استاد تجاوز نموده در عشرت بود اما از صورت حالش
معلوم نمیکست که زیاد از اینها سال عمر داشته باشد **ساخته یکرا امدن جنود که بجز پسران و محاربه**
مردم و بجز آنکه در راه و با ندر کیه شرح واقعه که در راه با ندر و اوایل زمستان این سال امام قلیخان از یک
دلی با دارالینرموزی ستمی بر او کس از جنود بخارا بر سر کوکی ندر طغای دیوان یکی باشی ساخت خراسان

فرستاده ایشان از آب مویز عبور کرده مجروح و زخمی شدند و از آنجا با بیورد آمدند از راه جرجان رسیدند و یوسف
تاخت کرده از عبور ایشان منقرت و اسب بسیار بجاعت بیات و جنگلگر و غیره هم رسیداراده
تاخت مشدند نفوس داشته اند که فرج بحار به محراب بخان با لشکر حصار بایشان رسید خوف و
هر اسب با نگاره مستولی گشته تاب توقف نیامده در کمال سراسیمگی و اضطراب راه مراجعت پیش
گرفته و کیفیت بحار به مذکور برین پنج سب که موازی یکدیگر و با بقدر فقر میاورد تا در او از بیکه حصار
گرفته وقت و بوان سبکی مذکور مأمور بوده اند معاقبت و محمی آمده اند که بخت کمر حقی که در سرداران کرده
تو لک مبار در دو ستم مرز او در چون از مرز گذر گشته دو سفره سنج راه قطع نمودند محراب بخان
از گذشتن ایشان خبر یافته با یکتر از نفر جوانان کار آمدنی قتل کشیدند و فصلی آن قدر از نواز قلعه
پرون آمده بر سر آنکزه رفت چون طلوع لشکر قراباش نمایان شد او را بیکه فرود آمد و چینه با یکدیگر
کشیده بودند پیش اردوی خود را چهر کرده اسبان خود را بناه خود کرده پیاده جنگ مشغول گشتند
محراب بخان چون معلوم کرد که او را بیکه مقابله در نیامده اسبها را حصار خود ساخته پیاده جنگ بنمایند
تفکیکیان خود را پیش انداخته مقرر کرد که اسبها را بنگار زده است از بی اسب گشته تفکیکیان از فرقه
علمتورده از اسب کلود تفک اسب بسیار سقط شده جمعی کثیر از مباردان او را بیکه راه عدم چو
وضف و سستی بحال انظار بقدر راه یافت بعد از ظهور عجز و علامت انگ از غازیان هجوم نموده
بیکبار حمل آوردند او را بیکه تاب صدمه از قراباش نیامده و در بجانب اسبهای خود دیدند که شاید
سوار شده راه فرار بمانند بعضی سوار شده بعضی دیگر فرصت سوار شدن نیافته در خط پیاده جنگی
کرده بقدر قدرت و توان دست و پای زدند و شکست عظیم یافته تا موازی با بقدر نفر بقدر در راه
دوایت و بجهاد نفر دستگیر شدند تو لک به او در دستم میز را برد و گرفتار شد در بقیه اسب پیاده
و سوار بر سر بصر آنها و در محراب بخان جمعی از غازیان از تعاقب که تخفکان مقرر کرده تو لک به او در دستم مرز
برد و متضرع در آمده حاضر اسیر مبارک حضرت شاه ششم دادند و التماس نمودند که چون اندک سخانه و تعالی
خانز قلع و نظر کرامت کرد مصدق فرقی مبارک اشرف از خون بقیه اسب در گذر گشته در تعاقب
منترمان باز در در محراب بخان حسب التماس ایشان لشکر از این موبت عظمی از غزیت تعاقب در گذر گشته

وزمانه ازین خارج قلع بودن صلاح نداشته مراجعت نمود و صفاتی احوال بعضی کافران شده جلال رسانیده
ده نفر از کتاران که اسب و رسمی داشته باشند با سرداران بدگانه جهان بنیاده فرستاده تمهید بسیار رسیدند
رستم محمد خان ابن ولی محمد خان که در هرات بود کس بخدمت اشرف فرستاده اندکس طلاقی اسیران نمود
حضرت اعلیٰ اعجاب طلسم او فرموده بهادران مذکور را از او کرده نزد رستم محمد خان فرستادند که در خدمت
بوده باشند اما ایشان چهار پنج روز پیش توقف ننموده بطریق فرار بجانب حصار شافند **دیگری**
از سبایح اکثر درین سال قاضیخان سبکی الحسینی که بعد از او از ان منصب معزول گشته قاضی سلطان تربتی که از
سادات موسوی تربت جید بر و مستولی سرکار فیض آثار در خدمت رضوی بود بدین رتبه عالی ارجمندی یافت
و تولیت سرکار فیض آثار نیز از محسن رضوی و در میزان الف کاشرف مصداقت حضرت اعلیٰ سرافرازت تفویض
یافت از تقریرات بزودی در همان روز که قاضی سلطان منصب صدارت سرافرازی یافت بهاری بر طاری
گشته روز بروز مرض از ویاد و علل گشته اند پذیرفت هفت روز به بلو بر بسته تا توانی درخت در دستم
در حد و مدار ایشان در و بیل بر مثال حیات توقیع ختم کشیده بر همت ملک جلیل هیت بر یک مثال
طفرای صدارت او کشیده شده روز اول مهر کرد و منشی نوشت بعد از فوت او منصب صدارت به
رضیع الدین محمد ولد میر شیخ الدین محمود بن خلیفه سید علی مشهور بخلیفه سلطان اصفهان که مازندرانی
الاهل و الزنار و وزیر بزرگ و الی ما زندران و امیر نظام الدین نامی از اجداد ایشان از حوادث دوران اصفهان
آمده آنجا توطن اختیار کرده در انولایت سادت خلیفه مشهور اند نفوذ کردید و مشارالیه از اصفهان بیاید
سر خلافت مکان آمده محبت الاستقلال بنسبت امر صدارت برداشت و الحق بوفور فضل و کمال موصوف
و ذات ملک صفاتش سلامت و حیقت و غیر اندیشی مبروفت میر شیخ الدین محمود و الا و از علمای
مختصر زمان خود بود همه از احوال او غالباً در هیچقد اول در طلی احوال سادت و علماء زمان حضرت شاه مجاهدت
مکان درم شرطه یافته **شاه بهر توفیات** که درین سال مجادته اجل گرفتار آمده سر بنقاب ترکش مید **قاضی**
سلطان مذکور نوعی که در فوق تخریر بر هیت و او در ایام خدمت فرسایان بواقی آمده از نورگاردانی مورد
تربیت شاه گشته مناصب ارجمند سرافرازی یافت بعد از فتح فرسایان حکومت تربت جید بر و تولیت
سرکار فیض آثار سرافراشته می و دو سال بعد از خدمت نوعی که مرضی خاطر اشرف بود بدان ارقام می نمود

سیدنا محمد ولد سید مبارک خان فی اعرابستان جو ترقہ کو بصاہرت ابن دوہان مسرہ افزا بود و در سال گذشتہ
حسب الامر الاشرف بدان ولایت رفتہ بعد از فوت پدر بر سر تخت حکومت ملک موروث تعلق یافت و چون
درین سال چشم زخم زمانہ باور رسیدہ بہماری صوب عارض گردید و با جل طبعی از ہم گذشت جمعی را
مظنہ ان شدہ کہ از مخدرات استاران سلسلہ گذار سید مبارک صاحب فرزند بودند از اجل و نقصان
عقل باغواہی فتنہ جوہان عرب اورا مسموم ساختند العلم عندہ چون فرزند صلبی سید مبارک
کوہ کہ بود حکومت ان ولایت بسید رہبر برادر زادہ تفویض یافت سید ناصر مذکور سید زادہ
نیکی اخلاق متواضع و با خلق امد در کمال مردمی سلوک می نمود و از غایت حسن خلق و خویشین داری
جزو ناری و طبعش کہ در ابتدای ملوک و حکام بسیار ضرورت او کمتر دہنت از عمل مغرب بود **بنی برادر رضی**
بنی برادر محمد تقی از عالم سادات عالیہ رجبات دار السلطنہ صفائین مشہور سادات شہرستان کہ
سعادت مصاہرت ثواب اشرف کا ایجاب سرفرازی دہنت در سلاطین کو کجہ و سد الحقوق انظار صوفیہ
میکرد اما متوجہ معالجت و مداوہ المکر میشد درین ہنگام کہ از قصہ اہر در کلاب اشرف بار دیل رفت در بنجا
عرض از دیباہ پذیرفتہ منجر باہمان شد و در بروز ضعف فوت گرفتہ در حینی کہ از دار السلطنہ تیر
متوجہ عراق بود قوت سواری نہ دہنت در حنفہ نشست چون تعصیب رنجان رسید داعی حق البلیک
اجبات گفت نفس اورا بدار المؤمنین رقم برود در جوارم قدم تو در حضرت موصومہ علیہا و آبابنا الخیر
دفع کردند حضرت اعلیٰ از فوت او بسیار متأثر شدہ مضب صدارت را کہ با و موقوف بود در وجہ
بر پسرش بر صدر الدین محمد کہ نیرہ دختر می حضرت اعلیٰ است تا نزد فرمودہ بنا بر صدارت سن و طوبیہ
نیابت او میرزا رفیع غزادہ او تعلق گرفت اما بالاخرہ مستقلاً بمضب صدارت در تہ نصاہرت و مہر دارا
توفیقات مبارکہ حضرت مطہرت چہارہ موصوم علیہم السلام کہ بمیزا رضی تعلق دہنت سر بلند یافتہ بدین
علیہا مغز و مباحی کردید **حیدر سلطان جگدلی شاد** اینک فاسی باشی حرم علیہ عالیہ در دار السلطنہ
اصفہان بدان خدمت مشغولی دہنت درین سال مرخص گشتہ بعالم بقا بہوت مضب اینک فاسیکری
حرم علیہ عالیہ بابو القاسم بیگ یو اعلیٰ آبدار باشی کہ از معتمدان در گاہ بود تفویض یافت خدمت آبداری
بر برادرش صلبی بیگ فرار گرفت وی از او میانی جگدلی شاد ملوہ بود و بو فور خدمات و جان سپاری کرد

منظور انظار شفقت و محل اعتماد گشتہ صاحب ثروت و مکت بود اموال و متروکاتش کہ فریب بدہ ہزار تومانی
عراقی تخمین میشد حرب الارث بنور الدہر بیگ ولد شہ رالیہ کہ جوان سنجیدہ سندنہ بطوار بود و تعلق گرفت
محمد رضا بیگ مشعلدار باشی کہ بر سر رسالت نزد حضرت شاہ سلیم فرمانفرمای ممالک ہندوستان رفتہ
بود در حینی کہ رخصت انصراف یافتہ روانہ ایران بود در حوالی لاہور بر حمت ملک غفور بہوت مشہ رالیہ
ہر وی الاصل و از عہد صبی کہ حضرت اعلیٰ در دار السلطنہ ہرات تشریف دہنت ملازم رکاب اشرف
گشتہ خدمت مشعلداری و انتظام امور مشعلی نہ مأمور گشتہ تا حین حیات چراغ عزت و اعتبارش
افزودگی دہنت و دہنت بسیار جوان خلق خوش صحبت شعر فہم بود و ہمیشہ شگفتہ طبعی را شہیوہ و شہا
خود ساختہ عالی اسخان رنگین و لطایف و ظرافت شیرین نبود درین سال چراغ عمرش از بند باو اجل
افشردہ گشت خدمت مذکور با ولادتش تعلق گرفت **وقایع سال ہوشیار** **تذکرہ مطبق سنہ سبع**
و عشرین و الف سال و دہم قرن ثانی کہ سال سی و دوم جلوس ہمایون شاہی ظل الہی نوروز
عالم افزا درین سال ہمایون قال در روز چہار شنبہ بہت و سیم شہر ربیع الاول سنہ سبع و عشرین الف
بہجری اتفاق افتاد بتر اعظم و مرتب عالم یعنی آفتاب جہان تاب در شب چہار شنبہ مذکور بعد از انقضای
بہت ساعت و نہ دقیقہ از سر منزل حوت بعثت سری حمل نمود مستغلبان کشور دی کہ بہت تقادل و دعوی
بہنمای جملات باہین جہان گشودہ بودند از صولت و سطوت سلطان طہارم چہارم یعنی خورشید جہان آرا
انفرام یافتہ سہر زیادہ حمل کشیدند بری چہرگان عشرین بوی بسیار نقاب حجاب از رخ بر گرفتہ قدم بساط
ولا را شہی نہادند بہار دلا را نمودار شدہ جہان سرسبز رنگ گلزار صباغ گلار و چمن غمزدای جہان
عطرسوز ہوا عطرسای فردوشان شدہ عند لیسان باغ طراوت فراکت صحرا و راغ حضرت کبریٰ سنان
اعلیٰ شاہی ظل الہی در ایام فرخ فراہی بہار در عرصہ کفای فرح آباد حبت نہاد و سر زمینہای شہرتش
مازندران بہت نشان و غیر روزگہ بنشاط سیر و شکار مشغولی فرمودہ انبساط بخش خواطر بود و لا در بنجا
بدر السلطنہ قرین تشریف برودہ مادوامہ در وقتخانہ مبارکہ دباغ سعادت آباد دار السلطنہ مذکور عشرت بہر
بودند و حکم معنی بنفاہ بہوت کہ امری عظام و عساکر فروری فرجام کار از اطراف جوانب جمع امدہ بودند در حین
سلطانیہ صل قامت اندازند فرمان بران حرب الفرمودہ علمتوہہ دران عرصہ دلت جمعیتی فرام امدہ مینو

رایات غیر وزی آیات از دار السلطنه مذکور حرکت نکرده بودند که از تقریر وارودین و بار دوم معلوم شد که ارکان
دولت سلسله عثمانی از سلطنت سلطان مصطفی نادم و پشیمان گشته و در واقع محمود سلطان عثمان اول
سلطان احمد را بیادست می اختیار نموده و سببی که معلوم همگنان گردید و موافق عقولت این کز خلیل
که وزیر اعظم بود در هنگام ارتحال سلطان احمد در دیار بکر اقامت داشت و بخدمتی و شغلی ننگرف مأمور
بود و جزو آیات امور دولت و ملک داری بی رأی و صلاح وزیر اعظم قانون سلسله عثمانی نیز و چون
فرز آقا سسی و اعیان سستینول پیشورت و صلاح اول سلطنت و پادشاهی سلطان مصطفی که از نظر
امور بین دولت است اتفاق نموده بودند و از جمعی امتناع نموده بدینجهان متسکرت که آواز نکرده
طبع و خط و مانع سلطان مصطفی با طرف و آنف رسیده در نظر دولت و دشمن بی اعتبارت و از عهد
امر خطیر سلطنت بیرون نمیشوند آمد سلطان عثمان پسر سلطان احمد هر چند خود رسال باشد بدین کار
اولیت و عنقریب بدرجدرشد و کمان برسد لهذا اعیان سلسله عثمانی بعد از ششماه که از پادشاهی
سلطان مصطفی گشته بود و در آن تکلیف کردند که خود را ضلع نموده بر ضای خود زمام مہام دولت را بقبضه
سلطان عثمان برادرزاده خود نهد القصد طوعا و کرها از سلطنت معزول گشته پادشاهی دوم بر سلطان عثمان
قرار گرفت و سلطان مصطفی از تبرک و زبانی و در ویش منشی و امن از آن شغل نکرده در حیدره و دیگر باره گوش
غزلت که بعد از متعاد بود و چنانچه نمود آوازه جلوس سلطان عثمان با طرف و آنف رسید مکتوبی بطول عرض
بدینجا و القاب مناسب و توافقات رسمی خدمت اشرف در قلم آورده بود و حسن اقامت جای
همراه ملازم قاسم بیگ سپهسالار مازندران که برسات بر دم رفته بود در زمان جلوس سلطان مصطفی تا پنجه
مذکور شد رخصت یافته نیز خلیل باث آمده بود بر رسم رسالت آمده مکتوب مذکور را در دار السلطنه فرستاد
بنظر اشرف رسانید ما حاصل مضمون مکتوب بعد از تطہار عظمت و بزرگی و شکوه و جلال پادشاهان
آل عثمان اگر از حکمت بالغه الهی بدیم سلطان احمد در رجحان جوانی و آغاز دولت و کامرانی از دار فانی
بسرایی جاودانی شتافت و عم بزرگواری که ترک دنیا و تجرید بر طبعش غالب بود روزی چند حرب الرضا
جمهور و متکفل امر خطیر سلطنت و پادشاهی رضی گشت در بن اوقات همان شیوه بر طبع همایشش غالب
گشت برضاد رغبت خود در این شغل خطیر مشغول فرمانروایی در حیدره بدار همان توفیق نموده و اکنون

سر بردت عثمانی و مسند فریب سلطانی بوجود آمد پیش یافته ملوک آفاق رسم تنبیت و لوازم مبارکبادی
جای آورده جمیع پوخواهان این خاندان و عظامی اطراف سر بر خط فرمان نهاده اند و خلیل باث را در
وزیر اعظم است حسب فرمان و ادماجد با تنظیم مہام سر حد قزلباش مأمور بود و ما بهمان دستور در
صلح و جنگ اورا فخر کرد انبیه ایم که بدینچه صلاح دولت دادند علمنا ید بعد اند و در دلچ مذکور و اطلاع
بر مضمون مکتوب و مر اسد خلیل باث چون تمهید مقدمات صلح از فحادی آنها مضمون بود حضرت
شاهی ظل الهی بنا بر ترفیہ حال عباد آمد و اجتناب از مفاسد عظیمه فتنه و فساد مزاج هر حبس اسیری که از روز
و مسعدان ارباب قلم بود بر رسم رسالت نزد خلیل باث فرستادند خلاصه بیغام اگر در زمان سلطان
بوساطت نفعی باث و غیر اندیش آن طرفین قیام بین صلح واقع شده از بنظر قاضی خان کار اعظم
سادات و علم بود بر رسالت آمده در حضور مفتی و قاضی و اعیان رومیه قواعد دستي استحکام باقترب
و حاصل از جانبین متواتر بود بی اگر از بنظر مغایر صلح امری بطور رسد سلطان احمد خان نقض عهد نموده
اگر چه باث را با شکرتان بر سر برودان فرستاد و بران صاحب سعادت ظاہر است که از آمد و رفت او
بجز استیصال سپاهی در عتبات طرف کاری از پیش نرفت و حال چون سلطان عثمان عنان اختیار
صلح و جنگ را بقبضه اقتدار انجام نهاده و ما در اول حال بنا بر خبر خواهی خلافت و استقامت اصول اسلام
رضا بصلح داده ایم و اکنون سخن بهمانست اگر توبی که مکرر آتمید یافته و مہربان و اگر محمد آقا قرار داده رضی
دیگر چه بقدر آنکه بندگانش در درمنا دامن و امان آسوده حال بوده با جمال سم ستور عساکر بنا شده و فرود
و حجاج حرمین حرمین بفرغانه آمد و شد نموده بدعا می دوام دولت پادشاهان قیام نمایند و شوبان
بروز کله فرخته تا مار طرفین عاید کرد و اگر بان رضی نیستند و داعیه جنگ جدال دارند از بنظر ستم و امان
بدینچه اراده از بیان متعلق شده باشد از ملکن بطون جلوس ظهور آید بعد از فرستادن دلچ رایات خبر آیات
بجانب آذربایجان در حرکت آمده روزی چند بسلامت خلیل باث عظیم سده قات اقبال کرده بدینچه نظام عیب خان
فورجی بستنی و علیخان شاملو با جمعی از ارکان دولت و مخصوصان بساط قدرت در کابل اشرف توفیق
نموده و سایر امر و عساکر قدرت نشان بجانب تبریز رخصت یافته در بعضی حال سپهسالار دلچ گشته نامه
بیکار گشته که بعد از معاوضت دلچ و اطلاع بر مکتوب خلیل باث رسد و در امر صلح و جنگ بدینچه مقتضای دولت و صلح

باشد عمل رود سپاه منصور بر سر فرمان در حرکت آمده جوق جوق دشمنان نشون روی بمقتضای او در نزد
آمدن خلیل بابت اسیر و عساکر در دم بدیاری از باجیان و مشرغ حالاً چون از بهار روزی چند گذشت
بشکام حرکت نکند عساکر در دم و سخن پکیان سرحد که برافت خلیل بابت مأمور بودند از اطراف و حواص
دیار روم و شام جمع آمده کثرت و ازدحام عظیم در اردوی سردار فراهم آمده از محل اقامت و بیورت
فتلاق در حرکت آمده روی توجیه بجانب آذربایجان آوردند در آشنای راه مرز اعراضی که از این جانب
برسالت و سفارت رفته بود بهر در رسید بعد از وصول مشارالیه و ادای هر اسلحه و بیغام قاسم بیک
سپهسالار از نذران ایلچی سابق را مخصی ساخته با شخصی زبان دان بخیرت اشرف فرستاده در
نگوئی که نوشته بود اظهار سلامت نفس و خیر اندیشی خود و بگو ای مسلمانان کرده عرض نموده بود که
بر ضمیمه انور و وضع است که همه کس را بقدر حال اضداد و عیب جوانی هستند و در همه جا ارباب فتنه
و فساد می باشند که بهر ارباب بس عیب پوشانیده در نظر همگان جلوه میدهند و اکنون بر تعبیر
الهی و فرمان بادشاهی بیحضرت عساکر در دم بهر داری این خبر اندیش بد انصواب لازم گشته بمقتضای
المأمور معذور بنابر مصالح ملکی و انقضای وقت عزیمت جانب تبریز مصمم و از بیم طعن اضداد و
میسر نیست اما چون بد انصواب نزدیک شده قرب جوار واقع شود نشانه اشد تقابل و خیر مضی خالق
و ترفیع حال خلائق و صلاح دولت ظنین باشد بطور می آمد و خود کوچ بر کوچ روانه جانب تبریز کردند
فرجقایی خان سپهسالار در تبریز بود چون خبر آمدن او متحقق گشت جواب صریح در صلح و جنگ و دست
و دشمنی هر قوم ساخته باقتضای وقت و زمان موقوف داشته بود و فرجقایی خان بی رضایت همایونی
اعلی بحرب قتال اقدام نمیتوانست نمود بنابر صیانت احوال و حفظ اموال عجزه و رعایا و سکنه محالی را
که محل عبور مخالف بود که چنانچه شهر را نیز خالی کرده که از آسیب حوادث برکنار و اموال ایشان از دست
غارتگران لشکر محفوظ باشد و در امر خاربه و مذاقچه قرار یابد و از جانب همایون اعلی اشاره نمود
علمنا بد القصد چون عساکر در دم بدار الملک تبریز رسید شهر را از تفرقه و ما محتاج سپاه خالی یافت پنج روز
زیاده نتوانستند توقف نمود روز ششم کوچ کرده بقریه بنویسند که در سرخ این طرف شهرت آمده منزل
نمودند و سوکب مقدس همیون نیز از او جوار خلیل را تخم سلوک اقبال بود بجانب آذربایجان و در کشته

دران بلده طیبیه نزول فرموده و مشرف زیارت رودخانه مقدس مطهر حضرت سلطان الاولیا و مراد تبرکات
عظام مشرف گشته از ارواح طیبیه ان بزرگواران استمداد بهت فرمودند در اینجا قاسم بیک سپهسالار
با ایلچی خلیل بابت عثمان آقا نام درنت بلا زمت رسیده ایلچی مذکور بوسیله امیر انار سعادت
با طیبوس دریافت و ادای هر اسلحه و بیغام نموده انواع تعلقات و جریبانی بطور آورده سخنان صلاح
اندیشانه القا نمود و حضرت اعلی لفظ کله بار با او تکلم آغاز نموده فرمودند که چون جناب سعادت تاب سردار
اعظم اظهار خیر اندیشی خود کرده گفتگوی مصطلحانه نموده بود بنابر ان مابین تا غایت عساکر قرآن شریف
حرب و قتال نداده ایم اما کردار شما موافق گفتار نیست و جنس بیجا با پیش آمدن مشر بر غیرت جنگ
و جدالت ایلچی از جانب سردار تمهید مودت برداشته عرض کرد که باعث جنس آمدن نایابی و غیره
و ما محتاج عساکر بود بنابر ان بیکه کوچ بنشیند آمدیم که چند روزی که شرایط صلح از جانبین گفتگو شود عساکر
روم از تفرقه و عسرت و سنگی نگشیده فی الحقیقت درین قرب جوار چند روزی همان نواب کامیابیم القصد
عثمان تا رضایت یافته قاسم بیک را دیگر باره فرستادند و سخنان مناسب وقت بیغام دادند و هر چند حضرت
اعلی از صدقیت و حسن اعتقاد و بالطف الهی و امداد بواطن قدسی موطن طیبین ظاهرین و توفیق
تمام داشتند و الطمینان قلب حاصل بود که در اول مقدم حضرت سلطان الاولیا و مشرغ عظام محافظان
ملک اندر جهت انضباط امور ظاهر و رعایت ادب حرم و حیاط بلده طیبیه از میل را نیز خالی کرده سکنه
ان خطه شریف را باطراف و جوارب فریب فرستادند که در بن شهرت از آسیب حادثه برکنار باشند و نحو
ایلیان بارودی عساکر نشان که در سقسه ای نام محلی از محال سراب بود رسیدند و عثمان آقا و جناب
خانزادگان نموده شمول تواریش و مرد میهای لایحه حضرت انصراف یافت و حیاط سبایان اقتصای
ان کرد که بورت و محل اقامت خود را تغییر دهند و جنبی که بورت تازه نعین باقیه اغرق و راروانه نمودند و
سبایان مانده جمعی که لاده رفتند و اشتند قزاولان آمده خبر ورود و مخالفان بزم جنگ رسانیدند امیر عظام
نزد سپهسالار جمع شده در بجز فکر و اندیشه فرورفتند زیرا که فرصت ان نبود که تحقیق بعضی قدس
بهر چه مقرر شود بعمل آورند در آشنای محاوره و گفتگوشن متواتر قزاولان آمده از آمدن لشکر اخبار نمودند
مستجاب طیبیه لشکر و سبایان سپاه نمایان شده دست و کربان رسیدند امیر عظام با فرود و فرار مجاری

فرجای خان بترتیب مقدمات جنگ بر رفته و صفوف را مستعد کرد **و کما حاربه بشکر ظفر شمار بسیار دوم**
و تا نا رو فریادی یافتن جنود ظفر در دو و بار گشتن سر در دو و فوج مصلا شرح محاربه مذکور که از
 نقات استماع افتاد بر همین نجات که جانی بیک گرای باد شاه تا تار قرقرم و جندی از امر او باستان
 روم و شجاعت و جنگوی این ان هر دو بوم نزد سر در جمع آمده در باب معامله قرلباش کفکوا غا ز نهادند
 حاصل کشتگوی ایشان اگر دو سه سال شد که غربت سفر بجم و محاربه بشکر خرابش تمهید یافت و سپاه
 تا تار زیاده ازین درین دیار توقف نمیتواند نمود و در محاربه اصرار دارند صلاح درین است که با کوهی بنویسد
 رومیه و تا تار بغیر زرم بر سر سردار خرابش روم اگر ظفر یا چه فوالمطلوب والا نزد همگان تقصیر
 نمم و بچین و بددی منسوب نکردم هر چند این اراده منافعی مقدمانی است که خلیل باشت در میان دارد اما بچی
 این کفکوارا تقویت نموده بدلائل سپاهیان سر در را بخت کفرستان را غلبه یافته بشکر تا تار
 در آنوقت بقول اصح زیاده از بازنده هزار بود سسی و پنجاه کس دیگر سپاه دوم و بیکر بکیان
 سرحد و غنای بر کرد سرداری حسن باشا بیکر سلی ارض روم و در سلک زر آ بود تعیین نموده مذکور مجموع پنجاه
 هزار کس باشند نقل نموده که است هزار تا تار تخمین نموده چهل هزار رومی تعیین کرده بود که مجموع شصت هزار
 باشند اما اول اصح الحاصل سپاه تا تار و طبقات لشکر روم از قول دینگری و غیر هم بیکر بکوستند
 شب از موضع ارشاد نام علی کرنا سفیر ای علی قامت قرلباش چهار فرسخ است گذشته صبحی نمایان
 شدند چون امر او تا داری اختیار آمده جنگ و بیکار گشتند افواج قاهره فوج فوج دشمن قشون حردی در
 بر خود مرتب ساخته بجهتگاه نبرد آمدند و زبان حال شیردلان موکد قتال بدستمال گویا بود **س** گرای نیز در آن
 دشمن شکاره مدارید اندیشه از روزگار جز با اکتیم از ره کینه بس خشمگین گورد رفا کس فرجای خان
 با عوم ملازمان در گاه که فریب برت هزار بود در قلب قرار گرفته غازیان با فوجی از اصحاب دست راست
 سرداری زینل بیکر سلی شامو معین گشت امام قلیخان بیکر سلی فارس با بعضی امر و عساکر در دست
 اعلام جلالت فراخت امر عظام و مسروران میمنه و میسره بقاعده و آداب نبرد قول آورده در حقی
 ویران پراستند روی موکد قتال آورده و فریب بکفر نسخ بمقابلت شانه در بل شکسته نام علی مقدون
 طریق بیکر سلی ملاحظه شد سپاه مخالف نیز از طرف صفوف آراستند از لیلان روم و مبارزان تا تار جوانان جنگوی

جلالت شجارت بترتیب همان و سبقت دستان بر نهند و از طرفین ببادان زرم آزمای بر یکدیگر
 حمله نموده آتش حرب شوی افروخته گشت که خرمین عمر بر دلان موکد کارزار از آتشنا دیکانه میسرت
 کرد و غبار موکد نبرد بفلک نیز کرد رسید و از دو و تفک روی هوا تیره و نار گشت **س** تفک شد ز خون
 سانی نرم جنگ که در آستین دشت نقل فرنگ زرد و تفک اندران زر مگاه **س** مه نو چو ابروی
 جوان سیاه چون لشکر مخالف از به طرف هجوم آوردند آثار غلبه و اقتدار ظاهر بسیار شد از صفا
 دست راست نیز با شیان و قورحیان عظام مشامو از جنود افشای رطابته ایما و غیر هم که
 سرداری زینل بیکر سلی نامور بودند از هم که مباد چشم زخمی سپاه منصور رسد از فک شمس
 و کثرت اعتدال نبشته شده جلور بر بر سپاه مخالف ناخنده و تا قول بزرگ سپاه روم و تا تار عنان
 باز نگشاید کرده انبوه از مخالفان به تیغ نیز و طعن سنان بر خاک هلاک انداختند و از جانب سپاه
 مبارزان مردان کس جنگجو و دلوران لشکر گشتن مذکور که بر کردی امام قلیخان بیکر سلی فارس دفع ملامت
 بی دربی می نمودند اسب جلالت در میدان کارزار برانگیخته حمله عظیم کردند و از هر دو طرف داد داری و
 مردانگی دادند از ان جلالت برانده و حد مات مردانه پای ثبات و قرار فوج مخالف سستی پذیرد و آثار
 ضعف و علامت انگار بر وجات احوال لشکر پشمارا اضعاف جنود میمنه و میسره سپاه منصور بود
 نمایان گشته رومیه متلاشی شدند قول بزرگ ایشان از نوز و ک افتاد الفصه و میان و تا تار انرا صحت
 دلیرانه از میمنه و میسره افواج قاهره و فوج بافت شکست عظیم یافته روی بودی نیزیت تمامه در حسن باشا
 و زبر و بیکر سلی ارض روم کسر داری لشکر رومیه بود بدت شاکر بیکر سلی بیکر سلی ارض فارس که تار ش چون
 نفخ قوی از باقیه بود در ان نفخ مسلک اجمال زینت بدت بقلش بر رخنه سردار را بنظر زینل بیکر سلی
 او نزد سپهسالار فرستاده مهربان و بیکر سلی حظه وان بدت یکی از قورحیان ایالتوش ملوک فرار شد
 و چند نفر از باستان معتبر و مسروران جلالت اثر روم و جمعی کثیر از انطا نیه طوطه شمشیر و جمعی غیر از عظام
 و جادشان و آقاییان معتبر سرد و سبکتر شدند چون درین جنگ شایسته کرای خان همزاده جانی بیکر گرای که در سفر
 که در حستان از روی ارادت و خلاص بخدمت شرف آمده بود در میان مقدمه شمس سپاه قرلباش بود و ضد
 بیکر بودند و قوم تا تار اندیشه تمام از دستند کوبند جانی بیکر گرای باد شاه تا تار چند نفر از بهادران کار و

چنگ از موده انطافه بنا بر رعایت خرم و حیاط سبها بهانه از پای علم بیکسو برده بودند در وقت نذر نام شکست
شک اصلاناب توقف نیابوده از بهمانجا که بود عثمان غریب بصوب نزمیت نامت و بدین جلا از جنگی
شاهین اوج اقبال کافصدا و پرواز مسعود روانی یافته جان سلامت برون برد اما مرز بیک تار و کول
که جلا الملک و صاحب اختیار طایفه تاتار و بسیار معتبر و بادشاه نشان بود با مواری هشتاد نفر از نریان
و بر زادای تاتار زنده بدست درآمده اکثر سبها تاتار در پای علم او قتل رسیدند از جمله گرفتاران
مرزا بیک افاد و سوزن زنده نگاهداشته بقیه راه عدم همو در قریب بقصد هشتاد علم و در پست
که در میان آبی میگویند بهر آبی علامت سردار است که صاحب قشون و شکر است بعد از شکست
مخالفتان قرققای خان لوازم احتیاط مرعی داشته منظمه آنکه مباد مخالفان سبها علی حده در یک نگاه خرد
گورگان سو میگویند داشته باشند که قول بزرگ را که بهیگی ملازمان کتاب اشرف بودند در خط عیار
و نقاب دشمن نژاده تبیب را از ترتیب بنیاد داشت و چون بر حضرت بهما بون اینوا فتودرت داده بود
زیاده ازین جزأت وجود سری و خود را شئی نگردد روز نیز سپگاه شده بود چند کس را با هم رسانست که
غاز با نرا از تعاقب نزمیتیان باز گردانند چون غیرت و مردانگی که در دنیا و شجاعت روزگار میدور است
تخیر یافته در شوق کجا میگذارد که قانون عقل و آداب خدمت و شیوه فرمان بری عمل شود برخی
از بیک سواران فرزانش پوشیده و پنهان از تبیب برون رفته تا که در کسبلی که از مو که جنگ تا انجامه
فرسخت تا فتره و بیکه کرده و دستگیرانه مراجعت نمودند و بنا بر راه و رسم نوکری در آن جنین مخفی گشته
بعد از طی ایصال سمت ظهور یافت القصبه بین الطاف و کرم و اعداد بواطن فرسسی موطن طبعین و طاهرین
و حرمت باطنی حضرت سلطان الاولیا و مشایخ عظام کرام گزنده دلان بارگاه قدس اند و تیری اقبال
نسیم فتح و ظفر بر برجم رایات منسوبان در گاهش بهی وزیده همان لحظه حقیقت بجزت اشرف عرض کردند
و عساکر منصوره بچای اشرف که در گرد گندی نام محلی فرود آمده بودند عود نموده روز دیگر ملاحظه سواران
و آلیسا که غازیان قوع فوج و جوق جوق منظمی آوردند نموده مردانگی که از همه کس ظهور یافته بود بر رسیدند
موازی با نژده میز کس بقلم در آمد که درین موکه از مخالفان قتل درآمده بودند و خطی الهی حرمت و کلمات
کرده از سبها منصور کسی که اسم و رسم داشته باشد ضایع نشد در درالارث داد بیل یوسف بیک که از مرز

عدلان معتبر بود آمده مرز و فتح و ظفر رسانیده موجب شترت و شامانی اجبا و دوستداران و خود
اعادی و دشمنان کردید متعاقب محمد فقی بیک نزمیری بین باشی تفکیکیان آفر با جانی آمده شرح حال
و خصوصیات جنگ و اسامی گرفتاران بتفصیل عرض کرد و همهرات بیکلگی و ان و میرزا بیک افاد
تاتار و چند نفر از گرفتاران که بخدمت اشرف فرستاده بودند حضرت علی از عاطف جلی در کف لطف
و رحمت جای داده انواع نفقه و دلجوئی که لازم ذات اشرف و معناد حضرت بنظهور آوردند مجلا
چون سبها مخالف شکست قوی یافته بقیه السیف بد حال و شکسته بارودی سردار رسیدند چنین
مسموع شد که اضطراب عظیم بر میوه راه یافته منظمه آن داشتند که سبها فرزانش جلوس بر سر راه
رو میوه خواهد آمد بپنفر خندان آقا که در تنادر خدمت اشرف بودند و در سفر کرجستان فرار نموده درین
سفر همراه سردار و از اطوار فرزانش آگاه بودند سردار را مطین ساخته خاطرشان کرده بودند
آمرای عظام فرزانش را حد و یاری ان نیست که بی رخصت نواب کامیابش بهی بدینگونه شعور
دیبری توانند کرد آنچه در یاد و بنا بر ضیق وقت و عدم فرصت حصول رخصت بود سردار از قول
فی الجبل اطمینان یافته از تدابیر سبها بیانه کوچ کرده بیکد و مرحله پیش آمد و دیگر باده کن معتقد بجهت
تمتید امر مصالح فرستاده انفع ملامت بنظهور آورده بیشتر از پیشتر طرحت الفت و هشتاد شئی انداخته و در
خود را از لشکر فرستادن بری ساخته سبها تاتار و جمعی از مجلا و جنگجویان که لطره روزگار نخورده ارضا
بیتجارتند اسناد نموده التماس نمود که یکی از معتبران طولیف فرزانش را بر رسم رسالت تعیین نموده
با عهد نامه بید مبارک در باب استقرار صلح و صلاح سپاه بر عثمانی ارسال دارند که موجب وثوق و
اعتماد این خیرخواه طرفین گشته بین الاضدادان حرز رمانی را دست او بر خود ساخته مراجعت واقع شود
و ابطی لوازم نهنیت و مبارکباد بادشاهی سلطان عثمان بجای آورده مجدد الامر مصالحه و مسالمت این
خیرخواه و بر غریبه برون رفت رضای اشرف بر وجهی صورت فوج باید که من بعد از خلل و نقصان مصون
و محروم سبها باشد و چند دوزی که بجهت رسیدن ابطی و آوردن عهد نامه در قلمرو شاه بیستم میمان
انضمیم و امری که منافعی داشته باشد بنظهور خواهد آمد و بعد از در و ابطی بزرگ مزار حضرتین و ملازمان
عالی که درین صوبه بجلا زنت خواهند رسید چون حضرت اعلی در اول سال بدستور زمان حضرت شاه

جنت مکان و مرحوم سلطان سلیمان بصلح رضاداده مکرش کردید با بکم کشیدند تا او در هر مرتبه از نظر طرف
و قویا قوت هرگاه حرف مصالحت میان آورند بنابر آنکه سباده عالمان نقض عهد با نظیر اسناد نمایند
برستور رضا مصالحت دادند و در بنام نیز عذر پذیرگشته عهد با سبک سبکی و از آنکه مرد در خواص صلاح
اندیش بود با چند نفر دیگر از قناران گذشته مانده بودند اطلاق فرموده روانه کردند حسب الصلاح و از
که استعدای ایلچی کرده بود یاد کا علی سلطان طالش که در سنجیده کاروان و از رسالت هند بازگشته
بمنصب ارجمند خلفای سر بلند شده بود بر سالت بادشاه روم تعیین کرده با عهد نامه و نحو و پادشاه
لابتبع و مکتوب دوستانه روانه نمودند و چون سردار خماصمت و دشمنی را بدو سستی مبدل ساخته انظار
نموده بود که بعد از این مبعوثان اخضر تیم عاطفت جلی رعایت آداب مهمان نوازی کرد و مبعوثان طبع
همایون نسبت به دوست و دشمن یکدر چه دارد و اقتضای آن کرد که قطع نظر از راه و رسم متعارف فرمایند
عالم صورت کرده شریک نیز باقی بنظر آورند از عنایت خسروان موانی با نصد شتر بار از آزاد و مرغ
دروغن و صلاوه قند و نبات و مریجات و کوسفند فراخ اجناس و میوه های الوان و سایر با کولات
و عتیق ادواب و اشغال ذلک جهت سرکار سردار و رعایان رومیه تا فرموده نزد سپهسالار در دهند
که هرگاه وقت اقتضا نماید باره وی سردار فرستند و چون این اخبار بر سر رسید عثمان بصوب
مراجعت انظار داده کوچ کرد در خلال اینحال بخاطر آنکه مورد الهامات غیبی است خطور نمود که چون
طبقه رومیه مردم دور اندیش و حیل در اند و مکر آزموده شده که اطوار ایشان با گفتار موافق است
سباده سردار مذکور و عطای رومیه خواهند که بحیل روز گذرانیده بدین گفتگو های روی اندود جنود
قرلباش را از جنگ و جدال باز آورده راه سلامت پیش گیرند و بدینوسیله از قلم و همایون سلم
پروان رودند حکم قضا جریان با اسم فرجی خان سپهسالار و امر او مع کفر شکار شرف صدر یافت
گودت از جانب باز نداشتند شترل بشترل باره وی در میان دست و گریبان میبوده باشند چون
از جانب همایون ما عهد نامه داده شده اگر ایشان نیز در قول خود صادق و در وقوع امر مصالحت ایلچی
از نظر شیر عهد نامه عاجلا بمرسر دار که از جانب خواند کارم وضع و صاحب اختیار است و هموار کان
دول عثمانی و قاضی و مفتی و عطای که همه را اندر دست نموده مصوب ایلچیان سابق کردن میبندند

ارسال دارند سپهسالار و عساکر نظیر شمار حسب فرمان شهربار کما مکار ما حیحی افشا خانه مرند بدین دستور
نقابت نمودند در هر محل چنان فریب باره وی مخالف نزول مینمودند که خیم برود و منظور انظار
طرفین بود و خلیل پاشا انبند مر را بر سیدین ایلچی محمد موقوف میداشت پسران خندان آقا مر حیا
سردار و بیکری آقاسی و قزلباش آقاسی که در اینجا نوازه بقایت مغربه و مونس مرتب امورد دولت انداخته
نشان مینامید که چنین بجا باش اندن قزلباشن علامت است که از جانب بادشاه خود رخصت
مخاربه یافته اند که فی الواقع در مقامی که تمهید یافته را اسخند ایلچی سابق قزلباش را با عهد نامه طلب
نموده اند بر وفق رضای شرف اعلی در دست داشته ارسال می باید داشت و مضایقه با امور جزئی
نمی باید و الا آناه و محاربه و جنگ بزرگ سلطانی می باید بود که عنقریب بنظر می رسد و چون عساکر روم
که پشت ایشان بخند و تا ناز قوی بود سستی پذیرفته بود و در هر محل که بولایت خود نزد بکتر میشدند
تفرقگی لشکر بنظر می رسد و از استعداد جنگ و جدال در سپاه روم ندیده به حکام قواعط
برودت و عهد نامه بر پنج کمر ضی خاطر مبارک بود در قلم آورده میبرد و سبیل قاضی عسکر و مفتی و مفتی
شکر و عطای امر او رعایان سپاه سلیم مرزا محمد حسین نموده او را روانه نموده خود کوچ کرد و چون مشالیه
بارده می سپهسالار رسید بعد الوصول شترل دستور می که از جانب شرف اعلی تا فرود رومیه شده بود
ارسال یافت و مرزا محمد حسین در راه لاریش و اردبیل بشرف تعقیب عقبه علیه کرد و در نظر شترل گشته
حقایق حالات عرض کرد و یاد کار علی سلطان نیز از اردبیل بایشن شالیه روانه جانب قسطنطنیه گشت
شرح و فوج مصالحت و صاحب یاد کار علی سلطان و ایلچی معتبر از جانب سلطان عثمان در قضا یا ارسال
آمیده نگاشته کلک بیان میکند در آنکه استیجاب از قسطنطنیه و قسطنطنیه سپهسالار مذکور ناموضع ترکان
گندی کرده و در اینجا حکم شکر با مان عساکر نظیر نشان برده خند جنود منصوره در رخصت اوطان دهد و خود
با ملازمان خاص بدار سلطنته نیز عود نمود و بخیر اختلال احوال رعایا و زیر دستان و جمعیت پادشاهان دیار
پریشانی بر داند و حکومت آن خطه دلت و امیر لامر ای کل اندر با بجان با و نفویض یافت و درین امور دست
عسکر مبتدای روم و تا ناز و محاربه عظیمی که وقوع یافت حفظ الهی نگهبانی کرده از عساکر منصوره سواهی چند نفر
تفکیک کرده بدایت وصول سپاه مخالف در خسرو شاه تبریز علی الفضل جمع نماید و چهارشنبه شمشاد است

جنبه بودند و چهار رخ نعر از او سلطان ساس قزلباش که در مرکه جنگ زخم نمک خورده بودند و یکی که نام د
 نشانی داشته باشد ظاهر نشد که راه عدم پیچیده باشد العلم عند الله و از تمام اصناف اعیان و نقصانی
 و خرابی که از قهر عیور شرک مخالف و رعایا و عجزه آذربایجان رسیده بود از روی تحقیق و تفتیش در تمام قوه
 سع ششی زاید از دیوان اعلیٰ عوض داده شد و رعایا بدین عطیه خطی مسرور و شادمان گشته در لوازم
 دعا کوشی افزودند در ایات جلال بصوب عراق در حرکت آمد **در آمدن ایلخان ایلخان بدرگاه**
ملایک طائف در قضا یای ایام گذشت مرقوم ملک سواج نگار کرده که بادشاه عالیجاه و فلک کارگاه
 شاه سلیم فرما فرمای مالک هندوستان فرزند بر خردار ملقب بجایان علم را که از امرای بزرگ آن سلسله
 و از قبیل برلاس چغتای اصفاد ایکو بنام بود و از جانب بادشاه خطاب باینی یعنی برادر سرفراز
 دشت پناه یا دکار علی سلطان طاشش که از جانب همایون با طلیحی کردی رفته بود بر سر مرسالت
 فرستاده چندگاه در دار السلطنه بهرات توقف داشت در این سال متوجه درگاه اعلیٰ گردید چون بخت
 همایون بخت دفع سپاه روم بجانب آذربایجان واقع شد از زمره مقرران بساط اقدس کلب علی
 بیگ با اول صحبت شامورا مقدر فرمودند که او را استقبال کرده بدار الملومین قدم بردار تا معاود
 موکب همایون در اینجا اقامت داشته باشد و او داخل دار السلطنه فرود آمد و از آنجا بدار الملومین
 قدم رفت و بادکار علی سلطان از او جدا شده متوجه پایتخت سمرقند اعلیٰ گردید در روزی که خان عالم
 داخل فرودین شد راقم این نسخه عالم آرا در شهر مانده بود و مشاهده تجملات ظاهری او کرد و از فرود آمدن
 روزگار دیده استماع نمود که از آنجا ظهور دولت این خاندان الی الان از ولایت هند بلکه روم طی
 بدین شوکت و حساب جاه و شمت بولایت ایران نیامده و معلوم نیست که در زمان بادشاهان
 عظیم الشان سابقه از کاسره و لیکن بنام شده باشد که در این زمان فرخنده نشان عیلمن تا بنیاد
 الی و وجبات از یاد عظمت و بادشاهی حضرت اعلیٰ شاهی ظل الهی و قیام یافت و سلاطین آفاق
 و فرما نرو ایران حلی نشان باستحقاق از مسلم و غیر مسلم باطوع و الرغبه ابواب صداقت و ارتباط صوری
 و عنونی با حضرت متفوح داشته و میدارند و محبت و ولای آنحضرت در دلها بی نشان فرار گرفته اند
 فرستادگان خود و بدرگاه سلاطین سبانه سیر مایه افتخار و موجب از یاد مواد بزرگی و بقیا خود میدارند

الخیر الله علی ذلک الفقه در اول حال که خان عالم قدم بمک بران نهاد تا یکروز از ملازمان معتبر باوشاهی
 کورین او کرده بودند و ملازمان خاصه خود سواهی توکل نوکر دفتر شکار همراه داشت که از آنجا بدست نعر
 قوتی و میر شکار بودند جمعی را از بهرات بازگردانید روزی که بدار السلطنه فرودین رسید از ملازمان
 سرکار بادشاهی و خاصه خود و ملازم ملازم و خدمتکاران اقبال و محافظان جانور فریب بجنبه
 بهتقصه نعر بودند ده ریخته قبل قوی بیگل که با تخمها و سب بر نای برترین فریبتهای کونان گرفته
 و قسام جانوران از ببر و بلنگ و آهوی و بز نای هندی و یوز و کرگدن و مرغان سخن گوی و گاو نای
 کجراتی که با کلبی و سکا سکن میکشیدند همراه داشت در بهنگای کربابات جلال بفرودی و اقبال از
 آذربایجان عود نموده در دار السلطنه فرودین نزل جلال فرمودند مشهور عاظم و قرمان طلب
 باسم خان عالم اصدرا یافت و او از محل اقامت متوجه پایتخت سمرقند شد و چون بجوالی شهر
 رسید جمعی از عالم آرا استقبال کرده باغزاره حرمش بشهر آورده در باغ سعادت آباد و منازل و کلبه
 ارم نهاد و آنجا منزلت کرد روز دیگر در میدان سعادت آنحضرت اعلیٰ بنشاط جوگان مازنی و جنس ندری
 سرگرم باده بنیاسط بودند خان عالم کورنش همایون سعادت امتیاز یافته زیاده از مأمول نیازش
 و اعزاز و احترام نظور آمد و بلفظ کبریا خطاب فرمودند که چون میان ما و حضرت بادشاه و الاجاه خورشید
 کلاه طریقه اخوت و برادری مسکوت و آنحضرت برادر نامیده و برادر برادر هم برادرت لاجرم تو کلام
 کورنش او را برادرانه در آغوش محبت کشیده انواع تعظیم و تکریم شانه و نوازشات بی کلکانه
 کسب پشیمان و بیگانه شیشه کعبه آنحضرت است در باره و بنظور آوردند و چند روز در دار السلطنه
 مذکور محل نزول اجلال بود همه روز در میدان سعادت آباد عشرت پر بود و حال آنکه بجز محالست متوز
 و محترم بود و اراده و اوست بود کتخت و هدایای بادشاه و الاجاه و مستبان آن درگاه در کل از نظر خجسته
 گذرانیده هر روز نوعی از انواع هدایا بنظر رساند که با مقدار میکشیده باشد و چون اراده خاطر شرف
 آن بود که از راه کیلان باران دران بهرت نشان توجه نموده بنشاط شکار زنگول که محصول اولایه بود
 مقرر دارد و در وقت مقتضی کشته فرصت آن نبود که مطلب خان عالم نظور آید و تجملات و عنوی با در نظر
 بهمت بجز خاصیت خسروانقدر و مقدار نیست که چند روز اوقات خجسته ساعات صرف مشاهده آنها فرموده

از شاه طاهر شکار بازماند فرمان جهان مطاع نافذ گشت که خلاصه تحفه را با نفاست جمع از هر دو عدد مرتب ساخته در بکروز از نظر همایون بگذرانند و سایر امتعه و جناس را مفصل ساخته بر سواران سپاه بدهند که بتدریج بنظر آید هر چند این معنی مرضی خاطر اعلیٰ نبوده باشد و در رضا جوئی گشته خلاصه تحفه و نفیس هدایا را از مرقع آلات و تخفهای غریب و قشام انمشه و جناس موازی سیمصد عدد و انتخاب نغزه در میدان سعادت از نظر فرخنده اثر گذرانند و در حسب الامر الاشراف بیوات و اسباب خود را در شهر گذارند جهت تماشا و شکار و نکول که بطرز خاص شکار گذارست و چون در بین اولیٰ صفت از نظر بیع غالباً مکرر است تحریر یافته در بیع مقام در ذکر آن قلم نکرده شکار خاموشی که در جریده و کبابی مرافقت رکاب اندکس اختیار نمود **در کبابی بادشاه عظیم الشان ممالک روس که در بین سال آمد و آمد** در بین سال اعلیٰ بزرگ معتبره که از امر او کنسان معتمدان سلسله زنی بود از راه دریای و شت خزر در بند شیروان آمده متعاقب موکب همایون از راه اردبیل بدلا سلطنت فرودین رسید و این در میدان سعادت سعادت بساطط بوسی در یافت و بنویسند ترجمان از جانب بادشاه خود اظهار نیاز مندی و اتحاد پیش از پیش نموده و کتب و عریض طویل که تبرکی نوشته بودند بنظر انور آورد و مضامین اخلاص آن موقوف گشت و کتب اس مذکور بواسطه و الطاف شاهانه سر بلند یافت و در بهمان روز که هدایای فرخنده مای هندوستان بنظر آمد در آن حدیث و هدایای بادشاه اردوس و مسکا و تیر از نظر آمدن گذشت از جمله هدایا چند شتفار عسقا شکار بود که سوازی اردوس در هیچ مملکتی یافت نمیشود و عواطف خردانه بیکت شتفار سیمرغ شکار بخان عالم عطا فرمودند و الخی تخفهای غریب و هدایای مرغوب آورده بودند که از آنانی را انصراف یافته بشمول نوازش و جهان بر وجه لایق از راه کیلان روانه دیار خود کردید **و بیکری اعلیٰ قطب شاه که الی ولایت کلکته از دیار روس هندوستان که در بین سال آمد** در تاریخ محمد خاتون نام که از فرقه علما و فاضل بود پدرش شیخ علی خاتون که در میان نازیبان انطبقة خاتون لقب داشته اند در زمان شاه خت مکان از انقباء مجاورین مشهور مقدس و از سرکار فیض آثار حضرت امام الخیر و اولاد علییه العتبه و التنا مویظت بود و خود در زمان قدرت او در یک بجانب دکن رفته در حربه تقوی در سلسله قطبیه در سکر خاص ملازمان اختصاص و انتظام یافته بود و بهمه حسین بیک قباچی تبریزی که در سال قبل ازین

از جانب همایون اعلیٰ بر سرستن نغزه بر مردم عمر قلی قطب ه نسبت جلوس سلطان عمر برادر زاده و داماد که بعد از فوت عم بر سر برد دولت قطب سبی نکلن یافته بود در دار السلطنه قزوین رسیده و شرف بساطط بوسی و ادراک محفل مقدس مغز گردید و مکتوب فراغت این مخلصانه که از جانب قطب آمده سینه سپهر استتبا به ارسال یافته بود بنظر اشرف در آورده تحفه و هدایای لایق و الی مذکور را با پیش خود گذراننده مورد الطاف و اعطاف گشت و بعد از فراغ از اموری که تاجر بر صورت رایات فروزی نشان بصوب یازندران در حرکت آمده از راه کیلان سیرکنان روانه شدند و قشاق همایون در بین سال در فرهاداد حیات نهاد واقع شده همواره بساطط انبساط گسترده با هممان و خواص مترقان عشرت پر بوده روزگار بخوشی و خوشندی میگذرانند **از سواخ این سال آمدن جنود اوزبیکه** در بر تالان انطایفه تبت خراسان که چون حسین خان شاملو پیکر سبکی آن دیار فوت شده بود جنود اوزبیک بطبع سب و غارت تاموازی سسی بزرگس بر کردگی بالکوش مبار و چند نفر از اعظم امر بلخ و بخارا خراسان آمده چند روز در جالی غوریان اقامت نمودند و سخنان که بعد از فوت پدرش حسین خان متکفل ضبط و دست مملکت شده بود با تفاق آقا مان شاملو و جمعی از هر طبقه جنود قزلباش که در هرات بودند جنگ در بر و صلاح ندیده حفظ و حرمت فلو و مملکت برداخته بالکوش دست قدرت خود را از تعرض ملک هرات کوتاه دید بجانب غوریان رفت خواجیر جلال الدین بکر غوریانی که از اکابر و عیانان بود بجزید اعتبار ممتاز و بمن تربیت شهریار کاکمار بنصب والای وزارت خراسان سرافراز بود و طوع و عنایه استحکام داده نصیب را که چه چند کرد در مقام دفع ضرر و آسیب جنود اوزبیک در آمده چند روز بین الجابیتین نیران جلال التهاب دشت و دست تطاول و تعدی غازی کران انقوم باهل نصیب رسید چون اغروق اوزبیکه در چکلکو و میند بود حسن خان و در سخنان ابن ولی محمد خان اوزبیک که از مخالفت بتی اعمام خواجه در قضا یا ایام گذشته سمت تحریر یافته در ظل حمایت اولیای دولت قاهره در آنوقت در بیرون شهر هرات اقامت داشت تبصری شایسته کرده فوجی از جنودش ملو و جمعی از اوزبیکه ملازمان رسم محمد خان را بچکلکو بر سر افتراق ایشان فرستادند و اگر چه بد بخارفته اغروق را تبت غارت کردند و اموال بسیار و اسباب انعام و ادواب پشمارا آوردند چون بالکوش مبار و در قضا و تنوافه آگاه گردیدند مضطرب گشتند بی نیل مقصود

از حد و غوربان کوچ کرده راه دما خود پیش گرفته فریاده اسپیدی مردم مواضع غوربان نیز رسید **دیگر**
از سواخ ظاهر شدن علامات آسمانی است اول خطی روشن محرف شبیه شمشیر از جانب مشرق ظاهر
شده قرب به صبح ظاهر میگشت و دنباله آن بجانب جنوب کشیده بود و چنانچه از راه می میگذشت و بعد
چند روز ستاره آشنی از جانب مشرق مایل بشمال نمایان شد که شعاع آن بیلا میسافت گویند
فردا بود تا یکماه چهل روز شعاعش افزایش در وشتی تمام دهشت بعد از آن کمرشده و تا دو ماه
اعتدال و دشت اختر شناسان عمدتاً بجان این ملک تأثیرات بسیار بهای صعب و تلف شدن خلایق
و لشکر کشی و خونریزی فرامیدادند و میگفتند منظم تأثیرش در جانب مشرق و شمال و جنوب خواهد
بود و ولایت ایران که در سطح مسکونت کمتر خواهد بود و مع هذا تأثیرات خلیج ظهور یافت زیرا که اکثر
ممالک فتنه و فتور و لشکر کشی واقع بود میان سلاطین روم و فرنگ و ترکستان و اکثر بلاد مغرب
رویداد و بیماری متوجع شیوع یافته در دارالمزمارند و محال مایل بشمال خلقی کثیر راه عدم پیوسته
و کفکوتای نزع امیر از عاده بخواص سربت کرد از جمله **سواخ** میان مرزا ابوطالب وزیر دیوان اعلی
و قوام محمد اصفهانی مستوفی الممالک کفکوتای واقع شده یکدیگر را بمعاذت و تضع مال دیوانی مهم منسوب
ساخته بعضی اشرف رسانیدند و مقرر شد که صد و در عظام بهر کاری کلب علی بیگ بسا دل صحبت
شاملو بحقیقت سخنان طرفین رسیده معروض دارند و حسب الامر اعلی در فرجا باد دیوان کرده مستوفی
الممالک آنچه در باب سخنان دینت تفصیل نموده وزیر دیوان اعلی در هر فصل جوابی باصواب در قلم
آورد اما حضرت اعلی بنور فریت دریا فتنه لان حکایات غرض اودست برده پوشی کرده بغافل باز
گذرانیده دیگر از آن مقلوب پسر رسیدند و ایشان نیز نام کشنده حرفی بر زبان نیاوردند **مشاهیر شوقیات**
این سال **حشیش خان شاملو** بیکر علی خراسان که از ملازمان قدیمی حضرت اعلی بود و بچشم خدمت لایق و مد
خدمت مورد تربیت و ترفی کشیده است سال بود که در کمال اقتدار استعلا والی نایب الام و دار السلطنه
هرات و بیکر علی کل خراسان بود و در احکام و مناسبت بر غلام قدیمی خطاب مینمودند در بین آل مریدان
با جل طبعی فوت شده بدار الملک بقا پیوست و حسب الامر آنحضرت که طبع همایونش بسیار خالص است
در روزی که مقدس رفیق علی مشرفاً الصلوه و التجه مد فون گشت حلف صدقش حسن خان بجای پدرش

گشته الحاکم فتنون و مقرب جلیل القدر امیر الامرای خراسان باو تفویض یافت و بطوابع در ایتی پرداخت
سید تقی بیگ میر خور پاشی حقیقی که از ملازمان معتمد و مفرمان بساط افس و صاحب های و مشوره
بود در اوایل این سال که از باب جلال از قشلاق بازندران بجانب اوز با بجان در حرکت آمده در دار السلطنه
فروین تشریف داشتند موسی الیه مرض گشته بوماً فیوماً مرض اشتداد پذیرفت تا در اوایل ماه شعبان
سلطنت عالم فانی را وداع نموده بجهان جاودانی شتافت نفس او را نیز بمنتهی مدغمس برده در روز
مطهره مد فون شد فرزندانش صغیر بودند و خدمت میر خور بیگ از ایشان منشی میشد بنابر آن
بعلی بیگ زنگنه مشهور بعلی بلی که او نیز از ملازمان قدیم آنحضرت بود و مرجوع گشت **مشاهیر خاندان**
توکل بیگ حقیقی که حاکم مشهد مقدس معنی بود در این سال بیماری عارض او گشته جهان فانی و عمر در
وداع کرد و دی مرد شجاع و دلیر مردانه بود حسن سعی و خدمت از پایه نوکری بمرتبه ایالت و خانی ترفی
نموده منظور نظر عنایت و تربیت گردید در اول حاکم ولایت جام شد و بعد از آن در سبب ایالت در ایتی
مشهد مقدس یافت بعد از فوت خسار الیه ایل توکل بیگند سلطان برادر زاده او معلق گرفته و بلا
جام با دو خصما صرافت **گفتار در قضایا و سوانح سال توکل مطابق سنه ثمانی عشرین و الف سال**
سوم قرن ثانی نوروز سعادت افزو این سنه مبارکه در روز پنجشنبه چهارم شهر ربیع الثانی مطابق ثمان
عشرین و الف اتفاق افتاد یعنی خورشید جهان آرا که بزرگ عظم و صفا بخش عرصه عالم و عربی سنج چهارم
و اخیسجان است نه ساعت و چند دقیقه شب پنجشنبه مذکور از آرامگاه مجازی جوت بخت ساری حل
خرامیده طلوع نورسان بهار و انتظام بخش هدایت و از ما کردید کلمای نگارستان فروردین از ترویج
ابر و لطافت هوا شگفت آغاز نموده از عطریا صین دماغ روزگار غیر آگین گشت افزوده دلان زدایان
خول چون عند لیسان گلشن بناتی سر بچشمش و خورشید کامی بر آورده فیه ساری از سر گرفته و در کمان
گوی ملال چون راحت بافتگان روز وصال خوشوقت و خورم گشته در عرصه جهان بزم طرب بر گزینند
و شهر بار کامکار نفاوه اساطین سلاطین روزگار خلاصه سنج هفت و چهار یعنی حضرت اعلی شاه
ظلال الهی در قصبه شریفه اشرف از قصبان طیبیه بازندران و منازل بهت نشان بان قصبه شریفه
کوساخته بود پنجه مهارت والای آنحضرت بخوشدلی و کامر دانی و فیروز بی جشن عالی نوروزی منعقد

قاتلان از حسن نموده حقیقت عرض نمایند بی صلاح و تجویز دیوان اعلیٰ بدین اراده دست در گنجینه زجهل
و چون برایشان علیه کرده برادر ایشان شمشیر از نیام بر آورده زخمهای منکر بر کلب علی بک زدند
دیگری شمشیر حواله اعتماد الدوله میرزا ابوطالب کرد مردم بهم برآمده از بیم شمشیر متلاشی شدند آن
خون گرفتگان خود را با نردون و دلتخا ننداختند ولوات دارد غنچه و کس دیگر که جنس افند زده
شده و دنفرد بکرا بقتل آورده اند چون ایشان حرمت و دلخا نند مبارکه که پشت و چهار باب حرام است
نگاه ننداشته بدین اعمال شنیع جزات و جنارت نموده مستوجب عقوبت و قصاص شده بودند
ولوات نندوب با جمعی از ارباب اخلاص هجوم نموده در باغچه و دلخا نند دلمبری کرده آن خون گرفتگان را
هدف تیر و تفکک گردانیده هر سه چهار در آنجا بقتل درآمده مکانات عمل یافته **ساخته دگر** از سوختن علایق
آسمانی اگر میر قلی نامی از قبیل کرکس اگراد که در سلک جلوتان خاصه بود درازا کار دانی و هندو شکای
مورد تربیت گشته از تبه نامت ایل و غیرت کرد کس یافت بلیت سلطانی سرفرازی شده بود در حصان
در جیتی که زیارت جلال در سلاق بود تیمور خان نام جلوداری دیگر از قبیل کرکس با دو نفر از اطنین
که همه مردم عاقل دور اندیش بودند بمنزل او رفتند انواع مردمی بطهور آورده بعد از انقضا و صیافت
بکام بیرون آمدن تیمور خان مذکور از جهالت رنگ و عجز و نفوس سرکش از عباد عقل نیرف
گشته و از مهابت و غضب شاهیه که بگزارت و مرآت در باره بید نشان و مر تلکان اعمال خاصه اب
دیده و آرزو شده بودند اندیشه نکرده بچهارا شمشیر کشیده بر امیر قلی سلطان که بمشایبت ایشان بیرون
آمده بود زخم مهلک زده کارش ساخت اما شمشیر شکست شخصی از خدمتکاران امیر قلی سلطان که فرانس
او بود بهمان لغت شمشیر کشنده را بدست آورده بهمان بارجه شمشیر خبان زخمی بر تیمور خان زد که دیگر
حرکت نکرد از دهقان او و الووند خان اب بین خاصه شریفه و پسر او از او همه که با او ملاقات او مأخوذ و قتل
سلطان ستم کرد نندوبار نمودند اما هر دو کوفتار شده در سیاه سنگاه غضب شاهانه قطع جلیق قطع فرستاد
کردند و اقربا و عشایر جمعی از اطنین که با امیر قلی سلطان معاند بودند مغضوب گردیده مورد قهر فرمان زمان
گشته نامت ایل مذکور بر نفوس قلی سلطان بسز او مرت شد **ساخته دگر** که در منصف با ورج اول که
چهل روز از نور زده گشته بود در اصفهان دیواری فرود آمد که قریب چهل چاه نندوبار در زیر خاک فرود گشت

و تا سه روز جسد ایشان را از خاک بیرون آورده دفن میکردند **ساخته دگر** از علایق آسمانی و تأثیر فرود با بک درین
سال در بعضی مجال ولایت زاوه و محلات خراسان زلزله و قویایف اماره و غاباد نام محلی را از قرامی عموده
معتبره انولایت است چنان زلزله غلیبی شد که در هیچ زمان وقوع نیافته بود از صبح القولی صبح شد که
خانسانو بیخ بر زیر بیکر فرود آمده بود که کل آن نصد موره بک نل خاک مینوده کویا بیخ آثار عمارت و علات
جدار پیدا نیست اکثر مردمان انموضع جهت حصاد غلات بصحرای رفته بودند معینا با نصد بلکه نصد
نفر اسکند انجامه در زیر خاک مانده بر سبزه هلاک غنچه ندر خانه شخصی عروسی بود قریب هفتاد نفر از
مجلس عروسی در زیر خاک مانده از حکمتی ای لغت ربانی آن سوره و سرور بچندین نفره و سوگواری
نبدیل یافت از بدایع اتفاقا و غرا حالت در وقت زلزله عروسی در جمل که بوده اند وی اضطرار خود را
بمیان در و بخره افکنده و جو به مانع خاک گشته ساطع شده بود و سر کیمه ماتشا و ن لان نیشا و الله
بمنصه ظهور و عیان آمد **شاه بر متوفیات** این سال **بکرانخان** داود خان بن لوار صاحب خان راجی کردلی
ولایت کارنیل که حستان بوده و چنانچه در صحیفه اول در طی حالات زمان شاه جنت مکان نوشته شد
بنا بر ترمذ و عصیان بدت لشکر قراباغ بقتل آمد پسرش داود خان بخدمت شاه جنت مکان آمده سعادت
اسلام یافت و بملکت غلبیس که در اول ملک کارنیل و مجوزه نشیخ و تصرف دیوان درآمده بود سرفرازی
و او بر سر خود بکرات مذکور در احمد صبی بخدمت شاه جنت مکان فرستاده در بیان قزلباش نشود و نمایان
از علوم حکمت الهی آگاه بود در نبوت با یالت و دارایی کل که حستان کارنیل مغزو سر بلند شده بود درین
سال در بلده غلبیس مریض گشته بعالم عقیبت شفاقت و حضرت علی بنابر عاطفت حبلی و نفوت دانی که با حقا
حقوق ضد سگزاران و ارباب اضلاص در جبهه علیا دارد پسرش سمیون را نیز که هنوز طفل و خورد سال است
بملکت انولایت سرفرازی کرد ایندند و از معینان راجیه مورابک که شمار اسلام ظاهر شده از زمره و نخواست
معتمد بود و کالت و نالیقی او معین گشت **علی شاه اردوی** دی از امرای بزرگ رومیه و بیکر اسکلی نیز بود
چنانچه در تضایا ایام پنج تیر مزوم کلک بیان گشته در جنگ صوفیان که قنار شده سعادت بخش و بخش
یافته مدتها در کاب اشرف مغزو و شرف جهالت محفل ضلالتین سرفرازی بود در سال گذشته که در کار
عسکر روم باین مغزو و بوم می آید از کار دانی و مال اندیشی که ره گزینی اختیار کرده ملاحظه توطن مشرک

مکرار معارف و مهندسان فرستاده جمعی مردم کوتاه همت بت نظرت سخنان که مشعر بر عدم امکان بود
مذکور بسیار خند و ابن امر لابق عابق میگفت بگذر سال قبل ازین محبت علی بیک لادغلا مازاک سرکار
عمارات خاصه شریفه صفایانست با چند نفر مهندس کاروان و مردم صاحب قنوق دست گفتار
فرستادند که دیگر باره ملاحظه نمایند و ایشان تصدیق کردند که اگر مندی بار نفع هشتاد و پنج در شش
آب بسته شود که آب بقدران بلندی کیرد کوهی را که سده راه صفایانست بکصد و پنجاه ذرع غرض
و سه هزار ذرع طول که آب شش خضر نماید محملت کتاب با بنظر فریزد و لاد بیک مذکور نموده
که در عرض چهار پنج سال این خدمت بتقدیم رساند و حسب الامر اعلی شروع در کار کرد لیکن چون امر
عظیم است و همت والا می باشد بران مقصود است که زمین الطاف الی و امداد جنود و جیشی این امر را در
بفعل آمده در زمان نخست نشان حضرت آب مذکور بر زمین صفایان جاری گشته موجب نیکی می آید
و ثوابت عقیبی گردد خاطر پشرف شهید لاد بیک اطمنیان بنیافت درین سال امام قلیخان بیکلرکی
فارس را سر کار خف کوه مذکور در حسین خان حاکم لرستان و میر خجندیاری را که در آن حدود می باشد
و درین هنگام جهانگیر خان است سر کار بند بستان فرموده بخویلات بجهت اخراجات و ترتیب مصالح بند
بایست آن دادند که درین سال مصالح سرانجام نموده سال آینده شروع در بند بستان نماید و بیابان و
سنگه نشان از اطراف و جوانب سر برآه فرموده حکم شد که عموم مردم فارس و صفایان و الوار از خود
در خضر نهر که مذکور کار کرده اجرت واقعی ستانند و امر عظام مذکور فرمانده زمانه اجماع و دل سپرد
بر سر آب رفته شروع در اقدام خدمت مذکور نمودند امید بکرم نانشاهی الهی است که کمترین خاطر خیر اندیش
حب الله عامتیت پذیرفته گشت زار اهل ساکنان ملک صفایان باب باری بیت صافی طوبی انصر
حضرت و نصارت یافته نمره مقصود بار آورد جمعی دون بهمانرا عقیده است که اجالی آن آب بر زمین
اصفهان مقصد است زیرا که در میان کوهی واقع شده است محملت که سنگ یک باره بر پیش آب که بر زمین
مقدور سنگ بران خارا شکاف نموده باشد و چون آن ولایت سرد سیرت به پیش در نهایت برودت
سالی زیاد از چهار یا پنج ماه از شدت سرما و یخ بندگاری نمیتوان کرد برین تقدیر کار خیر در عرض سال
از پیش مرده و دوران نشاء عواقب فروری مثل سنگ گشتی و دفع اعادی و غیره رود می دهد وقوع این دعا

و حصول انجمن طلب علم امر است بسیار دشوار اما برای جهانیان از بر خلاف جمهور همت الا بران مصروف گشته
که بدین غیر جاری موقوف کردند در زمان دولت این تا سید الهی سبی انور مشکلا که در نظر باب نطق و دیده
و در آن روز کار ستم و در روز کار ستمیوه همین اقبال بهما یون و اندک توجه مختص بر وجه حسن صورت
مدعا خیره ناکشته رجاء و اتق است که بتوفیق امداد کما با مقصد علمای بزرگامه و اکتفا به ایمن تأییدات الهی
و قوت سر بخدمت الهی این امر غیر بطریق دیگر امور مشکلا تمشیت یافته بر حسب تمام زود تر سرانجام پذیرد و
ان عاجلا و رجلا هر روز کار فرخنده آثار همچون علمای که در **دولت مستان السلطانین بنده دروم**
دولت در ادا ایل این سال خان علم از جانب پادشاه ذی جلال سلیم فرمانفرمای ملک هندوستان بر سر
آمده بود در خدمت انصر یافته از قاضان بارگاه اعلی رسیده بیک بیکدی تو شمال با شمشیر شامورا بر سر است
معتین فرموده بهره فرستادند و خان علم را بخل فخره و انعاما و افره از نقود و قیمت نفی و پیمان بازی
نژاد سر فرزند فرموده آنچه از بدایت حال که در ظل قلمو بهما یون شده تا صین انصر با و عطا فرموده و بخرد
بتکام در خدمت فرموده ندر زاده از با نژاده هزار تومان عراقی شد سواهی تکلفات امر او فرمانده بیابان
ارو می معالی و حکام خراسان و تحت و هدایا که بجهت پادشاه و الا جاه ارسال یافت از مرصع آلات نفیسه
روم و خزانگ و روس و بلاد ایران و تخصیصی مغرب به دیار و مسجدهای تازی نژاد زیاده از آن بود که در
شمار آید از جمله هدایا که مغرب بیک ذخیره خیرت و تقار ناماده روزگار گذریده چندین هزار زلف بود مرصع
بلبلهای نیش و یاقوت رنگین و لالی امداد که از بخل بیک قطره لعل خوشاب بزرگ بود که در خزانه هیچ بار نشاء
ذی جاه عدیل آن نتوان یافت و مصرفان جوهر شناس سبقت هزار تومان بلکه زیاده قیمت نموده بودند
و همسر مرزا علی بیک بن شایخ بن امیر تیمور کورگان بران نقش بود از زمان حضرت خاقان سلیمان شان
شاه و سماعیل علیه الرحمة الرضوان از خضر این سلاطین بدست درآمده در خزانه عامه بود از خضر و هدایا
روم نیز که درین سال اعلی آورده بود حصه و الویش برادرانه جهت حضرت پادشاه و الا جاه ارسال یافت
مکتوب محبت ایشان و دستنامه مشعر بر اظهار انواع محبت و دوستی برادرانه و اتحاد و یکدی و بی تکلفی
بیکدی که در قلم آورده و قید از ذوق فائق مردی و دود او فرو گذشت فرمودند و همچنین سلطان سلطین و کور را
که بیایه سر بر اعلی آورده اند در خدمت انصر از ذی داشته با انعامات و افره نوازش فرمودند طالب بیک اعلی

همراه میرخلیل الطنجی ابراهیم عادل شاه والی حجاز بود نزد او و قاسم بیگ سپهسالار از زندان همراه شیخ محمد
خاتون الطنجی سلطان محمد قطب شاه والی کلکنده بر سالت اولغین فرموده روانه نمودند و بدست
بریک از مسلمانین خلیج فاضله بادش آمدند و پراپا و ملوکا که خاندان حاکم حال ارسال داشتند و در پیش
بیگ را که از سوادت مراغه فرودین است و در سلسله طبقت معلوم از زمان رکاب قدس ان نظام
داشت با بلجیکری نظام شاه والی احمد انکر و کتی تعیین فرموده روانه نمودند لیکن مشارالیه در شیراز
فوت شد محمدی بیگ و لشکرالیه در عوض پسر بخت مذکور مأمور گشت **فکر فتح ولایت دورق**
و بدست در آمدن قتل و حاکم درین سال به تصرف اولیای دولت در آمد ولایت دورق در زمان حضرت
شاه جنت مکان در تصرف امره قزلباش حکام کوه کیلویه بود بعد از ارتحال آنحضرت که جماعت ملک
ایران از نظام و نسق افتاده در هر کوه متغلبی سمر بر آورده بود و سید مبارک بر عربستان جزیره
مسئولی شد اولایت را از تصرف طایفه افتاد بر سر آورده داخل حوزه جزیره ساخت سید مطرب
پدرش ساهان در آن ملک فرمانروا بود و چون سید مبارک در مقام عبودیت بود و نتوانی بود اولایت
دورق را بدو و پدرش سید مطرب گذاشته بودند و تا این سال در تصرف آن سلسله بود در حین
گشته شدن سید احمد والی جزیره که در ذیل مذکور خواهد شد سید سلیمان تصرف را در آنجا نموده
قدر استحکام داده بود درین سال امام قلیخان سبکداری فارس حاکم آن زمان رضا جریان شیرازی
مأمور گشت لشکر اولایت دورق فرستاد و قلعه را محاصره کردند سید سلیمان مذکور بر فرمان لازم الاذن
اطلاع یافت خبر قلعه بر سرین چاره بنافت دست از آن باز داشتند را و جزیره پیش گرفت و اولایت
تصرف اولیای دولت قاهره در آمده دست ولایت جزیره از آن کوتاه شد **اصحاح این سال** درین
سید احمد است که بعد از فوت سید ناصر و سید مبارک جمعی که سبب ذکر یافت مورد ترحم پادشاه
گشته والی اولایت شده بود شیخ و اقوال که افراسیاب باشا حاکم صحرای کرمان سبب یکی از ضمایم خود
بنشیند و حسن بن باجی که با کما سید احمد فریب بود فرستاده بود فدا است خانه سید احمد کرده
از او استمرا نموده بود سید احمد بجا بطلبش آورده با گردی از غنای عرب برانصوب رفت
لشکر لایحه از آمدن او اطلاع یافت مراجعت نمود در جمعی از اعراب جزیره آل فضل بعد از فوت سید مبارک بقصر

ملازم افراسیاب است اخبار نموده بودند در بنوقت سید احمد انجماعت را طلبیدند و ایشان
قرار دادند که بمنزل خود نموده از لایحه نروا و امینا و قابل نشد و در طلب شده و اصرار نمود و از غرور و سوسنا
تعبیر و نقصان را می چند مرله نغایت کرد اکثر مردم از غایت باز ایستادند و با فوج قلیل رفت بجماعت
از شده و اصرار و در غایت گشته با او بجاریه پیش آمدند و در موکه فرصت یافته آل فضل او را بقبل آوردند
اما معلوم نکند که مرگ قتل او جمعی از آل فضل شدند که رفیق او بودند با انجماعت بودند که بصره رفته
بودند غالب است که جماعت رفیق او بمواقت و تحریک افراب و غیرت خود این جرأت کرده باشند
علی آتی تقدیرین بعد از قتل او اعراب دوسه کرده شد در جمعی شاه شیبون و دلخواه بر سر عبید
نعمان که بکیمت این خاندان بود جمع شده قتلش کوک و جزیره کوچک را قایم کرده در آنجا اقامت نموده
حقیقت حال بدرگاه کتی بنامه عرض کردند **اصحاح غیر سید این سال** خیال فاسد چند نفر از شیخان سبکداری
است هر چند طبع بشری افضای آن مینماید که بوسه دس شیطانی فریفته گشته همواره خیالات فاسد
در سویدای خاطر راه دهند اما طبقه کیلانی زیاد از دیگران با ندرک سوسه از طرف مستقیم عاقبت
سلطت جوئی و منبج عاقبت اندیشی اغراض حسنه با موزنا سبب و اعمال خطرناک جرأت و جبارت
مینماید و اصل از وفات عاقبت و مال حال اندیشه ندارند موبدای یعنی آنکه درین سال چند نفر از شیخان
سبکداری خیال فاسد و اراده بهما حصل که از غفلت و بیگ خبر در سویدای خاطر خای داده یکی از ایشان
سید محمد نام خود را رسول و نایب حضرت صاحب الزمان صلوات الله الرحمن نامیده دوسه نفر دیگر را
از خلفا و اعیان خود نموده در دل حال و ابتدا اطهار اینمغال دو نفر را بر سالت بخدمت حضرت شاه
خلی سدر فرستاده است ظهور آنحضرت داد و منشوری با هم سالی آنحضرت از جانب خود مشتعل بر او عطا
و نصیحت و اینکه من رسول حضرت صاحب الامر و فلان فلان خلفه و داعی منند در قلم آورده مهر خود
با داب سلاطین بران منشور زده در زمان دران ارسال داشت فرستادگان نظر اشرف دل آمدند
و هنگام فراموش استبعاد و استعجاب گشته ندانم و ظفر حاصل معنی را سر مایه مطایبه دستمزد افتاد
کس فرستاده سید محمد مذکور را بآداب منظم آورده در قول خود مقرر بود از ستاهت و بی عقلی و خط
و باغ خود را مستحق جزا مورد سبب است که او نبندند در حین خبر یافتن اعتراف بکذب قول خود نمودند

اما بنا بر مصالح ملکی و آگاه کردن اسکنون سفیمان تا عاقبت اندیش در سیاحت ایشان تا آخر جانند بسته
بیزوار کردن ناصواب رسیدند **ساخته دیگر** آنکه درین سال از تأثیرات افلاک و نجوم و احتراف عطارد
و رجعت مشتری سیاحت را با ب قلم و وزر از آن منسوب است این دو کوب اندک گویی بدیدارده با یکدیگر
خشونت آغاز نمادند و قوام محمد الفرائی اصفهانی که مستوفی الممالک بود با خواهر محمد رضا فدوی که
ده سال و زبر عامل امور دیوانی آذربایجان و شیروان بود در نتیجه محاسبات منافات نموده مبلغها
باقی بلوگ کشیده بود و او قبول نداشت بعد از آنکه مکرر دیوان شد و حقیقت سخنان متعارف و بیاطراف
بعضی اشرف رسیده مبلغهای کلی تشخیص یافت که باقی بود مدعای فدوی آن بود که من نرضی
در مال دیوان نگردم و آنچه باقی آمده از قرارهای سبب جزو و تصدیق نویسد ای من در محل است امر
جما غطاع که طبع همایش معیار حسابدانی و حقایق بعد در صورت که دیوانیان و وجه مذکور را
تخواه باقی فدوی عمل کرده بمؤدیان حواله داشته اند و الراحه ای برادران باب سخنی باشد با کلاهی
گرفته باشند با یکدیگر تشخیص دهند و هر کس سخنی نداشته باشد از عهد بیرون آید و قطع منافات
مطرفین فرمودند اما میان مستوفی الممالک مذکور و فدوی در شنای مجاوره و گفتگوی حساب و محاسبات
این سخنان نا هموار مذکور گشته فدوی نیز در اسباب کتاب دفترخانه همایون را بجا میآورد و تقصیر
منسوب و منم کرده اند و از نتایج آن گفتگو حضرت اعلی اندکی بکتاب دفترخانه بی اعتماد گشته چند نفر را
گیرانیدند و نندیدند فرمودند از آنجمله آقای عزیز اصفهانی که او را چه نویس فرسان بودم و اینونی بود
بیتجور یک سبب دل صحبت ابو اعلی گیرانیده بلفظ که بار فرمودند که سیاحت او همین است که اینونی با او
ندهی روز دیگر تجور یک اظهار مدعی کرده اینونی آورده که بر رسم معاد بکار برد مشارالیه از خوردن مانده
گفته بود که حضرت شاه که مرشد و ولینعت ماست بلفظ مبارک فرمودند که سیاحت اینونی همین است که اینونی
باوند همی اکنون این تکلیف شما خلاف رضای ولینعت ماست شاید اراده خاطر اشرف برین پنج فرج
و سیاحت بنده فلعق گرفته باشد خلاف رضای اشرف منتهای که بعضی تقبیس ترجم فرماید قبها و الا سر
مبارک سلامت باشد **د** تن شاه باید که باشد در دست من جلد را که شود پای سیاحت تجور یک در دست
این با جز نقل نموده قسم خجاک پای همایون بلو نموده که هر چند باو گفتیم که آنچه حضرت شاه فرمودند بر سبیل مطالبه

یا قزوین اخراج اشرف از طبیقه و باطیب رضی بنسبت که ازین بفرز جانی بشمارسد از نا خوردن مقدار لرزه بر
اعضایش افتاده در چرخ و تاب بود و در با اصرار میبند و حضرت اعلی منبسط گشته ترحم فرمودند و در وقت آمدند
قراری یافت که هر یک فر خود حال جسمی بر رسم ترجمان مجملان دهند و کلا فدوی بدفترخانه همایون رفت
تقصیر و تماوان و خیانتی که واقع باشد موافق قانون حساب تشخیص داده بوض رسانند تا سریدی
شود هر که دروغش باشد عرب الامر خواهر همه محسوم که از جانب فدوی مستوفی آذربایجان و رائق
و فائق حساب بود با خواهر ملک احمد صفائی که مقبره و معاند مستوفی الممالک بود بدفترخانه رفته بهر کلا
نویسنده تعیین نموده شروع در تحقیق محاسبات سنوات و تقایم نموده تا ششماه در دفتر حساب
اقتدار بودند درین اثنا قوام محمد الفرائی مستوفی را عارض طاری گشته با جمل طبعی فوت شده و منقرضات
عاطل ماند **دو کار عارضه ذات حمیده صفات اشرف و صحبت یافتن بنیابت و الطاف حکیم علی الاطلاق**
د مالک الملک بالاسحقانی چون از ظهور ستاره ذوزنابه و علامات آسمانی که در سال گذشت واقع شده از
اقوال ارباب سنجیم دلالت میکرد که بیماری در اکثر بلاد عام شده اما در بلاد شمالی اسد اعلم بیشتر ظهور نمود
اعلی بعد از دیوان از باب قلم متوجه مازندران بهشتان شده در اینجا از غنوت هوادار شده و کرامت
تا بخر افلاک و نجوم بیماری عظیم شیوع عیاضه عرض مرض بنات مبارک اشرف سرایت کرده نبهت گویند
در کمال ضعف و شدت تب از فرها باد بیرون آمده به سلاق فرود که دماوند تشریف بردند و در
سلاق بیماری در میان اهل اردو استنداد یافته جمعی کثیر از خواص و عوام به بلو برشته ناتوانی نهادند که سری
صحیح و سالم بود بسیاری از عوام الناس و برخی از خواص راه عدم میبندند چند نفر از سیر کر خت
بسیاری از حضرت کشیدند درخت متوقفات مرقوم میکرد ارباب اخلاص نند در وحدت جهت خجالت
مبارک مستحقین رسانیدند و خلاص **د** دست عابر آسمان روی نیاز بر زمین **د** سلامتی دولت اشرف را
از حضرت مجیب الدعوات مسلت میبندند تا آنکه اثر لاجبات دعای بر جای میسند ان ظهور یافته از سخنان
ما هو شفا و دوحه للعالمین شفا می حاصل کردت گشته عارضه لادوی باخطاط آورد و روزی در وضع
و مسکنی نمنزل بفرشته خواجهی جهانی فوت گرفت و از دماوند بزم زیارت سلطان روضه رضا امام
مفترض الطاعه و وجب الصفت علیه التحیه و التثانی تا حدود سمنان و دامغان تشریف بردند و بجهت بعضی مصالح

ملکی و ندرت ملکی در سیخ غریب لازم آمده از راه استه با باد سرد و زخمها با وجود فرمودند و درین سال
قتلای همایون در مازندران بهشت نشان واقع شد **از سوانح ان ایام** ایضا غلامانور ملک آرد و خیر
جهان بر اشرف اعلی اعلا آمد تکا بدان مایل و رغب گشت که حکمت کرجستان کاخ را که از تبریز
خواری دوران و ایران و از ما تر غضب قیامت لب شاهنشاه زمان از صفات ناطل در آن بار
نشان نبود جمله آبادانی در آورده و جمعی از او بیانات را بدینجا فرستند که اقامت نموده بزرگت و
عمارت پروازند و از بقیه آسبوف کرجیان که معدودی بنامه مجال اخذ و برده باشند یا در حساب
بر آنکه گشته آواره و یاراد بارش به باشند چون نایره غضب فی الجمله کس یافته و ظهورت که
از جهل و غرور لکد بردت خود زده سرگردان دیار بی نام و ثبات و آواره گشته نوید امن
و امان داده و بر عیبتی فرغید نماید لهذا بکر سلطان الکبری دورت را سازاداریات و دارائی نولایت
داشته بلب ارجمند خانی سرانوز فرموده بدانصوب فرستاده و حکم معنی نفاذ بیوت کو با اهل
و اویماقات خود از فریب باغ بدینجا فرستد در سرزمین اطراف قلعه فرات فوج رحل اقامت اندازد و جمعی از
هر طبقه و طایفه ایماقات کثرت اقامت آنکه بودند تعیین یافتند و بیکر خان حرب الفزقان تصدیق
روی توجیه بانولایت آورده بر آنکه کان کرجیه نوید غشش و سعادت بخشایش یافته روی و طمان
آورده و نقدری آبادانی بهر سیده بمن معدت شاه ز روی محمودی دارد **منو قیامت** که درین
سال باراده و نقدیر از در متعال از در ملال بسرای باقی انتقال نمودند **منه زاده ابو طالب میرزا** برادر
اعلیانی حضرت اعلی که در قلع الموت مسکن داشت و بمن اشغالی و در جمعی از همی روزگاری بفرمانت کندی
درین سال مرضی گشته رخت بر منزل افرت گشتید **دو وجه سلطان شمس الدین** در سلک امر از فریب باغ و از زمره
مقربان باطال قدس بود در صفهان مرضی گشته چون مقید بعالجه و مداوا نمود از آنقدریه و شمشیر ناسنا
و متر از عینود مرضی گشته در فرما باد و داع غرور دولت کرده بعالم عیبتی شتافت مارت ایل شمس
الدین بویه برادرش سلیم یک مسلم گشت **مرضی قلیخان لکری** و لاریه سیاه و شمس حاکم که از عیبتی
در نخل تربیت همایون اعلی نشو و نما یافته از زمره ائمه و مقرمان محفل اعلی بود در فرما باد و فرموده مرضی گشته
معالجه و مداوا را طبایع مقید صفیانه بجهت تعمیر آب و هوا از ما و ندرت بظهور آن برده در اینجا طبل رحیل گرفته

در عالم بقا منزل کز بد چون برانش کودک بوده حکومت که در اول حال بر بهیود خان بکرش نعل فرست
درمانی الخال پوسف سلطان غلام خاصه شریفه تفویض یافت **حکیم غنایت** اسد بزدی که در مسلک اطبای
سرکار خاصه شریفه مسلک معالجه خوب بود زوجه اش که حبیبه مولانا زین الدین حکیم بزدرت که بخت
تصرفات فیهی مشهور و بی بدل بوده بلکه خدمت محترم است وجود در خدمت اشرف زیاده از دیگر
حکما قرب و منزلت و محرمیت یافته همیشه بشرف مکاره و همزمانی امتیاز داشت و محل اعتمادش تا بزرگو
در غیر ذر گوهر بهار شده چند روزه حیات ستغفار از صدق فرقی مبارک اشرف نموده اضری بزرگوار
بمعاینه ممت ایضه بجهان باقی شتافت **فوا ممدار مستوفی** وی از موضع کفران صفهان و اکابر آن
انکه و مستوفی الی مالک ایران بود در روز شنبه دهم شهر رمضان بی الکه بیمار و ناتوان باشد در شای
شکل و فتره و کتابت محمود فرورفته از بهوش و حکم باز ماند در انروز تا شب و شب تا صبحم حاش
بر آن مول بود اطبای صفهان تشخیص حال او نمودند که بعضی غشش قوی قرار دادند و بعضی گفتند
که اخلاط فاسده در معده سمیت یافته و بعضی زیادتی خون فاسد مایه مبهوشی بیشتر و بد صبح روز دهم
بعضه قرار دادند و در قریب بهشتاد شقال خون گرفتند بود از صد ضعف قوی طاری گشته همان لحظه
روح از بدن مفارقت کز بد بعد از فوت جمعی را از بطور آثار و علامات سم منظره آن شد که او مسموم گردیده علم
عند اسد بالچمد نقش او را چندانکه در صنفه مدرسه که در جنب منازل خود اصدات نموده بود که گشته از اینجا نقل
عبات عالیات نموده در ارض کر بلا و جایر روضه مقدسه حضرت سید الشهدا مدفون گشت الخ هر دو
کرم الذات خیر خیر اندیش و نیکو خواه خلایق بود از باب استغوا تواریخ هر خوبه یافته در مسلک نظم گشت
از آنجمله این تاریخ ثبت افتاد **دربغاز مستوفی** نیکوای که بز نام نیکش کیتی مانند یکت مخاوت
در ایام خود چو حاتم میدان کردن جهانند زبان سبانی عاقر از صبح اوت ز اوراک صفتش خرد باز ماند
چو رفت از جهان انجمن کمال خرد را شعوری زانده مانند **همچو** هم از عقل تاریخ فوت ز غیب این شتاد
بگو شمس رساند بدل گشت تاریخ فوشت بگو تو اما چو شد نام نیکش با نده **منصب** استیقا بمجزا سید فروده
خواجده محمد فاسم مستوفی شاه بخت مکان که در صاحب دیانت کم طبع است تفویض یافت **که و قایم خاویز**
مطابق سنه ثلثین الف بجمعی که سال خیم از قرن ثانی دولت روز افزون عباسی است را فرمودند چنین

تازه در موسم بهستان آمد کل زلف کنگره خود بکشتان آمد و خزر ز کجسده برده نمان بود غیر خوش
 حرفیانه در موسم بهستان آمد مرده از مقدم کل داد که فصل بهار بلبل دل شده از ناز و افغان آمد لاله
 ساقی کل چهره رخ فروخت از معنی قابل نرنگه خسته و ایران آمد در نسیان نیز عظم که حکم داد از جهان آفرین
 و انظار نظام عالم تبت در در شنبه بیست و پنج شهر ربیع الثانی بعد از انقضای ساعت و بازده دقیقه
 نیز مشرکاه حوت بر نرنگه گاه حمل نقل نمود و از فروغ خدا آفرین ظلمت افشوده دی را از استخوان الهی
 روشنی داده سر آرای بارگاه شرف و اقبال گشت جنود نباتات را موجب آراستگی و پیراستگی
 کردید لافیه بفرخندگی ناز و شاد روزگار جهان مشکبوشه زبوی بهار جهان از کل و لار شد
 جان فرمای میوه عطربیر و صبا عطرسای حضرت اعلی شاهی ظل الهی در مانندان جنت نشان ایام
 نشاط فرمای بهار را بفرخی و فرخندگی گزاشیده به سیر و شکار معناد نریمت بخش باض طبع اقبال
 بودند و چون از نور ذوال فرورد دو ماه و چند روز گذشته موسم بهار و ایام خوبی سپری گشته هوای
 گرمی آغاز نهاد و بیگام عطربیری دشت دکه سبلاق شد عثمان استب نیکو خرام اندیشه را بجانب
 در السلطنه اصفهان انعطاف داده ساختن بلیده ارم نهاد از غبار سم سمند صبا پیوند رشک
 ارم ذات العباد کردید و چند گاه از خطه خلدائین حضرت گاه شرمیادین و داد و بود **از وقایع متوجه**
دو سوخ اقبال که در اوایل این سال بطور جمیعت آنکه خسته یک بوز باشی استاجلو که رسالت معوم
 رفته بود و عود نموده محرقانام اعلی منیر از عطای روم همراه او بر رسم رسالت بدرگاه جهان پناه آمد و
 از جانب سلطان عثمان با دست روم مکتوب محبت اسلوب دوستانه آورده با صاحب صدق و امان
 و زر آرد ارکان دولت سلسله عثمان خطر انور در آورد و تاکیدات کرد استحکام بنیان مصالح و
 استقرار قواعد و سنن نموده بودند معروض گردانیده اغراض و احترام بابت **بکر** آمدن والی ولایت
 کبچ و مکران ملک میزانت کرد برین وقت چایه سر بر اعلی آمده سعادت با طوبیوس دریافت ولایت
 از توابع هندوستان و بالکانتیه و سند پیوسته و بفرمانفرمای ممالک هند اطاعت کوه نظهوری ^{آورند}
 و جهت بعد مسافت آگره و دهلی که در لالاک هندوستان است باندک جنگش از ایشان لاضی شده
 دست تسلط و اقتدار فرمانفرمای ممالک هند از تعرض و ایالت انولایت گونا گاه است و چون مجد و انضی ولایت

کرمان و سیستان و هر روز کفر و بهایون اعلی تبت و حضرت اعلی شاهی ظل الهی اراده متخیر نولایت
 فرمودند در سنه منوی که در محل خود سبق ذکر با نیکه کجخلیفان حاکم در الامان کرمان برین فصل که از توابع ان
 ولایت و ملک شگاه ملک شمس الدین بود که از زمره ملوک املاکت فرستاده قلعو انجا بقبر و غلبه گرفتند
 مذکور را بسیار بر اعلی آورده و مناشیر غناب منیر بوالی انولایت در قلم آورده و مصحوب ملک شاه حسین که از
 ملک اداکان سیستان فرستاده بودند ملک مزار و والی مکران که بزرگترین دلا و ملوکان انجات
 آوازه گیتی ستانی و بهابت انحضرت بر اسس بقباس محمود راه داده در میان خوف و رعب اعظم غلبه
 بوسی درگاه عرض استتبابه خرم نموده روی امید و فراغت بدرگاه سدره منزلت آورده با معبودی
 در در السلطنه صفای سعادت استمان بوس مشرف شد و روی نیاز بر استمان سعادت شیبان
 نهاده بزبان عجز و سکت اینمخال ادا نمود لافیه **بکر** گرای خرد خسران جهان سزاوار و بهیم و دخت
 کیان با خلاص شد با یکی بنده ام بدرگاه چاهت سر افکنده ام حضرت اعلی در از انطور اخلاص و بندگی
 او را منظور نظر محبت گردانیده بنوار شهابی شانه و تشریفات لائق باوش نامه و تاج و کمر و درین
 و سایر نفقات و اصطلاحات خسروانه معزز و گرامی گردانیده ملک موروث بر و سلم آهسته حضرت نظرف
 لرزانی داشتند و او سرور و شادمان دیدار خود عود نمود **بکر** آمدن جناب پدایت تائب عبدالرحیم خواجه
 و در خواجگان خواجه بخاری که در خلابات جو مباری مشهور و مطاع خلق اندیدارند و در خدمت سلطین
 او بیکه معزز و محترم و بقرب و منزلت در حساب صاه و مکتب از سایر خواجهای ما در انزرا امتیاز تمام دارند
 بقصد حج و طواف بیت المد الحرام از انجا بمرده آمده از انجا بدو السلطنه اصفهان آمد که شرف ملازمت انشرف
 دریا نشد در خدمت حضرت خرمیت سفر جزائر نماید صدور عظام و سعادت و علم و کرام حسب لاهل اشرف
 با استقبال آورده بنا بر پنج روز چهارشنبه بیست و بیسم شهر شعبان الحظیم با عزت و احترام شهبانده در منازل
 ملک فرود آورند و حضرت اعلی منیر توفیر و احترام شاله بوناق و تشریف برده ملاقات فرمودند و
 با توابع تعظیمات باوش نامه و اصناف تکلیفات خسروانه معزز و گرامی گردانیده منزل و اقامت بر و جلالین محبت
 شد در حال این حال و بر عارضه بیماری رو بداده چند گاه بتعیم المراج بود اطباء جمالی و سدا و بر و در شهر
 از جانب بهایون اعلی بر سینه های اشفاق و آئین و نوازشهای محبت فرین تجر بطور ری آمد تا ملک بهای

روی باخطاط آورده و محبت کامل یافت چون وعده سفر مبارک گذشت بود حصول مطلب علی و وصول بدین مقصد
در عقد عقوبت مانده از حکمت باقر ربانی درین سال سیر شد **دیگر** **نوجو** **بها** **یون** **اعلی** **ت** **تفریح** **لب**
کبر **ک** **چون** **توجیر** **خاطر** **اشرف** **بارودن** **اب** **کورنگ** **بطرف** **دارالملک** **اصفهان** **در** **فضای** **کمال** **سپ** **اراده**
خاطر فیض نظام برین متعلق گشت که بنفس نفس بیاختارفته بکفایت اب و مشغول آوردن از بسید
برای العین مشاهده فرمائید لهذا از مقر سلطنت عثمان عزیمت بدلفنوب مطوف گردیده روزی چند در خلافت
محدود منزل گزیدند و مشاهده نیک و بد آن فرموده با امر اعظام در انجام خدمت هر جوره سفارشات بطریق فرمود
نام فیلیخان بگلر بیگی فارس و سخنان حاکم رستمان و صاحب کفرخان بخیناری و صفی فیلیخان حاکم بهمان
اعیان فارس و صفایان که بدان خدمت مأمور بودند هر یک بیام هر جوره کما یستطیع اقدام نموده در بندین بود
گفتن فرموده با سماعی موقوره بطوری آورده که مکتون خاطر دریا نوال بر وجه دلخواه سمت ظهور باید **توقیف ایالت**
عربستان **جزیره** **بسی** **مقصود** **چون** **تمام** **عربستان** **بجهت** **قتل** **سید** **دشمن** **چنانچه** **از پیش** **گشت** **غفلت** **گشته**
نظام و بنظام نداشت دور هر سری از سرداران عرب سو ادنی بریدارنده بود سید مقصود را در سید مبارک
که چند گاه بود که بیایه سیر بر اعلی امده جهت دفع فتنه عرب و تثبیت تمام سید شد حسب الامر در دستر با
اقامت داشت در بنوق بیایه سیر بر خلاف مصر طلبه گشته بعد از استعاده سعادت بساط پوس مورد الطاف
شاهان کردید و بنویض ایالت و در اثنای عربستان و لقب ارجمند خانی سر ملندی یافت و حسین خان حاکم رستمان
و علی سلطان خجندی حاکم شوش نیز معاونت او مأمور گشته در ایشان با جنود موفور و سپاهان رفته او را در حلقه
انولایت متکلم گردانیدند و در جزیره کوچک عبدالرحمان اطلاع فرمان کرده فلوله مشکوک را تصرف او داد و سید
طهابت که مظنه خلاف بود گشته جز اطاعت چاره نیافته از قلع و مملکتی که در تصرف داشت دست باز گشته و در
اعظام مذکور خاطر از تمام او جمع گوه هر یک بگوشگاه خود باز گشته **کار** **شکر** **فرستادن** **بر** **فرنگ** **بزرگ**
هر روز **چون** **از** **جها** **ت** **فرنگ** **بر** **نگار** **که** **در** **جزیره** **چرون** **اقامت** **گشته** **مگر** **را** **جبل** **دند** **در** **مظهور** **ارنده** **بای** **از** **پرو**
اوبه چرون نمانده بودند و خلاف عهد و شرطی که در آغاز اقامت جزیره چرون با والیان سلمان کرده بودند و خود
در جزیره که منبع ان جرو است مشهور به جزیره فتنه فلوله اعدا شده حارس و کلبانی تعیین کرده در آنجا با عمارت
و استحکام آن بیکو شمشیر نام فیلیخان بگلر بیگی فارس از مجموعی خبر یافته جمعی را بنیجر و خجندی فلوله مذبور مأمور

X

ساخته خبیث مرموز گردانید مطابق احوال در قتل نام فیلیخان بدلفنوب و بنیجر جزیره چرون و اندام فرنگی برنگار
از آنکه مشرک و سالانینده مرموز قلم و تابع رقم خواهد شد است **دعوت** **فرمودن** **جمعی** **از** **نصارائی**
بدین **اسلام** **بدین** **سال** **رای** **عالم** **آزادی** **بها** **یون** **که** **مبند** **بنیان** **دین** **و** **دولت** **و** **مقوی** **ارکان** **ملک** **طاعت**
اقضایان فرمود که که بهی از ارامنه و نصاری را که حسب الامر در فریدن سرحد قرب جوار بخیناری اقامت
محل زراعت دارند بدین اسلام دعوت فرمائید و از نور نرحم و بخیناری که چون دنیا محل حوادث و اوقوت
سازد در هنگام وقوع حادثه و عدم استقامت ملک از الوار قرب جوار که جود و عساف حیاتی انظار بقصد
بایست که مطیع اسلام و اهل ذممه دست درازی واقع شود و نصایان بذل و سرگشتارند
جمعی از اقطبق دعوت بهایون را بقدم اذعان تلقی نموده طوعاً و کرهاً پذیرای فرمان شدند عرض اصلی آن
که در مواضع اینان مسکن گزیده و معبدی را ساخته اند مسجد شهرت یافته از مؤمنی از آن برادر شاعر
مسلمانی بطور یافته عاقبت حال ایشان بخیر و خوبی مقربان با سبادت بنیامیر ابوالکاسا نظری مجلس نویس
بهایون را که با عجز از ملازمان قدیم این دولت و دو دمان ولایت نشانست و از عدم صبی در ظل تربیت
شاهی نشود و نما یافته است بشرف قرب و منزلت سرفراز و کمال اعتماد و محبت از اقامت از بدین
خدمت سعادت افزا مأمور گشت و او حسب الامر اعلی متوجه این خراج اکتفا بمانه انجاعت زلف نصیحتی
توفیق رفیق گشته با الطوع و الرغبة بهایت یافته و جمعی که ترک ملت مسیح باغوا و خربک ربهالان و کشتیان
بر ایشان دشوار بود بغیر کیش نصاری مکرده خاطر ایشان منبوه باندر که نمیدید که به خبیسان در میان در ترک
مانعت نمودند از منع شقا عد گشته قوم چاره بخیر انقیاد نیافته با گراه قدم در دایره اسلام نهادند و اکثر این
در شوق و شغف امده بر یکدیگر سبقت حسند زبان بیکدیگر توجیه و ترک ملت نصاری و قبول دین منسوب
بهضاکوب با مساخته سعادت بنیامه مسالیه بین عا لطف شاهانه توفیق این سعادت عظمی یافته با موازی خیر
نفس بحلیه اسلام تحلی گشته شعرا مسلمانی ظاهر ساختند و هر که بهی که بیک طایفه شهادتین زبان میگویند که گشت
ایش از اسواد و اخیل و مالکون من بد القبول از دست کشتیان خبیسان گرفته مقدر گشته که معلمان
مسلمان است نزل تعلیم قرآن و احکام شریعت منبوه باشند و همچنین کل نصارا از منی را که نقل باز مدان شده بود
تکلیف مسلمانان کرده بدین اسلام دعوت فرمودند و مولا محمد علی از نیری بر بنیجرت مأمور گشت اکثر انظار بقصد دعوت

اسلام را پذیرفته از روی صدق و یقین و قلبی با کراهی العلم عند الله زبان بگفتن جاری ساخته در زمان اهل
اسلام انتظام یافتند امید که حضرت رب الارباب شوبات بن امور خیر را عا جلا و جلا بظهور کار
فرخته آثار بهایون عماید گردانیده از عمر دولت متمتع باشند **که غزیت بهایون اعلی بنای وصلح**
ملکی بجانب خراسان و وقایعی که در خلال اینحال روی داد چون همواره متخیر و تصرف ملک قندهار که
مورد فتنی این سلسله است و چند سال بود که از حوادث روزگار جنبانچه از صحیفه وقایع قرن اول این کتاب
در طی احوال میرزایان قندهار و لا بهرام میرزا اشکانی بان شده بصرف فراموشی می ملک هندوستان
در آمده مکتون خاطر بود و بنا بر وابطه و سنی و مصداق و موالات که فیما بین واقع بود متصرفان
بمردمی انظر دادند استند و موجب طعن اصداد و تشیع هرزه در ایان و بیبده کویان و دست
دوشمن بود رسال گذشته بخان علم الطبی هندوستان صریحاً اظهار اینکلیت فرمودند و بنوقت از
تقریر واردین و عرض دولتی ایشان که در آن دیارند بوضع سیرت که جمع معان خوش اندو که در
حضرت باوشه و الا جاه و خیر سلیم مانع دادن قندهار شده و مشوند بر ذمت همت شاهانه و حمیت
پادشاهانه لازم شد که عنان غزیت بجانب خراسان معطوف داشته میمان تا ابتدای الهی مهم قندهار
بروحی که لایق طرفین باشد و تصوری و فنوری در میان محبت و دوستی نشود و صورت یابد و هم دراز
دست درازی دینی او بیما که در بین چند سال که در آذربایجان و کرجستان مشاغل غلبه پیش آمده بود
بدفع اعادی معذور بود و طایفه کم فرصت از یک عناد و طغیان بظهور آورده چند مرتبه پیش آمده بود
گذشته تجریر سیرت که تا بناف خراسان فرستاده بود تدبیر و جرات نادید نموده گوشمالی داده
شود تجویز درین سال که از یکدیگر بلج بدالات درینما سنی جمعی فتنه جوانان منفرد و چند نفر از منافقان
جیشیدی افتخار فرصت نموده شبی علی الغفله بر سر قلعه بالا مرغاب آمده بطرز در آن قلعه راه یافته
جمعی از قزلباشیه که عاریس و نگهبان قلعه بودند نینال کرده کوه کو تو الان قلعه را که از مقبران شاملو بودند گرفته
بیخ بردند و قلعه را منصرف شدند و بیاد غیش نیز آمده چند نفر از ملو را اسیر و مقتول ساخته اند چون
رستم محمد خان ولد ولی محمد خان در سرحد ما بین بلخ و خراسان نموده بمجاونت جنود قزلباش در کین بلخ
ست در سال گذشته با دوسه هزار اوزبک که بر سر او جمعند بناختند خود و ترشتر و بشتر خان رفته خبری

بسیار کرده بود درین سال در مقام انتقام در آمده شکر عظیم بر سر رستم محمد خان بالکار او بد و ساد فلان
اگر چه رستم خان از غزیت ایشان را گاه گشته بهراه آمده مردم او بد و ش فلان نقلیهای خود در آمدند
اما بعد از یک دوران دو الکا خبری بسیار کرده مراجعت نمودند و قریب نامی از سرداران بر تاول اوزبک
که در سالهای گذشته بخراسان آمده شکست عظیم یافته از مو که بیرون رفته بود درین چند سال بی نام
و نشان می نیرت در بین سال بقصد آنکه در کین بوده شاید رستم محمد خان را بدست تواند آورد و بحال
از اعمال غر جستان آمده قلعه بنا نموده در آن قلعه اقامت دارد لاجرم بنا بر مقدماتی که تجریر سیرت
در ضمیر الهام پذیر نفییم یافته حکم قضا میمان بصدور سیرت که طوایف رفیع قزلباش و ملازمان را که
اشرف از اطراف و جوانب در حرکت آمده بجانب خراسان نهضت نمایند در خلال اینحال ذات مقدس
حضرت اعلی شاه علی ظل الهی از عباد اعتدال منحرف گشته چند روزی سفیر لایح بودند اطباء سحاحم بقا
حکما معالجه و مداوا و پرورشه از باب اخلاص نذور و صدقات بار بار بسخنفاق و بیخ رسانیده از
برکات دعا کویان صاف و العقیده که هر صبح و شام بدان مواظبت نموده تحت ذات عیدم الشال در آرزو
ایزد متعال سبب سببند مرض روی با تحطاط آورده حکیم علی الاطلاق محبت عاجل کردنت کرد بنا بر نصف
ایام نقابت چند روزی توجه خراسان در عقده قویان اقدامه مفرکت که عیسی خان قویان شمی هرگز
تورجان عظام و علیقلینخان دیوان سبکی باشی سر کرده آقا یان و ملازمان در گاه و منوهر یک بیز باشی
لا غلامان ولد قزلباشی خان سپهسالار سر کرده غلامان و نقیچیان بوده بخراسان رفته در نیشابور
قتلای نمایند چون ربابات جلال سقزای ربانی بد انصوب رسد بموجب بهایون چونند فرمان
حسب فرمان عمل کرده امر و عظام و اقویان فایده فوج از هر طرف روی توجه خراسان آورده بر طبق
فرمان جهات مطاع در ولایت نیشابور اقامت نموده منتظر وصول موکب ظفر قرین بودند شرح نهضت موکب
ظفر قرین بجانب خراسان و وقایع اسفند خیر اثر در طی حالات سال آینده بر سنیاری توفیق حضرت
حکام سوغ میگردد **فکر اعلی خراسان و سلاطین اوزبک در گاه سلاطین بلخ در سوغای صالحی بخون**
در برخی از حالات اوزبک چون آوازه نهضت بهایون و شکر قیامت اثر قزلباش بطرف خراسان و اطراف
و انصاف سرحد و در راه نیشابور عیاشیه و لوله و آشوب در میان اوزبک و جنای انانیت سلاطین اوزبک

از اعمال با هجرت و حیات دینی او بیجا که از ایشان ظهور میبویست بود نام و پشیمان گشته در مقام اعتدال
آمدند و سلطنت شعاع ندر محمد خان برادر امام قلیخان بادشاه ما در آن شهر برای خوب باصلاح برادر
علی ای تقدر بن بایسنده مرز امام جوهره آقاسی خود را که معرفت اوز بکلیه قورچی بهشتی است با مکتوب
مرغوب فراغت اسلوب مخلصانه بر رسم رسالت بجایه سیر اعلی فرستاده بادی صداقت و الفت
و پشیمانی شده بود و ولده اش که از بنات مکرمه سادات عظام رضوی مشهد مقدس هفتیزه
اعیانیه مرزا ابوطالب و در مرزا ابوالقاسم است که در زمان فرمانروائی عبدالعنان و تسلط عبدالکریم
خان ولد او در مشهد مقدس بخدمت خان بر حسب تقدیر و تقضا و تقاضا بجای خود آورده بود و در خدمت
ایشان بخدمت اشرف نوشته بعد از آنکه حقوق بندگی و دعا گوئی موروثی استعفا نموده بود که در مقام
عقب بر تقصیرات فرزند ارجمندش که بجهت کلفت و معارضه عمده اش رسم محمد خان و قوی عیانته
گشیده شود در مقام عطاوت و مخلص نمازی باشند مدت العمر از جا نه دوستی و خلاصه اشرف
بمیشود و انواع تلفات نموده پیشگشای لایفه ارسال داشته بودند و آنچه از اقوال مترجمین احوال از آن
وسلاطین اوز بک معلوم گشت آن بود که امام قلیخان و امالی او در آن شهر مدفع سلطین فراق که بر تاشکنت
و آنچه در تسلط یافته مدت تقابل بهک سمرقند دراز میکردند لشکر باضوب کشیده بود و میان او و
وسلاطین زاد بای فزونی در آن طرف آب شاهر خیمه کمی احصا طانه عبور نموده بود و در بی عظیم و نبرد قوی
و قوی عیانته شکست بجانب امام قلی افتاده ناموازی است نیز کس العمده علی الراوی از سپاه
ماورالنهر در موکرت قبل امده و چه در وقت انزاع از روی اضطرار خود را بآب نازق خیز غریق بی قفا گشته
و امام قلیخان شکسته و بد حال بد بخارا بازگشته و کس نزد برادرش ندر محمد خان بیخ فرستاده اعلام
نموده بود که با لشکرهای اشخرد و باو پیوسته دیگر باره متوجه فراق شوند و ندر محمد خان بواسطه قرب جوار
رستم محمد خان و بیم تسلط او بر ولایت بلخ غرض خواسته از برادر نیز غمی الحیدر ندر نشیه مند بود و در مطلق بود امام قلی
خان از نجواب متقاعد گشته با مودودی بی تکلفانه بیخ آمد و با برادر ملاقات نموده بعد از مشاوره
گنگاش با لنگوشن سباز را با فوجی از لشکر بانی بلخ و صلوات بخند و همراه کرد و امام قلیخان بخیا
انعام و جبر کشکی که از لشکر فراق یافته بود دیگر باره لشکر قوی فرام آورده و سیر کردی با لنگوشن سباز بر سر

فرستاد و خود بر متعاقب رفته گشت و مکرر فبا بین بخار به عظیم بوقوع سوخت در نبرته نیز شکست بر لشکر بخارا و بلخ
افتاده جمعی کثیر در موکرت قبل آمدند و با لنگوشن برین حال بازگشت و جناب ارشاد و آیت ششم خواجه بای
در میدان مصلحانه هه فبا بین امام قلیخان و سلطین فراق خصوصاً ترسون محمد خان بواسطه جناب
ارشاد بآئی صلح گونه واقع شده که ارشاد کردند و هر یک بمقرع خود شتابان فتند الغصه بایسنده هم مرز آمدند که
در دو لختانه مذکور مبارک نقش جهان بواسطه مقریان در گاه بعد از ابلاغ رسالت و گذر اندین سخت
و بدایا که از آن جمله حمل و پنج داس اب الت حصاری و فرقی و بر خشی بود از جانب ندر محمد خان
انگهار بقتل و نیاز مندی و صداقت و دوستی پیش از پیش نمود و چون موافق مند سخنان بود
بلو از امر رسالت کجا بینی اقدام نموده مشمول نوارش و الطاف شاه گردید و جناب هدایت مآب
عبد الرحیم خواجه نیز از جانب امام قلیخان نواصت دوستانه نموده التماس کرد که چون همیشه بدین ما
میان سلطین عظام و طوایف نام باعث ایلاف الیام بوده اشرف فتن و فتور از بلال موافق و اصلاح
تسکین داده واسطه صلح و صلاح که موجب آسودگی خلق اندست میشده اند و اکنون بر حسب اتفاق و تقدیر
آسمانی چنین واقع شد که این خیر خواه سعادت ملازمت اشرف در یافت و چون بنا بر عارضه بیماری و قوی
ضروری حکام سفر مبارک که معتقد و موافق سعادت حج است اللهم گشته بخار میرسد که ماورالنهر
بازگشته هر گاه اراده از بی متعلق بمان شده باشد و بخت مساعدت نموده توفیق رفیق کرد و بمقتضای امور
مر جوته با و قاسم این اراده وقت دیگر از قوه بفعال آید و آنچه از اوصاف حمیده و خلاق پسندیده حضرت
سمیع شده بود یکی در نبره واقعی یعنی بقول مشهوره که رحمته للعالمین اند و جز ترغیب حال عباد الله امری
از اطوار آنحضرت ظهور نمی یابند و چون ندر محمد خان بادی الفت و دوستی گشته لطفاً صداقت
و مخلص منباید حضرت اعلی شاهی ظل الهی بمقتضای مضمی با مضمی از اعمال سابقه اوز بکلیه انعام فرموده چون
امام قلیخان نیز از کرده پشیمانست قلم عفو بر جراید اعمال برادر آورده گشته در مقام رفقت و عاطفت باشد
و این رحمت خیر خواه مستعد میکرد که فبا بین قواعد دوستی و مصالحه را بر وجهی استحکام دهد که بعد الیوم عجز
فریزدستان طرفین مرتفع و آسوده حال بچرا بدعای دوام دولت بدر قرین اشتغال نماید و در بر صفت
قهر و ضیعا ماورالنهر حسب الاستعداد علی ابن دعا گوئی خیر اندیش از آسایش کتبات اثر فرزندش

درمان بوده موجب حصول نیکبختی این دو لغو کرده چه میداست که نتیجه ضووت ذراع سلطنت خرد خرد
خلایق و نوبت اسر مسلمانان و یا بیا کشتن غنچه و زبردستان چون اولاد سعادت خیر است
دست نداد یعنی مرگت شاهی توفیق اینده عاقبت از شوبات بجد و امنها و عاقبت و آمدگی
خلق اندک کج اگر است بهره در بوده باشد حضرت اعلیٰ بلطف کرم بار فرمودند که از انطبقه خود درین
چند سال که ما را در آذربایجان و کرهستان متاعل عظیمه پیش آمده بود فرصت یافته انواع دست
درازی و بی اندامی نظیر آورده تدارک آن بر رقبه غیرت و محبت شایسته لازم بل و حجت و صلاح سفر
خیر از نظر اسان عیانت مختلفه در خاطر بقیه یافته و چون ندر جعفران اعلیٰ فرستاده اظهار اخلاص و
صدافت نموده در مقام اعتدال و تدارک مافات است بنا بر آفت جلی که نسبت با جابجا و در استان
ندکور خاطر صدق این مرعات جانب سینه عقیقه و الله اش که از مشروبات اشرف و الهی
این دیار است شایسته است که ما نیز اعلیٰ فرستاده باد و استان در مقام اتحاد و دوستی باشیم که
امام یلخان نیز در مقام موالات و دوستی باشد چه بهتر از نیک مسلمانان در زمان دولت بهایون
و عهد سلطنت ابرقرون بغراعت و عاقبت باشند است اندک در خراسان بدین وقت انقباض نماید
و موجب ترضیه احوال خلایق و لاین دولت و حفظ ناموس سلطنت باشد نظیر اید حاصل باشد بر
مورد الطاق شایسته گردانیده محمد صالح یک در بر سابق بیرون را بر سالت بلقب تعیین فرموده به ندر
خان و الله اش مکاتبه و ستانه و امتحان ضرر وانه در قلم آورده همراه با سینه مرزا از فرمودند
و جناب هدایت مآب عبدالرحیم خواجه نیز که غم بازگشتن خرم کرده بود مورد توجهات بادشاهی
و مشمول انعام و رحمان و تفقدت خدیو اکثر مصلحت در و شادمان روانه گردید و بعد از رضایت
ایات نصرت آیات بتاریخ سیم شهر ربیع الثانی از اصفهان بجانب خراسان در حرکت آمده از راه
سیلپانک و طبرس کیلی روانه شده شرح حالات انصاف خیر اندر رفتن و آمدن محمد صالح یک و سواخ
از ایام است اندک در سال آینده هر قوم ملک بیان میگردد **از سواخ** اندک جشن خایه است که از جانب
نظام شاه و اعلیٰ احمد که ولایت بندکن و ملک خیر سپهدار که موسس مرتب نمود دولت آن سلسله
و ناظم مهمات سلطنت نظام است هدیه به رسم رسالت بدرگاه خلایق بنیاد و هی الا امر ان سلسله و خیر است

هر و سنجیده معقول سخندان و از دستوران خانان ولایت و کرامت و از سابل علی کلاه و با شمار فارسی
ربط تمام داشت در مانند دران بهشت نشان سعادت بساط بوسی در بافته از جانب نظام شاه عرض
اخلاص و حدائق موردی نموده پیشگامی لاین گذرانید و در هنگام توجه صفایان رضایت
روشنه مقدس حضرت امام نامن ضامن علیه الخیر و النسا حاصل نموده متوجه شد مقدس معنی
گردید و بعد از استسعاد بدان سعادت عظمی با کشته با صفایان آمد و در سفر خراسان و قد ناز
گردید بل هر قوم میگردد ملازم رکاب اشرف بود **از وقایع متنوعه و سواخ غریبه** که درین سال رویداد
قضیه محول شدن شاهزاده نادان سلطان محمد میرزا است که از اقسا و قضا بطور اید بر عقل و در گذر
پوشیده نیست که لاین بحال صاحبان دولت بتخصیص شهنشاهان پاک طینت نیکو مرت است که
در میان هر حال نظر بر خافت احوال و حسن و قبح مآل انداخته در جمیع امور خرد خرد بین را پیشی و احوال
و گفتار خود ساخته هوای نفس آماره در کاری که ندرت و پیشانی نتیجه حاصلی ندرشته باشد همچا با
شروع نماید دشمن بدین ان نه پسند که بخورد با نفس خود کند براد هوای خویش چاره است
و دیده پنا و آفتاب تا آدمی نگاه کند پیشی با بی خویش نظیر بحال و مصداق انبغال صورت احوال
بر زاری بخورد تا دولت که تا با والد برزگوار که خدای مجازی و سایه پروردگار حقیقی است در مقام خلاص
و میگردد بود و مرعات ادب میشود به اولاد انوار عاقل خسته وانه و اشع اشفاق بدانه بر و جناب محاسن
می یافت همانا درین اوقات اگر کوفری قدر عاقبت نداشت از جاده مستقیم عاقبت اندیشی انحراف
حسد بود و باغزای جلا و مردم بایان با عاقل که مافی ادب و اخلاص بود مبارک است منبوه تخصیص در ایامی
کذات مقدس را در فرود کوه چنانچه مذکور شد عارضه بیماری درت داده بود جناب شهنشاه کی عیاش
و حضور پر خنده مشردان بود که بزودی کامیاب دولت کرد و از جمعی غافل که زمام سلطنت و فرمانروایی
بر حسب کرمه و در بلک بخلیق مایه انداخته در قبضه داده و تقدیر قادر مختار است کسی را رسد است
افراشتن که درین راه اندک مدت است مجلا چون اطوار جناب مرزا از اینها میگویند صافی اعتقاد بدین
مقدس رسید و مرزا مذکور مستند کرد و سبب اعتماد از خود کرده بخیر یک کار فرمان عالم قضا بنام است که در
تا بخیر چشم خود دید آنچه دید و از خود بینی چشم از مشاهده مصنوعات عالم وجود پوشیده روی کامیابی

و با وجود عدم پشائی با چند نفر از جمله نادان از نوادان تر از او نموده بود که بطرفی بیرون رود از اهل بیابان
عباس و در حجر حسین رک تو شمال را و قوع اسحاق در حوصله نگنجیده حقیقت مروضه شد و مرگ
ندکور معترف شده بعد از ای نادان بر تکریمت حضرت اعلی از عواطف جلیلی با پنج بار رسیده بود
انگاف فرموده اعراض عین فرمودند اما جمعی که متکفل بیرون بردن او شده بودند بسیار رسیدند
و اسباب معیشت جناب مزار شیخ حسب المرام انجام یافت **دیگر از سوانح** آنکه در بن سال مزاج مبارک از سفر
از مزار ابوطالب ابن عماد الله و در مروج حاتم یک کعبالی منصب وزارت دیوان اعلی سرفراز و درین
بایر بلند و رتبه از چندین الا عاظم و اعلی معزز و ممتاز بود و اعتراف یافته سببی که ظاهر بود بجز مشیت
نفس نامه که لازم نشد جوانی است نبود الما حاصل از منصب عالی معزول گردید که چندگاه از نشیب و فراز
دولت قدر انبیرتبه علیا شناخته تجربه روزگار منتدب کرد و منصب وزارت سلمان خان و ولد
شاه علی مزار نواده عبداله خان که مصابرت این دو دمان سرفرازی داشت و در حسابان مربوط
نویس و از علوم هند و در فی الجمله آگاهی داشت مخصوص گشت **دیگری از سوانح معدلت این** در بن سال
جمعی از جامه و سپید و لسان قوی که در انولایت سرشور نشین و فساد بر آورده از او اظهار این نخل نبار
میر رسید بدست در آمدند چون دفع شترانیکونه شتران موجب استقامت ملک آسودگی خلق است
در صفایان سبابت رسیدند و یکی از معتبران شاموشه فلی یک نام که در خدمت اشرف زبان استقامت
کنوده ضامن نیک و بد ایشان میشد که من بعد نیک امور ما حواب نکرده بجهت استقامتی با این طبقه بود
غضب شاهانه گشته شریک سیاست کردید هر که بدی کرد و بدی بارید با هم بدی خویش گزاف
شد امانی دار المومنین هم از بنوا فقه مسود گشته مسلمانان از شترانین خلاص یافته **سوانح** جمعی از بنای
و عیان کرد در بن و سال و دواع عمر و زندگانی کرده در مضامین خاک خودند **قاضی خان صد سانی** که در او هر
سال گذشت در قصبه طرنت ری مریض گشته در اوایل این سال رفت عالم آخرت گشاید نفس او را بشهرت
معلی نقل کردند وی از اوقات عظیم القدر سببی حسنی بود که آنجا عجز در در السلطنه قزوین و فواضحی منصب
جلیل القدر افضی العضا فی معزز و منظور نظر سلاطین بوده اند و او سید عالیشان کریم الذات و با جلال
حسنه و فضایل و کمالات نفعانی در استسکی داشت در زمان دولت بهایون منصب قضا و سکر ظفر اثر

چندگاه بدان شغل شکر بر داشت و چون درین ازان شغل در صید توفیق حج بیت الله الحرام دریافت کرد
یوسف میل خمس عشره و الف چنانچه در اوقات سال اشارتی باین شده بمصیب عظیم الشان صدارت بلند
یافته و از ده سال من حیث الاستقلال بان امر قیام نموده طلبه علوم و ارباب تحقیق و تحصیل از او بید
انعام و انضاش بهره و در بودند یک پسر مفیده سار داشت که باکت اب علوم مشغولی می نمود بعد از فوت
والد در همین سال از حکمت بالغه الهی در در السلطنه اصفهان بمرض آید از هم گذشته در عالم جوانی مغزین
جوادانی شناخت **فریدون خان** حاکم استرآباد در ملاق سار و چهار شده بشهر آوردند و در مریضی استخوان
بدر فتنه معالجات الطبایعیه نفاذ و الی طبیعتش دست از حکومت ملک بدین گونا گوه میل سر منزل بقا
نمود نفس او را بشهرت مقدس رضویه نقل کردند وی از قبیله چرکس و از مریضه سعید نواب ایون اعلی بود
و در حضرت جوهر بر شد و در انامی از ناصیه احوش مشاهده فرموده در مقام تربیتش در آمدند و هموار موز
توجهات شاهانه بود تا آنکه بحکومت دار المومنین استرآباد سر بلندی یافت بجهت سال بدارائی انولایت
استغان داشت با خلق اندیا رسلوک پسندیده نموده بین الجمهور سلامت نفس مشهور و بصف عدالت
و نیکامی موصوف بود او در مدت دارائی با طایف اشترار و مقیم درین اهل صابتن خان مشهور برنگار که همیشه
در حدود استرآباد طغیان و زریده شور افراشی می نمودند محاربات قوی و نیروی عظیم رو یاده بنزدی اهل
بها بون و شجاعت و دلیری همیشه فرودزی یافت چنانچه از ان طبقه مترو خصوصاً کولکن و اولو که در قمر
و حصیان از سایر انقوم در پیش و بکثرت و قوت پیش بودند صاحب جودی نگذشت ایالت انولایت
به بهبود خان چرکس تعلق گرفت سلوک او بروفق رضای مردم اندیا را نمود بنا بران معزول گشته **مخبر خان**
که در ملک غلامان مسلک و مرد ضابطه و کاردان بود و تقویض یافت **عارف معارف ازلی و واقف علوم خفی علی**
شیخ سید الدین محمد عالی شمه از اوصاف کمال و نر و مده از فضل و انفضال از جمیده خصال و در حقیقت اول فتن
دفع نگارش یافته ظاهر حالش بود و در دانش و بحر علوم آید و در درجات عالیه حقیقا و در خلاق چه کسی است
باطن فیض مولدش بقره و در دانش نهادی موصوف و بسیر سلوک معروف و باز مره اهل اسد و بن
بود درین سال روزی در مقابر مشهور به تربت عارف ربانی بابا کریم الدین اصفهانی با او ای صلوة مشغول
بود او از ای از قبری ملبوس شمع رسید که در عالم روحانی یکی از اهل قبور و آسودگان شناخته خاک اوست

در آنکه گفته بود که این همه غفلت حیت حالا وقت بیفتد و هنگام آگاهی است و قابل اسم و نسب خورشید اظهار
 نموده بود و از اسرار خفیه حرفی چند بر زبان آورده اما حضرت شیخ تقریر آنرا ننموده و در زیاد از حرف
 غفلت و ایمانی آگاهی و انبیا اظهار می کردند بعد از آنکه آنحضرت یکی از اصحاب محترم اهل شیخ بود
 دو سه کلمه گفته بود الحاصل بعد از وقوع این واقعه غریبه سبب غفلت فرموده و چه روزی که معاش
 احباب و خلائق و مباحثه طالب علمان نموده آماده سفر آخرت میگردد و مترصد احوال ازین دارمطال
 و متفحص ماه شوال بود و لطف بفریح خاطر نمینمود تا آنکه طلبه علوم که همه روزه از او مستفیض بودند بر زمین
 عقیده و دلایل نقلیه شیخ را ترغیب نمودند که در باطن با خدا بوده بظاهر فیض العا و علوم از طلبه باز میگردد
 و مشروبات اثر علاقه طاعات و عبادات شمرده از کار اینگونه مقالات خاطر شیخ فی الجمله آرام گرفته
 رفتند و با خلقی اسد بدستور اینترش نموده تا سه ماه و یک نظر هر اوقات مباحثه علوم و عقاید تلاوت
 صرف نموده در اتمام نسخه شریفه جامع جاسی اهتمام داشت و باطن با اسودگان عالم باطنی را و احباب
 و باره حائیان عالم اشباح و مساز بود تا آنکه در چهارم شهر شوال این سال بر بعضی کشته هفت روز به یلوه سیر
 تا توانی داشت در روز هشتم که شنبه دوازدهم شهر شوال بود طایر روح شریفش از تنگای قفس بدون
 بدون خرمیده معالم قدس پرورد نمود حضرت اعلی شایه ظل الهی در سبلان تشریفه استند جمعی از اعیان
 که در شهر مانده بودند در پیش و پس جنازه مغفرت اندازه قدم بر خاک نموده و وضع و شریف هر دو پیش
 جنازه میگردد سبقت میجستند از دهام خلائق بمرتبه بود که از میدان نقش جهان با هر وسعت و وسعت
 برزبر میگردد افتاده از هجوم عام مردن جنازه دشوار بود در مسجد جامع عتیق بآب حیات غسل داد و علماء و فضلا
 بران جنازه محفوظ برعت حی لا موت نماز گذارده در بقعه شریفه منسوب بحضرت امام الساجدین و قبله
 العارین امام زین العابدین عا که دفن و امام زاده عالیقدر است گذاشته از آنجا نقل شد مقدس رضوی
 علی شرفها الصلوٰه و التحیه نموده بروفق و صیتی که خود کرده بود در پائین مای مبارک در منبری که در باب
 مشهد مقدس مدرس شیخ بوده در خون گشت رحمة الله علیه ارباب استعداد و توارخ هر غویا و زور که
 نظم کشیدند از جمله جناب عماد الدوله میرزا ابوطالب با این تاریخ از باطن طبیعت سرزده رفت چون
 شیخ زود فانی گشت ایوان جانشین باو امی دوستی جنت زمین تاریخش گفتش شیخ بنام الدین شیخ

در کتب از نظر ارسا

فرزندی همه صالح برادر زاده را قم حروف افسوس ز مقصد ای دوران تاریخ یافته در سلک نظم کشید و همچو
 مختلفه یافته از نظر کلام اندیشیده همین دو تاریخ انفارفت **آغاز شده است بل ترک مطابقت اصدی**
و تلبیس و الف کمال ششم از قرن ثانی جلوس همایون شاهی ظل الهی است باز نظمه ریایات چهار
 طلبیه از هر عرصه روزگار کشته جمایا ترا تا زکی نو بد فرخ و مرده فیروزی داد و آفتاب عالم تاب نیز اعظم
 و مشور عرصه عالم است با لگو کی نور و شمشیر جهان را شای بهجت و سرور قدم بر لب طشرف نماده ساخت
 کیتی را از فروغ عالمگیر روشنی تازه و طراوت بی اندازه بخشید و درین سال غنچه آغاز سعادت فرجام
 نوروز فیروز روز و شنبه هجتم شهری در اول مطابقت اصدی و تلبیس و الف اتفاق افتاده نوعی
 جمله خاک بار استکی و پیر استکی سراز جیب خاک مفاک بر آورده در سباط جهان را شای چنین روزگار جلوه کری
 در آمدند سپاه لاله از ناز بصدر نیت و بهادر صفا کیتی صفا را شای کشته عذریب ساسانه از آن زمان
 شای شهریار کا حکار کلام از یاد ارسا نیندند بهار آمد که عالم نوی یافت فروغ از بر کلاه خمر و تانیفت
 جهانزمرده فرخندگی داد خلائق را ز نو آسودگی داد موکب نصرت قرین همایون شاهی ظل الهی را بنا بر
 مقدمانی که در سال گذشته اشعار شد توجیه خراسان در خاطر انور نصیم یافته بود لهذا عیان نصرت نشان
 بغیر وزی و اقبال بجانب خراسان در حرکت آورده در قصه طیس کبکی نزل اجلال داشتند و شاد روان
 عظمت و جلال در آن خط دلگشا افزائنده بعد از اسم جشن نوروزی و بجامع مطالب و مقاصد محجزه وزیر
 و ستان عیان شنبه صبا بوند بغم سیر و شکار سوار و در پیرمند و انتظام مهمات فروردیه خراسان بنصب
 انعطاف داده از راه نومان و وقت بیاض قاین در حرکت آمدند و فرمان قضا جرایان نفاذ سپوت کلمه نظام
 و عا کر طرف فرجام کرد و ولایت نیشابور شلاق نموده بودند بولایت فراه آمده در آنجا موکب متلی طکر کردند
 و سپاه ظفر پناه فوج و قشوق قشون روی توجیه بانصوب آورده چون موکب همایون فراه رسید طعنا
 چشم و قوچ خدمت نظر همایون فرمانفرمای دیار عرب بجم در آنجا بقاعده و این مقرر بود صفا شاد زبانی عا
 و شای شهریار کلام را گشتند سوانج این سفر خیر شد و فتوحاتی کرد و ای داد در ذیل هر قوم غم عزیزم رقم مسک
گفتار در فوج و نصیر مملکت بخت افزای قندهار و درین صفت افریدگار و او کیر کار کاران
 عالم صورت دهوشند ان بختی معنی نمائند که در صحیفه اول و ثانی این دفتر عالم از تصانیق احوال ولایت

فدای که حکومت از تصرف منسوبان این دو دمان سرحد رفته مقرق مستبان سلسله کوکانه در آمده مکر
جا بجا تقریبات مرقوم کلک بیان گشته در طی این دوستان مناسب چنان بد که از مکر بنده شده شرح
حالات سابقه و لاحق را دیگر باره از ابتدا تا انتها بدستیاری کلک دوزبان بر صغیر بیان نگار گشته
لبان وادی اخبار را موجب سیرابی گشته ارباب فنوت و صحاب مردمی سبب توجه همایون اعلی
بر انصوب باعث نقصان دوستی شمرند در صغیر اول در وقایع زمان شاه خجسته مکان تجریر پیوسته که
که مملکت فدر امره بعد اونی و کوه بعد از خری عباسی جمیده امرای عظام قریانش تصرف این دولت
ابد پیوند رده ایالت و دارائی اجماع سلطان حسین مرزا ابن مهران مبراستفت شده بود و چیزی
بفرمان تم نزر کوکانه حکم به استقلال انولایت بود بعد از آنکه ایام زندگانی مرزا مذکور در متابعت و فرمان
برداری عم عالمقدار سپری گشت فدر حارب الفرمان توابع کندر جاه سلطان محمد بابا شاه عظیم حسین
مراد بر بزرگتر و زمین و اور برستم میرزا سپهر کوکانه تقویین یافت و در زمان طغیان او بیکه بنی که در صغیر
دویم در طی احوال مرزایان مذکور تم پذیر کلک ظهور گشته میرزایان مذکور از کوه خردی طغیان او بیکه را منظر
دشته از بی التفاتی برادران خود روی بجانب هندوستان آورده مملکت را تصرف منسوبان تصرف
غفران دستگاه جلال الدین محمد کبر بادشاه بن همایون بن مرزا با بر فرمانفرمای مالک هندوستان
داوود و در سنه انشیل مطابق سنه سبع و الف که در خراسان نقش طغیان او بیکه بزلال تبع ابدار نماید
کامکار عالی تبار یعنی حضرت اعلی شاه علی شکیس یافته تمامت ملک موروث خراسان مجدد تصرف
او لبای دولت بدین بیان در آمده بنا بر رابط الف و دوستی که در میان این سلسله علیه و نعت خجسته فتح
خراسان از حضرت بادشاه و لاجاه غفران دستگاه اعلام نموده مصحوب مرزا علی بیگ نام قورچی خلدنده لو
فرستادند و در نامه محبت این دوستانه که با حضرت ارسال شده بود تعلیم مودت تم در باب فدر تار امای
شده بود که چنین الطاف الهی و توجه باطنی ان ایوت نهایتی تمامت ملک خراسان که در تصرف مخالفان بود
مع شستی نماید بر دست در آمده سواهی فدر که در تصرف منسوبان حضرت علی در تصرف دیگری نامده و از آنجا
ویگانگی که بنیابین مملکت انعم فی الحقیقت برت ما در آمده در تصرف بیگانگان خجسته دوستی قدیم
و طریق محبت و پدر فرزندى جدید انفضای ان میگرد که از بن حسن او و خود پیش و ستانده در باز که پیش فدر

مقابله نموده اساس خلقت دوستی را بطور این مردمی بتازه استحکام دهند حضرت بادشاه مغفور از ان
ایمان و شاعر دوستانه انماض نموده توفیق این مردمی نیافت و حضرت اعلی شاه علی نخل الهی از فرخی صلوات
و پاس طریقه پدر و فرزندى از جای نرفته رابط صداقت و اتحاد از دست نداده تا انکه ان بادشاه علیجا
بجوار رحمت الیه پیوسته همین فرزندار جندش بادشاه همایون بارگاه نورالدین محمد سلیم بادشاه
تاجم مقام پدر عالی کمر کردید در آغاز جلوس بمنای سلطان خسرو حسین فرزند خود که داعیه سلطنت
مشغول بود بعضی اهرا قرب حوار خصوصاً حکام فراه و سیستان با فوجی از حینود ظفر و در وهرات متوجه انبار
گشته مملکت را تصرف شده قلعه را حاط نموده در حینی که ایالات جلال در آذربایجان بود حقیقت مخفی
انصرف رسید بانکه بانکه توجه داشتنی در کمال سهولت و آسانی متخیر قلعه میسر بود چون هنوز بنابر
مشاغل مملکداری کفر و تار بسیارى از ان مور لایقه را عاقل میگرد و از نظر طرف بر ستمش تنزیه و اداب
نیت که بوزم خلعت و دوا دست بطور نیامده بود این حرکت نا بهنجار را که شیشه بیت بهمان کم گشت
سبب از این مردمی دور دست امر عظام را منع فرمودند و شب امی بر کفشان جتای که از جانب سلسله
عبد حاکم فدر در و در فلو محصور بود مشهور عاطفت و فرمان استمالت غرضه در یافته مصحوب حسین بیگ
نامی از طایفه خلدنده لوشا ملو فرستادند که چون میان ما و حضرت بادشاه و لاجاه رابط محبت برداری
مسلوکت و با یکدیگر با لاک و مملکت مضایقه نداریم او بفراخ خاطر بردارائی انملک مشغول ابات اما منتر صدان بود
که بعد از فرستادن ایلچی معتبر و قدیم هم رسم بر ستمش و ظهور انگونه خاطر جوئی که ملک بدست در آمده را باز
که داشته اند از حضرت نیز نگردد شش فدر که در نظر دولت و دشمن مشتبه بعدم ارتباط میگرد و لایق نیست
بمقتضای ناعده مصادقت و دوا دوز از مردم میهای سابقه و لاحق باز گذارند و بعد از انکه یاد کار علی سلطان
طالش که از مقبولان طایفه قبچوقالی شش و کاراگانان خرد و در بود بنوی که ستمی که با بقیه رسم رسالت فتنه انوم
بر کشنده های دوستانه و نواضعات مهرانه کرده و رسم منتظران کارگاه ایدر عت بطور ایدر شادانید و
ایلچیان بد که محتای قیام فرزند مکر کتایه و صبح بولک و بکچو این سلسله کوکانه اظهار معامله فدر سینه فدر
و از انطرف راه این گفتگو نژاده انفری بر کفنه های ایلچیان مترتب نمیشد و بقره و غلبه کرفش سزاوار الفت
دوستی نبود بدینجهات که خبر پیوسته مدتهای مدید انولایت در تصرف منسوبان ان سلسله ماند تا انکه میرزا

بر خود را از مشهور بخان عالم که از امر بزرگان سلسله بود و از جانب پادشاه و الاجاه خطاب مستطاب باینی
یعنی برادری سیر فراز بود و مجال محرمیت داشت بر رسم رسالت آمده حضرت اعلی وراثتی محاورات
بهمراهی بسیار با یکدیگر اظهار محبت و دوستیهای بسیار در اظهار اظهار معارفه و تقاضای کورنبردت بنا بر یک
رابطه الفت نموده بودند و اغماضی که از آن طرف میشد با فرموده صریحا گفتند که خصوصیت و یکسانی میان ما
و حضرت پادشاه و الاجاه زیاد است که با یکدیگر مضایقه با یکدیگر مملکت داشته باشیم لیکن در باب
قدرت و در دخل خراسان و ملک موردت این برادر دوسنی دوست مردم دور و نزدیک که چشم بر او
متعارف صورتی دارند و از عالم معنی بخیر سخنان لایق در محافل و پنجهها بر زبان آورده محل برونج و دیگر
میتوانند سزاوار محبت و مقتضای دوسنی طرفین است که آن برادر کامکار بجهت دفع غلظت افسد و انکار
که از ولایت هندوستان بقابیت دور و درین میان سنگ شایه محبت است باقی برادر عزیزین ما
که از در کیم زبان هرزه در بیان سپیده گوید ظاهر پنهان عالم اسباب کونا باشد و هم تجدید آواز و صحبت
و یکسانی این دو سلسله و آفاق و اقطار استوار یافته رابطه الفت و داد بنانه استحکام پذیرد و بر سلاطین
قرب جوار خصوصاً طوایف اوزبک که معاندند و در طرفه مناسبت فاق و انفاق جنجایی و قزل باش با یکدیگر
ظاهر گشته بر آینه اجتماعی را متعجب انواع فواید شمارند و اگر باز که ایشان بر طبع شریف انحضرت بسیار شکر
باشد مارضای خاطر انور را بر مطالب عالیه دنیوی ارجح میدانیم اما بر رسم سیر و شکار با خود و خواجیم آمد که
چند روزی با اتفاق مشو بان انحضرت در شکارگاههای انولایت بنشاط شکار پرداخته باز که در آن سلاطین
انحضرت زده در رسم میمان پیروی و نیز بانی بطور آید و بر عالمیان ظاهر کرده که باز که ایشان نمیکند با این
مخض خصوصیت و یکسانی است در میان مغایرت و جدائی نیست در نیل بیک یکدیگر تو شمایل باستی که از
خاصان درگاه و محرمان سرسپهره قدس بود چنانچه در محل خود سمت گذارنش یافته بهره خان عالم بر رسالت
و تجدید قواعد الفت رفت اظهار انجده عا کرده بود جمعی خوش آمد گویمان تقرب جو که بوسه و مس شیطانی فرقه الخیر
و انسوب طلبند مانع حصول مطلب گشته این ممانت را در و نتوانیم نام نهادند و در اندیش آن کارگاه
و آگاه دلان خیر خواه نیکو دانند که و نتوانیم صاحب و ولایت است که دشمنان را چنین سلوک و کردار
دوستان را محکم افزایش و دوستی باشد و بر آینه اجتماعی را موجب و زانرونی دولت دانند تکلیف جنجایی

که کنار اتحاد و تسبیح و دوسنی او بین السلاطین در خطا هر موجب بود و با جاه و جنت باطن استحکام بین
سلطنت باشد از خود بخانند و اگر از نمینقول اندکی از بسا گفته آید سخن بگاری کند القصد حضرت
اعلی در اول بهار خسته آنها را این سال بر حسب عده که بخان عالم فرموده بودند بنوعی که در فوق مذکور
گشته بر رسم سیر و شکار سواحل رود پیرمند و ارغنداب عزیمت اند بار فرمودند از فراد مشهور عافت
بعبد العزیز خان حاکم قندار و سایر امرا و اعیان جنجایی که در اینجا بودند مصحوب وصال بیک ابوعلی
که از معتمدان درگاه بود ارسال فرمودند و پیغام دادند که چون سفر خیزند خراسان بنا بر مصالح ملکی انفا
افتاد و از فراد متوجه سیر و شکار آمدند و در طریق که توجیه موکب بیا بون را با نظر مناخص سیر
و شکار تصور نموده از روی یکدیگی و یکسانی به استقبال آمده سعادت رکاب بوسی در بیانند که خبری
که درین حدود است شکار پر دایم ایشان نیز در رکاب اشرف بوده از جانب برادر کامکار
میمان پذیر بوده لوازم غیر بانی بطور آوردند و خاطر مطمئن و آسوده دارند که سوای اعزاز و احترام
نسبت بملازمان حضرت پادشاه و الاجاه برادر بجان و دل برابر می مخطوط خاطر صفا آینه
و غرض اصلی ازین نصف بنوعی که بخان عالم گفته بودیم است که بر عالمیان تخصیص معاندان از یکدیگر
قرب جوار طریق ظاهر کرده که ملک ما و شما یک است و در میان جدائی نیست محل برونج و یک گشته و بعد از
فرستادن وصال بیک از فراد سیرکنان و صد اقلان روانه شده چون کنار آب پیرمند مضر ضایع
اقبال کردید مرز اقلی سلطان سپاه منصور حاکم کرنگ چند نفری از جماعت جنجایی که عبد العزیز خان از
بجست محاربت و استحکام بلکه بند بنور فرستاده بوده مطلع شده بر سر ایشان رفته گرفته بود
آورده بنظر اقدس رسانید حضرت اعلی او را مورد عتاب و خطاب کردانند که مشو بان و ملازمان صحیح
پادشاه و الاجاه خورشید کلاه با معلق دارند بخود سر سبب انجرت حیت و گرفتاران مذکور را
خلعت افتخار عسائرت فرموده در خدمت او اند که بر سر کار در خدمت مجموع خود و در اما عبد العزیز خان
و اعیان جنجایی چون بر مضنون فرمان مطافت و مشور النقات شایه مغرور میبایستی گشته مرزا
باقی کابل را که از ملازمان معتبر پادشاه و الاجاه است با عریضه اخلاص ناجی حیلانند و فرستاده اظهار
نموده بود که حضرت شاه ازین اراده منصرف گشته از بهما جان باز کردند که اگر بفرستند و در مار آورده

در ستم نوکری بجز مخالفت و فلو داری و جنگ جلال جاره نیست چون از بی مقام نفاق او بدوی فانی بنام کلان
ترسید و ساعت اولایت مغرب سزافات جاه و جلال شده بود و بجای طلب متمسک شدن
لابن دولت نمینو و صحنین ممانعت بوالفضولانه که از آن کوه خرد آن صدور یافته مخالفت و بیگانه را از آنجا
و بیگانه کی که مکنون خاطر صفا این بود که زیند موجب بخلاف مزاج شرف گشت در رفتن گرم عنان گردیدند
و خسرو سلطان میرزا و کی با فوجی از افواج قاهره بر سر قلعه زینین او را که بجز شاه کلان مغرب بود و دستاو
بنا ریخ روز چهارشنبه ششم شهر رجب ظاهر قندهار مغرب بنام اقبال گردید عبدالعزیز خان در قندهار حاضر
تا فوجی بیوعی که بنام داده بودند با حضرت اعلی در آشنائی بستند و مخالفان در حصار بیگانه نشینند و
بعذر نامی نماند بر تمسک چند سلسله بنام سبب قلعه داری بر وجهند و با ردی معتقدی تو بلفظش شروع
آغاز جنگ جلال نمودند مع هذا حضرت اعلی شاه علی روزهی چندین فاضل با پیشانمان گذرانیده جنود
اقبال را از بخار به و قتال ممنوع کرده اندید بدستور انظام بخش عالم دود و جهندی بودند و مکرر بموافقت
یکدیگی دعوت نموده نصالح از چندانه از نظرف بطور بیروت که شاید بدالت عقل دور بین ترک خلیج و عناد
نموده طریق امن و سلامت اختیار نمایند مفید نیامده در فلو داری و عناد و جلال اصرار نمودند و تفرقه علیه فرق
انگ در این سلطنت و ادب جهان داری برودت است ضرورت لازم آوردند زیاده ازین سلسله در حوصله
خاطر در باستان کنجید و بخش ازین فاضل سزا در حجت و غیرت شامانه نمود و شعله غضب خیمت لب با که بشد
عساکر نظرف شعار مجامره و تلویکیری مأمور گشتند با وجود احوال سبب قلعه کبری خصوصاً توبه با دلچ و علم
تو چنانچه و بیلاران که از لوازم و ما بحتاج قلعه گشتی اندیده نمودند در آن سوکت معتقدی و بیلان قلعه گشت از نظر
و جوان قلعه را حاط نموده سببها بخش بودند و بیلان این جنگ چون شهر بران نشین سببها جنگ دانستن
بر باره و خروج یازیده در عرض مخدوم روز رخصت در اسس قلعه انداختند و فضا زده بنیان حصار را چون خانه
زنبور و مانند بیت العنکبوت سست بنیان گردانیدند و در روز چندین عالی چون شبای دولت است
بختان از هم فرود رفت و زمانه گرد که خاک ابار و سبب بختی بر فرق کرده نادان می بخت و حضرت اعلی شاه علی
از دور ترجم که شامال عموم جهانبان است جنود قاهره را رخصت پوشش نمیدانند که مبادا اتفاقاً وزیر و ستان
بشعبه سببها با مال جا بگردان عرصه دلیری و دلاوری گرداند القصد چون تصور آن بر تخیل بنیان برود باره

وزیران احوال قلعه و خوف بر سر قلعه داران اطلاع یافتند و اضطراب خود را بر آبی العین مشاهده نمودند اندکی از جوار
غفلت بردار و از بی طرف خود را غرض بخاطر یافته در مقام استیذان در آمدند و وسایل و شنبعل کنجیده
امان طلبیدند حضرت اعلی با وجود آنکه نهایت بی ادبی از انطبقه صدور یافته بود همان لحظه را بطور دستنی با نظر
داشتند صورت و قنوت جلیلی که شیوه خاص منتهی بان خاندان نبوت و ولایت است در باره محصور
در حرکت آورده امان دادند و از باس و سخط قهرمانی بمن گردانیدند و در روز سه شنبه یازدهم شهر شعبان
عبدالعزیز خان با سایر اعمرو و عیان خصوصاً شنبه خان و علی قلی دورین و میرزا فاضل مشهور بر خند و م زاده
و خواجده آفتاب و شاه عمر خان و دلشاهی بیگ خان حاکم سابق ملقب بخان دوران و توراخان و غیرهم
از قلعه بیرون آمده اراده نمودند که بطریق کنکاران ترکش بگردان و بخت نظر فدرس را بند حضرت اعلی که تا عده
ظاهر آریان عالم صورت و سلسله جنبان رو بط معنوی اندک تاملش چند روزه شب از حمل بر ادب حضرت
و جاگری کرده در فضا بان ندادند و بجای در کمال خجالت قمر ملازم در بافته لوازم کوشش بندهم بقاعده
آداب مقرر اسلسله بندهم رسانیدند و حضرت اعلی در کمال مرحمت و عطف با ایشان سلوک فرموده و همگی را
بجمله های فاخره و نشر نیات لایقه نواخته شمول انواع نوازش و چسان و عطا و همه لود همه اطمینان
باز رخصت رفتن قلعه یافته بنابر از خود مراجعت نمودند بعد از سر روز عبدالعزیز خان و تمامی اعیان حجاب
قلعه کسوی ملازم و خدمتکار قریب بچهار چهار بودند برین آمده در بخار از قوی معتقدی بنام اخانت نموده
با همه الطاف و مهربانهای بدریغ شانه که در باره انطبقه بطور سیر رسید با کمال ترنزل و برکتی بسری برزند
بعد از بر رفتن بدن کرده جنای و سپردن قلعه در جمعه چهاردهم شهر مذکور صدور و عظام و خاصان در گاه شهر خفته
در مسجد جامع که شرف است و چنانچه تجاوز بود که از ذکر مناقب و مناقصه حضرت ائمه اثنی عشر علیهم صلوات الله
الملک الکبر عادی و عاقل بود متوفیق که کار و نیروی اقبال شهر بار جوان بخت کامکار بدین رتبه از چندین
باید افتخار شرف روز شهر بر پایه عرض اعظم رسیده و بالقاب سامی نامی همایون زیب تازده و آرایش بی اندازه
یافت و انقوم در کمال نزاعت لاده عرفین دیار بند کرده التماس نمودند که بشکستی لابن بربیل مال آمانی
و شکرانه جان بخشی گذرانیده رخصت حاصل نمایند بهمت جرح فاضل خسروانه اصلاً نظر قبول بران نمیدانسته
تخللات و ما يعرف انقوم را نابود انگاشته در کرداری و لها می برکنده ان جمع توجهات قنوت منتهی در

دانشه پیشکش را نیز بر پیشان عطا فرمودند و زاد در اهل باری و سپاهان سواری نازی نژاد عراقی بقدر
اجتناب عنایت فرموده به یکی را با اموال و حساب سالم و غایب روانه فرمودند و مکتوب محبت امیر
برادرانه حضرت بادشاه و الاماره فرمانفرمای دیار هند نوشته مصحوب حیدر بیگ بوزباشی قزاق
برفاقت عبدالعزیز خان در فقا ارسال داشتند و عند این نهضت و الا که از تقدیرات آسمانی و قضای
فضای ربانی بی اختیار رویداد بابلغ و جوه و حسن بیان خواستند و در کلید از طلای مغشوش و موی
انجاد و دوستی که مفتح ابواب مصادقت و یگانگی تواند بود ترنینه راه بر یکی اسم فخری و بر یکی
اسم مالک ترنیت بخش ایران نقش کرده بخدمت آنحضرت فرستادند و بزبان محبت و برداری
پیغام دادند که چون منسوبان آنحضرت از غفلت و کوتاهی خردی فیما بین مغایرت و یگانگی بطور
ابواب استثنائی و یگانگی که سالهاست بین الحائزین مفتح است و در گذر اندیدند بر تقدیر
اینصورت و قویاقت اکنون بدستور بملازمان عالی معلق دارد نرسیده است که کل و لای
ایران زمین را که از غلبه خانه ایزدی باین برادر تقویض یافته یک قلعه تصور نموده کلید اختیار
که بر آینه مفتح تعالید خصوصیت و واد است در قبضه اقتدار خود تصور نمایند و اینجی را از مقوله
سکلف و تواضات معارف رسمی نشمرند سبحان الله الفت و السلام را در عالم حلقه چه باید بیند
که فرمان رویان و الامشکوه با کمال تسلط و اقتدار و چندین موجبات و حث که هر یک در عالم
و نشاد معلق بر ستمن هنگامه جهان بینی تواند بود کان لم یکن انکاشند بقضای مصلحت ازلی این شیوه
ستوده را بیک سلطان خرد و فرمان فرمای عقل که در ذات کماله الصفات بادشاهان عدالت شعار
اضاف مضاعف علیان است از دست نمیدهند حاصل چون اجتماع عازم رقص شدند کس نرسد
حاکم زمیند اور فرستاده از صورت واقعه اعلام دادند که قلعه را با امر اعظام شاهی سپرده هر کس
رقص دیار هند داشته باشد بدیشان پیوند که با نطق روانه شوند اما از اجتماع بعضی سقا به متعلی
و توهمات لایقنی امری در نهایت غرابت و عملی بسیار ناچار نظر آورد که جمعی خود را در معرض هلاک
و بوار انداخته شرح واقعه که چون خرد و سلطان با قوی از افواج فائزه مروج که خبر بر پیوت بیای
زمیند اور رسیدند شاه کلان و مستحفظان قلعه بدستور عبدالعزیز خان در فقا سلوک طریق خلاف

اختیار کرده در مقام سرکشی و قلعه داری درآمدند و ناپست روز تلاش سفایده کردند بعد از آنکه خبر فتح قلعه
فخر بدینان رسید از قلعه داری مایوس گشته با کمال آس و نومیدی بیرون آمد اما از پشت
و جنگ و جدال که فیما بین و قویاقت بود خائف و هراسان بوده بمطنه انکه مبادا سپاه فزایش
در مقام انتقام در آید با خود محرم مبارزند که در هنگام فرصت دستبرد می گزیند نموده بطرف کامل
روند روزی حشر و سلطان محبت دفع مطنه و دل نگرانی و تالیف قلوب و اطمینان خاطر اجتماعت
قاعد و آداب بزرگان آنها را خصوصیت دستاخی و دستا نکرده طرح ضیافت و میهمانی انداخت
دش و کلان را با خواص و اعیان انطبقه دعوت نموده بزم ملوکانه اربت بنور آفرید و عیان قرینا شهنشاه
نشده بودند که شاه کلان بسیار مسلمانان سبقت گرفته با چند نفر از ان مغلوبان سلطان و پهنه پهنه
آمده در مجلس قرار گرفته به یکی بویکه و جهر هندی و آلات جارح با خود داشتند خرد و سلطان
تواضعات و دیانه کرده در رسم مردمی و این منبرانی و میهمان نوازی است بطور آورده مطنه انکه مبادا
موجب افزونی و حث و صوم دل نگرانی انقوم کرد در تکلیف اسلحه و براق کشودن که عرف و عادت
قدیمه بزم آریان مخاف روزگار است تا ملکه داشته تا ملکه گریه و دیگر از سپاه پیمان جهان دستور بران بسته
نمایان شدند خرد و سلطان بر حق و ولایت مردمی باران و مخصوصانه شاه کلان آنها نموده که درین
گری هوا در منزل دوستان براق بسته نشستند چه لازمست که بر فقا و باران خود اشاره نماید که آلات
جارح و براق کشوده بی تکلفه مشبوه و دست نوازی سلوک دارند بر آینه موجب راحت و آسودگی و
استراحت خواهد بود چندی از خدمتکاران بر رسم عادت پیش میرودند که وظیفه خدمت بجای آورده انکس
براق کشودن نمایند اجتماع اباد و شناع نموده مضایقه مینمایند دو نشانی کنش خدمتکاران که وظیفه
عموم خدمتکاران است از ان مغلوبان مکر و دهم مکر و چاپلوانی تاوان از کمال سفاکت و جهالت در بر می گزیند
و جهر برده حواله پیش خدمتان نمودند خرد و سلطان از مشاهده انحال بیخوشم انکه مبادا از انطبقه سبستی
رسد و احتمال دیگر داشته باشد اجتناب ورزیده از مجلس بر فرود بسته از او بیرون رقص مینماید انحال
بتصور غلط و خیال باطل هم بر آمده اکثر دست مالک جارح برده خرد و سلطان حواله مینمایند و چند نفر
رقشی که در طایفه فزایشید که چند نفر از رضی و انطباق را در حص و برضایجوی و با شهنشاهی بر سر نهاده اند از

می باشد از طرف دعوت شکر کشیده در مقام دفع ضرر و نفع کنندگان درمی آید غوغای عالم بپوشد
از هجوم عامه احدی متوجهت کس نایزه فتنه و آشوب نتوانست شد خواهد مغل زمینداری از
و عنادی که باشد کلان در دل داشت پیش دستی کرده بزخم شمشیر اور از پای در آورده و بعد از کشته
شدن او سپاهیان جنگجوی آشوب طلب با نطقه روی آورده از تقدیرات آسمانی دست فتنه درازی
کرد و محفل بزم سوگند زم کشته بطرفه العینی اکثر کرده طلحه شمشیر و هدف تیر تقدیر شدند و چنین واقعه
عظمی و حادثه کبری بی اختیار رویداد سبحان الله این جدو العجیبات که از نمانخانه تقدیر عیله کا ظهور
می آید از باب ظاهر طرح جشن و سرور انداخته اسباب التیام سر انجام میدهند و برده کنش بان بر سر
فضا و کارکنان قدر در اندیشه کار و بیکر بوده و حش آماده مبارزند و تمام تیان عالم ظهور را بفر
بدریده تسلیم و رضا نکرین جاره نسبت بفعل الله ما یشاء و بحکم ما برید علی **قضا** سبهر
نیک و بد عنان کش خلق بدین دلیل که تدبیرهای جمل فطرت کسی بزچون چه ادم مقبول اندزد که
نقشند حوادث و درای چون و چه است **الفصل** ان تیره بخندان تیر و در کار از بخت بر تنگی داد بار بدین
حادثه گرفتار آمدند و چون این خبر و حش آینه بار روی معنی رسید حضرت اعلی شاهی ظل الهی تعالی تمام
دست داده بخت اطمینان قلب عبید الغزیر خان و در قضا با خبر و سلطان غایب از عتاب و خطاب آغاز نهادند
تا آنکه از تفریح خنده نغمه از مردم این بوضع سیرت که از خبر و سلطان بی ادبی ظهور نیامده انطقه نادان
بادی این حرکت شدند القصه حضرت اعلی شاهی ظل الهی با آنکه هر روز لطیف نازه و هر زمان غایتی بی انداز
نسبت هر یک بطهور می آورند و با ایشان ظاهر شد که اینها همه شخص توهم غلط و فکر باطل انطافیه نادان و
جهالت و حلافت چند نفر سدغوی فتنه انگیز و قوی عافیه از وساوس شیطانی بادی این حرکت تا بجا رفتند
باز مانند کان و جماعت از آن و حیان جمعی که در اصل ایشان تأخیری بوده نقد و دجونی کرده همگی را
بعبد الغزیر خان و در قضا سپردند که در همان قضا سلامت بقضای ربانی بجا و مقام خود رسانند **سفر**
سعادت انجام که در ایام اقامت قندهار و بدو آمدن ایلچی فرخنده پیام زاهد بیک نام ست از جانب
شاهزاده والا قدر خسته شیم مرزا سلطان خرم ابن شاه و لاجاه که در آن درگاه مهر سلیم باشاه فرمانفرمای
حاکم هندوستان را چون مینند مقدس معنی رسیده از او اوزه حرکت رایات تیر و زنی آیات بصوب

خراسان در روضه رضویه توقف نموده منتظر وصول رایات ظفر آیات بود در وقت حشر اشاره عالی بطلب
بقصد تار آمد سعادت بساط طوسی استعدا و یافته سجده خجسته و تسلیم بقدم رسانید و محفظه اخص این
فرزندانه که از جانب شاهزاده کان کامکار نامدار آباد بقطیم و قواعد سلیم ترقیم یافته بود با نقاب خجسته
و پیشکشهای لایقه بنظر قدس در آورده بوفور توفیر و احترامش همی مغز و مباحی کردید و چند روز در کرب
جهانگت و ادوی معنی اقامت داشت پیوسته بقرجات مجلس خلعت و محافل خاص غرض خاص می یافت
و حضرت اعلی شاهی ظل الهی نسبت بحضرت شاهزاده کامکار عواطف خردانه و اشفاق و مهربانهای
بدر فرزندانه بطهور می آوردند و جواب مکتوب بر وجه مرغوب مرقوم کردید و ایلچی مذکور عرض رسانید که چون
حضرت شاهزاده از جانب پدر نامدار عالیقدر بین الاقوین بخطاب عالی شاهیجهانی مخاطب و ممتاز گردید
الناس شاهزاده است که از موقف معنی شاهی ظل الهی بدین خطاب نامی مغز و کرامی کرد و بلند اراد صحیفه
لطیفه این بیت از واردات طبع مرزا ملک مشرفی نگاشته کلک عطف و تسک کردید **نظمی** شادان
بخت روزگار جوان که نور دیده خورشید گشت شاه جهان **و** در همان ایام در صفت معاودت یافته مشمول
انعام و حسان روانه و بار بند و ستان کردید **ساخته** دیگر آمدن اسفند یار خان و لاجر عبید بمرخان و الی خوارزم
بدرگاه مسدود اشتباه چون سلاطین خوارزم تخلص حاجی بمرخان بدر عرب بمرخان که همیشه باین درگاه والا
توسل حسنه در هنگام شدت و در خاطر تیر اندوشد مرعی داشته در وقوع حوادث پناه باین درگاه می آورده
و معاودت منسوبان این دولت بمطالب خود قایم میگشته اند چنانچه آمدن حاجی بمرخان و اولاد او در زمان
استیلا یعبد الله خان از یک و پسر و بدین درگاه و همین توجده ایداد و پیمان بر سرند سلطنت اند بار
تکلن باقی در طی و قایم ان ایام سمت خرم ریافت درین اوقات برادران اسفند یار خان با بدرباری شده بافقان
یکدیگر بدر گرفتاری اختیار ساخته چون اسفند یار خان باعمال نا بجا برادران انکار نموده معاودت پذیرد این
تنازع میفرموده بدر را میل کشیده و محفل گردانیدند و قصد گرفتن او داشتند چون سربدار بیکدیگر ملحق
شده بودند اسفند یار خان تاب معاودت نیارده خود بسروان انداخته بجدد دستر اباد آمده غریب درگاه
معنی نمود و در سفر قندهار بمولک ظفر قرین پیوسته مورد توجهات شاهزاده گردید بعد از مر اجبت از سفر خوارزم
احکام با ستم امر او سرخیلان صاحبین خانی در باب معاودت مشارالیه بمر اصدار یافته حاکم و ایلچی منین استر اباد

وامر او بخند و دو کوبک او معین کشند و او بمیان سرخیلان ایل و اوجاق صابن خانی رفته شری فرهم آورده
با ستمها لشکر استر اباد و او بخند و با برادران محاربه نموده ظفر یافت از جمله برادران ابو الغازی سلطان
بطرف او میل نمود و او مصیبت در موافقت دانسته برادران مخالف را دفع نموده در سلطنت استقلال یافت
و مملکت را قسمت نموده با یکدیگر بحسب ظاهر موافقت داشتند و ابو الغازی نسبت با سفند بارخان
اطاعت و انقیاد بطبوعی آورد و از جانب سفند بارخان همواره اطمینان ببردگاه خلافت بناه آمده
عرض عبودیت و انقیاد نمود و مشغول نوارش و اسان باز میگردد **در مبحث موکبات**
دو تابع روزگار بود قتلون چون مملکت قندار متوجی که در فوق حجر بر سبوت خمینی ممالک محروسه
کردید حضرت اعلیٰ منوره ضبط و دستق از شد و ایالت و دارائی انولایت به کجلیتجان زی که از آن
بزرگ و قدیمیان این دولت ابد قرین و هم در شجاع دیر مردانه بار آبی و بهوش بود و در دست است
که با بابت و دارائی دارالافان کرمان سرفرازی دارد و تفویض یافت و انظام امور آنک را بقبضه
درایت او داده کل طوایف اگراد که ملازم رکاب ادریس بودند بمعاونت او مأمور گشته در قندار ماندند
و احمد سلطان محلی حاکم ترشیز بجهت تبعه و شکست و بخت قلعه قیس یافت و بعد از فراغ از اعمال انولایت
در روز چهارشنبه بیست و چهارم شهر شعبان عنان فیروز بی عیان بصوب مراجعت انطاق داد
انظاره رفتند تا کوچ کرده در جوار فرار قدوه از باب حال بابا حسن ابدال نزل اصبلا فرمودند درین منزل
مرسلات یالنگوش سباد را در یک که در سرزمینهای حدود بلخ اقامت داد و مینی بر اعتدال اعمال سابق
و شکر الطاف و اعطاف که حسب اللاناس عبدالرحیم خواج نسبت با عیان اوز بیک بطور آورده بایستد
جور ما قاسمی ندر محمد خان و الی بلخ زارت دمان و خشنود باز زد انبیده بودند بمقر بان با طاهرس سیمای
اسفند بار یک اوج با نسی عمر بکرم متواتر مکر عرض عبودیت و بندگی کرده استعدای عفو مجرم و زلات
نموده شایسته غاطفت و استمات حسب المرام عهده و ریافت چون موکب آسمان فرسای سلطان طاهرام
چهارم یعنی خورشید جهانسوز عرصه سرطانی طری کرده عازم برج آمد بود در حرارت هوا داشتند او کامایی
نزدین بر تابه فلک بریان و سلطان از کرمی آب جوشان العطش کویان سینه بر یک روان داشت
س بود زان گونه هوای گرم که در آب روان سینه بر یک نهادی در حرارت سلطان مراجعت آورد و بی اعظم

از راه که مسیر و فراه که هنگام شده که ما وقت نیاید بود میسر نبود غریب راه غور که سیاحت تقسیم باقی فرورد
جمعه و از دهم رمضان از جواران فرار کوچ واقع شده از راه مذکور ردانند نه عرصه ولایت غور اگر چه
بر طبق کلام نوری که گفته **س** عرصه مملکت غور چه نماند و دست که در آن عرصه جهان نشکر نامور و
دلالت بر کمال دست و صنعت میباشد اما در ارتفاع جبال و تنیق طریق و استحکام امکنه مشهور است
و تمامی شوارع **س** سنگ لاجبست بر نشیب و فزانه طایر و بهم گنبد پرواز تنگی گذار اکثره محال میباشد
لیت که عبور بکسو از آنجا بسیار دشوار است ازین رهگذر ملکان غور با ستمکار علی جا و زمینهای
قلب چندین سال در آن سرزمین لوای حکومت و بلند نامی افزاینده از جودت دوران تپان حکمی برده اند
و سواهی ملکان مذکور و اتباع ایشان گنشو و نمایانند این سرزمین بودند در باستانی نامها بنظر
که بهیچیک از بلادشان عرصه روزگار از صعوبت راه و شواخ جبال با شکر و خشر بیشتر از آنجا عبور
نموده باشند حضرت اعلیٰ اردوی اعظم را غم چند قسم گردانیده هر که بهی متعاقب یکدیگر از نظر بی روانه
بتدریج طی مسافت مستقیمند بمجلا عساکر اعجم کرده و اردوی کردن شکوه به نیروی اقبال از آن دست و کوه
سلطنت عبور فرمودند و همانا از اسم ستوران بیشتر و نقل بخیتان کوه کویان بار بر در اردوی اعظم
از خضر احصا بر وزن بود آن جبال کردن مثال در یکدیگر کوفته شده دست و مامون ساری پذیرفته بود
در انتهای راه جمعی از اهل حضرت نشان که بر کوه کی خلف یک سفره چی باشی از راه غور بالا میرفتند بر خیل
متمردان فیروز کوچی که با استحکام مکان مغز در کشته گاهی با جانان دولت قاپوه اینجه مشور افزایی
مستقیمند درین اوقات بر کنار جسته با استقبال موکب مقدس نیامده بودند و چهار کشته دما از آنها
ان خیل کمرش بر آورده خرم عمر تری محمد نام سمرخیل انقوم و بسیاری از انطایفه آتش سهره سوز کردید
و موکب جهانک بر پست و شش کوچ انفر صه را جموده در روز بیست و پنجم و نزل و السلطنه بهر است
و در آن خطه دکت رحل اقامت انداخته روزی چند کوفت راه و سواری گاه و بیگاه آسودگی با فتنه سوز
ایام اقامت و السلطنه بهرات بعد از شرح فریق و تسخیر بلده هر روز که درین حال وقوع عیافت رفته کلک
بیان میگردد **در فریق و تسخیر بلده هر روز که سی امام علی بن بکلی یکی فارس و غزاه انجم ساسان فریق است**
از فتوحات که درین سنه مبارک یعنی اسفیل مطابق احدی و نلتیس و الف بنیروی اقبال قرین حال ایام

دولت بزرگ کردید فتح و تسخیر بلد بهر موزرت کسبی امام قلیخان امیر الامرای فارس بوقوع سوخت و سلا
گذشته اشعاری شد که بنا بر طهوری او بیسماهی فرنگیه بر تکالیف معین امیر الامرای مذکور که شاد است
فرستاده خود نیز مغایب رفت جزیره هر موزرت در تاریخ جهان آرا نوشته اند که شهاب الدین ایلانی
از خروج انا بکان سلطنتی ارستان و شولستان از مکان نفس خرنده آغاز عمارت کرد شهری بنام
در حکومت انا استقلال یافت بعد از فوت او حکومت هر موزرت توابع بک کرد شاه تاجی که از حج در
از جانب پدر بهود النبی علیه السلام و از جانب مادر به کسبم تن اشک که از نژاد ملوک عجم است درت نمید
قرار گرفت و اولاد او سلا بعد سل در انولایت حاکم و فرمانروا بوده اند از جمله سلطنت شاه بن شهاب الدین
بن نور شاه صاحب جبر و لو اکتد بسیار عالیجاه و کرم الذات بوده چنانچه یکی از شعر او در مدح او گفته
سبحانک الله جوبین نبشی است کف برآورده که استی در سلطنت است **در سده ثلث غرض**
در اوان جهالت سنی و ظهور و خروج حضرت خاقان سلیمان شان شاه اسماعیل علیه الرحمه و الرضوان و عهد
حکومت سلطنت شاه تاجی بن نور شاه فرنگیه بر تکالیف بخیره و تغلب جزیره هر موزرت استیلا یافته در کار دریا
که بعرف فرنگیه عبارت از قلوب است ترتیب داده از تجاره مترددین بنا در عشور گرفته قلیلی حکم دولتی مذکورند
و بتدریج جمعی از فرنگیه انجاء آمده در هر سال کیتانی از جانب اید بر نکال با انجامی اند و کیتانی بعرف فرنگیه
ریش سفید و سر کرده قوم و صاحب اختیار مهمات آن بندر است و طبقه فرنگیه برورد بهور فرنگی که در داخل
و خارج انولایت شدند و چون زمان دولت خانواده سلطنت شاهیه بهر شاه بن نور شاه و بعد از او بهر
فرور شاه رسید فرنگیه بنسب از بنسب اقتدار و استقلال یافته کلی و جزئی مهمات انجاء منوط برای کیتانی و طبقه
فرنگیه بود چنانچه از اولی مسلمان خرنامی مانده بود در عهد دولت موزرت اخزون و ایام فر مانده می اندر
همابون چون سلاطین فرنگیه با منسوبان آستان اقبال آستان شاهی فتح ابواب آستان
نموده همیشه قواعد محبت دوستی را با بدش رسولان و ارسال هدایا است حکام میدادند از جانب همابون
اعلی نرضی عبال انجاعت نمیشد اما مجربین و پیرونات هر موزرت که حاکم مسلمان مستقل بود و فرنگیه نمیکس
نمیدادند حکم شد که خان مغفور آمد در و خیان امیر الامرای فارس بخیطه تصرف و تسخیر آورد و خان مجوم
مذکور نوعی که در محل خود سبب فکر یافت تبصره در آورد و جزیره هر موزرت همچنان در تصرف فرنگیه بود

بود و خرج البوم از مدخل و خارج انها حجت حاکم که درین عهد محمود شاه بن فرخشا به و نقیبن نمود بودند
اما از فرنگیه آمار بی اندامی و طغیان صدور یافته با منرد و بن مسلمانان سلوک نامهور می نمودند و با
منسوبان ابن دولت بکر و جبل مشبب آمده بکده و مرتبه سفاین و لشکر و تو جانانه از راه دریا به استراد
بجین فرستاده کاری است خند قبل ازین در بیرون هر موزرت در دریا که به بندر مکر و مشهور است در
بنگام فرصت و آغاز جلوس همابون که مشاغل عظیمه در پیش بود بخلاف قاعده زمان شاه
جنت مکان قلعه احداث نموده جمعی را بجز است نقیبن نموده بودند چون در انوقت از والی لار
جسانی نگرفته بخود سر و میر حجت همابون اعلی قلعه احداث نموده بودند و منبج مفاسد کلیه بود این
زیاده روی بر مزاج افسوس گران آمده آمد در و خیان بنسب و تخریب آن مأمور گردید و امام قلی
خان پسر شهبان فرمان قضا جریان جبراً و قهر قلعه از ایشان گرفت و البوم به بندر عباس مستقر
و در بن خند سال با انطبقه مدارائی مشبب و جهت آمدن سفاین بنا در بندر گکن و امنیت راه با
و منبج خرید و فرودخت تجاره مترددین با کلیه در مقام مدافعه ایشان نمودند درین اوقات
مکر و خدعه و بکار ایشان بطور رسید که بخود سر و جزیره فتح که جزیره در ازین فری نامند و منبج آب شیرین
که از اجا با کشتی نقل شهر مینماید اراده قلعه ساختن نمود پوشیده و پنهان مصالح عمارت جمع نموده
بر سر چشمه منبج آب مذکور قلعه احداث نموده اند چون ابن امر ماده عصبان و طغیان کفر مذکور
منبج و تادیب ایشان برفت است شانه لازم آمده خان شجاع شکر امام قلیخان خلف صد
خان مغفور که بدستور والید امیر الامرای فارس است بر بنسب تادیب فرنگیه و تخریب قلعه
مأمور گردید و او بر حسب فرمان فوجی از جنود قاهره را بر سر کردی بساط بیک امام قلی بیک و لاری کردی
بیک اینست که قاسمی بر سر ایشان فرستاد که از قلعه ساختن ممنوع گردانیده انجاء عمارت شده باشد
و بران سازند انطبقه فشار منبج او ممنوع نگردد در انام ان سعی موفور بطور آورده در همان قلعه
مختصن جسته با غازیان بحد که جدال برد خند بساط بیک نیز بجا بره قیام نموده حقیقت بخان اعلام
امام قلیخان جمعی دیگر بکویک فرستاده بالاخره خود نیز باضوب در حرکت آمد جنود فارس در خندان
سعی بسیار بطور آورده مکر بر سر شمایی عظیم کردند اگر چه جمعی از جنود ظفر ورود در مدت محاصره و جین

تسخیر انصار بر وجه بلند شهادت فایز گشتند اما عاقبت بقوت قاهره اسلام و نیروی دولت فتح و تصرف
قرین حال مجاهدان حوزه دین گشته بران حصار استولی شدند و محصوران نیز آرسیده حصار
چون منبع آب شیرین بود بر قرار داشته حارس و نگهبان تعیین نمودند چون از کفره هر روز و طبقه
بر تکالیف این عمل تا بخار صدور یافته مجاریه جنود حضرت شاعر قراباش و لیری نمودند خان شجاع
شعار از وفور محبت و غیرت اسلام فتح و تسخیر بلده هر روز و استیصال فرنگیه را پیش نهاده
ساخته حقیقت بعضی عاقلان شده حلال رسانیده بدین خدمت رخصت یافت بین الجمهور و در
میشد که هرگاه طبقه فرنگیه بر تکالیف را در هر روز دخلی نموده باشد مانع آمدن سفاین و جهازات متبادر
شده اند و شد تجار انقطاع می یابد و موجب خرابی آن بلده گشته از انقطاع می آید بدین جهت
و ظایف خدمتگاری و باج گذاری که بحسب ظاهر از ایشان بطوری بیست تا عاقبت اتمامی در تسخیر
انجام گشت و بعد از آنکه اندیدند قبل ازین جمعی از فرنگیه انگلیس از جانب الی انگلیس بدرگاه
پناه آمده اظهار صداقت و خلاص و خدمتگاری نموده بنا بر سازش که میان ایشان و طبقه بر تکالیف
و نعمت و از فرق نصاری فی الجمله اختلاف مذمب نیز با انظار دیده دارند از خدمت اشرف تر متقبل
و مستعد شده بودند که هرگاه اراده خاطر اشرف تسخیر بلده هر روز متعلق گردد این با عاقل حضرت
نشان موافقت نموده بعد از فتح و تسخیر از بندگی که فرنگیه انگلیس متعلق گرفته بود جهازات گرفته
نگذارند که جماعت بر تکالیف مانع آمدن جهازات کردند در بنوقت که فرنگیه پای از دايره ادب هر چون پناه
بأموری که تجریر بیست اقدام نمودند دفع و رفع انطبقه در خاطر رسوخ یافت مضمون انتقال که **کراهه**
نظاری نه پاکت **جهود مرده** میشود چه پاکت **جماعت انگلیسی** را نیز اخبار نموده ایشان نیز بر سر عهد
آماده خدمت شدند انقضه خان شجاع با جنود قاهره فارس متوجه انصوب گشته خود را بندگی
که ایوم بر بندگی ساسی مشهور است اقامت کردید و افواج قاهره از در بابا گشتیها و سفاین عبور نمودند
جزیره هر روز شدند گنبدان فرنگیه و محمود شاه و الی مسلمانان هر دو بقله در آمده ساکنان بلده از تجار و محترمان
و اصناف خلائق طوعاً و کرهاً بقله متحصن گشته نصاری و مسلمانان بلوانم قلداری برداشته و از جانب
بجای هر قیام نموده مورچهها قسمت کردند و جمعی از طبقه انگلیس تیرا گشتی از راه در آمده در یکطرف قلع

کباب در باب بیست و سه ذکر افتادند و چون از طریق جنگ و جدال وقوع می یافت و در این کباب
یابی جلالت و در آنکی پیشین نهاده بعضی شرف شهادت مینویسند تا آنکه جناب خانی خود نیز در یا
عبور نموده شهر در آمد و غازانان پیشتر از بنیته در امر قتلگیری سعی گشته در آنکها بطوری واردند بجای خود
انکه زمانی غازیان سبجا پیش برده بیای مروج رسیده شروع در تصرف بر بر چهار کردند از مردمان
صحیح القولی در است کفار مسیح گشته که عرض دیوار قلع هر روز که فرنگیه ترتیب داده اند از سعی دفع است
سنگ و پاک استحکام یافته و غازانان عظام زبرد مروج از مروج حصار خالی کرده با روط انبار گشته
نموند و بار و طابری مروج را به هوا برده فرود ریخت هنوز دو دو انگلیس بجای خود اندک رخ که بهر سید
غازیان مستعد بودند بر سر شدند محصوران بقدر قوت در دفاع کوشیده هر اسم قلداری بطوری
تا آنکه کار محصوران تنگ شده از مقاومت عاجز شدند فرنگیه جهت نظارت و هم کشتی بطایفه انگلیسی
توسل حسبه دست از قلع داری باز داشتند و اعمال و افعال کشتی ایشان در آورده میانه انجمان گشتند
قبل از آن میان امام فطنان و عظمای انگلیس قرار یافت بود که بعد از فتح قلع طبقه نصاری باقیام و اموال
بدیشان متعلق بوده کرده مسلمانان بخوند فرنگیه متعلق بمانند چون طلب گشته قلع و شهرت بحسب بیست
جناب خان برب عمده و همان معارض شده فرنگیه را جماعت انگلیسی گذشت که بر طریق رضایت
باشند با ایشان علمایند انقضه بعد از دو ماه و چند روز امتداد ایام محاصره و جنگ جدال بر نیروی دولت
و اقبال که همواره قرین حال مستجاب این دو مان و آلات قلع و فتح بیان هر روز که در مسانت و تصا
شده همان و از کار نامهای نادره فرنگیان است مشهور و ایای دولت اندر بودند کرده محمود شاه و الی هر روز
و اتباع او بدست در آمدند و از طبقات خلائق که بقله در آمده بودند جمعی که با کفره موافقت و معاونت نموده
بجای بر پیش آمده بودند نیز او سزا رسیده در عایا و عجزه و غیره با کدر جنس و در دست که در شمره بوده مالک بوده
نجات یافته سالم و غانم در ساکن خود اقامت کردند و جناب خانی حاکم تعیین نموده در عایا و بر باستان گشته
در ظل عدالت غنودند از ابراق قلع و غنایمی که بدست در آمد چند عدد توب بزرگ و با دلچ خورد و کلان که
فرنگیه بفقون غریبه ترتیب داده هر یک کار نامه استادان قدیم المنل و تو حیان فرنگت و دیگر اشیا
مرغوبه آنچه لیاقت قبول نظر اشرف است جهت سرکار قاهره شرفیه جدا کرده تحفه بخود و طرفه و در وقت

دوید از انتظام مہام فروریہ و نظم و نسق احوال سپاہی و رعیت طلب احوال کو فتنہ بزرگ ملک شیراز عود نمود
و حقیقت این فتح مبین را بنام سیر بر اعلیٰ عرض نموده در ضمنی که ریایات غزو جلال در فتنہ نازل احوال ذکر
عناظر کثرت شمار بہ شیخ فلو قیام داشتند خبر فتح بہ روز رسید و جناب خانی مورد تحسین آفرین شاه
در سپاہ گردید و ان خبر بہجت اثر مبارزان قلعت و رکاب بہایون مبارک میمون آمدہ در بہان
دوسہ روز قلعه فتنہ را تیرہ توفیق کرد کار چنانچہ سہین و کرباقت مفتوح گشت **لا از طرف کجستیم**
نشان فتح روز ہر طرف کہ گوش ہنسی مژدہ ظفر **قطیع و شوق و سلام ایام اقامت در السلطنہ**
چون ریایات ظفر ایات توجی کہ مرقوم قلم دفاع نگار کردید از مغربہ اثر فتنہ عود نموده در السلطنہ
ہرات نزول احوال فرمودہ ندادہ ماہ و نیم در ان طبعہ تا جزو اقامت فرمودہ بدادہ ہی خلائق و اباب
حاجات و انتظام مہمات خراسان و بجاغ مطالب و اسعاف اہل اہل انداز مشغول بودہ اند از شوق
کہ در ایام اقامت در السلطنہ مذکورہ دی نمود امدن بر ایام خواہی بہت از اسوات و خواہی بہت
بلخ از جانب ندر محمد خان اوزبک والی انجا بر رسم رسالت با اتفاق صلح یک و در سابق نیز و ان
در سال گذشتہ ہمراہ با بنیدہ مرزا ایلچی بلخ و جناب ملائی عبد الرحیم خواہی بخاری بر اساتین
بلخ و بخارا رفتہ بود شرح رفت و آمد صلح یک لکہ چون با اتفاق با بنیدہ مرزا صلح رسیدہ با ندر محمد خان
ملاقات نمود و مکتوب عنایت اسلوب بنیامی را رسانید از مضمون عطف و سخنان ان نامہ نامی نتیج
و مسرور گشتہ در لوازم عظیم و کرم گوشتید بعد از اسودگی راہ اورا بجانب دارالسلطنہ کابل کرد و او در شہر
با امام قلیخان والی ماوراءالنہر ملاقات نمود و بعد از اطلاع بر مضمون نامہ و مراسم و اتفاق شاہی نسبت
مخلوق اندازار کہ حب الاسد عاقی جناب ہدایت مائی مرقوم گشتہ بودہ غلط و اعیان از یکدیگر مہوم مہوم
اندازار کہ از اعمال سابقہ مستوحش بودند و درین ہنگام کہ در خراسان واقع شدہ بشیخ قزاق و افاق افغان
خوف و ہم عظیم داشتند ان عنایت نامہ نامی را خزانہ نامی داشتند فی الجملہ اہل بلخ و ان باشند و محمد صالح بر کابل
قرین اعزاز و احترام روانہ نمودند و ندر محمد خان ابراہیم خواہی را کہ از صرہ معتبر ان و خواہی امر و عیال انجناب
جست تا گید بنیان مصادقت و موالات ارسال داشتہ التماس نمودہ بود کہ ہر تہیہ خاصیت اہل بلخ
با نورا بنیان رسم قدیمت چون او برادر بزرگترش امام قلیخان با حضرت اعلیٰ در مقام اہل بلخ و اتحاد

حسن ارادت و اعتقاد ندر زمان فتنہ نشان بہایون اعلیٰ کہ کردہ بنسب را با یکدیگر الفت بہت بر خلاف از سنہ
ماضیہ من بعد فہما بہن مصادقت و دوستی مسلوک باشند و معاقبت ایشان از جانب خواہی جوہیاری
بخارا نیز کہ ان معتقد آمدہ ہمین استند عانمودہ بودند و سلاطین ماوراءالنہر خصوصاً ندر محمد خان التماس
نمودہ بودند کہ رسم محمد خان ابن و لہجہ خان را کہ تباہ با حضرت آوردہ درین سرحد جادادہ مانہ چون ہوں
در بخیر و مادہ ف دست بہت مادہ فاد اگر اورا ہمراہ خود بعراق بر بند موجب امید واری اخلصان
و استحکام بنیان مصالح و دوستی بہت زیر کار ما ندادہ و بنی اعام ضومت و غنا بہت و جمعی او باشند
غارت کردہ از یکدیگر فتنہ جوہا شوب طلبند بر سر او مجتمع گشتہ ہوسند بہت نہت و غارت و فتنہ اموال
در ازای جوہی مملکت مینامند و اگر در کار او اتفاق رود موجب تشویش بخترہ در عایا و خرابی الکا
و اگر متوجہ ضعیف و تنبیہ شویم چون در قطر و بہایون و او فتنہ از عبور شکر حضرت و اسبب رعایا و قطر و
شاہی میرسد موجب نفس معاہدہ و پیمان و تحریف مزاج اندسں خواهد بود حب الاسد عاقرباقت
کہ رسم محمد خان در رکاب بہایون اعلیٰ بعراق آمدہ من بعد عراق اسباب معیشت او و ملازمان متحد
سر انجام یافتہ جمعی او باشند غارتگران اعتماد کج جمع آمدہ اند بر آگندہ سازند چہ بردہ سنی و شہنی بکونہ مہوم
اعتمادی بہت الحاصل از شمول عاطفت و توجہ خاطر مہمت گستر ترفیہ حال عیاد اسد و نسبت و ہستفا
سرحد ایجاد ملتس ایشان فرمودہ رسم محمد خان در ضمن توجہ عراق در رکاب بہایون بود شرح و
الطبیان مذکور از ما ندر ان و بعضی را از دار السلطنہ اصفاخان در ذیل رفتہ کلک میان ملبودہ **دیگر** از وفایع
ایام اقامت ہرات لکہ چون فیما بین بہایون اعلیٰ و سلطان عثمان فرمانفرمای دیار روم بوساطت
خیر اندیشان طریق قواعد مصالح و دوستی استحکام و مستقر یا فتنہ شوخی کہ سہین ذکر یافتہ اہل بلخ معتبر
آمد و شد عود مذبح جامع جلال رسید کہ سلطان عثمان با عموم سپاہ متوجہ دفع سلاطین قزاقیکہ بقصور اسلام
در آمدہ دست دراز بہا کردہ بودہ ندر بخاطر انور رسید کہ مصری فرستادہ از صفایق حال و فتوحاتی کہ جنود اسلام
رودادہ باشند استحکام فرماند و تحیف فتح فتنہ را و دفع و زرع کفر بہر نکالیہ ہر روز را اعلام دہند بہند
چلبی برک فورچی قاجار را ارسال گشتہ تا محبت ایشان دوستانہ در قلم آوردہ فتح و نصرت سپاہ اسلام را
کہ ہوار از دکاہ اہدیت مسیلت میشد نامہ نامی درج فرمودند بعد از انکہ ایلچی مذکور بہرعت و استیصال

رونده شده هنوز موبک بهما این فال در در السلطنه بهرت نزل اجلال داشت که اخبار خوشترش و فساد کردیم
و انقلاب افزای دوم و کشته شدن سلطان عثمان از گردش جریح و کجروی سپهر بوقلمون در وقت
ذکر اخبار خوشترش و انقلاب دوم و کشته شدن سلطان فرمانفرمای انزلی دوم شرح واقعه مذکور
تبعی که از اردین استماع شده و ایلچی دوم نیز معاقب آمده بیان کرد است که سلطان عثمان درین
سال از سفر فرنگ مظفر و منصور عود نموده بود و بین الیه مور مذکور صحبت کرد در همین سال باره
سفر حجاز و عراق عرب غربت قشلاق حلب دارد و گویند که با شاه اعظم گرم شهر بار بار
عرب و عجم حضرت اعلیٰ است بهی ظلال الی العلم عند الله تعاضد و پیمان در خاطر داشته طایفه بکری
که منظم سپاه روم اند عرض نموده اند که این غربت که منتهی انواع مفساد و موجب تیغ فتنه و آشوب
سرحد عرب و قزلباش است لایق دولت نیست و مع ذلک در قانون عثمانی در یکسال و سفر می باشد
و هنوز عسکر روم که از سفر فرنگ عود نموده اند در منازل و اطمان قرار و آرام گرفته اند درین سال
این غربت موقوف باشد که در سال آینده اگر صلاح دولت باشد بمصلحت جمہور بعمل آید سلطان
عثمان از غرور و جمل و جوانی و عدم اطلاع بر توابع معتزله عثمانی باغوازی و دلاوریات که درین جنگام
دیر اعظم شده با بکری آفاسی معاند بود و بیخوابی اقتدار و اختیاری که طایفه بکری را در این
می باشد کمتر شود و چند نفر دیگر از خوش مذکور میان صاحب اعیان طایفه بکری را معانت ساخت و غربت
قشلاق حلب رنج و جانم کردید بکری آفاسی با جمیع غلای انطاغیه بشورش در آمده قتل و لاول
باش و چند نفری از غلای و معتزله که در آنوقت صاحب رأی و مشوره امور دولت بودند با خود و مخمر
ساخته کس نجرت باوش فرستادند که دلاوریات و اینجاعت نادر و نوازه اند و فضل ایشان در امور
دولت موجب تخریب بنیان سلطنت است و ما را سلوک ایشان را ضعیف کنیم انما سئل عن حضرت پادشاه
انجاعت با بدت بکری بسیار و کجرا رسد و عرض نموده اند که در قانون سلسله آل عثمان جنس را در طایفه
بکری بنا بر صلاح دولت مینموده اند بدان شمار ضای خاطر بکری حسد بفرمای آورده اند حال اینر ملت است
که این مقدمه بطور میوندد و سلطان عثمان مقدمه مذکور را انکار بلوغ نموده و مدعیان عظیمه با عیان انطیقه
نمود و طایفه بکری طغیان عظیم نموده در دفع و دفع انجاعت رنج و ساجی کشته دلاوریات و در قتل انجیم فر

خود را بسرای پادشاهی انداختند و فوجی کثیر از مذمتکاران و علمه سرای و سپاه بی اغلافی جمع نموده در دفع
فتنه انگیزان انطاغیه بکشت شدند تا از میانین مهم بچنگ و جدال انجامیده جمعی کثیر را سینه بقتل انداختند
و بیکدیگر بانی آثار غلبه بطور آورده ما بنده درین سرای پادشاهی ریختند و میکشند که پادشاه ما سلطان
مصطفی برادر سلطان احمد است زیرا که بعد از فوت سلطان احمد با وصیت کرده اقرار سلطنت با پادشاهی
داوه بودیم و مخلص او موجب و موافق رضای بیکدیگر باقی نبود و حق بیعت او در زمانت سلطان عثمان
از واقعه مذکور خفتنا کشته مصلحت چاره جویمان کس نبرد بکری آفاسی فرستاده پیام داد که من
بجست خود رسالی اطلاع از قانون بدین اندیشم حالا از آن نامد و پیمان کشته انچه رضای نساخشان
میکنم بعضی از اهل ندر بر صلاح دیدند که چون کار از صلاح و پیغام گذشتند بکری حیره شده اند علاج صحیح
درین است که پادشاه با با و جاق بکری پناه برده خود را بخانه بکری آفاسی اندازد و با بیان توسل
جویدش ایدر محبت و انبیکر که از اراده سلطنت باز آیند سلطان عثمان بمصلحت بکری امان فرصت
از سرای سلطنت بیرون آمده در عین سینه و غوغا و کمال اضطراب بخانه بکری آفاسی رفت اما بکری در
اندرون سرای دلاوریات و ذیر اعظم و رفقای او دستها حبس باشد و در زمانی و قزلباشی و حاجی سوختی
نامی از معتزله طایفه سپاهی اغلافی و جاقوش باشت و دستهای بکری که صاحب اختیار سرای است انشا الله
بدست آورده و بفرستادند نیز از پای در آورده اند و بوقشاق سلطان مصطفی رفتند و در آنسکن خود بیرون آورده
ندیدند پادشاه می گفتند درین اسامی شخص من که سلطان عثمان بنسرت بکری آفاسی فرستاد و توسل جوید
بکری آفاسی خرافت که پادشاه در زمان او است مختار اند پادشاه را ملازم کرده و قدرم مقدم خویش در
مقام حمایت در آمده با غلای بکری بکفکوه را آمد و گفت که چون پادشاه با و جاق شتابان آورده و از کرده انهم
اولی نیست که با تقضای مرورت و دفع بدیاری با خاطر او بدست آوریم و چون انچه مطلب بود حصول میسسته
معاندین و دفع شد من بعد با پادشاه در مقام اعتدال و در جوئی باشیم درین ماده در شرح کشته علو نمودند طایفه
بکری ازیم اگر سبدا این مهم بسی بکری آفاسی نیست پذیرد پادشاه که جوان جاهلی است و کینه مادر دارد و در
عاقبت انتقام کشته خاطر دفع بکری آفاسی قرار داده بر سر او هجوم آورده فی الفور بقتلش برداختند و سلطان
از زمان او بیرون آورده بقلعه مشهور میدی قلعه کردار جوار بلده مسطیطه است فرستاده و بان گفتند که از انجیم

پوششهای بادشاهی عرض کرد و از درگاه بادشاهی علی باش نامی مشهور بجای باش کما کشت از جانب
سلطان مصطفی ایالت بغداد یافته چون با تاجار رسید در بنر نیمه بکرسوباشی اطلاع کند بطور آورده
او را قبله راه داد و چند روزی با او مدارا بجای میکرد و او نیز حکومت ناقصی را میسر کرده روزی میگفتند
ارکان دولت سلطان مصطفی ابن مسعود و خویشانش داری از دونه بسند بده مغز دل ساخته بود
باش نامی را نصب نمودند که او بعدها آمده خواست که اقتدار و استقلال تمامه را از میان ببرد
بکرسوباشی در ملاقات روز اول مکتون خاطر او را از طرز و سلوک دریافت دیگر او را ندید و بکرسوباشی
تقریباً غصیان بطور آورده با فوجی بر سر آورفته او را گرفت و طمع در اموال و اسباب او کرد و
بقیش مبادرت نمود و علائیه کوسس مخالفت میگذشت بعد از و کور حسن باش که حاکم موصل
بود با ایالت بغداد آمد و نیز مدخل نیافته بازگشت و بکرسوباشی کمال اقتدار و استقلال داشت
شرح وقایع و باقی حالات بغداد و سبب توجه موکب همایون با بوضوب و تصرف در آمدن انولایت
در سال آینده مرقوم قلم سوانح نگار خواهد شد **ذکر رجعت موکب طغر نشان و قتلان نمودن افواج**
قاهره در خراسان و توجه نواب همایون جریده بصوب زندران چون مدت اقامت ادوی
کردن شکوه در دار السلطنه بهرات بدو ماه و نیم کشیده مهمات ضروریه خراسان صورت انجام یافت
ندای کوچ در داده عنان غریب بصوب مشهد مقدس رضویه اعطایف دادند در ستم محمد خان حرب
الائمه اسس سلاطین ما و را الله با جمعی از ملازمان معتمد مصحوب موکب مقدس گردانیدند در حد و حاکم
خواجیه جلال الدین اکبر غورمانی که در بزر خراسان بود پیشگامی لایق کشیده کما یعنی بلوازم خدمت
و ایشا رتزل و اقامت برداخته مصد خدمات پسندیده کردید و چون در مشهد مقدس نزول اجاب
واقع شده چند روز در آن آستان ملایک استیمان بلوازم خدمت و دعا زبارت قیام و قدم نمودند
درین سال تولیت سرکار فیض آثار میرزا ابوطالب رضوی نقویض ماینت و چون صلاح دولت قاهره
دران بود که جهت استحکام مہمات فتنه را و تمثیل مہمات اسفند بار خزان و الخوارزم که درستان او
بدان بوضوب سبب ذکر یافته و دیگر امور ملکی درین سال عا کرفت نشان در خراسان متعلق نماید خرم
و احتیاط مقتضی آن بود و اقامت کل عا کرد که محل موجب عبرت و ضیق معیشت و فقدان مالکولات بود

بنبران افواج قدم و ختم را عینین قسم منقسم گردانیده هر که وی از طبقات شکر را در محل مناسب متعلق
فرمودند و از مشهد مقدس نقلی بر فوجی از افواج قاهره متعلق معین خود رفت و حضرت اعلیٰ عبد
از فروع ازین امر خبر بدید و سببای با مدد وی از ملزمان رکاب اشرف و مقربان سبط و الابن
مازندران بنیت نشان در حرکت آمده قصد در ضربن را بر ستم محمد خان غنایت فرموده بدان بوضوب
فرستادند امیر ایچم خواجه ابلی محمد محمد خان و ابلیخان خواجهای بخارا در رکاب نظر انساب ما زندان
در خیمه ابلیخان بخارا از انجا رخصت یافته مشمول انعام و جمان بازگشتند و امیر ایچم خواجه چند گاه در
موکب مقدس کما بیاب عرت و منظور نظر شفق و مرمعت بود و در سال آینده از اصفا ثانی در
یافته بر وجه بلائین روانه و بار خود کردید **دیگری از سوانح آوردن زبده ارباب فضل و کمال مرزا نصیحی**
بروی چون ذات اشرف همایون و طبع فطانت سرتت هنر پرور انحضرت کز میزان قدرت شامی
و معیار سخن سنجی سبب بصیحت فضیله و دشوور و سخنوران بلاغت کسر رغبت تمام دارد اگر بکشت
بنابر شغل غلبه جهان داری و عدم فرصت که فرما زوایان جهان را از ان جاوه نیست و با دهمایان
خفته سلطنت را از ان کزیر نه گاهی صحبت فیض بخش فاضل و سخنوران روزگار کسرت اتفاق افتد
اما همیشه با طبع مایل اند که از نرم آریان مجافل و انشل اگر تارده کوئی سعادت حضورا قدس فایز کرد
وجود جهان غم نیزی چون کوهر کز انبیا گرامی شمرده صحبت او را جهت تنفیض خاطر و نسیب طمیر منقسم شما
و خاطر کثیر تا بر ستودان بوده و بهمت که محافل انس و جماع قدس از وجود حیوان نادره انوش
صوری در سبب معنوی داشته باشد لهذا درین اوقات خجسته ساعات که در دار السلطنه بهرات اتفاق
نزول افتاد بصیحت کثیره البهجت سرمد ارباب فضل و هنر سحر پرداز بلاغت کسرت ناظم شہانت معانی یکجا
ملک مکتبه دانی مرزا نصیحی هر دی که از جمله سادات و اشرف و اعیان انولایت و مشرب سلسله علیہ انصاریه
و غیر بود بلاغ فضایل و کمالات آراسته و مجربان بلند پروازی پراستند لالی طبع در زینت انوش و فزونی کوش
و کردن سخنوران روزگار سبب در کسرت تارده خاطر بدان متعلق نیست که همیشه حضورا قدس و محفل مقدس
از وجود کرامتشناس زینت فزایوده از صحبت فیاض منبسط و از نواد طبع سحر آفرینش سنج و سرور است
تکلیف یافت و همچنانی موکب همایون فرمودند و امر قضا نمودند سبب انجم حساب سفر انجم نفاذ سبب

و موعی الیه از خود خلاص نشانال امرها چون را بقدم انقیاد لغی نموده اینک عراق سازد او را چون طبعه لطیفه
و جوهری ان کزین کو هر چه درخش و انصال رشک فرمای ملا و احصار بود عالی مانده از تزیینت حضرتی
بی طراوت کنت اما مجلس شب آئین را طراوتی مانده و طبع هجایان را سرتی بی اندازه رویداد و همچنان
موسک مقدس گردید و اکنون در زمره مقربان بساط آفوس و همچنان نرم مقدس است الغصه و کوب
معلی غیر وزی و اقبال با زنده ان سبب نشان رسیده در نصب طیبیه اشرف و منازل خلد آئین کوزان
مکان تزیینت بخش تزیینت یافته اقامت فرمودند گاهی بدار سرور فرجا باو تشریف برده در آن وضع
دلگش و سبب این فرج افزای اینجا جوهری و کامیابی گذرانیده بجهت افزای روزگار بودند **شورای خان**
مانند ان اندن بوسنجان بگلر سکی شیردان و سایر امر و اعیان آنجا است که بقصد در اول ملازمت بدین
عزیز اطبوسی آمده بدین سعادت عظمی سرفرازی یافته و مکرراً مجالس و مجالز ارم تزیینت انقلوب
از بر تو نوجبات خاطر خورشید صفا که بر ساعت آل بوسف خان و امیر ای رفیق اوجی یافت با بغرت
و افتخار با وج فلک و آرزو رسانیدند و پیشگامی لایق از غلامان فلان صفت و کثیران حور و نس زینجا
صورت و آلتها صبار قرار و مشران کوه کوهان بار بردار و نفوذ و افروزه و جناس و اشته نقابیس هزار
دو پست بنمای سمور و روسی گوزن سوار کلهای مانده ولایت هر کس و تفکاهی قیمتی و امثال آن که انحصار
و شمار زیاده از نظر قدس گذرانیده زمان هر یک بمضمون ایصال گو یا بود **ه** پنجم از بر تو لطف تو
دارم بکلمه جلاینا رفعت نقد جانم بر سر **ه** مجلای بوسف خان قطع نظر از تکلفات معارفه سخور
روزگار پیشگامی گذرانیده که زبانههای ارباب عقیدت و قدر بان جان نثار حسین و فرین کو یا گردید
و هر در و بر ساعت بلطفی خاص مغز و شفقهای کوهان کون مغز و ممتاز بکنت و جسد که در کلاب خرد
بیر و شکار مانده ان مشغولی است و پوسته صریف نرم خاص و مشمول عواطف خرد و تخصص بود در
بنگام انصرف بخلعتی فاضل و شرفیات زار خرافازی یافته مقضی الهام بالکاه ولایت خود و خود نمید
فرضای خان سبب سلازلار بر ان کلام مشهده مقدس بود از ان کودکی و عهد صبی با بوسف خان طریقت
و برادر سلوک است و مدتهای مدید بود که ملاقات ایشان با یکدیگر اتفاق میفاده بود در بنوقت
که او بسیار بر اعلی آمده بوجی که مذکور شد سعادت سبب اطبوسی در یافت حضرت اعلی از مشمول عاطفت

و اشفاق فرضای خان از مشهده طلب فرمودند و او در مدت نشانی شده مقدس جانان در ان شفاقیه بر ان
بعد ملاقات مانده شده چند گاه بصحبت یکدیگر مسرور بودند بوسف خان رخصت یافته فرضای خان در کاب
اشرف مانده **شورای خان** بر ان کلام پوشیده نیست که در کل دارالملک خصوصاً ما زنده در ان
بنت نشان ضیق طرق دشوار و صعوبت راه و تنگی گذار که از جبال رفیع دکمائی کوه که از غایت ارتفاع
و بلند با ساحت آسمان دست در گذارند بنابر سبب که عبور یکسوار از مضائق با هموار جبال بقا
دشوار و در هر قدم از خوف خطر سیاه شدن ناچار و گذار مشران خود با کمال استهزای روی از ناچار
بود حال مردم اندر بار بار که چشم بر یکدیگر میسوزانیدند بلکه در خواب نیز ندیده بودند و حتی که نشتر
دیدند بر سبب کرمه والی الا بل کیف خلقت در ترکیب ان جانور قوی بسکلی عجب میگردند و چون حضرت
اعلی بر تو التفات بقیمه فریب اند ما زنده تزیینت بخش فرج افزانند جهت شرط کثیر فرجا باو قصبه
تزیینت اشرف انبوجی که در محل خود ذکر شده مرکز جاه و جلال گردانیده مشرکات انولایت دلگش
مطبووع طبع واقع میشد در شکار کاهنهای عجم المثال انولایت بنبت لاشکار مشرت بخش خلطه مهر آثار
بودند ملازمان را کاب اشرف و مشردین اردوی کردن مشکوه از صعوبت راه و تنگی گذارهای
خطرناک و بسیاری کلن ولای که اکثرت با زندگی بپوشد در زمینهای هموار بود آرد و هزار بسیار انصاف
و خندان پیشمار بسیار طرفه شمار و مشردین میرسد درین سال را بی جهان آرد این معلق کنت که سبب
شورای و همواری را هما توجه فرموده نوح سازند که مشران قطار نغمه اقبال بخوف و خطر عبور نموده اسب
انان تمهید و دین نرسد و همت عالی نیست بدین امر مشکرف که در نظر خلائق دشوار بل حال میشود که
جناب دستور میز اتقی وزیر طبرستان از انجام انجودت مأمور فرمودند و مقررت که انالی مانده در ان
در ان امر خبر میداد و بدینهم ای کرده کارکنان آجرت داعی از خالص مال فاحشه نشسته اند و جناب سرتی
پذیرای فرمان گشته بدون غیایات الهی و بیروی اقبال شاهی دلنعت بر میان زده شروع در انجام این
خدمت کرد و نهایت سعی و بذل جهد در ان امر مشکرف بطور آرد و اعظم شوارح مذکوره راه سواد کوه است که
از انکار خوار و قهر و زکوه با زنده ان میرود نزد مشردین اردوی معلی انان راه است و نا فرجا باو قریب نیست
مرحله است و بنجینا جبل و پنج مریخ بلکه زیاده است الفضا استادان خلد مشرش جا کربت و بهر ان و بیابان

و عظام آن کار از هر طرف جمع آورده و مصلح ساخته و داده برود و خانهها که بر سمت راه واقع بود بهای
عالی استوار بقدر طغیان برود و خانه بسنگ و آجر و گچ و قاپک تغییر و ترتیب دادند و در هر حجره
عظیم که در وقت بارندگی از قتل حیات میریزد نقیصه کرده هر جا منطه آن بود که بر دریا و ام از آسیب
سبب است منهدم و خراب کرد و بسنگ و آجر و آهک همراست استحکام داده برود و خانه طلق گردانیدند
و در همواری بنیابها طرح کرده آنچه پیشتر و جنگل بود تیر و داران از درختان سبطه عالی خالی کردند و خاک
در یک از جاهای دور دست آورده ماهی پشت بلند گردانیدند و در دو طرف آن جویها کنده شد
کتاب باران از ستوا و جویها ریخته برود و خانه جاری کرد و چنانچه در بیان راه که حاصل عیور مندرج است
اصلاً از کل ولای ستم ستوران آلوده نمیکرد و مضائق آن حیات را بقون غریبه توسعه داده بعضی
جای را چو چای قوی انداخته آنچه سنگ خارا بود سنگ بران خارا تراش تراشید و مصالح بود آنچه
آورده چنانچه ماسخ کارهای فریادی که در نظر عقل دور از کار میبود کردید و در اندک زمانی این کار خیر
بسیاری بهمت والا و مددکاری نبوی که کمون خاطر انور و پستیده خاص علم بود صورت انجام یافت
و اکنون شهران بار در پهلوی یکدیگر بفرافغ عبور میباید **توقیات خواب محمد رضای فدوی** مشهور
بسیار و خواب کرده زبرد با بجان بود در سفر کربستان لقب فدوی یافت دو سه سال بود که در ملازمت اشرف
بسر برده از مقر بان با طاف قدس و حرمان نهم مقدس بود شرح شمه از احوال او در طی حالات سابقه
نکات شمه کمال بیان شده خواهد بود و مولودش از موضع چنین فرزند است از وزارت و الوقای
خان فرما نمود ملازمت اشرف رسیده در بر مستغف از با بجان گشت و از کار دانی و توقیرات
اموال و یوانی روز بروز بحدی علیاً ترقی کرده صاحب ثانی و مشورت بود با شعر و شاعری ربط تمام است
و به بندگویی و شیرینی بیانی در محفل پهلوان حلیم و سپس گردیده بود در بن سال ضعف معده ری
گرفته متوجه معالجه کسرت مبد در سفر قندهار کوفتش از دیار پذیرفته در الگار تون خراسان از کباب
اشرف باز مانده که بتانی آید در موضعی که مدفن اما فراده بزرگوار امام زاده محمدت رحمت نیردانی پخت
و در مشهد مقدس معالی مدفن گشت خالی از علوهی منتهی نبود و در رعایت حال و تفقد احوال آشنایان
و محتاجان خود را معاف نمیداشت این بیت از دست **می نیامد و رفت رحلت دوش بود و شصت**

سویت ای عمر صبا که دست رس میداشتم **محمد صالح برک** در سابق شبروان که از رسالت ما در اندیشه کلاه
در زمان ندران ملازمان رکاب اشرف بود منصب وزارت و کلاشتری دار المؤمنین هم سرفرازی یافت
در بن اثنای بیماری عارض گشته در حالت بیماری و ستم مزاج روانه دار المؤمنین مذکور گشت در راه مرخص شد
یافته در دستری هم فرمان یافت امانی هم که آمده استقبال شده بودند استقبال نفس کرده بر وفقه
مطهر معصوم آوردند **عجب سرد ادبش کاخ دلا و نرگ** که چون حاکم کردی کو بدت خیزد اینجا مصلحت
گرم کردن ندادند **یک خط بکام خویش دل را نماند زنت زمانه** استکار و بی تبریزی الاصل بود و در خدمت
فرزاد خان نشو و نما یافته ترقی کرد بعد از و بملازمت اشرف سرفرازی یافته هر چند گاه بمبضی از صاحبان
مشغولی در وقت بسیار مدتی خلیق گرم الزات سلیم النفس بود در ایام عمل خود با ظلمت سلوک گریسته
مینمود **دفاع سینه مبارک تنگ و زلی ترقی مطابق آئینی و نیشین و انکسار سال معتم قرنیانی دولت**
روز نوزدهم عیسی در که ماه فروردین شب دوی خیزد او از شب کعبه ای چهارم از قد و منس
تا زکی داد طرادت را بلند آواز کی داد و دیگر باره بهار داشت با نهران مرکز نوا آغازت ضابطه چهارگان
توایم روزگار برتی چهار فصل بهشت و چهار منی نورشید جهان آنکه فرما زوای طام چهارم بهشت
ساعت و چند دقیقه از شب در شنبه نوزدهم ماه جمادی الاول گذشته باطله نشو و جهلان چون
ما چه شفه لوانی فلک اعتلا و خسرو بهمان بختگاه دار الملک شرف و اقبال فرامیده او رنگ چهار پایه سوسا
بوجود قیاض لرزش و جهانی داد بر تو نور زرتیش خاک بر کتکان بنانی رانش و نمای تازه داد و تامل
بیار خستران زرزاجت هم آغوشی حرفیان نهم عشرت بعد زب و بسیار گشته در انجمن کاغذی و کامیابی
بجلوه کردی و در مابقی در آوردند سرایان هزار دستان باغ و مستان گاه از مرده نشریف قدم کل و
در جان نوا می غمگونی طرب و خوری ساز و غمگونی آغاز می نمود و گاه از نیم تقابل و تعدی شبروان
جباله اوراق کل بر لبان ساخته بیاد بی نیازی میدادند از آنده فراف که غنریب بان مبتلا میکرد
تار و افغان در گرفته از نوکره دیده چشم چون میکت انداز می **چشم سب سراسی سنج** که
باشند اسودگی گاه **برنج چون نوع دس جلدت** طو خوری با خسر و عهد صید شبرینی و دلا را سبب هم غنوش
و طفل بخت و شادگامی باشد بار زمان توأم و طغان آمدند حضرت اعلی در زمان ندران جنت شاد طوایم

جشن و سرور و زور و زبردت و خسته مفرمان سبط و الا در کان دولت جهان برادران انجمن بخت فراوان
سوسن زبان بدعا و ثنائی شهریار کام بخش کامران رطب لسان بودند در میان صدق انفعال
می سرورند و در شتابت و دولت تریار باد همیشه خدای نگه دار باد بود تا ابد در جهان نام تو
برای ز کشتی همه کام تو الفصه بعد از فراغ از جشن نوروزی در سرزمینهای بهشت اسامی اندر بار سیر
و شکار پرورده است لذت از شهید یاری بردند و گرو از روز گاری بردند و قایم متنوعه ایام خجسته
اندن مقرب الفانی زینل بیگ که شمال با شاهی است که برسات بند وستان رفته بود و حیدر بیگ
یوزباشی خرد اخلو و میر ولی بیگ که بعد از فتح قندهار رفته بودند شرح رفت و آمد زینل بیگ است
که چون خان عالم گزینان برسات آمده بود از امر بزرگ آن سلسله بود و با اسباب بران و جلا
بزرگان که در محل خود تحریر یافته با بران آمد حضرت اعلی شاهی نیز بعد از امان نظر بحال امر و مقربان و معبران
این دولت مشارالیه را که با هلیت دانی و مسجد کی و علوهت و آواب دانی و حسن سلوک متصف و
با اعتماد و محرمیت و از یاد قرب و منزهت از افغان ممتاز بود شایسته امر رسالت و سرور و انصاف
دانسته چنانچه در محل خود ذکر شده همراه خان عالم روانه فرمودند و او چون بدین خدمت نامور گشت
و بهجت مصروف آن دینت که از روی اصلاح و حسن اعتقاد و صوفیگری سر و جان و مال در راه
مرشد و ولایت در بیخ ندانسته نوعی بدین خدمت اقدام نماید که در نظر دوست و دشمن شایسته
و پندیده باشد لاجرم بروچی که در خور بهجت و غیرت و لایق نام و ناموس دولت بود تجویز و ترقی
انفرموده خسته باشکوه و غفلت ملوکانه و اسباب و تجلات بزرگان از اسبهای تازی نژاد صبا پیوند
فرینهای مرغ طلا و نقره بی مانند که بهترین زینت و اسباب است و اقسام مرغ آلات و شایسته و تجلات
بزرگان را زیاده از حد و شمار خود و جمع کثیر از ملازمان و پیش خدمستان و عمل کارخانه با درستی و بیستگی
تمام از خدمت اشرف جدا شده در مرافقت خان عالم روانه شد و چون قدم بملک هند وستان نهاد و جلا
و هر ولایت که رسید بشهر ایستقبال و لوازم اعزاز و احترام قیام مینمودند و چون بلاهور رسید
بادشاه و الاجاه فرمانفرمای مالک هند وستان بر کشتی تشریف برده هنگام بازگشتش بود زینل بیگ
حب الفرموده در لاهور توقف نمود خان عالم بیشتر رفت بعد از وصول بادشاه بلاهور و مشارالیه در ملاز

در باقیه لوازم بخت و تسلیم و ادب تقییم و بکرم جاگانه بجای آورد و از جانب همایون اعلی بر شهبازی
دوستانه و نیاز مند به جای برادرانه بطور آورده نامه همایون خال خاقانی را با تحفه هدایا گذرانی و در
رسالت و شریک سفارت بروچی که سرور و رحمت دوستی طرفین بود فرو گذار گشتی نکره حضرت بادشاه
و الاجاه را بر سبب متعاد که از روزی که تو گد یافته بر سال در دار الملک علی خشتی می آید و نذوری
که در حال ولادت و روز ولود کرده اند بروچی که متعاد است بفعال می آوردند و چون وعده افرو
نزدیک بوده انحضرت در لاهور توقف نموده بسرعت متوجه دلی میشد زینل بیگ حب الصلحان
عالم اظهار معامله قندهار بروچی که با مور بوده بارگان دولت و عیان حضرت نموده چون جوابی که موجب
تسلیم خاطر باشد نشنیده عزیمت آن داشته که از هماجا بازگشته بیشتر نرود و گفتگوی صلاح ازین
مقاعد نمیکند درین زمان از جمله هدایا که سبق ذکر یافته جیفه و بن جیفه مرص بلعل بزرگ که باقیم
مغفور مرز الفی بیگ بن مرزاشایخ بن امیر تیمور که در کان بران نقش یافته عینا سبب کورگانیست
حبت انحضرت فرستاده بودند و درین رفتن زینل بیگ تمام نیافته بود متعاقب می آوردند رسید
و بعضی از تحفه هدایای بادشاه روم نیز که حضرت اعلی حصه و الموش برادرانه جهت انحضرت ارسال
داشته بود درین وقت و رود یافت و رقم مبارک که در باب گذرانیدن آنها با اسم زینل بیگ عرضه
مانده بود رسید لاجرم با بقره با بلیغار متوجه دلی گشته بعد از اعتقاد جشن مذکور گذرانیدن
منه بود در کاب سعادت انساب حضرت بلائنه و الاجاه بدار سلطه اگره رفت و همواره منطبق
انتظار عاطفت و اشتیاق بود اما هر چند در باب قندهار بارگان دولت و حرمان هر اسیر سلطنت میسکت
جوابی مقرون بصواب نمیشد و او حقایق احوال از ولایت خود مخفی ندانسته در طی عرض خود شهادت
و ایامی در آن داده که بعد از آنکه هم قندهار بروچی که تجریم پورت صورت و فو عیانته خبر بجهت و ستان
رسید زینل بیگ را محرک این واقعه دانست چند روزی با او سرکران بودند تا آنکه حیدر بیگ یوزباشی
خرد اخلو و میر ولی بیگ داروغه سرخان متعاقب یکدیگر رسیده مفاوضات حجت طراز شاهی و نجما
دلیده بر که در باب قندهار دران اندراج یافته بود رسانیدند عذر پذیر گشته اظهار مسرت و ابتهاج
نموده مجدداً با استقرار فواعده مصداقت دوستی که فیما بین واقع بود منقطع گشته در جنبی که حضرت

بادشاه و الاجاه غزبت لايت گشتم نموده بود در مقام رخصت زینل بیگ در سولان مذکور در آنده نامه
مجت این محتوی بر تو احوات دوستانه و تکلفات یگانگانه در قلم آورده این عبارت در آنجا
شرفیه مرقوم بود که ما محبت و دوستی ان زینل بیگ را با عالمی برابر نمیکشم و هیچ عطیه را با منسوخیم
زینل بیگ در سولان مذکور در رخصت انصاف داده روانه نمودند در قانون سلسله کبری عظیم
گورنش مخصوصی سفارست کرد و رفت انعام و بخشش صاحبان انعام در بازار ان نفعه بزرگان اقدام
میتابند در هنگام جدا شدن زینل بیگ حضرت بادشاه و الاجاه در حضور او اظهار نفعه و حسنی
کرده چون انگونه گورنش عالی از مذلت و فروتنی نموده زینل بیگ از علوهت و غرور منکر این
استان تن بان در نماند هر چند بجز ان طریق در ان ماده مبالغه نموده اند و با بگروه و کفایت این
رسم معاد در گاه و بسبت ماینت ال بادشاه عنایتی خاص فرمائید که غرض آلوده مال دنیوی
تباشد در بازار ان شفقت خاص آنچه باید مضایقه نیست معنی انکار کان دولت جرت استمرار رسم
و عادت و تقاری که از دور دل داشتند کونه معنی بولسیت خود روا داشته در ایصال ان احسان مغان
و نعلل در زینل بیگ را لیه نیز نام نهاده روانه بجلا در او ایل ایصال الطمان مذکور در گاه سوره مثال
رسیده در ما زینل بیگ در ان بهشت نشان سعادت با طبعی فایز گشته و خدمات زینل بیگ سخن
افتاده مورد توجهات خروانه گردیده باید قدر و شرفش انقاع یافت **دیگری از وقایع** که چون
انوار از هم قدرار و استحکام شکست و بست قلع الطمان یافت و سلاطین او زینل بیگ متواتر ایلان
بجایان فرستاده اظهار خلوص عقیدت و یکپختی نمودند و کونال قلع با لامر غاب را که در سال گذشته گرفته
بلج بزه قلع را تصرف شده بودند باز فرستاده قلع را بدستور بملازمان در گاه سپردند و همما استغفار
در خوارم بنیست پذیرفت و دیگر بودن عا که فروری نشان در خراسان لازم نبود تا بران حکم مطاع
شرف نفاذ یافت که عنین خان تورجی باشی و علیقلخان اشک تاسی باشی مسان لشکر فروری
گرفته غازان را رخصت اوطان و هندوستان حسب الفرموده عمل نموده لشکر بران مسان قاپوستان
رفتند و روایات فروری آیات عز و جلال بکامرانی و اقبال از ما زینل بیگ در ان بهشت نشان متوجه باید
سر بر سلطت میان گشته در ساعت سعادت سعادت سلطه اصفهان وار گشته در دو تخته مبارک بخشش

نزول جلال فرمودند و ما ششماه در دار السلطنه مذکور کامیاب دولت بوده با نظام مهم ضروریه
می برد خشنه ابراهیم خواجرا بلخی بلخ رخصت انصاف یافته با نامه عطفوت این و بهادیا را لایحه عیدت
نیز بن مشمول نوارش و الطاف شاهانه راه و بار خوشش پیش گرفت در بن اشنا بقعی اخبار از
عراق عرب رسیدن گرفت که توجیه موبل پیمان بدانصوب بی اختیار و بر باد نبوی گشتر ان
در ذیل مسطور میگردد و سفر خیر اندر السلام بغداد اتفاق افتاد **در بعضی از حالات الاسلام بغداد**
و تمدن حافظ احمد باغ کردیم بان روز بوم بر آبی زینل صاحب خردان خطایق بین پوشید
نیست که در اسلام بغداد از بلاد مشهوره اتفاق و دار الملک عراق عرب و زیاد از بانصد سال
در اختلاف و محل قامت فرمان فرمایان عظیم الشان عرب و عجم در کرب و بلم بود و بیشتر زراعت
و آبادانی و انبوهی خلق و معموری از شرح و بیان مستغنی است و در زمان ظهور دولت بادشاهان
علوی ارکان صفوی بنیان همچنانچه در جلد اول این نسخه عالم الراء در طی فصایا و سوانح زبان اعلی حضرت
شاه عجمه و جنت مکانی از فرقه کلک بیان گشته و بالابت و در ایلی انولایت در زمان حضرت محمد خان
شرف الدین اعلی کلکو مغرض در رسیده امین و ستمانه که اولاد سلطان غازخان مهر و کار از امری
بزرگ بکل بودند از بن دولت و کردان شدند نزد سلطان سلیمان خوانند که در دم رفتند و او با غوغا
و شکر یکایک ان لشکر بدیار عجم کشید طایفه کلکو حرام نمیکرده همه خانرا که بزرگ و دولتی بود از میان
بروز کرده انولایت را تصرف سلطان سلیمان دادند در بن چند سال ان بلده ارم نشان و تمامت
عراق عرب در تصرف رومینه بود و اکنون بهست و بحال استجا فرست که خطه دار السلام از نورش عالم
وطنیان او با مشرف و ایام از نسق و نظام آماده هر چند گاه یکی از عطای سپاه هوای حکومت و خود سری
لوای عصیان و طغیان اخراخته حکام و ماینت بیان که از جانب بادشاه روم منصوب گشته می آمدند خصوصاً
محمد باشت و دیگران یا از خواجه در پیشین مذکور شد تمکین نمیدادند و مکرراً آنها بن جنگ احوال وقوع
مخایقت و جمعی از سپاهیان عرصه تیغ نفا می گشته و از عدم اقتدار عالم مستقل و تسلط او با مشرف خود
انظار بقدر عا یا در با میان جوانت و نوایب بودند و سکنه عقبات عالیات سده مر نجات از جم ضرورت
انظار بقدر سستی بر ستر رحمت و اسودکی نمی نمودند الحاصل بر حسب تقدیر و اقتضای قضایا تر لزل و ختلان

با حوال خلق اندام را راه یافته بود علی الخصوص درین دو سه سال که میان محمد بن بکر سوباشی نزاع و جدال بدیدار
محمد بن بکر بیک جناحه تخریبی بود بقتل آمده بکرسوباشی اعتبار و اقتدار یافت دست جوهر و کفایت
ارباب تحول در غایت مجاهد و موافقه او گرفتار بودند و بجهت خدب قلوب سپاهیان مانع از
در دست درازی و ارتکاب امور حجاب میشد و بر طبق ایستادگی که در نیم بینه که سلطان ستم بود
زندگی شکرانش بفراموشی از ارباب زرع و دهقن از جوهر و نقدی بجان آمده دست از زراعت
کشیده و خلایق از فقدان حیوانات در کمال عسرت و بی سامانی میکردند از حکمت بالذاتی درین
مشورتن و انشوب سحاب رحمت نیز از نقاط ایزمانه خشکسالی علاوه سایر کربات و مکر و ملامت
خط و علا در آنک بیدارند خلایق در هضم حیرت و تنگنای عسرت مانده جمعی که بقدر خونی داشتند
خود را قایل بقتل کرده بفرقه و شکستگی گرفتار آمدند و وسط انفس از قدرت برون رفتند که کثر
روی بفرقه ای آورده قریب یکصد نفر انفس از کوردانان و سپاهیان از شهر و ولایات جلالت
نموده در بار بزم برانگیز شدند و برخی بجانب بصره و عربستان جویند نیز رفتند عجم را در هر جا از فرض نماند
جستند روی با بجا آورده و جمعی که از مردم عالمانه سران و و خزان خود را بمرحوم بیچ در آورده تن بعبادت
چکر گوشکان در دادند و اقام این بکارستان از صفایان متعاقبانه و بی نظیرت ان متوجه بفرقه بود
بیچ مشتی نرودل نمود و بیچ قریب از قریب ممالک رسید که از مردم عراق عرب جمعی بی سر و پانند که بوقت
لایموت بغیرت و تصدقات و هفتان قناعت نموده اقامت اختیار کرده باشند بقرا در دستان
نرسان بودن داشته اند و در حالت بیرون رفتن از استیلا جمع و فقدان مان از تاب و توان ایستاد
کرده کرده در سر راهها بصد حسرت و هوان در از روی مان جان میدادند درین حال حافظ احمد باش
که در دیار بکر بود از درگاه سلطان روم سر و در شده بدفع ارباب طغیان و تشبیه تتر دان مأمور گردیده بود
و نظام و لشکر ملک بغداد برای در دست او منوط و مر بوط گردانیده مسلمانان نامی را بایالت دارالسلام
موسوم ساخته بصره او نموده بودند که بعد از دفع طغیان او را در ایالت انولالت متکلی گردانند و او خیزی
انبوه از عسکر و یار بکر و باشایان سرحد و بیچ بکلیان گردانیده آورده با ماموزی سی هزار کس بر سر فرود آمد
و چون حدود دارالسلام محل نرودل ان سپاه گردید بعضی از او باشی و السلام گردانیده جمع آمده بودند سر خود گرفته

برون رفتند و سپاهیان داعی از بیچ نمود و خصیمان که کبریات و قهرات ازین صدها یافتند بود ابو موافق
سه و سخته بدستور متابعت بکرسوباشی اختیار نمودند و بنسبه از بنسبه در مقام خلاف راه و بیچ
در سباب قتل و داری بود خسته و حافظ احمد باش دفع و دفع انظار بکرسوباشی و انشراح انک از بیچ متعلقه
خاطر ساخته چون بخوابی قلع فرود آمد عسکر بغداد با ماموزی چهار کس که بنسب بفرقه نرودل از قلع برون آمد
در برابر ان سپاه موفور با کمال جمل و غرور صف انداختند و از جانبین دست ثابت کارزار برده و بیچ
هر بی صعب اتفاق افتاد لشکر بان سرور که اصحاب مضاعف بغداد بان بودند غالب آمده عسکر بغداد
مغلوب شدند با ماموزی بکلیار و با نصد نفر خنیا از جنود بغداد و در بنبر که کشته گشته بقیه السیف منهدم و
بد حال قتل و در اندک بکرسوباشی را نرودل و اختلال بحال راه یافته از خوف جان متواتر و متوالی قاصدان
نرودل برای عظام قزلباشی که در همان ولایتان در محدود بودند فرستاده استعانت مستیود و اعلام نمود
که عن صمیم القلب باستان عرش نشان شاهی که بجا آمد و مجا عالمی است بوسل حسیه غیر از درگاه عالم
پناه بنا بی نرودم و انبوابت که ملک موروث انحضرت بنسب و مان ان درگاه متعلق دارد و هر گاه سا و متعلق
مغرب سر اوقات جاه و جلال کرد و ازین بنده و دلخواه بجز اطاعت و انقیاد امری بطور غیر صغی فلینجا
بیکر سلی قلم و همدان و حکام انسر مد حقایق حال عرض عالمان سده جلال رسانیدند و حسب الامر مشرف
بجنت ضبط سرحد و دفع حضرت و استنباط لشکر بان غاز سر در تا قلع و بخر و تنگ فتنه که با او انکرده بی
دست در از بی بچوشی مملکت قلم و همایون واقع نمودش ایدان و از حرکت قزلباشی بچارگان برین
روز گاو ند بار را نیز استخلاصی روی دیدار استعانت بکرسوباشی که مکر را از کمال اضطرار بنسبده بر حرم کمال
بخیره وزیر دستان و بچارگان انکاک که با کمال عسرت و ضمن معاش و الم حوج با مال لشکر بان بود و طرف خنی
سرور و بخله میان بودند و هر روزه بنیت عسرت یافته سر کردن باید جبرانی شده بودند یکد و سر هر حرکت
رفت ملکوتی بجان احمد باش نوشته مصحوب معتمدی از آغاز زمان خدا نده لوشا ملو نرودل در خلاصه
انک از احوال عراق عرب معلوم ما گشته است که احوال بخیره در عایا انکاک که در وایع مدایع مالک الملک علی
الاطلاق اند بنا بر سنجیح خط و علا که درین دو سال از حوادث روزگار و قوعیافته اختلال عظیم پذیرفته اکثر
جلائی و ملین اختیار نموده اند و خرابی در ملک پیدا شده و جمعی سکن برین روزگار مانده اند از سبب ابعی

در عیت از غایت اضطرار از بیم حادثه بنامه بپای بر معدلت نواب کلیم باب بهایون شاهمی آورده اند و اگر
باز جهت ترفیه حال چهارگان و خلاصی در ماندگان و ادای جبرانی در سجده و اتفاق نزول افتاده اگر این
نیز درین هنگام نزل مجاد و نزاع نموده بازگردند که عامه ظن اند بار از سباهی و رعیت فی الجمله از تنگنای
عسرت خلاصی بایند اصلاح اندیشی اقرب و ترفیه حال خلائق و تخفوی عباد الله که بر ذمت است
فلا و نذرا نجاه و سپاه لایست اولی و استب می نماید حافظ احمد بابا چون از امر اسلام آوردن وصول
در شان اطلاع یافت با وجود آنکه سنی نیز آنکس بهره داشت و سپاه قزلباش هفت هزار نفر زیاد بودند
بمخاضه لشکر قزلباش ولیری نتوانست کرد و روز دیگر کوچ کرده بطوبی مراجعت روی آورد اما در حین
رفیق کسان محمد نژاد بک سوباشی قتل و کشتار و کوز جانان بخاندکار انظام مهمات ابن ملک منوط
بر آبی و صلاح ایجاب گشته و ماحکومت بغداد را با مسلم ششم و از پیشکش فرجانی که میداد که ششم
با بدک مملکت را خود ضبط نموده قزلباش اگر وارد کرد و نبره و قلوب را نهد درین امر حضرت حافظ احمد بابا
حوالی بغداد و شهر بایان شد و غارت یافته خرابی بسیار در آن دیار و قوعیات و محجزه در غایب با اعمال
حوادث و نواب بود بعد از رفتن او که صفی قلیخان و امر بیشتر رفتند و غایب با استظهار در دولت
قزلباش فی الجمله الطینان با فزوسکن و اوطان فرار و آرام گرفتند و امر عظام حقیقت رفتن خود را بعد و
دولت اسلام و بازگشتن حافظ احمد و اطهار طاعت و انقیاد پیش از پیش بک سوباشی می نمود سپاه سر بر علی
عرضه داشت نمودن و این اخبار در درالسلطنه اصفهان بساحت سر بر کشیان رسیده با هلام غنی رفتن
لا ایچی حضرت بهایون بد نظر اتفاق افتاده دیات فیر زنی شان فرج آیات بر انصوب و حرکت آمد
تکریر پیش جهانگشای بهایون بصوب عراق عرب و ادراک زیارت در حیات مطهره و مصوبی
علیه السلام و فتح انولاست چون ذات حمیده صفات بهایون شاهمی خلل الهی بر بندگی و ولای سلطان
سر ولایت و سخره آلابان عصر امامت مقهور و محمول و از وفور اذیت و خلاص و خلوص بندگی و حسن
عقیدت و انحصار بیعت خود را کلبستان سعادت آسینان غر و شرف یعنی سلطان خطب جف بشماره و
آرزوی خاک رویی از وضه مقدس و مرقد مطهر اقدس زیارت فرموده که بعد از سلام علیه السلام و صلوات بر محمد
خلاص گزین حضرت سوخ تمام داشتند لیکن سنا بر طور هر گونه موانع و مشاغل روزگار و صورت طبع که بنامین

انحضرت در و سیه و قوعیات در نظر نامتانی عهد و معاشره بمان منبوت تا غایت در عقده تعویق مانده در حرب الامم
مرهوت که با و قاتما از قوه بفعال غنی آمد و در وقت که در و سیه بیاد است خود و عصبان نموده بمقتل سلطان عثمان
چنانچه که شد دلبری کردند و در هر سری سودا سنی بدید آمد حکام و باستان بان روی در سر جدا با مو و معاشر
صلح اقدام نموده هیچیک عقید با مر و نبی دلبری نبودند بخصیص مردم نمیداد که نه مطیع برومی بودند و نه متفاد
قرلباش و در خلال احوال سکنه انملک و مجاورین عتبات غالبات بر ضمیر خیر اشراف بر نوبت و انداخت
در جنبی که غریب قشلاق مانند در آن فرموده متوجه انصوب بودند با هلام بلهم اقبال و شاره غیبی فرسخ
غزیت مانند در آن فرموده بقصد زیارت روضه مطهره شاه خطب جف و حضرت مقدسات اعظمه کرام
سلام علیه السلام جمعین که همیشه مرکز خاطر و مکتون ضمیر انور بود بسفر خیر تر نفی و متوجه گردیدند که توفیق آمد
تعمیران سعادت خطی فایز گشته از بر نور و در موکب مسعود سمیت قدم سعادت از دم اشرف استغاث
در احوال سکنه انملک داشته روضات مقدسات بدید آمده چهارگان در ماندگان بی نوار از خاک
ارباب ظلم و عدوان خلاصی روی دهد و از لطایف غیبیه که باعث بر امضای این غزیت شدند که چون
حضرت اعلی برسم مقاد و عادت مسعود که در امور کلید خبر نمید بی تقابل و مشوره الهی در هیچ امری شریعت نمیشد
درین ماده بکلام مجید ربانی تقابل فرمودند در اول صفحه یعنی بسم الله الرحمن الرحیم که این جمهوری دلیل اقتضای مقصد
و مبارکی سفر است بر آمدیدین اشارت با اشارت مستتر گشته ساعت بخارا که سعود اقتباس سعادت از آن
نمانند از السلطنه اصفهان بر مهنومی فایده توفیق با قلیلی از جنوب و قاهره که در کتاب مقدس حاضر بودند
با جهان جهان مشوق و عالم عالم شرف قدم توکل بر شاهراه مقصود نهادند و از اتفاقات حسنه توکلت علی الله
از وزارت طبع ضیاء عمر بوسفا و قزوینی تاریخ ابن سفر خیر از شرف چنانچه درین فصل بیان کرده **در سرت**
که عمر خطب شاه ولایت میداشت شش ماه همان در دل آگاه **اسباب غزیت** هر چون گشت **مسیب**
گردید سر کرده قدم غارم نان راه **چون** گفت توکلت علی الله و روان شد تاریخ همان شد که توکل علی الله
و صلابت زیارت بخلص و عام در دادند که هر سال آرزوی انمطلب علیا در دل با شرف شرف گشته بود که بخلص
قرین بودند و مشهور عاطفت بالقاب ایالت و طمانی باسم بک سوباشی عز اصدار یافت و از حضرت موکب
مقدس اعلام دادند و صفی قلیخان و امر از عظام که پیشتر آمده مایه استظهار و استخلاص او شده بودند بظاهر

دار السلام رسیده خيام اقامت نصب نمودند و حکم بها یون که با سواد و غرض اصدار یافته بود ارسال داشتند منتظر بودند
که چون عدای جمیل که مینمود و فائز طریقی میر با بی بر وجه مرغوب سلوک در دام بکربس با شکی که ازین هر دو جنود
قریبانش از تنگای محاصره و اضطراب خلاصی یافت و از جانب سردار مذکور نوید ایالات بغداد شنید با جنود
قریبانش بشیوه ناپسند از باب جمیل و نفاق پیش آمده اصلا راه در رسم مدعی که متوجه ایشان بود از و بطور
نرسید و چند روزی طریقی مدارا سلوک داشته گاه هر اسم ملاقات و شناسایی را با امر عظام بورود موکب ایوان
موقوف میداشت و گاه بدیکر عذرهای نامقبول نمیکست طبیعت لعل میگردد تا آنکه بعد از چند روز
ایوان شناسایی مسدود ساخته دروب شهر و قلعه را خاکبر کرده توب و با دلچ بارودی امر انداختن شروع کردند
امر عظام از مقام خود حرکت کرده بطرفی که از آسیب توب و با دلچ محفوظ بود منتقل نمودند و تحقیق عذر و نفاق
اورا بخدمت اشرف عرض کرده منتظر فرمان قضا جربان و وصول موکب منتظران بودند و در صورت کنگار
عرفیه امر بدرگاه معنی رسیده حقایق حال معلوم گشت چون غرض اصلی نواب همایون از ارتکاب این منفرقه
سعادت طواف زیارت عبات عالیات بود دیگر باره از موقوف جلال مشهور و نبال با سیم بکربس با شکی
غرض اصدار یافته اورا بنوارشات شاهانه مستمال گردانیدند و دران مشغول اقبال درج نمودند که هر گاه بر حاد جهانگ
و بکینتی خیاچی مکر عرض نموده ثابت قدم در سرخ دم بوده باشد حکومت بغداد بدستور باد و متعلقت و ما را بخیر
ادراک سعادت زیارت مطلب بکربست و میر ولی بیک داروغه شتر خا را حامل از عبات نامر نامی گشته و دانسته که
تا بازگشتن اوستانی طی مسافت میشد و چون حامل نادر بغداد رسیده بکربس با شکی با غوی جنیدی از مقصدان توب
با او ملاقات نمود و ان صحیفه دولت از و گرفت و بعضی از جمله امید و نشان یکی از رفقای او را بقبول آورده براده
داشته که او را نیز از پای در آورند شخصی از ان طبقه که گویند عبد الرحمن نام داشت عاقبت اندیشی کرده مانع این حرکت
شبیخ شد و میر ولی بیک خود از چنگ انجوم بی گال بیرون انداخته بخدمت اشرف رسیده و امر بکربس با شکی
سبا بیان ببرد و در مخالفت و قتل داری بعضی افسر رسانید امواج بحر غیبش از نه در طلائع آمده فتح و شیب و لای
و سرداران ارباب جمیل و انطبقه عذر را که در بن چند سال خود سری بر آمده بینه فتنه بکن و بموجب طلب بوده اند
و بارومی و قرابش بکسل و ندر و ندر زندگانی مینمایند پیش نهاد و امت الا گردانیدند و عیسی خان صفوی قوی بی باکی
با منقلب الحرف زینل بیک بکلی تو شمال بشکی سلوک از رسالت نهاده مورد تربیت الطاف شاهانه بود و قوی

از افواج فامه از در تنگ بیشتر ترست و اندک اگر کربس با شکی بکربس کوس مخالفت و قتل داری زند با نفاق امر عظام
که بینه و فرقه اندر نیک و بد شهر و قلعه را بنظر احتیاط در آورده راه خروج و دخول را مسدود کرد و دانیده بلوایم
اسباب محاصره بر دوازده سرداران مذکور بیدریزای فرمان گشته از اخبار دانسته اند **مذکور حقایق اقبال از**
وصول موکب همایون اعلیٰ بیدریزای اقبال سمت و قوی یافت و لایم نفع و علامات ظفر که در باریت این
سفر مبارک همچون روی نمود بدست در آمدن قلعه محمد اکست که از سخن بکلیان تابع بغداد بود شرح بر سبیل
اجمال آنکه محمد مذکور از طایفه لک آباد با جلا اشنامات قلعه و همایون بود در ایام سفیر جمعی بره نشان بر خروج
نموده و قطع طرف و نرسب غارت اقدام مینمود و از خوف امر از قرابش در حدود زراب از اعمال در تنگ قلعه
قایم کرده بعضی محال نابعد بغداد را نیز منصرف شده اظهار و لنتو ای در میان مینمود و از جانب پادشاهان بغداد
مرتبیه سختی یافت و بر کشته متعوض خلق اندیشه درین سال محمد مذکور فوت شده بسرد برادر و در قتل و قات
در ششده از منفعت موکب مقدس خبر یافته کس نزار امر عظام فرستاده اظهار شایسته می شوی گردند و امر
جهانگیر بیک قوم قائم سلطان امان پور با مولای با نصد سوار از غازیان با نجا فرستاده که اگر سپه برادر محمد اک
در قول خود صادق باشد قلعه را منصرف شده است از استقبال موکب همایون بر بند جهانگیر با غازیان
بیای قلعه رسیده سپه برادر محمد مذکور در اول حال بجله زنده و میر اظهار اطاعت و انقیاد نمودند و در هنگام فرست
علی الفطاح بهانه آنکه بخدمت اشرف میرویم با جمعی که از قرابش متوجه بودند از قتل برون آمده لاه که گویند و شهر و
بشکرت گشته جهانگیر بیک گفت که جمعی از غازیان از تعاقب فرستاده بهر کس دست یافتند از پای در آورند
و قریب بیست هفتاد نفر بقتل آمده بقیه سیف در کمال اضطراب و حال و انتقال بر بخش برون رفتند و غازیان
و غانما خود نموده بخدمت اولیای دولت فایزه در آمدند و تحقیق حال بعضی عاقلان سده جلال رسیده چون
عبور ایالات اقبال از آنجا واقع شد قلعه را جهانگیر بیک مذکور سپه زنده **مذکور در حقایق عظام کرده ایام بغداد**
و نظر باقی نماینده فرستنده بلاه و عیار همین بمقتضای آنکه در روزی عیسی خان قوی بی باکی
نوشال با شکی بطاهر بغداد رسیده نزول نمودند و بکربس با شکی در مقام قتل داری در آمده ابواب حرکت جمیل
گشود و در دیگر صفی فیلیخان و امر در فتنه او را که بیشتر آمده بودند منصرف گشته اند از جمله عبور نموده بطرف بغداد
رفتند در آن سرزمین بار حمل اقامت اندازند که آمدند و سپه از جبر با نظر و انقطاع باید و امر عظام بکند و مینمونه

بدست آورده در برابر روضه مقدسه کاشین حب البر نموده اراده عبور نمائند که بر سوباشی و اهل قله از
عزیزت عبور است اطلاع یافته موازی بکبر از نفر از جوانان کار آمدنی بفرمودی حمزه قبا برادر بکر و عمر که خدا
وکیل و صرر قافله از غلط و معتبران انظار بودند بد نظر فرستادند که فریبش از عبور مانع است بنویسند
ز پایه از یکصد نفر مرد و شخصت هفتاد و اسیر با کله آتش بودند که سپاه مخالفان نماینده
صفت قبال از دستند امر اعظام از و فور غیبت در مدانگی و نیروی اقبال بهمین قبل از آنکه کفایت
و کفایت کفر قبالش بر مخالفان معلوم گردد بر صفت سپاه ایشان تاخته بود که نرم گرم کردند
در همان حمله لیرانه اول مخالفان شکست یافته راه نبرمت منبش گرفتند و سرداران الفوج
هر سه گرفتار شدند عمر که خدا را سبیل یک نام سفر جی حسین خان حاکم استان گرفته بود که برنده
و وفور دیگر معلوم ستود و اوراق نشد با حمله غازبان هنر عیان ترا تا سر حبه فاقب نموده تا موازی
سپه صدر نفیقتن در آوردند و شکستنی فاختس با طبقه راه با فته دلاوران سپاه مضوره بفتح و ظفر
اختصاص یافتند در تیمه که از صفی قلیخان و حسین خان و سایر امره و اهل کله صوره با فته هر یک از ایشان
شبه همان تر حرب کشند هفت و هشت نفر را بره رسانیده بطعن سستان از آب انداخته بودند و
در بدایت حال اولیای دولت را چنین فتنی که کار نامه فتوحات شجاعان و فر کار است رویداد و اگر خرد
پروان خردی بین دور بینان عالم بقین بریده تا مل و تمیق نکردند شکست یافتن بکبر از نفر از شجاعان
قوم از صفت هفتاد نفر سپاه بی سامان و میراف که مستعد جنگ نبوده اند خضر غایت الهی در نیروی
اقبال همایون شاهی نخواهد بود و جملا شرح این فتح عین بعضی اقدس رسیده امره نامدار و مورد شهنش
و آفرین کشند و ازین دستبر و لیرانه حمزه اولیای و دلاوری حمزه قبالش در میان کرده بی حاجت
شیخ عیاضه سر قله فرو بردند اما بنوعی از پاره بندار غرور و سر مست و بی شعور بودند که از بگونه که در نظر
دور بینان مراد شد و انشس موجب مزید بنیاشی و آگاه دلازان از باد آگاهی نواند بود و اصلا از خواست
جدا نشد و با استحکام هرج و مرج و پاره پاره خشنده و خود را آماده قنای مطلق میساختند **بگری از سواج**
اقبال قتل هر سه سپهسالار که در می تو خوار است که طبع مانع است استقبال طبعه بخار و فته بودند جمع از سواد
و از باب تجارت از طرف حلب بجا تیب عراق عرب می آمده اند چون حدود و دار السلام رسیده اند بکبر سوباشی

از آمدن ایشان اطلاع یافته بطبع مانع فوجی از حمزه و بقوله را با استقبال قافله فرستاده که با اموال و وسایط
زود تر قله رسانند که مباد بدست جنود قزلباش در آید و انگره قافله را در یافته رقم نمک بر کل بقصامت
ان بچارگان کشیدند و اهل قافله سرکشته و جبران دست از مال و جان شسته چشم بر طبقه عینی داشتند
که صورتی روی نماید که اگر مال رود بجان امان یابند و بعد اندوه گرفتار انگره بود چون حدود دار السلام
رسیدند از آمدن سپاه قزلباش با نند بار اطلاع یافته پوشیده و پنهان قاصدی فرستادند که اگر
درد قزلباش صورت وقوع داشته باشد گرفتاری و بچارگی قافله را بر سر داشت که عرض نماید چنانچه
رسید امر اعظام که از جد عبور نموده بودند فوجی از غازبان را با استقبال انگره فرستادند و در وقت
در صحرا شی در یافته بقدر و با نتر شکاری وارد در میان گرفتند و تمامت اهل عدوان طوعه شمشیر غازبان کشیدند
با بجز ایشان بقیب غازبان شد و جرت زدگان قافله از ان بلیدت یافته بجا مد الطاف ربانی
و شکر مواهب بزدانی قیام نمودند و در جتی که ساعت دار السلام مضرب خیم خسرو اردون انجام شد
بود همگی مردم قافله مذکور سالانها غامتا باردوی که همان بوی آمده در زمان امان برورد کار جهان و سی
معدلت نوشته و ان زمان آمده حال کشند **گفتار در نزول ربابات ظفر فرجام در ارض مقدسه دار السلام**
و محاصره قله و فتح و تسخیران بیون آمدن چون داده انلی تعلق گرفته بود که ملک عراق عرب که از تسلط
خود سران او باش از استقامت افتاده محل فتح و فتور گشته بود بزور مودت و انصاف از دست مہبط
امن و امان کرد و حساب ان بدستگیری کارکنان قضا و کار فرمایان قدر سر انجام می یافتند و بجا تلمه است
بس و دقیق که چون عبور نمودی بکبر سوباشی و اتباع او را در انملک از حد اعتدال تجاوز نموده بود و از درگاه
منتقم جبار ملکات ظلمه و مستخلص عجزه و ملهوفان از جود و قندی اهل طغیان و عدوان غنصوبان حضرت
اعلی حواله شده بود و لکر بکبر سوباشی بوعده وفا نموده اطاعت و انقیاد بطور می آورد با نظره از در
پیمانی باز انملک با و می بایست گذشت همانا حضرت مغرب القلوب بکلمت یافته و لهای انظار فیرا که
زنگار گرفته ظلم و عدوان بود و استی ان گذشت که بصیقل حسن عهد و پیمان بختل پذیر جان بختلا
مایل در اعجب ساختند که با کمال مدارا و نهایت مواصلات چندین آثار لطف و تقدر که از جانب انتر نشست
بدین نظر بر سوت در سک مخالفت در سج بوده از ان عدول نورزیدند تا ملکات محل یافته رسیدن

بجز رسید الفصحه موکب ظفر قرین هابون بود از فرستادن قورچی باشی و زنبیل بیک از راه زتاب ز رنگ عالی
قلو محمد ملک متوجه شده در غره شهر ریح الاول بظاهر بغداد رسیده در حواله ابرو حنیفه نزول نموده
ش در وان عظمت و اقبال افزا خند و رفع حجت را بیکر تبه دیکر کس نزد بگرد سوباشی و غطای قلو
فرستاده با طاعت و انقیاد و ایفای وعده دلالت فرموده تا سه روز مهلت دادند که در کار خود فکری
بصواب اندیشیده طرفین امن و سلامت اختیار نمایند و اگر تا سه روز آمار انقیاد و بطور نیادند تا
جنگ و جدال بوده بعد از آنکه توفیق حضرت ذوالجلال قلو بقره و غلبه مغنوج کرد و توقع عفو و امان شد
باشند انکروه بعباقبت سر بخیر اطاعت در نیارده شروع در توب انداختن کردند و فرستاده پیر
نزد خود راه نداده تمدید قتل دادند بعد از سه روزی که حضرت شجاعه قلو مأمور گشته بود در آنجا
استوار محیط گردیدند و بلوانم اسباب قلو کشتی مشغول شدند در خلال آنجا بیامع جلال رسید
که حسن باشت حاکم موصل با ستاعت بکرم سوباشی فرموده احمد باشت با موازی با قصد نظر از ابطال
رجال کبویک قلو بغداد می آید و ذخیره فراوان همراه دارد که بقلور رسد فوجی از افواج قاهره و فیکلیان
و کاتب شرف سرگردی معتد الحاقانی زمان بیک ناظر توبت است بر سر ایشان تعیین شده و مبارزان
قلو کت از هر طرف مورد حمله و سیسما ترتیب داده در تقصیر مصوران سعی موفور و کوشش غیر محصور بطور
می آوردند و تخیص جانب غربی شهر طرف نارین قلو که در ویش محمد بیک ولد بکرم سوباشی محافظت مینمود
و بحسن اتمام قورچی باشی و قورچیان عظام مغنوجن گردیده بود سیسما جنبش آورده در اندک روزی
بپای بروج رسانیده شروع در خیزر باره و بروج کردند و در عرض بیست روز کار جهان بر مصوران
تنگ شد که جمعی از حارسان نارین قلو تخیص در ویش محمد مذکور چاره بجز استیمان نیافته فریاد آمان
بر آوردند در شب و یکم فوجی از قورچیان عظام حب الفرموده قورچی باشی از طرف نارین قلو
بهجوم نموده از در بزرگ در جانب سبیه قورچی باشی بود و لیلانه بالادند و اخل نارین قلو شد و در آن
ناموازی سبیه نفر بالادند بالاخره قورچی باشی تیر و اخل شد و در نارین قلو که نای کشیده صدای
تفیع و غلغل نظف در شهر افتاد و لیلان قلو که از نارین قلو روی بشهر آورده اند بکرم سوباشی غطای خود کرد و شهر
اقامت گشته از صدای رعد آبی که نا و لوله آتشوب مبارزان قلو کت خبر گشته اندکی از خواب

بیدار شدند و چون نارین قلو از دست رفته جنود خزل پش در خزل شهر شده بودند ترک سعی و دستبرداشتن
کرده در ویش محمد مذکور و یک بک از اقامان و غطای قوم در کمال ندامت و جمال نزد قورچی باشی
آمده از خوف جان در سایه مروت شاهانه پناه می بخشند القصد در روز یک شب بخت و سیم شهر
ریح الاول قلو که درون اساس دار السلام که چندین سال بود که از تصرف مسو بان این دو مان بیرون
رفته بود کند بهمت بیچک از پادشاهان سلسله صفویه برکنکره ان حصن حصین رسیده بود و قوت
قاهره بزدانی و نیروی دولت و اقبال حضرت اعلی قاقانی مسخر اولیای دولت روز افزون گردیده و نظر
در آمد امیدواری بکرم بلا انبیا حضرت باری عز اسمه است که تا انقضای زمان در ید اقتدار مسو بان این
خاندان صفوی بنیان مانج و پایدار مانده دست تطاول و تعدی ارباب خلاف برداشتن خاک بر شس
مرسو حضرت و اهب العظایا ذات اقدس هابون را بمقتضای نیت درست و حسن اعتقاد تامل
تایم آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم توفیق خدمت و وفات مطهرات ان ارض مقدس معلی کرامت کند
القصد بعد از فتح قلو در ویش محمد و بکرم و عبدالرحمن حلبی و جندفیری که از روی اخلاص خشن اید با بجز
غضب قیامت لیب اصل نجات افتاده مورد بخشایش و الطاف شاهانه گشته اند از حال بکرم جنبش
نموده هر که ام بشود مذنب بودند با انکه خلاف و غنا و نظیر آورده با جنود قاهره و جدال مینمودند
و حجت بر ایشان تمام شده بجهت مختلفه استحقاق انواع عقوبات شده بودند بجهت تسبیح و تلاوت
طیلس و ظاهرین بجان و مال امان یافته بقیه ظلمه و اهل عدوان بحرای اعمال ناصواب رسیده و سایر بجزیره در
معدلت آرام گرفته ساحت دار السلام مسبط امن و امان گردید که سنگان شهر و قلو که چشم بر خورشید برون
دوخته خرف من راه و اقباب شانی از انان نمی یافتند فی الحبله از طلیه جمع و قسط و خلا را می یافتند چندین بار
نفس از آب و صیان و در دستان و محتاجان بنوا جوعان گویان روی بمیکرم هابون آورده اهل اردو
تفقد حال ایشان مینمودند و از بر نورد و موکب اعلی و نزول از روی معلی و سعی در معاش سکنه ان ملک
پدید آمد و عسر و تنگی بدیسر و فراخی تبدیل یافت با حقا در انم حروف خبر اعظم حکمت بالذکر وانی در از کما
ابن سفر که در جنب خالک سیم اسد الرحمن الرجم چنانچه مذکور شد بقال بر آمد خلاصی خلق اندر بار از بلایه خط
و غلام بود که بمیخت و در واریات منصوره و قویافت در روز جمعه بیست و هشتم ماه مذکور در مسجد جامع

قریب که در زمان مسخر خلیفه عباسی تعمیر یافته بود و اسم او در کتابه در گاه مرقوم و منقوش است خطبه و از
امام علیهم السلام بنام نامی فرخنده فرجام همایون خوانده شد و فراز منابر که چندین سال از این میت
عاری و عاقل بود بعد حمد الهی و درود رسالت پناهی بزرگنا تب و مفاخر ائمه اثنی عشر صلوات الله
الملک الابرز و کربش یافت ایالت انولایت بصغی قلیجان که حاکم همان و امیر الامر ای انشهره
بود تقویض یافته علاوه الکا سابق کردید و یکماه بجهت نظم و نسق مهمات توقف واقع شد همواره
بسعادت زیارت مراد منکر کاظین فایز گشته خدمه و مستحقین و عموم سکنه و مجاورین آن روضه
خدا این را بصلاحت و صدقات نوارش فرمودند و بفرستهای ملون و صدوق پو شهای تیز
و غیره ازینت افزونند و بعد از انجام ممام ضروریه بقدر روی نوجوه خجاک پاک بخت اشرف آورده
در یکمتری آستان ملایک آشیان سلطان سریر ولایت شاهنشاه کشور خلافت و اعلت
امام المشارق المغارب اسد الله الغالب امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام با جهان جهان
شوق و عالم عالم اخلاص پیاده قدم در راه نهاده در کمال ذوق و وفور شوق طی مسافت نموده بخریف
خاکبوسی از غبه علیه مشرف گشته و ناده روز در آن شده سینه بر رسم دعا زیارت اقدام
نموده بخدمت جبار و بکشی اثر و ضمه بهشت اس شغولی گشتند و بنظم و نسق از سر کار نشینان
قیام نموده شرفی که بادشاه غفران پناه جد اعلی همایون ابوالقاسم اسمعیل نور اسد مرقد جعفر
نموده از شهر فرات اب بخطه بخت برده بودند و بصاریف زمان و استیلائی مخالفان انباشته
گشته بود اجماع فرموده کل عساکر طرفشان بدو بخدمت ما مورشد و از نا مسجود کوفه بر روی زمین
جریان می یافت جاری ساختند و زبان حال و سخنانشان سلسله علیه بدو بمقال گویا بود **د** و سخن
آنش پرست با چهار ابله خاک بر سر کن که آب رفته باز آمد بچو و چون از زمین کوفه تا ارض معس
بخت زمین ارتفاع کلی و لاد فراد و خاطر نور است گشت آمدند تا از کوفه بطریق قناره جاها سفر
نموده آب را روضه مقدس گذرانیده بدریای بخت سرد بند و در آن خطه شریف بر کما و نا کبش
اب برد استن غریب بند کبر نیه پاید رفته آب بر دارند و من بعد سکنه و مجاورین آنجا که آب سیر تلخ
و شور چاه قناعت میکردند از تلحکامی خلاصی یابند و جا و اتق است که از درگاه حضرت و امیر العظام ابونوفین

مانند این خدمت یافته گشتون خاطر قیاض و شکر سعادت دارین است با حسن و جوه بطور بوند و در آن
این امر شکر ببدلول کریمه و استغیثم ربکم شکر ابا کلهوگرا از دست ساقی که تر شیرین کام و بهر دور
گردند الغصه در مدت ده روز ایام اقامت بخت شبا نرزد در نهایت خضوع و غایت شوق جبهه خلاص
بدان خاک پسته و جمیع خدمه و مجاورین روضه مقدس و کل سکنه و مستحقین و عورات و ضعیفا و غنچه
علی قدر ما بنیم با در ارات و نذ و در و صدقات نوارش فرمودند و از آنجا احرام حرم ارض مقدس
کر بلا حایر مطهر حضرت شاه شهد ثلاث ائمه المدی خامس آل عباس استه منوجر طواف انروضه ملایک
مطاف شدند چون سال با خبر رسیده بعضی از وقایع که درین بوی پیش عالی اتفاق افتاده بخربر یافته
بود بعد از تسویدان وقایع باقی احوال این سفر سمیت اثر در طی قضا با رسال دیگر مرقوم قلم سواج نکاح
میکرد انت **و آمدند تا در آن شهر موصل بکویک بغداد و در پیش فوجی از افواج قاهره بر سر خطبه**
و استیصال بیتان در فوج خیر بر پیوست که کور حسن بابت و حاکم موصل با موازی با ضمه نفر پیاده
و سواره و ذخیره بسیار بکویک و معاونت فله بغداد می آید و فوجی از جنود اقبال بهر کردی زمان سبک
ناظر بر سر اجتماع تعیین شده بود و حسن بابت چند مر حله طی نموده در آشنای طربش از رود موصل مقدس
بما یون اعلی و آمدن جنود قرابش بر سر او خبر یافت چون او بار با نطقه روی آورده رشته جیات اکثر
انقوم به نسیج تقدیر انقطاع یافته بود تدبیر با گشتن که در نوقت چاره کار منحصران بود بخاطر نیا و رده آرد
و غروری که در گشته کهنه با طی را که در آن راه بود ماخن تصور نموده بان حصار زنا استوار در آمدند و کس
بموصل فرستاده از عشایر اکراد و قبایل تا بوج موصل مدد و کومک طلب نمودند و ازین طرف سیاه طفره
پسای حصار رسیده ان بخت بر گشتگان نیه روز کار را مرکز دار در میان گرفته زمان سبک ناظر که سر کار این
طفره شمار بود کس معتد و نزد حسن بابت و عظامی انطاقه فرستاده بابت از بزرگ مخالفت و حصار داری
و ادراک ملازمت درگاهش بهی دلالت نموده از وفات عاقبت و شائبه جنگ و جدال تخوف نموده
حسن بابت و انگروه بیعاقبت و صلاح اندیشی را یکسو نموده جنگ جدال اختیار نموده چند روزی
حصار داری و حیانت احوال خود کرده منتظر رود مدد و کومک موصل بودند و ازین طرف جنود قاهره در
محصوران کوشیده بین الجابین سیفر و تفنگ آمدند می نمود ما که خبر فوج و شیخه دار السلام با کرده

بی سرانجام رسیده از رسیدن مدد و کومک نیز که انتظار می بردند با یوسوسه شدند حسن با شایع کردند
زیاده از آن فوت مدافع و حصار داری نیافت عاقبت مغلوب جنود قزلباش گشته غازیان بر
مستولی شدند و با شاه و اکثر سپاهیان که بدست در آمدند عرصه تیغ فک گشته محملکات و ما بوقت
ایشان با دغیره که بقلعه می آوردند غنیمت سپاه ظفر بنامه گردید و زمان یک در فقا مظفر و منصور با روی
کردن شکوه بازگشته سعادت بساط یوسوسه در یافتند و خدمت ایشان سخن افتاد **ذکر فرود آمدن**
فرجیای خان سپهسالار ایران بنیختر موصل و کرکوک و انواع و سوانج غیر اثر بارده و قنبر خانی
نوع بنیختر بعد از فتح و بنیختر قلع بغداد و قتل حسن با شایع و فتنه اختلال عظیم بحال مردم موصل و کرکویه و شهر
زور راه یافته از خوف و بیم سپاه قزلباش تفرق و پراکنده گشته در میان ایشان افتاد اکثر سپاهیان غایت
طلب سلامت جو سر خود گرفته به طرف رفق آغاز نهادند رعایا و چاره در گمان تلقین و اضطراب روز می گذاریدند
و حضرت اعلی شاهی ظل الهی محض صیانت احوال بخیره دزیر درستان فرجیای خان سپهسالار را برتر با فوجی
از افواج قاهره و طبقات لشکر فروری اثر از امرای و قورچیان و غلامان و نقیگیان و غیره فک بجانب موصل
و بنیختر انولایت فرستادند خان احمد خان اردلان بنیختر را بکام کرکویه و شهره زور و کرکبا لکار اردلان را قریب
ارسال داشتند سپاهیان قلع کرکویه تاب توقف نیارده به طرف دیار بگشتند و قلع به تصرف
خان احمد خان و عشا بر اردلان در آمده رعایا را مستمال گردانیده بضبط لکار و صیانت و تکمیل شایع
قیام نمودند اما گروهی از بعاقتبان تبه روزگار بلبساری دغیره و براق قلع داری فریب خورده و قلع
موصل توقف نمودند و بلوازم اسباب قلع داری برداخته با عا کر ظفر شعار که بان دیار رفته بودند جنگ
و جدل آغاز نهادند جناب سپهسالاری قاسم سلطان ایما نوا افتار را با فوجی از افواج قاهره و مجاهره
قلعه موصل مأمور گردانیده خود با بقیه سپاه تا حدود دیار بگرفته ساخت انولایت را بجا آورد و نرسید
فارت رفته با غنایم موفور بازگشته بر سر قلع آمد محصوران که در تنگنای محاصره بودند بخیره و اضطراب خود را
در یافته از مخالفت و اراده قلع داری نادم و پشیمان بودند و از نظرف غازیان قزلباش سپهسالار بنیختر
کار بر محصوران تنگ ساخته و قلع مشرف بر فتح و بنیختر نه بود که سپهسالار رسید جنود اقبال بنیختر
در بنیختر قلع مجدداً سعی گشته از اطراف جوانب هجوم کردند محصوران فریاد آلمان بر آورده اظهار امل و اقیان

کردار وقت حکم ایمان بایس دست کردند اما غازیان بطور غلبه رفته مستولی گشته جمعی را که بجزک نرسیده
بودند بیخبر گشته که زاننده بعضی از ابطال رجالی که در اجل ایشان تأخیری بود بجان امان یافته و اموال و
اسباب ایشان غنیمت غازیان شد و فرجیای خان سپهسالار مظفر و منصور از آن دیار عود نمود
در جنبی که حضرت اعلی خاقانی ظل سبحانی کرده بعد از اولی بقصد زیارت و قف ماه مبارک رجب دریافت
ان فرزند ه مطلب متوجه نجف اشرف و کر بلائی معالی بودند سعادت بساط یوسوسه فایز گشته با گروهی از
جنود مسعود که بدان خدمت مأمور گشته سعادت زیارت نیافته بودند در رکاب حضرت انصاف بجا آوردند
بدانصوب شتافتند بدان مقصد اعلی فایز گشته و قاسم سلطان ایما نوا بر تبه سر بلند خانی سرافرازی یافته
ایالت موصل با و اختصاص یافت و بنور بشیمان عظام و قورچیان ظفر فرجام هتار عمو ما بگویم یک
و معانت و مأمور گشته روانه انصوب شدند و قاسم سلطان ولد پسر غیب خان استاجلو بر تبه
امارت و لقب سلطانی سرافراشته لکار حوار و متعلقات ان بدو تفویض یافت **ذکر فتح امیر کونیه خان**
حرب الفغان بر سر اصفه و فتح قلع و تفویض ایالت انولایت سلیم خان شمس الدینلو درین سال
امیر کونیه خان قاضی بیکر بکلی خور سعید بنیختر اصفه مأمور گشته با فوجی از امرای و عا کر فروری نشان بزرگ
شتافت در وقایع سنین سابقه مرقوم کلک بیان گردیده که اصفه از اعمال ارجستان فتنه بزرگ گشته تا
تنگه که در جنب مصلو شاه جنت مکان علیین آستان و بادشاه هر حرم سلطان سلیمان خواندگار در آن مظفر
تعلق گرفته داخل سنور قزلباش بود و الی انجام متابعت و خراج گذاری این دو دمان افسوس منسوب بعد از
سنوج و انوشاه جنت مکان بنوعی که در فضا با ی ان ایام رقم تسطیر با فیض تصرف رومیه در آمده بود بگردد
که میان حضرت اعلی خاقانی و سلاطین روم صلح کونیه واقع شد و دادن ولایت قس مضایقه نموده در آن نش
جانبین بود درین سال که بنیختر ملک بغداد اتفاق افتاد حکم معالی بنفاد سپوت که امیر کونیه خان با بعضی امر و عا که
بدانصوب هفت نموده قلع اصفه و انواع از تصرف در آورند و خان مذکور حسب الفرموده لشکر بدانصوب
گشید میان افواج قاهره و در میان و در جریان مکرر محاربات بوضع سورت و فتح و ظفر قرین حال شتابان
دولت روز افزون گشته بخش سسی و تدابیر خان شجاع شوار قلع اصفه که مظفر قلاع مس درین عهد عالم
نشین حکام رومیه بود تصرف اولیای دولت قاهره در آمده و از درگاه معالی ایالت انولایت سلیم خان شمس الدینلو

حاکم لوری نقیض یافت و بامر کوزه خان و امر و عا از طرف نشان قلم را با سپرده هر یک بقره خود نشانده و نام
باموازی بکنز از نقیضی آن رکاب اشرف که بجارت قلم و معانیت او مأمور بودند و آغاز آن شمس السلو
قشون او دخل قلم شده بضبط در ربط قلم نیکور و سایر قلاع تا بیدار بجا و نظام و نسق انکای قیام و اقدام
دارند **توقفا** که درین سال عالم فانی را بدرود کرده در مضایح خاک نمودند **شیخ لطف الله مفتی** عرب جبل علی
کازان فاضل و هر و فقهای عصر بود و شمه از اجواس و در حقیقت اول این دفتر در طی احوال علمای و مشایخ زمان
شاه جنت مکان رفقه که کلبه کلبان کشته در اول این سال قبل از سفر دارالسلام بغداد که هنوز در ایالت
در میلاقات فیروز کوه بود در اصفهان مریض گشته بعالم بقا سویت پشتمازی سجده کرد و مقابل کلاه
دوختخانه مبارک نقش جهان احداث کرده مسمار همت و الاست با و مغوض بود و در حرم مسجد مشرف کرد
همواره با فاده علوم و بنیینه و نتایج مسایل یقینیه و پشتمازی سجده قیام در انت قوش و مسایل و بنیینه
معتبره و متوقف بود در حین تحریر تاریخ و فاشش جنین بخاطر رسید **شیخ لطف الله** در سفر از دار و بهر
رخت برت از جهان بی مدار عزم عقی کرد از دیبای و دن شد جهانش مأمور و در القراءه سال از پیش
هیچ قسم عقل گفت با من نکتان هر کاره چون ده لایم نام او ساقط کنی سال تاریخ و فاشش زمان پشتمازی
شیخ جعفر تام پسر بزرگترش بسیار صاحب حال و متوجه مصداق الولد سراسیمه ملک مرآت علی از پدرش
در پیشش باز ماندگانش با مختار و ظایف و اوراد از مغز گشته منظور انظار شفقت شانه اند
عرب خان که حاکم مر و شاہجان بود در اوایل این سال او را دزخ و بیماری عارض گشته دست اطباء از عیال
و مدار و فاحر آمده و طی حق را بیک اجابت گفت نفس او را بمشبه مقدس معنی برده در دزخ رضیه رضویه
مدفون ساخته شد و الیه دعا خوانی و اوان جلوس بهما بون شاهی نخل ای از قریب باغ بعراق آمده در
سلک ملازمان در گاه انظام یافت در اول حال منصب و قیاماری با و تعلق در انت بحسن خدمت و ادب
ذاتی از زمره مقرران ساطعتر گشت و در ایام تسلط او در بکیه چون آثار کاروانی و جلالت و هم در ایکی از صورت
حالت ظاهر نمایان بود منصب و او تدارکی بجهت درش لطیف خان بیک نقیض یافته او بر تبه ماریت
ترقی کرد و ابالت و لابت طیس کیلکی با و معلق کردند و چند سال انسر حد را از شتر انرا از بکیه نیکوئی نظمت
نموده در میان از بکیه بلنه آوازه شد و بعد از وضع تسلط او در بکیه هر چند سال با ابالت و لایبی از ابالت خرسان

مغز و دمنار بیکوید در جنتی که حاکم مشند مقدس معنی بود و بکشت خان مستاجر حاکم مشند مر و فوت شد
محراب خان با ابالت مر و سرافراز شد در ایام حکومت مر و میان او و جنود او از بیک محاربات غلبه بوقوع میسسته
در آن سرحد کار نامها از و بنظور سویت و ما حین حیات منظور نظر و ملحوظ خاطر مر حمت کنه نمایان بود بعد
از فوت او ابالت مر و شاہجان بعاشور خان جلگتی نقیض یافت **خواجہ علی اکبر مستوفی اصفهان** در این
بهشت نشان بسیار شده در میلاقی کلاره دشت که بیماری در میان اهل ارد و شیعوع دشت او را در دفتر
حیات را در نور دیده بر حایبان دفتر خانه ملکوت اتصال یافت وی از مشایخ موضع اند یار مارین
اصفهان بود که خود را از اخضاد عارف ربانی شیخ ذوالنون مصری بشمارند بسیار مر و صادق القول سلیم
النفس متدین بود در اول حال بنا بر ظهور استی و در دست قلی ضابطه نویسی دفتر خانه نمایان شد بعد
از فوت آقا ابو الفتح اصفهانی که مستوفی خاصه بود خواجہ مذکور بدان منصب سرفرازی یافته چند سال
من حین الاستقلال بدانهمم پرداخته همواره منظور نظر عاطف بود مهم مذکور باقا حسین نامی از اهل صفایان
که محرران دفتر بود رجوع شد او نیز در همان چند روز سر رشته حیاتش بمغرض اجل منقطع گردید در کوه فاک
مشرف گزید منصب استیفا خاصه میرزا باقر که صاحب توجیه دیوان اعلی بود منو فر گشت **عفت قباب**
خان آغا خانم حبیبه مادیک بانیدر ترکان کز و جرم حرم علی قلیخان شاملو نواده دور مشرف غایب بود در اول
کودکی حضرت اعلی که علی قلیخان بدار السلطه گرفته بر تبه لیلی و آبا لقی انحضرت سرفراز بود عفت قباب
شمار ایها از آن تاریخ الی یومنا هذا تکفل خدمت نو با ده بوستان سلطنت بوده از سایر پسرستانان جرم
عزت بدوام خدمت ممتاز و در تبه بلننه نه کی بونی مادی سرفراز و کد بانوی حرم محترم و محل وقوع و عتماد
خاص بود در این سال بنکام بر دن آمدن از قشلاق ما زدن در آن محل قامت بر و حله قنابته منظره خنیا
نمود حضرت اعلی نظر بدوام خدمت آن مر و جوئے نفس او را بکربلائی معنی نقل فرموده در آن ارض مقدس مدفون گردید
پیر ابو الکاسم نظری وزیر غلامان و مجلس نویسی نمایان در وقت نوحه بخت اشرف در رکاب نظر انصبا
نمایان بود بجله رسید بی انکه بیماری داشته باشد آخر روزی وقت کوچ بجم رفته بعد از استخام مور حجت
آمده خطه استراحت اختیار نمود ملازمان اسباب کوچ سرانجام داده وقت سواری خوبستند او را
بیدار گشته سفر آخرت اختیار نموده بود ملازمان بمطنه سکنه قصد کردند مقصد نغیفا و چند قطره خون پیشانی

نقش اورا بکربلائی معلی رسانیده در مدتی که در همان چند روز جهت خود ترتیب داده بود مدفون شدند
 حضرت اعلی از فوت جهان جگر قدیم الخدم صادق العقده متأسف گشته نظر بدوام قدر ان سلسله
 نعم اورا بجزا محرم رضا بزرگ او که با استعداد و قابلیت کسی از پدر در پیش بود تقویض فرمودند
 وی از سلسله سادات بزرگ و در نظر بود که خود را از اولاد و افتاد زبده السالکین سید جمال الدین
 اصفهانی میدانند و سید جمال الدین از خدمه مقبول الخدم حضرت سلطان الاولیاء و بزرگان الانبیاء
 شیخ صفی الدین اسحق قدس سره بود از زمره همریان و معتقدان بزمید اخلاص و نیکو خدای ممتاز
 و آنحضرت را نظر توجه نام سید مذکور بود چنانچه در هنگام رحلت بنا بر وصیت شیخ او بشیر ایشی
 و مدفن آنحضرت اقدم نمود و الحش مثالیه نیز سید سلیم النفس متواضع نیکو اخلاق بود و از عهد
 الی پویانها در ملازمت اشرف نشو و نما یافته بمساعی جمیده حسن خدمات مرصیده از تائب بدان
 برتری یافته از جمله مرقبان و محراب سرسلطنت بود جمعی دیگر از ملازمان رکاب سعادت انساب که سفر
 خیرا عراق عرب همراه بودند در حلت نمودند از جمله **میر جمال الدین کاشی** که از فضلای دهر و متعینان
 روزگار بود و در سال گذشته امر پیش نمازی مسجد مبارک جامع جدید عباسی اصفهان با تقویض یافته بود
 درین سفر خیرا ملازم موکب معلی بود بعد از فتح در مسجد قد مقدسه کاظمین و مسجد جامع بغداد و تحت
 اشرف خطبه اشنی عشر بنام نامی همایون او خواند در کربلائی معلی جاری یافته در همانجا بر حلت نزدی پویان
 سعادت مدفینت ان ارض مقدسه یافت **حکیم نور الدین علی طهرانی** مشهور حکیم جزائی قصد زیارت
 عبات عالیات رفیق موکب همایون بود او نیز در کربلا چهار شده سعادت مدفینت ان ارض مقدسه
 که معین آرزوی محبتان اهل بیت است فایز گردید **میرزا عنایت الله اصفهانی** نواده خواهر نعمت اندام میری
 که ساها و زبیر هر بود و درین سال وزیر دارالعباده گشته درین سفر بهره بود در بغداد بعد از مراجعت کربلا
 و تحت مرخص گشته بعالم عقی شتافت و نقش اورا بکربلا برده در جایر مقدس مدفون گشت اکنون
 وقت آنست که استنب عنبرین فام در مضمار وقایع سال نو بیکه و در آمده تمام حال آن بویوش غنچه
 کلاک سوانج نگار میگردد **وقایع سنده مبارک سجدهان نیل ترکی مطابق سنده ثلث و ثلثین و الف کربلا**
هشتم قرن و دوم جلوس همایون عباسی است باز طلیعه مبارک معرکه ارای عرصه روزگار گشته در روز چهارشنبه

سلسله ماه جمیدی الثانی دو ساعت و سهل و هشت دقیقه از روز گذشته بزرگم فیس بخش عرصه عالم منی سالیج
 بحر و کان زبده عا که در ششجان قدم بر سر ط جهان اراشی نهاد گلشن سراسی عمل را از فرود همایون
 تربیت و تازگی بخشید نوع و سان چمن که از دم سردی انفرادی باقیته در جله نقاب مخفی بودند با بزرگان
 نغمه سراسی جلوه نامعی آغاز نهادند از کیفیت بهار سبزی کوه و درخت لاله بهار زیارت **لحمه** گشت
 جهان رنگ سبزه برین دل چمن آرا و چمن و لنتین سر و نجوی علم و اخلاص جان و جهان تازه و سرشته
 لاله رخا چمن عمومی چهره فروزان روی سنجی شهریار جوان تخت کامکار در ارض مقدس کربلائی معلی
 نمود جهان فرود را در یافته بمبارکی و فرخندگی در روضه مطهره حضرت سید الشهدا و خاص ان عبا
 شرف زیارت و طواف ان نوباوه بوستان اصطفا و ارتضی قره العین قبول عذرا و مرقه مشهوره
 لب تشنگان با دیده کرب و بلا مشرف گشته گلشن اخلاص و حسن اعتقاد خود را بزرگان کوششال در با
 سعادت زیارت ان تشنه لبان وادی شهادت حضرت و طراوت جا و پاد فرودند و قره بیات مشاهد
 مقدس را از حسد و قی پویشهای دیبا و زرق و فرشتههای ملون زر تازی و غیره که سر انجام فرموده
 جمیع خدمه و وفات مقدسه و صلوات و انقیاد کافه سکنه و تحقیق ان خطه طیب را ذکر و انا با انعامات
 و صدقات مسرور و شاد کلام گردانیدند و از علوی شوق و حسن اعتقاد و آرزوی خالکبوسی ارض مقدس
 تحت اشرف بکرتبه دیگر از کربلائی معلی قصد زیارت روضه شکرکشا هموار عرصه امامت و خلافت بران
 سده شرف توجیه فرموده کرده بعد اولی بدان سعادت عظمی فایز گشته بکربلا عود نمودند و از زمره صفی زنگن
 حلاق الاخلاص سار و سلطان ملکبلی برادر مقرب الفاقانی زینل سپک توشمال باشی با بنا بر وقور کاروانی
 و عدالت در عیت پروری شایسته امور نوبت و خدمتکاری روضات مقدسات بگرام علی السلام باقیته
 نوبت استانبهای بزرگ حکومت بلده شریفه صلوات با تقویض فرموده موازی با قصد کس از طراوت عینت
 گزین فرمایش فوری بخت کرده فوری باشیکری خود چنان مذکور را نیز از انی داشتهند تمامی داده و سنده
 و ضبط در ربط و نظام و منسق زراعات سرکار است مذکور ما برای حساب او منوط و مربوط گردانیدند و بعد
 فرایح خاطر از امور فرودید انجا عثمان غریب بصوب دارالسلام معطوف گشته دیگر باره سعادت زیارت
 مرقه شکر کاظمین علیها التحیة استسفا و باقیته صدوقی پوششهای زر تازی دیبا و فرشتههای سراسی انجام

و چون ماه جمادی الثانی از عشرتانی گذشته ماه مبارک ربیع الاول و تقدیر و غرض مقدس حضرت سید الشهدا
ابی عبد الله العباس علیه السلام است نزدیک رسیده بود و احادیث صحیحیه در باب زیارت با او
در حدیث مشهور معطر و قد مشهور آنحضرت و مشوبات عظیمه که بر آن مرتب است از حضرت عالیات
انجیر کرام علیهم السلام وارد است حضرت اعلی بعد از اطلاع بر شرافت این ایام ابرار این سعادت عظمی
و در یافتن این عطیه کبری از صفای طوبیت و خلوص اعتقاد و غنیمت دانسته ارد و بی اعظم زاد روز بود
گذشته با مودودی از ملتزمان رکاب قدس و هر کس ذوق ابرار این منزلت علیا داشت
و سبای العود ثم العود کویان در راه صدق بویان بدان اماکن مشرفه بازگشته بتوفیق زیارت ایام
و ایامی تبرک و تقدیر مذکور موفق گردیدند و بعد از حصول اتمت قصی و وصول بدین مطلب علیا بصوب
دارالسلام عود نموده چند روز ببقیه امور ضروریه بپردازند و در ایام کوچ در داده روی توجیه بصوب
خط مبارک سمرقند را بکین المحجور بامر ه اشتها را در آورده و در کمال مسکنت و نیاز سعادت
زیارت آستانه رفیقه عسکریه و مقام حضرت صاحب الزمان و خلیفه الرحمن قائم آل محمد صلی الله علیه و آله
و سلم که بلا شبهه در رب مطبوفیض و رحمت یزدان و محل اجابت و استجاب دعای ستمندان زمین
است فاینکه دیده کل سکنه امکان تبرک را از مذکور مؤثرت حتی الطفال و کودکان شیر خواره بشماره در آورده
هر یک را بیضی و قسمتی داده اند از غریب حالات در شب از عورات حامله عورتی وضع حمل نمود و صاحب تبرک
آمده دعوی نصیب قسمت او میکرد بدستور سایر کودکان روضه حصه و نصیب او گرفت و از آنجا عثمان
فیر ذی عیان بصوب مراجعت انطاف داده چند روز در طاق و سلطان وصل قامت انداختند و با
عسکر ظفر نشان برد خسته غازیان در نصرت انصرف بساکن و اوطان داده و موجب نصرت نشان بجای
دارالسلطنه اصفهان در حرکت آمده تبارنج روز پنجشنبه بمقدم شهر رمضان در تصرف سلطنت و مستقر
خلافت خردول اعلان فرمودند و قابع مشهوره **سوانح ایام اقامت اصفهان** فرستادن قانچهر ستونی
غلامان بر رسم رسالت بجانب هند وستان چون قیامین حضرت شاهی ظل الهی و حضرت پادشاه
والاجاه شاه سلیم فرمانفرمای انمک اساسی محبت و دوستی و طریقه اخوت و یکسانگی تبار را بطریق
که میان این دو خانواده رفیع مسلک بوده تبارکی است حکام پذیرفته از طرفین صفای حالات و سوانح ایام

دولت بیکدیگر انبیا و اعلام مینمودند درین سال کفر و دارالسلام بوقوع بیعت لازم بود که تصدیق یا نیت
اعلام شود و لهذا مکتوب محبت طراز محتوی بر اسمت را بر اسم الف و بر ادوی دستم را بر امیب
صدقات و بیکدیگر مرقوم ملک تکتک بر دار کرده انده حقیقت از کتاب بن سفر خیر و فتح دارالسلام
در طلی نام نامی و صحیفه کرامی انبیا و اخبار فرمودند و تحت و هدایا و نفایس این زیاده و حصه و الوش
بر داران غنایم بقداد بر وجه لایق ارسال داشتند **دیگری از سوانح** تقویض ایالت و ولایت سبانی
چونزه است سید محمد خان و لید مبارک تبیین اتمتقال الی قبل ازین تجربه بیست که سید منصور
برادر سید مبارک در تربیت فرموده با ایالت انولایت نصب فرمودند و او در امر زیارت و حکومت
مستقل گردید و در آغاز یورش بغداد حکم بهما یون بنفاد بیست که با عساکر انجامت و عراق عریضه
در اسفر خیر اثر در رکاب سعادت انساب بوده مصدر خدمات پسندیده کرد و موئی الی توفیق
این خدمت نیافت و در زیاده ن خود بغیر بای نام قبول تمکک است بلکه با اعلان کفر عصیان
میادرت نموده با جمعی که او را با طاعت و انقیاد و ولایت مینمودند خصوصاً شیخ عبدالعزیز شاکر
آغاز نهاد و اینجمنی موجب عبار خاطر مبارک گشته بعد از مراجعت اسفر سید محمد و لید مبارک
مذکور امور در تربیت و بلوغ ارجمه خانی و ایالت انولایت معزز و سر بلند گردانیدند و شیخ عبدالعزیز
مصعب او گردانیده بهرستان فرستادند و امام قلیخان بیکر سبکی فارس را بداد و کومک و مأموریت
و چون سید محمد خان چونزه رسید سید منصور با متابعان خود بقلعه در آمده در مقام خلافت امام قلیخان
بر موجب فرمان متوجه گشته قلعه را محاصره نمود چون کار بر تنگ گردید خود را از قلعه بیرون انداخته راه
پیاده رسید محمد خان بقلعه در آمده سید منصور جماعت آل فضل توکل حبه بمیان ایشان روز پنجشنبه
قلعه قایم کرده در انجامی بانته و ناحین تحریر مطابق سنه ثلث و ثلثین و الف و الف و الف بر سر بر سر
جزای کافر نفی خواهد یافت **دیگری از سوانح** آمدن ملک اختیار الی بیت ازین فصل کوچ و مکران بدگاه
سدره نشان و وی از عظامی ملوک انولایت است در نیولا بدلات ثادی محبت و بار ای اقبال امر اتمت
علیه کرد و ن نشان که لقبه آمال عالکشان جاه و جلال است بستانداری صدق نیت و صفای طوبیت بین
سعادت عظمی فاینکه برده بر طبق نام خود بخینار گشت و صدق قول او از طرف خدمت و ادب نری بر صفت

خبر انور بر قوت اخلاص او را بدستور مخلصان جانب با مسئول عواطف ساخته انکار این فعل را با وجهت فرمودند
و زیاده از مأمول نوازش با قیاس طلب روانه ولایت گشت و در سفر تانی دارالسلام بغداد با جمعی
از عقلمندان انداز حاصل گشته مصدر خدمات پسندیده گشت و معنی المرام روانه از مقام خود کرد **دو کی**
انقطاع متنوع نقویض وزارت دیوان اعلیٰ است سلطان العلماء حلیقه سلطان و در بر رفع الدین محمد
و در مجموع میر شیخ الدین محمود کازان و ات عظیم القدر صفایان مشهور بادیان خلفا و از اخلاص و کرامت پرور
والی مازندرانند و شمره از احوال میر شیخ الدین محمود مذکور و فضل او در صحیفه اول در طی اسامی تفریبه سادات
و علمای زمان شاه جنت مکان رقم نگارش یافته اکنون میر رضیع الدین محمد زبور بجای تصدیق است
افزای دارد و خلف ارجمندش زیور فضل و کمال است و بحسن اخلاق و سلامت نفس پیراسته
در مراتب علوم ترقی یافته خود حاضری فروع و اصول و جامع معقول و منقول و بقدر مصابرت حضرت
اعلیٰ سرافزای دارد و درین سال سلیمان خان و ولشاه علی مرزا را که وزیر دیوان اعلیٰ شده بود اجل طبعی در یافت
حضرت اعلیٰ بعد از اسمان نظر بحال از باب استعداده و شایستگی آن منصب عالی موعی الیه را که بجهت ذی اهل
استعداده و احسنی بنی الاقوام و الاعالیٰ شرف امتیاز داشت و شایستگی این امر عظیم القدر را بطریق
قدر و منزلت او و تقویض این منصب از عهده بلندی یافت بلکه این منصب از وجود کرامی ان محصل
و افضال بزرگه بلندی نامی رسید از باب استعداده و توارخ غریب و برین باب یافته در مسکن نظم در آورده اند
از انجمل بزمند و افسر وزارت از الهامات عجبی است وزیر شاه شد سلطان داماد نیز نارنج این منصب
عالی است که فرزندی مجرب صالح برادر زاده مستور ابن اوراق در مسکن نظم کشیده و هم درین سال قرار یافت که
خواهر مجرب معصوم که تا طر فتر خانه بهما بون و مستوفی بقایا بود در حکام داد و ستد که اندوخته قاتر بقایا شود
بجای مستوفیان ممالک میزند و مستوفیان عظام بقایا ممالک را در اخر سال بر دهن نوشته با وسایر اند **دو کی**
و قلیح دیار روم که چون موقوف علیه مقصد است از ایراد آن چاره نیست قبل ازین سمت گذار شش ماهه
در روم طایفه بنگری بر سلطان عثمان بنی سلطان احمد بلشاه خود ننویسید او را بدست آورده در هصار موسوم
بیدی قلعه استنبول حبس کرده سلطان مصطفی مخلوع عم او را بادشاه کرده و بلاخره از پنجم قندهار با شش
و منظمه استنخاص ضابط بر قتل سلطان عثمان قرار داده او را از میان برداشته و سلطان مصطفی که بعد از او

بر سر سلطنت عثمانی قرار گرفت و چون این اخبار در بلا و روم منتشر کردید عهد با شایسته سلطنتی ازین روم که
بین الجمهور با بانه مشهور است بحاجت طایفه بنگری بر فرستاده چون سلطان عثمان از رسیدن عسکریان
ساخت و از طایفه بنگری بر کس را در هر جا بدست آورد بجمعا بقبضش برده و در قتلش بکشتن و بکشتن
و شمشیر جلایان بخش گرفته جمعی کثیر از لوندات بی سر و پا بر سر خود جمع کرده و لایات قریبه ازین روم را
که حال ارض روم می نامند بخدمت نمود و بفرستاد که با استنبول رفته سلطان مراد برادر سلطان عثمان را
بر تخت سلطنت نشاند و از طایفه بنگری انتقام کشید با فوجی کثیر تا سکو دار کوه الحالی استنبول رفت
و در همه جا بدست غارت کرده براصدی از طایفه بنگری ایقامت کرد و آنچه با فوج معلوم شد العلم عند الله تا در هر طرف
بنگری بر شیخ انتقام گذرانید و اموال بی نهایت بدست آورده بطایفه لوندات میداد غطا و ریش سفیدان
و آنچه از آن سلسله آن عثمان بر خلاف متوقع انکار اعمال او کرده او را ازین فصولی منع کردند و این حرکتها
او را موجب تخریب دولت دانسته در صدد دفع او را در انداخته و از موافقت غطا و عیان درگاه عالی مایوس
گشته بارض روم مراجعت نمود و درین شهر فاشه اقبال اندراج یافته که سلطان مصطفی بشورش طبع و ضبط
دماغ موسوم بود و بد جهت مخلوع گشته سلطنت سلطان عثمان قرار گرفته بود که نیندرین اوقات که باره
سلطنت رسید شورش دماغ او طبعان کرده اعلان خارج از و بره عقل و حرکات نامناسب از صدد بری یافت
بد جهت رأی غطا و ریش سفیدان سلسله آن عثمان از پنجم نزلان بی انتظامی امور دولت بمان قرار گرفت که
او را از قصدی امر معاف دانسته سلطان مراد برادر سلطان عثمان را که در کور خود رسال بود بر تخت سلطنت
طایفه بنگری از پنجم باز خوست قصبه سلطان عثمان را ضعیف سلطنت او نمیشد و الله سلطان مراد با عطا
تعلق و فزونی بسیار کرد و بجزان طبقاتش که بر این گشت که با طایفه بنگری عهد و پیمان میان او زد که من بعد
از مقوله و انو سلطان عثمان حرفی بر زبان نیاوردند و از باز خوست آن در گذارند و طایفه بنگری همان اقتدار
بر طبق قانون همیشه داشته اند بدستور داشته باشند بعد از انقطاع عهد و پیمان در شرفای خاطر انطقه و
صلاح اندیشی غیر خواجهان استغفار از عقبان سلطان مراد را جلوس فرموده سلطان مصطفی دیگر باره مخلوع
گشت در خلال این حوائج دارالسلام بغداد در آمدن آن ملک بدست فیه قریش چنانچه خبر سیرت سابقه
عثمانی رسید جمعی که در بوقت صاحب اختیار امور دولت گشته متکفل مقام دولت بودند در هر مقام شاد

انگلیک در آمده بعد از آنکه و کنگو حافظ احمد با شاکرین الاقران عمر بدلیات و کاروانی انصاف دارد
و از کجایی حالات بغداد خبر داد که است و دیگر سبکی دیار بکر بود وزیر اعظم و سردار کرده انظام امور
سرحد فزایش برای و صواب بدیدار و موقوف بود که اندک کثیر طرف صلاح دولت دادند و خبر نماید
و بیکری اناسی سابق چون در فتور سلطان عثمان بقتل آمده بود و دیگری را بیکری اناسی کرده
با عموم بیکریان متقبل شدند که سرحد آمده ایاز به با شاکرین که قبل عام طایفه بیکری و دیگری کرده و عیال
و طغیان از و بطور میرسد و فرغ نموده که شکر ملک بغداد بنشیند و عموم سپاه استبول که قابو قوی
می نمایند تبارک سفر مستقول گشته با خزانده و تو جانانه و اسباب بورش بغداد روانه دیار بکر گشته
که بحفاظت احمد با شاکرین با مورم جو قیام نمایند و حافظ احمد با شاکرین چون نوید وزارت اعظم درازی
یافت احکام موکده با حضور با شاکرین و عساکر تمامت دیار و دروم از مصر و شام و حلب اردم اعلی و
اناطولی و غیره که فرستاده ایالت ولایت دیار بکر را بر او با شاکرین نامی تفویض نموده و سال در دیار بکر
قتلای نمودند که در سال دیگر متوجه مهاباد شد شرح لشکر سردار مذکور بمراق عرب باز گشتن
بی نیل معصود بعد نشوینش و عقب درو قایم سال آینده مرفوم قلم مشکبار میگردد و انشا با آمدن
شرح آمدن اطمینان اطراف بدگاه سه دره شمال و بعضی از سواح این سال چون بعد از معاودت بورد
بغداد چنگدگاه و از سلطنت صفهان از فرقدوم موکب نصرت نشان رشک روضه رضوان اوقات فرخنده
ساعات بعد از این و احتجاج مطالب ارباب حاجات و عشرت و شاد کامی گذران بود ذات مبارک
انصرف را بقدری عارضه روی داده در اندک روزی بصحت گرایید از مفسلست غریب قتلای مانده در آن
بهشت نشان فرموده بعد از طی مراحل و مراتب سیر و شکار ساحت دارالکک فرج آباد و عصر نیز بخش
تعبیه انرف که قطره از عیان بلکه چنان قطره از بخت از سیمت قدم مسرت لزوم عطرسائی و نیز رفتن
آغاز نهاد و اطمینان خسته بیام از طرف سپاه سیر سعادت فرجام آمده بعد از دراک تعبیه بسوی غریب
مجلس بهشت این و ادای رسالت و سفارت مشمول انعام و اکرام رخصت انصاف یافته اند دیار خود
گردیدند و از جمله سفر او اطمینان ندر منزل باشی از بکر اطمینان بخت که از جانب ندر محمدقان و اعلی انجام
بدار سلطنت صفهان آمد چون جو خوشترام موکب اقبال بجانب مانده ندران در حرکت آمده حاکم وزیر و اهل

اصفهان بر اسم استقبال قیام نموده با عرازه چشم در عارت سردستان باغ خلد ساسی نقش صاحب
در روزی چند کرد و از سلطنت اصفهان آقامت بهشت کجایی بلوانم منربانی برداخته بود که فی الجمله از فرج
آورد که بافت متوجه ماندند از این بهشت نشان گشته در خط طیبه اشرف سعادت کونشس همایون و غیر
بساطی موسی فایز کردید و صحیفه الاخلاص صداقت این که آورده بود باهدایا اندر باره نظر اندس در و در
و آد ماه در ملازمت اشرف بود همواره با انواع نوازش و الطاف شاهانه سرافرازی در بهشت بعد از و آه
رخصت انصاف یافته با مکتوب عنایت سلوک بی روان گشت **بیکری** خواجیه حاجی نام اعلی فرخنده پیام
شاهزاده جوان بخت که کار سعادت فرجام شهنشاه حرم این بادشاه و الا جاده کردن بارگاه حضرت
سلیم فرما فرمای مالک هند و عثمان است که در قضیه شهنشاه اشرف آمده به قبیل عقبه سباط جلال سلط
سرافرازی گشته مکتوبی بجنوبی بر حسن ارادت و خلاص و شرح شازعه که با فاد و صفایان سادات او و منویان
و اذعالتان رویداده بود بمطهر آورده در آن محاصرت نامه نامی شکایت بسیار از بی توجهی بی التفات
بدر بر گزار بقایکتی که شکر بر سر او فرستاده بود نموده بود حضرت اعلی خواجیه حاجی مذکور را شهنشاه نامه
سرافرازی فرموده تا نوروز جهان افروز در پایه سیر اعلی بود بعد از نوروز فریزر اجازت معاودت یافت و جواب
نامه مرغوب بدر فرزندانه مرفوم گشته در آن رضا و حساسی نصایح مشفقانه درج فرموده اعلام نموده که چون
اطاعت و الدین بفرمان و در باب لاذعان آفرید کار زینت و زمان برانبا و فرزندانی فرخنده و تخم است لایق بحال
انفرزند سعادت مند اندک رضا جوی خاطر شریف بدر بزرگوار بوده و حضرت را بوقور ضد شکاری در رعایت حسن
ادب بر سر رضا آورده و از اموری که مکره و طبع شریف آنحضرت باشد اجتناب لازم دانند که بیانه این معنی بی
الامر موجب خوشنودی خالق و پسندیده خلائق و سر بایه عزت و افتخار و بر خوداری انفرزند سعادت یار
خواهد بود و با خصم و ارباب غرض مدارائی کرده منفقد و در لوجئی اشکر انما به جهتمندی بخشنده اعلی مذکور را
با صطانتان خنده و نواخته مقضی المرام با تنسوقات لایق و رانده فرمودند **بیکری** اعلی حاجی بن کراچان با شاکرین
تا مارت که بخت سبب ذکر یافته از حوادث روزگار و غنا و جانی بیک گرای عمرزاده پیش که تقویت در میان
سلطنت قوم تا نارسیده با او معاودت میوزند البتایه بهترا اقبال همایون آورده مدتی در کار است
انتساب مغز و کباب عزت بود و در در بند شهنشاهان محل اقامت شرف قرار یافته در کین سلطنت موروثی

ص ۵۴
و نماند
صدر
سوره
۵۴

بود و حضرت اعلیٰ همت والا بر حصول انبساط کانت معادنت صورتی بنظوری آید بدین
 سال معارف و تفهیم و هرگونه وسایل که در مشیت الهی در لوج محفوظ مردم مثبت بوده سلطنت
 قوم نامار و فرمانروایی مملکت آن دو دمان بجزرا بخان برادر بزرگتر قرار یافته قوم سلطنت او و سعیدی
 برادر شش ساله این کرای که با اصطلاح نامار فلغای می نامند اتفاق نموده او را طلب داشته بودند و او
 از حضرت اشرف استمداد همت کرده روانه ولایت خود کردید و هر چه بخواه کامروا گشته اعیان
 بهیکی سلطنت محمد کرای و ولی العمده شاپور کرای را پذیرفته از تقریر ایلچی مذکور و اردین انصوب
 چنین معلوم است که از جانب خوانندگاردوم نفوذ و افروغ و خفت هدایای زافره همت او آورده ارکان
 دولت عثمانی او را با طاعت و انقیاد و سلسله آل عثمان و خاصیت جود و قزلباش دلالت کرده بودند
 و او از و فرود آمدن و حسن ارادت دست رد بر سینه مطالب بیان سنده خود را از هواداران همدان
 العقیده حضرت اعلیٰ شمر و چنانچه نقش نیکینش که بر صحن مکتوب صداقت سلوک شاهی زده بود غلام
 شاه عباس شاپور کرای بود و با ایشان دوم که بجا و نت جانی یک کرای که بر سر او تعیین یافت بودند
 در کف محاربات نموده غالب شده بود صفای حال و انتظام احوال خود را که بر نیروی اقبال و توجهات ظاهری
 و باطنی حضرت و سیمت توسل مخلصانه او بدین دو دمان والا وقوع یافته بود بعضی افسوس سازنده
 شکر الطاف و اعطاف شاهانه که درین چند سال شامال او بود است و وجه و مبلغ بیان او نموده بود
 و حضرت اعلیٰ از نور توجه و غایت اشتیاق ایلچی او را استمحول تواریفات با شاهان کرده اند و نصرت
 اشرف از زانی داشته و مکتوب عنایت سلوک در قلم آورده در باب حسن سلوک و مدارا با دولت و دشمن
 فصاحت و عجب و ارشاد و مرشدانه روح فرموده باطله فخره هدایا و تسوقات و انچه ارسال داشته **دیگری**
 ایلچی محمد باب و ایاز همت سید عزیز بی بو هوسوم و معروف امیر افندی در میان عموم مسادات را با نظام
 امیر افندی می نامند باعث ایلچی فرستادن او بلکه چون بیکر سکی ارض دوم بود بنا بر قریب و وصلت
 و نیادارانه با امیر کوز خان بیکر سکی بخور سوط الف و استنای انداخته با او طریقه مدارا مسلوک شد
 بود از افند سلطان عثمان و طغیان او بجهت باز خوست نواقعه و مایوس گشتن از موافقت عظامی او و
 چنانچه خبر مروت بنا بر احتیاط و صلاح حال خود بوسیله امیر کوز خان اظهار توسل این دولت ارجمند نموده ایلچی

مذکور که از معتمدان او بود بسیار بر سلطنت فرستاده خود را از مره بهو خوانان و منسوبان درگاه شاهی
 شمر و هر چند از سخنان بازار بجز صدق و اخلاصی بنام حضرت اعلیٰ نرسیده عرض اصلی او اطفا و عقبت
 و خلاص جز این نبود که اگر در مدیه دراز اعمالی که از خود صورت یافت با او در مقام خاصیت داشته او را
 و انچه پیش آمد مثنی و کز گاهی داشته باشد اما بنا بر رعایت سلسله نظامی بنام شیوه رضیه
 در اخلاق هر ضیه انحضرت که رعایت جانب پیکانگان زیاده از استنایان مرغی میدارند امیر افندی
 منظور نظر انصاف گردانیده منشور عاطفت بخطاب ارجمند خانی باسم ایاز همت در قلم آورده استمال عنایت
 شاهی گردانیدند و تسوقات و هدایای شاهانه نوارش فرموده نورزدیک نام فوجی سباجلو
 در دریافت امر افندی بر نژاد و فرستادند و ایاز همت در بدایت حال بود و ان منشور اقبال افتخار نموده
 مقدم فوجی را با غزاز و خرم تلقی نمود اما با لآخره دو پستی و آثار ملکه و جلاز و ظاهرا بر شدن گرفت و نسبت
 بنسوبات درگاه اعمال جلاز و بطور آورد چنانچه غنریب در بدل این اوراق مرقوم کلک بیان میکرد
سه همت این دو پستی را هوس قبله عشق یکی باشد و بس **ذکر و قایع مشهور که در این سال بطور**
مروت چون اخبار روم و سرداری حافظ احمد پاشا و اجتماع لشکر در دیار بکر بنویج که مذکور شد از انهای
 شهبان و جوایس بمساع غر و جلال رسید بطنه انکه مبادا لشکر بطرف آذربایجان گشته فرم و جنگ با
 ان گشت که عمل عبور لشکر روم را از ذخیره و ما بحتاج عاری سازند و آمدند رومیه بطرف آذربایجان از
 دوره واقع میشود یکی راه ارض روم دیگری راه دان چون ارض روم از عصبان و طغیان ایاز همت
 محل فتن و فتور است و از راه دیار بکر بره و ان امدن مناسب بیشتر است از منتهای بساطت و رسم
 بسا دل حجت و بد از سلطنت بر فرستاده که با اتفاق شاه بنده خان بیکر سکی آذربایجان امر و عا کر
 انچه در اجماع آورده بجانب ان روند و حوالی و انرا بر جا امکان عبور رومیه داشته باشد نه غارت کرده
 از ذخیره و ما بحتاج لشکر دران دیار آنرا نگارند و رسم یک حسب انفرموده بد انصوب بخصت نموده با اجتماع
 امر و عا کر اشاره نموده چون جنود نظر ورود جمع آمدند هر کس فتنی داشت که خود را فرخورد و کما و داخل و غیر
 دین و دولت بر انجام داده بود در حضور بیکر سکی در رسم یک بعضی عرض در آورده با فتنی آید و لشکر
 نامور و پیر است در کمال شوکت اقتدار بجانب ان فرستاد و ان فوجی را از و خایر و صاف و ملحق بر وقت فرین

ظفر و قابل سعادت نمودند و در عهدی از جنود و در عهدی و باستان و اگر او را بنهر جرات مقابل و معارضه با جانفشگر
فیروزی از قزلباش نوشتند نمود رسم یک در اندران خدمت اشرف رسیده حقایق حالات
عرض نموده مورد الطاف و استعسان کردید **دیگری از سوانح محاربه قاسم خان و قورچان افشارت**
با مخالفان در موصل شرح واقعه آنکه قاسم خان ایما نلو و یوزباشیان و قورچان افشار جنانچرا پیش
گذشت در موصل اقامت بضبط قلع و انظام امور آن سرحد قیام داشتند درین سال جمعی از رومیان
اتحاد و و اگر او و اعراب تابع سرداری حافظ احمد باشا و جمعی دیار بکلمه و قوی خاطر آن تا نوبتی
سه هزار نفر که مقصد نفر از آن تغلیج بودند سیر کردی حسن باشا نامی از امر او رسید و بر او کور حسن باشا که
در حوالی بغداد گرفتار گشته بود چنانکه رسید موصل آمدند در آنوقت زیاد از سیصد نفر ملازم بر سر قاسم
خان جمع نمود که با یوزباشیان و قورچان افشار جمیع مقصد نشدند نفیضند به نبردی دولت
تا میدقابل که مهمت بدفع اعادی جنت است و عزم محاربه جنم کردند و از طرفین صنوف سپاه آراسته
گشت از لبران کرده ارشکلو پای جلالت پیش نهاد بر صف سپاه مخالف تا خندق و سایر یوزباشیان
و قورچان موافقت نموده قاسم خان و مردم او نیز در کمی قتال جلور نیز بمگر در آمده از طرفین اشرف
استعمال گرفت و مجلات دلیرانه سپاه منصور مخالفان دل پای داده دست از محاربه کشیده بای نبرخت
گشودند و انواع قاهره بران قیام کرده غالب آمده تا مواری بکمز رنفر بلکه زیاده بقبل در آمده قیام موخوردند
سپاه منصور در آمد و تقیبه سبقت برکنده شدند و بعد از اطمینان خاطر از فتور سرحد یوزباشیان
و قورچان قاسم خان را و داع نموده با سر با و خرمه ما رسفیدانه سپاه سر اعلی آمده در فرجا با و جنت نهاد
بنظر هما یون در آورده شرح واقعه که کور از قزلباش بکمز رنفر از قورچان حصار مود که خبر بموت **ذکر قزلباش**
زینل بیگ بکلدی شاهلو با نظام معات عراق عرب و شرح محاربه که او را در موصل با اعادی دولت
و در ایاده ظفر یافت چون واقعه مذکور بوقوع سپرد و مشخص شد که مخالفان حدود موصل با دستها از ر
و د لکرمی جنود روم دست تطاول گشوده اند و بمسامع جلال رسید که قوی از اعراب نیز خصوصاً با طالب
و لدا ناصر منشا در مقام غدر و نفاق در آمده بجانب حله و نجف حرکت کرده آزار و اضرار ایشان بخش اندر ایستاد
و طایفه افشار سنابر علف و با که در موصل شیخو عیاق از تلف شدن لشکر اندیشیده جمعیت دلخواه نتوانستند

و قاسم خان بانکه مردمی در قلع موصل است و انولایت محل یوزباشی و انقلاب گشته و بمقتضای موجب منزلت آن
منتهای دولت قاهره است رأی هما یون جهان آرا اقتضای آن کرد که یکی از کاروانان سباط غزت و خاصان
درگاه که بوفور غزت مردم اعلی و قدویت و جاه بسیاری در راه دین و دولت انصاف داشته باشند از درگاه
معتلی روانه انظر طرف که اندک کلمه و علبش که و بخند و در اجمع نموده که بهمت بدفع اعادی بشد و هر یک از
مخالفان فتور در سرحد را حادثه روی نماید که بگویم که بدو احتیاج افتد معادنت بظهور آورده در هر باب شیخ
صلاح دولت قاهره بوده باشد بعمل آورد و از زمره مترجمان اخلاص شمار زینل بیگ تو شمال باشی شاهلو
که بصفت حسن انصاف دار و بدین خدمت مأمور گردانیده با قوی از عساکر ظفر شمار و میرفتاج بیانی
نقیحان اصفهانی و جمعی دیگر از نقیحان رگاب اشرف روانه انظر طرف فرمودند چون زینل بیگ از درگاه
مقدس جدا شده روی نبرخت بد انضوب آورده بهر حد نزدیک شد بوضوح بموت که جمعی از جنود و یوز
و متحیده حدود موصل بجزم تسخیر قلع در حرکت آمده اند و قاسم خان با دولت سینه نفی از قزلباشان
افتار که در قلع موصل با او بوده اند از فقدان ذخیره و علت و با که بهر و ز جمعی راه عدم می سموده اند صلاح در
توقف و قلعو داری بنده قبل از وصول مخالفان بیرون آمده و مخالفان تصرف قلع نموده اند و هم است
خان احمد خان اردلان تیر بدینجت قلع که کو که را انداخته ان قلع نیز بصرف اعادی در ایده میان سار و سلطان
بکلدی برادر زینل بیگ که متولی اروضات مقدسات و قورچی باشی قورچان نجف اشرف است طایفه اعراب
منها که بجد و در کربلا و نجف آمده بوده اند محاربه و قیام یافته زینل بیگ از ورود این اخبار در حرکت مسارت نموده
چون بجوالی در تنگ رسید حسین خان حاکم استان با معدودی آمده با و سپردت در اینجا بوضوح بجای آمد که
سر در قوی از رومیه را بر سر کردی حسن باشا هر کس بضبط ولایت موصل و کور و قلاع و بجا امین نموده
قریب پنج ستمش هزار نفر از رومی و کرد و عرب بر وجه آمده متوجه انضوب شده اند و تا دو سه هزار خانوار از دست
از حدود قلعو زاب مشهور قلعو لک و بخند و کو جانیده اند که لزاب گذرانیده با انظر بر ندر زینل بیگ بعد
از استماع این اخبار سان عساکر ظفر شمار که در آنوقت جمع بودند گرفت موازی سه هزار نفر سپاهی بر اقرار
و تقی کشنده در آمدند از اخبار سبیل ابقار ان مسافت بعیده را در دور و در طی نموده و در سیم مخالفان رسیدند
و از دست ابقار زبانه از رومی هزار رسیدند و از انظر طرف مخالفان از آوازه در و دشمن قزلباش منزلت

گشته که وی از اراد و اعصاب برانگه شده اند از آن جمع سه چهار هزار کس که پیش جنگ آمد و از جانب صفی
 قتال در بسته گشت و در آن روز از نای دست با استعمال سیف و سنان برده قیامین آتش در شوق
 پیرفت و مانند زانی ترزل با کمان تبار و فرار سپاه مخالف راه یافته شکست بجانب اعدا افتاد و
 جنود قزلباش بر نیروی دولت و اقبال بران طبعه ظفر بافته فریب گشته اند بمقصود نظر ظهور شمشیر آید گشته
 و از سپاه ظفر بنا کسی چنان ضایع نشد و حسن باشت و بقیة السیف منظم خود را بحجم قتل رسانیدند
 و از وی ایشان نوب و غارت غازبان و قنچلیان کرده بد و بعلت و با که در شهر و قتل طغیان عظیم در دست
 و هر روز جمعی از ایشان تلف میشد میانه حسن باشت و زینل بیگ رسولان آمدند و نموده قرارداد کردند
 در قتل و باشت هر دو لشکر کوچ کرده کسی در شهر و قتل نگذازند که بعد از تسکین علت طاعون از جانبین
 آنچه مصلحت باشد بعمل آید زینل بیگ رضا با یعنی دو و ایل و آلوسل که برده بودند که جانیده مظفر و منصور
 معا و در حرب الام اشرف میر قاجار را با قنچلیان قتل و فرستاد که همراه بیگلر بیگی بخار است قتل
 قیام نماید و خود با گشت در حینی که رایات منصوره بقصد شهر کرجستان بیرون آمده در سلطانیه اقامت
 بلاذت اشرف سرافرازی یافت و شرح محاربه مذکور و آمد و رفت اول از تغییر در دست از حضور اشرف که
 تسوید یافت از سوانج این سال در فن و حقایق خان سپهسالار بر پشت بجانب کرجستان و ظهور
عصیان و طغیان مورا و پدولتان ضلالت نشان برهوشندان عالم صورت و خرد بردان جهان
 معنی واضح و لایح و نزد تحقیق ثابت در شرح است که هر امری از امور که در نسبت الهی قرار یافته در لوح محفوظ
 در قیامت پذیرفته باشد بر حسب فعل الله مایشاء و محکم نماید بی شبهه از کتب عدم ظهور
 می آید و هیچ تبری از تدبیر عقلای دهر و مدبران روزگار و افع شمشیر قضا و مانع تفرقه نیستند و غرض
 العبد ید برب الله یقدر مولا که از معنی است و چون در سندان با قضای کردش فکلی و عوارض است
 بعضی فتن و فتور و محن و شرور در قیامت پذیرفته بود که لابد ظهور آید در زمانه فتنه ساز ابواب است
 و بدلیات بروی روزگار ضایع گشته و حرب اذا اراد الله شیا ما حتی سبابه اسبابان بر سببانی
 کارکنان عالم غیب سرانجام می یافت صورت اینحال و نظیر انتقال فرستادن فرجای خان سپهسالار را
 بجانب کرجستان که باعث ظهور و وقوع چندین قضایا و غیظ و متوج صورت انواع ضاد و خویشی و محاربه ای

و فتنه انگیزی کردید شرح و قیام که در نفا بای ساهای گذشته مرقوم ملک بیان کرده که حکومت و لایه
 کرجستان کاخ بعد از آنکه خلق اندیاز مکر در از ارجی او میباید و عصیان و طغیان ظهورت جمایل نادان
 مورد سخط و غضب شاه می گنونه از سخط الهی است گشته از قتل و اسر و خرابی از خیر انتفاع افتاده بود بیگلر
 خان بگری دورت قاجار نفوذ یافتند و با بعضی او با مقامات با نجا فرستاده بودند و او در حرم قلع
 قره لایق محل اقامت اختیار نموده بنای شهر انداخته هر طبقه خانهای مرغوب مقامات و مقامات عمارت کرده
 بودند و بقیة السیف کرجیان را توید عفو و مرده امان داده بودند که در بهی از او ارکان که از پنجم قتل و اسر
 با طرف و جوانب برانگه گشته در زوایا و محول خریده بودند بمقتضای حب الوطن من الایمان با نجا جمیع
 بقدر آبادانی بهم رسیده بود در فتنه گرفته که در آن و سپاهیان نیز که بهم فتنه از ایشان بود مقام
 اصلی جمع آمده بودند در بین سال مکر از آنها می بیگلر خان و تفریر کرجیانی که در خدمت همایون اعلی راه ملک
 در اندر بعضی اندس رسید میانه از آن دوران و سپاهیان کرجی که با نجا آمده اند و ظهورت اند و شد و
 مرسلات نمانی و وقوع می باید و محتمل است که انطباق اضلال رعایا نیز کرده عنقریب فتنه از ایشان عاونه کرد
 و رای عالم را بدان منطلق که دید که یکی از باب فریب و یکبارت و صحاب درایت بد انصوب و شمشیر کرجی
 حالات کرجیان رسیده در دفع و دفع فتنه انگیزان و تنظیم و تسبیح ملک آنچه صلاح دولت قاهره باشد بعمل آید
 لهذا فرجای خان سپهسالار را که در زمان دوران و پایه بر سلطنت ینان بود بدین خدمت مأمور گردانیدند
 مورا بیگلر کرجی را که سمت و کالت همایون خان و الی کرجستان کار تیل درت آماده سال تجاورد بود که اطمان
 نموده با سپران و خانه کوچ در خدمت اشرف سز و محترم و صاحب نیول و الکا و از جمله فرمان نرم اندس بود
 رفیق سپهسالار را دیدند که چون صاحب و قوف نیک و بد مقامات کرجستان است و حسن اخلاص و ظهورت و نیک
 و خدمتکار بسیار محل اعتماد نشاء گشته آنچه بودند و سخنهای و خیر اندیشی نظام و نسق انولایت لایق دولت
 دانند معمول گردانند و حبیب عیسی خان قورچی باشی را که نبره دختر همایون اعلی است و نامزد سیمون خان بود
 مصوب محمدان مذکور گردانیدند و حکم شد که امر از فراغ و شیردان همگی نزد سپهسالار جمع آمده در باب انواع
 همایون بقدم رسانند و فرجای خان و مورا بیگلر کرجستان رسیده امر از شیردان و فراغ را با نجا نمودند
 و چون عروسی و دامادی سیمون خان در میان بود بوسف خان بیگلر بیگی شیردان و عمر قلی بیگی از غلی بیگلر

فرمایند و سایر امراء عظام دعا را اسلام با تجملات و زینت های کوناگون بایشان سپردند اول جشن عروسی انعقاد
 یافت بعد از آن چون گوگبخت کرجیان کماقت از محض و بال پروق نیامده اراده ازلی بقتل فوجی دیگر از
 ایشان تعلق گرفته بود بجهت تخمین حال و تمیز سپاهی در عیت عموم انطایقه را بقرب همراهی بخاری کوچا
 باششی اجوق که شمرت داده بودند انحصار نمودند قریب دو هزار نفر همگی با اسلحه و بران جمع آمدند علامات
 فساد و عصیان از صورت حال ایشان نمایان بوده بوساطت موراد خاطر بدو دفعه ارسال کرده بیایان
 فرار گرفت و تکلیف کردند که چون رفتن باششی اجوق بموافق ملت و همکیشی بر نشاء و شوارب آلات
 جارحه خود را بغاز بیان داده خود را به راهی سفر باششی اجوق معاف باشند بعد از آن قتل اسلحه و بران تمامی
 کفره و غیره را لشکاری وارد در میان گرفته بطریقه العینی دمار از نهاد انقوم برآمدند و شنگ بانشس قهر خسته
 مردوخ تیغ میسازدیند بعد از ظهور اضورت موراد مذکور قریب باطن وارد و خود را نظار هر ساخته
 از غیرت همکیشی با سبوس حکومت و بزرگی کلاسیل با از نادان و عظامی انطایقه مواضع نموده بچیل و بزرگی
 مرتکب قتل سپهسالار و بعضی امرگشته انواع فساد و خون ریختن و قتل کبکچین از و بطور بیروت تفصیل
 حالات و ظهور عصیان و طغیان آن شوریده بخت تبر روزگار در وقایع سال نو کمانه کلک سخن پرواز
 میکند **درین سال** از تأثیرات فلکی و تقدیرات انزوی علت و با و طاعون در بعضی محال افریاج میان نیومند
 در اولارشد و اردیسل شدت آن بلیه بمشابه بود که در نفس بلده زیاده از دست هزار کس تلف شد
 در موضع و محال قریب خصوصاً مشکس و سراب و ارشس و کفرود و خلیج قریب شتاد هزار زیاده راه عدم
 بموردند و از بران مقرر در کار دیده استماع افتاد که هرگز در آن دیار شدت این بلیه بدین مشابه و طغیان
 نبوده و بعضی محال طارم و قرظی جز درین تیر بنا بر قریب جوار سزایت کرده جمعی تلف شدند **موقوفات**
 که درین سال جهان فانی را دواع کرده بعالم جاودانی انتقال نمودند **اسفند یار بیک** عمر بکر که از زمره پادشاهان
 بساط اقدس و معتمدان درگاه بود در حکام معادوت از سفر خیر انزغید در حوالی سناوند در درویشی سواره
 با چند نفر از فقهایی مسافت مینمود حال بره تغییر گشته از رفتن باز ماند و خبر حضرت اعلی رسید حضرت
 از شنیدن عاطفت محف و تخت روان فرستادند بجهت در آمد چند قدمی بمیوه بطافت شده باز میل سوار
 کرد تا ب سواری تیر نیامده اظهار بطافتی کرد پایش آوردند که خطه در سر راه استرعت نماید چون پیمان

جانش بریز شده بود و دعوت زندگانی بمقتضای اصل سپرده متوجه سفر آخرت شد و بی کمال بیک است
 ابا عقیق از زمره صوفیان صافی طوایب این دو دو مان بود و منصب ادبی باشیکی سرافرازی در دست
 و در او اخرا مام حیات از نور اعتماد ایشک آفا سی باشی حرم علیه عالیه شد بعد از فوت پدر منصب
 ادبی باشیکی که موروثی آن سلسله بود با تعلق گرفت بوفور املیت و آداب فانی مدارج علیا ترقی
 نموده روز بروز پایه قدر و منزلتش بلند می یافت از زمره مقربان خاص و مخصوصان بزم انحصار کلمه
 و صاحب رأی و مشوره بود چون پیرش صفر و کوهک بود منصب موروثی با حدی تفویض نیافت که
 بعد از آنکه پیرش نشو و نما یافته قابلیت آن خدمت داشته باشد بمقتضای آن عمل شود **سلطان**
 دولت علی میرزا که وزیر دیوان اعلی و اعتماد الدوله بود بعد از معادوت پورش بعد از در اول سلطه
 اصفهان مریض گشت نشان علت سرطان در بدن ظاهر گشته بان اتم مبتلا کردید مگر قصد کردید بتر
 نمودند اصلاً مفید نیامد رفته رفته مرض مستولی گشته معالجات اطباء و تصرفات جراحان دفع نقصان
 عاقبت رخت امل بر سر منزل آخرت کشید پیرش شاه علی میرزا خواهر زاده شاه جنت مکان بود و همیشه آن
 سلسله شرف مصاهرت باین دو دو مان داشته اند بی تیر و در تنه باین رسیده و لا سرافرازی یافت مطهر العقب
 بود و فرزندی از درود وجود نیامد مره کات خود را در زمان حیات وصحت بدن بخدمت اعلی پدید نموده
 چنانچه مستود اوراق مکرر از این اعتراف شنیده بود و الودگی مال دیوان تیر داشت سایر بران منگمالش
 بحیطه ضبط درآمد و منصب وزارت دیوان اعلی چنانچه سبق ذکر یافت سلطان العلامی غلبه سلطان
 بن رفیع الدین محمد صدر تفویض یافت **ذکر وقایع او در سلسله ترکی مطابق اربع و تالیف الف کسان هم**
انقرن دوم ایام سلطنت بهایون عباسی است باز نسیم غنوی سبار بمشام و در کار و زنده مانده
 عطرساتی آغاز نهاد و لشکر افرو دهی که در عرصه جهان دم از طغیان میزدند از قرق قدم سعادت از دم
 نوزد برکنده گشته درز و ایام و سرده کی متواری گشته خورشید جهان پر با بایران قزوین گاه و در عرکه
 عز و شرف جلوه نمائی کرده لوای جهان بانی افراخت یعنی در روز پنجشنبه دوازدهم شهر جمادی الثانی ده
 ساعت و هفتاد دقیقه از روز گذار گشته بر برج حمل مخول نموده سعادت افزای منزل محمود گشت از لطف
 دیده تر کس با گشت بواقفت در کار گرفته آغاز نهاد سوسن گشتان از در کی داشت بقصد جوش غنچه

تیر کرده در کین غارت اورا فزودن کل گشت شاد بود لاری چمن جهت نوظنان بزم مبارخ مش
 ز فردین گسترده بر خضاره زینا از کل دلا بر ایدرت **۱۰** باز نسیم سهار غالیه سانه مکر که در کاتش
 چمن نازه و نرسد که **۱۱** لطف هوای سهار بخش آرای گشت چون خط مشکین بار با زمین ساسی گشت
 حضرت اعلی شاهی نخل الهی در قصبه لطیفه شرف مازندران سببت نشان بخورجی کامیابی میگردد ایندند
 جشن نوروزی در خلوتخانهای نوزنگاران خطه شریفه که رنگ فرمای حضور چنان وزینت افزای وضع
 رضوانت اتفاق افتادگان دولت قاهره و اعیان خلافت با بهره دیوان سلاطین و بزرگان طبقه
 که در آن جشن جهان بر حاضر بودند زبان اخلاص بیان به نسبت ال نوز و مبارکی نوز و زینت و زینت داده لودم
 و عادتشای شهر بار کامکارا و نمودند چون عادت قدیمه و خاص میبرد روزگار غدارت که میورست **۱۲**
 امواج بحر چمن بر زمین بنکار عاقبت و آسودگی گشته گاه مغبین رحمت و شرافت را غریق برفشای زند
 و گاه ابواب فراغت و آسایش مسدود کرده اندید در نای ریخ و غنا بروی روزگار طبعات انام
 میگشت بند و عالم خالی از انعام و بلا با نیت درین سال از گردش روزگار در تقضای فک و کبردی
 سبب از کار فراغت و آسودگی از خلق کناره حبه فتنای خود به پدار گشت و از هر طرف شکر
 در حرکت آمده و قایع غطیه بطور میورست **۱۳** سرفتنه دارد در روز کار که کردید دلهما ز محنت فکار و زما
 در عاقبت باز بست **۱۴** دلی خورجی را زاننده خمت اگر چه هر گونه حادثه رو بداد و فتن و فتوری در هر جا
 ظهور یافت عاقبت بلطف نردانی و صحت وجود قاضی الخود خاقانی و نیرودی اقبال و حسن سعی و تدبیر
 صایبه انحرقت روی با خطاط آورد و مفاصل باصلاح انجامید زیر گفته اند **۱۵** تن شاه باید که باشد
 درت من و جلد را گرشود پای سست اما زمانه بس کرد محنت بر سر خلافت بخت و بسی خونناخته
 بخاک مذلت آینه تخت قصبه شورش و آشوب است که از تلخامی و عصیان و طغیان مود و کرجی شود
 بخت تبه روزگار بطور میورست و نتایج عظیمه بران مرتب گشته از آن مهر خرد و آسب بسیار بخلافت و عجب
 اسد رسیده و میرسد خباخته در ذیل مرقوم میگردد **۱۶** **مقصود از نداد و عصیان و طغیان مود و کرجی تیره**
بخت بد نهاد و اعمال و افعال نا بهنجاران سر خلیل اهل شفاق و وقت شرح انواقه عظمی کیفیت این
 خایه کبری انکه چون کردی از گفته که جستان کاخت نبوی که مرقوم گشت مکافات تبت فاسد و جبرای

بدلطنقی یافته مودا و بدسر انجام تبه روزگار که مصلحت وقت شعار سنده اسلام ظاهر ساخته و دست انگشت
 و ملت نصاری بازند داشته بوده کرجیان کار تیل که همیشه و تلخچاه این دو مان و الا بود و طریق اطاعت
 و بندگی بقدم اخلاص و بکجستی میبودند و توجه التفات شاهانه در باره انظاره در به کمال است بخندان
 کاذب و اقا و ایل غیر واقع و مغتربات از جاهه اخلاص منحرف گردانیده خوری چند از زبان کهرتال انحرقت
 که مشعر بر بی توجیبی و مایه وحشت و از دیاد توهم بود خاطر نشان انکرده نادان کرده چون در درگاه مصلی عمل
 اعتماد گشته کمال محرمیت دانت مغتربات او مقرون بصیق و صواب دانسته خوف و بهمان
 روز بروز از لشکر غیر فزی انتر زیاده ترمیکت در حقی که اکثر امثال مگر قلیخان بکلر سکی فرایغ و بکلر
 بکری دودت هر یک حسب الصلاح مودا و بخدمتی مأمور گشته بر سر سفارتهای گفته رفته بودند خاطر بطور
 عصیان و قتل سپهسالار فرار داده صبحی بران بسته مکلر و مستح از خیم خود بدرضیه قرجهای قلن آمده
 از روی دو تنوهمی مذکور میسازد که کرجیان کار تیل عموماً باغی شده آماده خلاف و مسند جنک و جملاند
 بی تأمل سوار میاید شد که مباد از آن کمه انان که بقبلت بس بد منطنه شد مغلوب سلطان و بعد از مغرب و سببی
 بخود فرایغ رسد و با مودا نا شایسته جبارت و دلیری نماید چمن فرجهای خان و امرا و فریب نرسد که
 این بدبخت را در خدمت اشرف بود باره دیده و اشفاق و الطایح که از جانب نواب همایون بویاقیو مخرین
 حال او میگشت مشا بهر نموده بودند یک بسرا و کوچ و متعلقان در نبولایت منظور شفقت در محنت کامیاب
 عزت و عاقبت بودند اصلاً احتمال نمیدادند که شرایله مصدر امری که بوی ناد و تلخچاه ای از آن آید تواند شد
 با جلد فرجهای خان بصواب بد مودا و مسند سواری کردید در صحن سوار شدن قبل از آنکه ملازمان رسد ان
 غدا را بکار نیرنه حواله کرده چنان زد که نوک سنان از طرف دیگر تابان کردید خود مد طرف خمیر پوست خان
 امیر الامرای شیراز نرفته با و تیر بجلد زدند و بر همین عمل شش بر طایفه کرجی بعد از قتل این و در درگاه
 مقدار باره وی فرایغ رسد در آمده یک بسر فرجهای خان امام وردی بیک نام و هر کس در بدت این
 در انداز پای داد و دندان اهل اولاد فرج و در غم مشا بهر نموده و خواص و عوام در کمال سر سبکی بوم بقدر این
 گوین خود را هر دن انداخته بر طرف میباشند تمامی اردوی فرایغ رسد بهر غارت یافته اموال و بسا
 لا تعد و لا تحصى بدت کرجیان در آمد بعد از شش را این خبر نبوی اضطراب و سر سبکی بطایفه فرایغ رسد و یافت

هر کدام از امر او عاقر فرمایند و نیز روان بخندنی مأمور گشته بطرفی زنده بودند فرصت معاودت و جویب کجا نشاند
نیافته از همانجا که بودند راه نجات جستجو نمودند سیمون خان والی کار نیل فرصت در آمدن قلعہ تبلیس
که متصرف حکومت و مکرز دولت او بود نیافته با اتفاق محمد قلیخان بیگلر بیگی قراباغ با نجر قلعہ در آمدن شخص گشتند
و موراد بعد از گشته شدن امر او نهب و غارت اموال و اسباب قتلش با جمعی کفره بفرجه بفرجه منجیر
و تصرف قلعہ قرانقوج و بخت آوردن بیگلر خان و قتل و غارت و استیصال او با ما با بکر می در وقت و
غیر هم که در انجامی بودند متوجه انصوب شد بیگلر خان از وقوع این حادثه بی آگاہ گشته از بی تا بی ایل و ایما
که همگی اهل و عیال همراہ داشتند تا بوقف نیامده در مقام بردن اهل و عیال و اطفال و حمل
شدند در حینیکه با کتار آب رسیده بعضی عبور نموده بعضی دیگر عبور می نمودند که مراد کرجی با جنود رسیده
اموال و اسباب بسیار و مویشی و اغنام بشمار بیست و نه تن و جمعی کثیر از آن و صبیان مسلمانان با سیری
بردند و بیگلر خان با متعلقان خود سلامت گذشتند به بروج آمدند و قلعہ قرانقوج با اموال و اسباب بسیار
که از آنجا بخواه خروار برایشیم بود متصرف کرجیان درآمد و از آنجا سبای قلعہ تبلیس آمد که آن قلعہ را کوه
دولایت کار نیل است بطایف لیل بدست آورد جماعت تفکیکیان لوری و سر کرده ایشان شاطر شاهی
نام که کوتوال و حاکم قلعہ بودند بعد از اطلاع قضایائی که مذکور شد چون بنصار ای قلعہ اعتمادی
نداشتند متعلقه سیمون خان را از شهر بنارین قلعہ برده با وجود فقدان ذخیره و عدم استطاعت قلعہ داری
که محکم ضبط و تجارت آن حجت بسته بر کس از طبقه مسیحی که منقطع خلاف داشتند ببردن کردند چنانچه
مسیحی با تبع و تیر بمداغ بر خاستند منجر جنگ و جدال شد و از طرفین چند کس بقتل آمدند و تفکیکیان از آنجا
مقتولان ذخیره و نصاری ذخیره دو ماهه سرانجام نموده در محافظت قلعہ سعی موفور بطور رسمی آوردند و موراد
سه روز کار جمعی از کفره را بر سر قلعہ گذاشتند خود با جنود کرجیه متوجه قراباغ شده تا بلده کتیر رفت و آن بلده
را سکن بیگلر بیگی داعیان ایل واد با مقامات قاچار است نهب و غارت نموده اموال و اسباب
بی نهایت بدست آورد از آنجا نیز جمعی از اطفال و عیال مسلمانان با سیری ببردند و تمامی مردم ایل و کتیر
قراباغ از جا و مقام خود رسیده تا بمل خدا آفرین آب ارسس عنان باز گشتند و موراد بگشتن بخت نمودند
کتیر و آنجا و از حاکم و مناطق بروجت بقصد آنکه قلعہ تبلیس را بدست آورد به انصوب شتافت

دوم اسلحه و بیغام و جرب زبانیها و دو عددی جمیل سعی بسیار کرد و حیله انگیزت که شاطر شاهی فرستاده
دست در کردن مقصود حاصل کند مقصد نیامد و تفکیکیان و امن بهمت بر میان زده در محافظت قلعہ تبلیس
و جواب مراد و بیغامهای موراد و خبر توسط سفیر تبرید کلور تفکک نمود الفقه سرعان از جانب امر او
و تفکیکیان بیایه سر بر خلافت بنیان آمده مطابق حالات بنوعی که بتجربیه است عرض کردند بوضع
بموت کلور و تا بکار بعد از صد و این اعمال تا بهتظار اظهار و نتوانی سلطان روم کرده سر شاهی
مصحوب یکی از معتبران کرجی بدبار بگردد سردار فرستاده شرف و هدایا از تقابلیس آمده و اموالی
که بدست آورده ارسال داشته سردار را بآمدن بطرف کرجستان و نشر و ان ترغیب نموده و طرار
این وقایع را مقدمه فتح و ظفر دانستند مشور با بابت کار نیل با اسم او و کاخت را با اسم ظهورت فرستاده
و ظهورت نیز آمده بیکدیگر ملحق شدند و هر یک بیکدیگر بر سر حکومت زده با نظام حال خود و استقامت
مملکت مشغولند و در منجر قلعہ تبلیس سعی موفور بطور رسمی آوردند حضرت اعلی بعد از وضع این حالات
عبسی خان قورچی باشی را سردار لشکر نظیر کرد و انبیده بدفع فتنه موراد و انتظام کرجستان مأمور
گردانیده و قراق خان کرجس را که دروغه لا بهجان کیلان بود بجای یوسف خان امیر الامرائی بنارین
فرموده مقرر شد که بر سبیل استیصال بد انصوب زنده با امر او عاقر انجا بقورچی باشی ملحق گردد
و امیر کوز خان بیگلر بیگی آذربایجان نیز با امر او عاقر تا بهر خود بموافقت قورچی باشی مأمور گشتند و قورچی
باشی نیز برای فرمان گشته از موقوفه جاه و جلال نیز از ماندندان بهرشت نشان متعاقب در حرکت آمد
در در السلطنه قزوین نزول فرمودند چند روزی در در السلطنه مذکور محل اقامت شهر بار نظیر مقصود
بود و از آنجا به سیلاب سلطانیه توجه فرموده چون اخبار حرکت لشکر روم متواتر رسید روزی چند
چنین سلطانیه بنجیم ساعات اقبال گردید که بر طرف غریمت موکب هما چون لازم آمد عنان توپخانه
معتوف کرد و امام قلیخان بیگلر بیگی فارس با عاقر اخذ و آمده در چنین سلطانیه بار و بی نظیر
بموت و حکم شد که از عاقر مقصوده هر کس تا غایت بکرجستان نرسیده باشد در داد وی کسان بوی
توقف نموده در رکاب نظیر انساب باشد شرح نصف هما چون بصوب عراق بعد از ذکر وقایع کرجستان
و قضایائی که در خلال اینحال در هر طرف بوقوع پیوست رفته و کلک بیان میکند **ذکر محاربه که فیما بین خود**

خفرتان در حیان بی ایمان بوفج سبوت و نظریه یافتن جن و نظریه درود چون قورچی باشی نوعی از قورچی
 معروف فلم سحر ساز و نکاسته کلک نکتہ بردار و کویید و در کربستان کشت قورچیان عظام و غلامان و
 قلیچیان سرکار خاصه و امر و عا کر عراق و آند با بجان و شیردان که حسب فرمان جهان بمرافقت او
 مأمور بودند فوج و قشون قشون رسیده در هر بورت جمعی ملحق میشدند تا آنکه کشتک عظیم در اردوی
 قورچی باشی فراهم آمده روی بمقصد آورد و از انطرف مورا و بانفاق ظهورت و انبار یک خان و از طرف
 دلی فسق که بر دو انبم سپاه از خواه قزلباش در کربستانات نایوروم بسر برده هر کدام در کوه خزینه
 بودند در بنیوت با ستمها معاوت سردار و ترغیب نمودن او با سپهستانه بودند و عطا و عیان علی
 خلق کربستان کار نبل و بقیة السیف کاخت ناموازی بست تزار پیاده و سوار در هم آورده آماده بکار و در هم
 کشتند در در و در و شینه بست و چهارم شهر رمضان در موضع کوشکو از توابع الکت حاجی قلیس فرقیان
 قزلباشان اتفاق افتاد از جانبین صف سپاه او کشته شده مجاری بودند چون شاه بنده خان کشته کرد
 با بجان قزلباشه روزی دیگر داخل میشد سپاه قزلباش جنگ با جهت رسیدن شاه بنده خان
 در انروز تاجرانداخته تب در میان درآمد و از طرفین مجاری دست بهم نداد و کربان نیز در انجالی قلمت نموده
 از جانبین بر اسم پس برده خند صباح روز شنبه بست و پنج ماه مبارک مذکور ضحوق قتال از کربس قورچی
 باشی در قول قرار گرفت امیر کوه خان بجز خجکی مین کشت و مینمه و سیه جنود اقبال مبارکان موکر کارزار
 استحکام پذیرفت از انطرف کربان نیز رسیده بلکه کله ملاحی شدند و بنامین جنگ عظیم در بورت در اول حال کفره
 بیات اجتماع پیش آمده بیکبار بر حیان جنود قزلباش حمل نمودند و در جمعی ناب صد مذکورده انبوه نیارده
 از یکدیگر پاشیدند و امیر کوه خان لحظه پای نیات استوار داشتند و غمهای قوی یافت چون جنگ اتفاق در محل
 نامناسب جنگ دست بهم داده بود از مینمه و سیه جنود قزلباش معاوت دست نداد طایفه قاجار کثیر
 خانزاد خدار از موکر پرون بردند و کربان در همان گرمی قتال میان جنود قلیچیان در آمده از صدمات کوه صوف
 تفکیکی تیر تیر کشته جمعی کثیر از جنود نظریه و در خصوصاً از جنودش تفکیکی شربت شهادت چشیده و سرخ
 بر صده گاه جان شتافتند و کفره گرمی چنان جیره شده پیش آمدند که گوی از ایشان از یکطرف که مقابل
 کولی نداشتند بارودی قزلباش در آمده در جانب اردو بازار دست تجارت و بنام بر آوردند مردم اردو بازار

و قلیچیان و شاکر و بیگان که در اردو و بجای نظمت لغرف مانده بهم بر آمده شورش و بر تیرگی عظیم در اردو و
 یافت چنانچه مردمان سب و پاد و سپید و نان او باشس که در اردو مانده بودند دست بغارت اموال بیکدیگر بر آورد
 قرار بر قرار اختیار کردند اردو بمصاحب مانده از تیم اذیت و خسارت بسیار بکساکر نظریه شعار رسید چون
 مذکور شد که در محل نامناسب طرح جنگ اتفاق افتاده بود در بنیوت کوهی از کربان که در هر کوشه
 و کنار زمین و بیابان بود چون قول بزرگ نمایان نبود ازین غوغا و شورش و صیرگی سپاه کفر و ضلال
 تصور آنکه العیاذ بالله شگستی بحال شکر اسلام راه یافته پای افانسان سستی بنیوت بعضی از جنین
 و بددلی و بعضی بددستی مال و حیانت اموال روی از موکر برافشند و این آشوب و انقلاب بر سر کت قول
 نیز سرایت کرده لرزل و تفرق بحال سپاه راه یافت لیکن قورچی باشی از و قور غیرت و دلیری با مودی
 از دلاوران جان بناموسه در انز شده اینجا لالت اصلاً لرزل خاطر راه نداده در موکر پای نیات و قرار
 استوار دست جمعی از جنود قاجاره کشت بد و جنون قورچی باشی نمودند قوی دل کشته تکیه بر توت
 اسلام و نیروی اقبال شتر بار کردن غلام کرده باز روی شند شهادت قوی دل کت و پشانی بجانب
 کفره ما خسته و خاک موکر از خون ان خون کرفکان کلگون ساخته مقدار انجالی شاه بنده خان نیز کاز
 عقب می آمد با فوج از پیشروان سپاه خود از کوه راه بر صفا رسید و ما به ستمدار و دلگری کربان و ادبی
 کشته روی بر تیر گاه آوردند تیغ بماتی غازیان سرافقتی آغاز نهاد و بطرفه العینی بطعن سنان ثعبان مثال و
 شمشیر صاعقه کردار ناموازی ده هزار پیاده و سوار انکروه انشرا بر خاک میلاد افتاده و از انهادن خاک کربان
 بر آوردند و سوار و سیه سخت و ظهورت و انبار یک سپاه کفر و ضلال را تا و مار و خور امر کشته و ادبی باز
 بست بمکر داده راه نبرمت می بودند و حایان حوزة اسلام حرب الحی معلوا و لایعی غاکشته مغلوبان نیز
 روز کار بجانب قلیس شتافتند چون انجار رسیده از آب که عبور نمودند بل را که از جوب تیرت یافتند بود
 سوخته و خود را بر پشتهای انبوه بر درخت و جانی سخت کشیدند از معارف سپاه و سرداران کربس
 میر فخر و انا تکین و ابوالبرک و سبج برک و سهراب برک از زمره قتلان بودند از عا کفر و قورچی
 یوزباشیان قورچی و غلام و تفکیکی در محل نقل آمده از اوسط ان کس قزلباشان از جنود تفکیکی بودند
 شربت شهادت نوشیدند سرخ روی دنیا و قوت کشته بعد از فتح و نظریه قورچی باشی و امر و عا کربان کشته

بارد و آمدند خیمه را بر او زامانی الخیمه عالی یافته از لب شتر و شترشان نیندند نهایت پسمانی دریا
شکر واقع شده رفته رفته اخبار فتح و فیروزی انتشار یافت و بر کنگرگان اردو بتدریج جمع آمده آنچه
از دواب و شتران و اموال و اثبات برت مدها جان به صرف در آورده در اصلاح حال خود کوشید و حتی
انظامی در معرکه بداند و از آنجا کوچ کرد و بغلیس رفته محصوران از تنگنای محاصره و عسرت موافقت
یافته جمعی از کفره بطرف باشی اجوق رفته سفاقی کرده بودند شاه بنده خان و قزاق خان را با فوجی
از جنود قاهره بر سر ایشان فرستاده برایشان ظفر یافته و غنایم مو نور و بسیار بدت و ذره
مظفر و مضبوط بازگشتند و حقایق حالات بدگاه همان بناه عرض کرده در جنبی که موکب میاویون از دال سلطه
قره وین حرکت کرده در بیرون شهر اقامت داشت سرعان وارد شده غرضه ظفر رسانندند **در وقت**
فوجی از قزاق قاهره بصوب قزاقیان و کشته شدن شاه بنده خان از اصابت عین النحال خیزم
روزگار که درین سفر خیر انجام عساکر اسلام رسیدند شاه بنده خان و قزاقی فراق خان است
در راه قزاقیان شرح واقعه که عبدالغفار بیک ولد فرامرز بیک از معتبران طایفه کرچی است که سعادت اسلام
در یافتن در خدمت اشرف بقایت مغز و کراچی و همیشه در مسلک برده کیان سراسر سلطنت پسران
حرم غرت منتظم و خود نسبت دامادی تلخان بیکل بیک فارسی داشت درین هنگام در کجستان بود
ظهور عسبان او در چشم نگاه میداشتند و خاطر اشرف میاویون اعلی بان معلق بود که مضمونه در
و متعلقان شماعی بوده بهر عثمان حسین باشد بدت آورند بعد از جاریه مذکور شخص شد متعلقان او در قلعه
قره قلیان اند و این فراقیان محلی است از قزاق کجستان صوبه سالک و قلیو دارد که بجهت صوبت راه انبوی
بنیسه و جکل محل استظهار کجاست فوجی باشی فوجی از امر او عساکر مضمونه را بر سر او کشا بنده خان
بیکل بیک آذربایجان و قزاق خان بیکل بیک شیروان و خمر و نیز بر او برکات خان کرچی بوصول امید عا
بر سر فراقیان و رسانده خوانین عظام و عساکر نصرت فرجام اندازه صوبه قصد شتافتن پای قلعه رسید
احاط نمودند اهل قلعه معدودی بودند که اسم در سنی میباشند راضی شدند که متعلقان عبدالغفار را تسلیم نمایند
و عساکر مضمونه را محبت نموده دیگر تفری رسانند امر عظام نیز صلاح در توقف ندیده کوچ و متعلقان
او را گرفته کوچ کردند جمعی از کجستان و طبقه باغیان از نوبه خیر دار گشته در چند تنگنای راه فوجی و کماندار

گذشته و محل عبورش را مسدود کرد و ایندند که در وقت مراجعت عساکر مضمونه دستبرد می نمایند از جوید
اقبال قاید تقدیر عثمان امر نظام را از آن راه بر گردانیده راه دیگر اختیار نمودند و پیش بسین شکر
بمردان کار استحکام داده با حقیقت تمام طی مسافت مبنمودند مخالفان بعد از انتظار بسیار واقف شدند
که سیاه خیز باش از راه دیگر رفته اند جمعی با نطف فرستادند روزی در شامی عبور گشتن کربان از کشته
بمنزل نزد یک شده بودند و شاه بنده خان و قزاق خان با معدودی بسین شکر گرفته با حقیقت
می آمدند از یک طرف راه آواز تفنگ از میان پشته برآمده و ظاهر شد که آواز تفنگ کرچی است که از هر طرف
در مقام جنگ جدال در آمده قیامین امر را مذکور و بخاعت جنگهای صوبه و پیاده از اقبایان ترکمان
ملازمان شاه بنده خان جوانان کار آمدنی ضایع شدند اکثر شکر بان فراق خان ایستادگی نکرده راه
سلامت جستند فراق خان خود از فرط شجاعت و جهالت ایستادگی کرده شاه بنده خان را ضعیف باستان دان
نموده و میگفت که جنگ اجتماع مشغول شدن صلاح نیست در کشته شدن سنی می باید کرد فراق خان سمیع
نداشته از فوجی آبی که در سمت راه بوده کشته بطرف مخالفان توجه نموده که از حال اجتماع و کثرت وقت
ایشان خبری یافتند در خوران فکری بصوب انباشته در آن تنگنای کجستان او را با چند نفری تنهاده پدید
آمدند شاه بنده خان او را در آن مهلکه که آتش خود راه نجات جستن بمقتضای غیرت و شرط رفاقت
و همراهی نداشت او نیز از آن جوی گذشت در بنوقت جمعی کینه از کجستان از میان پشته نمایان شده بر سر ایشان
بهمجم نمودند و قیامین جنگ در پیوست فراق خان گرفتار شده شاه بنده خان با چند نفر از غازیان کجستان
تجدد قدرت و توان تلاش نموده بدرجه علیا شهادت رسیدند در هنگام زود خورد عساکر مضمونه را
از صوبت راه بازگشتن و بعد در رسیدن میسر نبود و مع بند ابقا بده بود سلامت عبور نموده بمنزل
رسیدند و باغیان فراق خان را زنده بر نزد ظهورت و مورد و سرداب بیک که در راه عالی و اطرف بقعه
نظور روی داشته در مقام کشتن در نیامد چشم نگاه میداشتند بعد از چند گاه فرصتی حسد بیکه و نظر از جانب
خود را تطبیع نموده بمعادت لبثان خلاصی یافتند بمانند که فوجی از کجستان آمد و اکنون بدستور بیکل بیک شیروان
و چون واقعه مذکور بوض رسید از خود هر جهت و اشتغالی که نمود باره باز ماندگان جانبداران اخصاص شمار
بمزدل میدادند در از این جانب نشانی بر شاه بنده خان را که کوه کی بود سه سال بجای بدر بر تفرغی و میرالامرای

دنان و ننگ این دو دمان که بخانواده علی ابن ابیطالب نسبت بخوردی چندی کفران این نان کردی ما ترا بصاحب این
سپردیم خبر یک از وصول این نعمه لطیف که از لطف و نهد بهم عقوبات ظاهری و باطنی نخبه یافته بود و از نگاه
اعمال نامتعارف که عاقلان موجب اواری و اختلال حال و اجلا هم استیصال سلسله اوایل و غیرت بود انظار
بخالت و مذمت بسیار کرده بود الحاصل از خبر و حصول شکر فیه و ذی اثر خایف و بهرسان گشته در جاده صفا
که داشت توقف نتوانست نمود از آنجا حرکت کرده بجای سخت و محکم بناه بر دوایل و غیرت همگی روی ساید
آذاری آورده سنگ تفرقه در شیشه جمعیت و افتاد و خضرت عافیت خود را بی سببی بیاید و او در طایفه یک
و عاقل منصوره تا کاد و دل که مسکن او بود و رفته و در آنست غارت نموده مراجعت نموده بدین
نیت زاین دین حق ننگ ناکند بعد ازین **و ذکر توحید ابیات نصرت ابیات بصوب اسلام بخواند**
و فرزند گشت نصابت رب العباد چون ابیات فیروزی ابیات جاه و جلال شوی که سبقت ذکر یافت چندان
در سلطانیه رصل اقامت انداخت متعرب الخی قانی زینل یک تو شمائل که بر سر حد فیداد زنده بوده و پناه بر سر
اعلی رسید و صفایق حالات انظر فابعد از ادراک سعادت ساطع موسی عرض کرد و از تفرقه زمینان و سوزن
که منواتر رسیدند غریبت مردار و عسکر روم بطرف بغداد و تحقیق بیوت و توجه بود که میاویان بلا نظر تصمیم
یافتند زینل یک را سردار و سپهسالار کل عاقل نظر شمار گردانیده بجانب فیداد روانه نمودند که مشغول
زرنخواه موکب مقدس بوده با اتفاق امر و عظام و حکام کرام انظر در هر است ملک دفع و دفع معاندان این
دولت سعی جمیل ظهور آورده بدینچه در هر باب صلاح دولت قاهره باشد عمل آورد و حکم شد که عساکر درین
نصرت افتد و همگی بر سر سپهدار مذکور جمعیت نموده از صلاح و صواب دیدار و تجاوزه نمایند و ناموازی سر نه از
از سبب میان کار دیده جلالت شعار و تو چنان و فطیحه با شیمان کار از نموده و فطیحه که قدر انداز قلع و آرائی بود
نظر قرین همایون جدا کرده قلع مبارک در اسلام فیداد فرستادند که با اتفاق صفی لیخان یکسکه عساکر عراق عرب
و میر فتح بن باشی صفائی و مبارزینی که سابقا در قلع بودند بجهت قلع داری قیام نماید و معاقبت زینل
یک سپهدار فوجی دیگر از فوج قاهره را بجا داشت او نامور گردانیده بگردی نورالدین یک برادر زاده او روانه
فرمودند و از سلطانیه جریده و سببای بقصد دراک شرف زیارت مقدس حضرت سلطان الاولیا و بر اولی القیام
و مراد تبرک خطرات شایخ عظام قدس الله سرهم تشریف برده بعد از آن زیارت و طواف آن مراد نموده

که بسط نفیض و رحمت و محل استجاب دعوات از انواع مطهره این بزرگواران درگاه الهی است و بهت و طلب فتح
و نصرت کرده بجانب سلطانیه عود نموده و حکم فضا جریان با سم فورچی باشی اصدار یافت کردین
سال در قریه باغ فشاخ نموده و بدفع موراد و بقیه طاغیان کرج مشغول باشند و از آنکه منصوره بقدر
احتیاج نزد خود نگه داشته سایر کرج با نزار خص سازد که آمده بار دوی طفر قرین شوند و در دوام ماه صفر
نهای کوچ در داده بازجا، و اثنی و نیت صادق از سلطانیه روی بمقصد آورده **و از آنکه کشیدن**
حافظ احمد پاشا سردار با عساکر ششاد روم بجزیم نخبه عرانی عرب و مجامع نمودن قلع و آرائی اسلام
چون حافظ احمد پاشا بر پنجی که مذکور شد وزیر اعظم سردار گشته بنیچه قلع بغداد مأمور کردید در عرض
دو سال که در دیار بکرامت و نیت از اطراف و جوانب دیار روم عساکر ششاد روم و خلفی نامحدود و جمیع
جمعی عظیم در اردوی او فراهم آمده و او کما یسقی بسرا تمام اسباب تو بخانه و ذخیره و یراق قلع کبری
و سامان لشکر برد و چند مستعد سفرند و از ظهور عصیان و طغیان مولا و کرج و جبار و قلع کرجستان
و قلع و مدائن قرقمقایی خان و یوسف خان بجا نگه داشت و رسل و سایل درین ماده قیامین متواتر گشت
و خبر مخالفت و عصیان شیریک مکرری خرید علت گشته بین المهور چنین شهرت یافت که لشکر قزل باش
در کرجستان انزمام یافته و بادشاه قزل باش جهت دفع فتنه کرجستان متوجه انصوب گشته در اردی ایل است
رای سردار و عظامی روم بدین قرار گرفت که چون جانب بغداد و عالیت نصرت طاعتی شمرده روانه
انظر می باید شد که از جانب بادشاه عساکر ششاد روم باخ و کرجستان معاندت متصور است
و امرای قزل باش که در بغدادند چون از کولک و در بادشاه خود مایوس از بجز آوازه و روم عساکر چسک
روم تاب توقف بناورده ترک مملکت داری مینمایند و قلع بغداد بسهولت و سسانی بدست درمی آید
سرفیلانی اعزاب انچه و نیز سیما با طالب مناسبت از بقصد حکایات اعلام نمودند بنا برین غریبت سردار کجا
عراق عرب قرار گشته باخواهی جماعت در حرکت مساوت نموده کوچ کوچ روانه شد و مراد با شاکل یکسکه
دیار بکر شده خود را شایخ امرای روم میبند و منتقلای سبب کرده اند به غیرت بر انصوب فرستاد که بجای
سرخیلان عرب مملکت را بحدی تصرف در آورده لوائی ملک داری افزاد چون در سال گذشته قاسم خان و
غازیان نیش را از حلقه ذخیره و علت دبا که در وصل طغیان و نیت جفا بجز مذکور شد صلاح و در توقف فریده

و در نام

برون آمده بودند و از حدود فزایا بش خالی بود مراد باشت با ستمها و طمانینه اعراب قدم بدرالکر عیان
عرب نهاد با طالب همتا که معادست و چیت سبت حاجی پیک لک بقلعه زاب و مصطفی باشتی
حستانی را بقلعه مندی فرستاده و خود بجانب خف و کر بلا رفت سارو سلطان سلجکی متولی عسکرات
عالیات کرد مراد بود ابوالقاسم سلطان استاجلو که حاکم جواز بود و سایر حدود فزایا بش که در هر جا بودند
حسب الصلاح صفی قلیخان حکومتگاه خود را گذاشته بقلعه بغداد جمع آمدند و از اخبار ارجیف و سخنان
کاذب که از باب خلاف شهرت داده بودند حدود فزایا بش فی الجمله نزل یافته بنابر خرم و حیاط استانبول
بعضی مغفلات و احوال و انتقامی برون فرستاده خود سپاهی و سبکیار در قلعه توقف نمودند اینقدر است
باعث لیری مراد باشت گردیده بنشیند امده بر کر بلا ی مقلی و حله استیلا یافت حاجی پیک لک قلعه زاب
و مصطفی باشت حسستانی قلعه مندی را متصرف شد موازی یکصد و پنجاه نفر از تنگین صفائی و نجفی
بجرات خف اشرف مأمور بود در این نوسل بروج مقدس متولی شایسته خطه خف حجت محافظت
انروضه مطهر را بش نهاد همت گردانیدند و مبر کردگی بملوان حسن عاشق آبادی تنگین اصفهانی در حصار
خف اشرف توقف نموده مکرر دانی بجرات بستند تا بران مراد باشت با گردی از فرار مردم توجه تنگین
حصار خف گشته انجمت را در تنگین محاصره گشته و حافظ احمد باشت و قوام این دفعه را متصرف خطه
انگاشته بلا توقف کوچ کوچ روانه شده تا بارخ نیم شهر خف ختم بالجمله و الطغی بجای قلعه دار السلام رسیده
رحل اقامت انداخت و کرده کرده بر اطراف و جوانب قلعه محوط گشته قلعه را از سه طرف در میان گرفته و صفی
و مبارزان حدود فزایا بش دهن مردانگی بر میان حالی ستوار کرده همت بلند بانه بر جرات قلعه و دفع حوالت
و کسر سطوت رومیان گذاشتند و در اول که جنود رومیه با طرف جوانب قلعه برانگه گشت صفی قلیخان
فوجی از مبارزان کار دیده و جوانان دلیر جنگجوی را برون فرستاد که برون سان آتش در عرض عوامال
مخالفتان زده دستبری نموده فی الفور بقلعه مراجعت نمایند و آن دلیران مکرر کارزار از طرف مزار ابوصیف
برون رفته صاعقه کوار خود را بر جنود رومیه زده فیما بین حربی صوب اتفاق افتاد و تا اجتماع سپاه طر فقه
العینی فریب سبب نفع بعضی مغفول در برخی راه مستیکر کرده با سزای مقولان و در ارباب بسیار از دست
و شتر بقلعه مراجعت نمودند و ازین دستبر نمایان رومیه از مبارزان قلعه محاصره نزل از خاطر فی قلعه داران

محمود انرا در جین محاصره می باشند فی الجمله زایل گشته و لیرانه بلوازم قلعه داری برود خند و جنود چهار مخالف
طرف قلعه را از گنار در جله حوالی هزار ابوصیفه که جانب شمالیت تا دروازه قر قابی که جانب جنوبیت
و بکنار و جله اتصال دارد بکفر نسخ مسافت بلکه زیاده است احاطه نموده جبری در حوالی هزار مذکور بر جله
جمع گیر با نظر آب و جله فرستاده بغداد گفته را نیز که جانب غربی قلعه است و قطعه دارد موسوم بخوش
قلعه استحکام دادند چون هنگام ارتفاع محصولات بود در سال گذشته در کل مجال تخصیص حله زراعت
بسیار کرده بودند و غیره بشمار بر جاننده بحیطه ضبط رومیه در آمده بفر اغیال است که اقامت انرا خسته بلوازم
اسباب قلعه گیری مغفول گشته در حینی که موبک همایون بمده و همدان رسیده بود متنبیان آمده
خبر وصول رومیه بارض بغداد و محصور گشتن ساکنان شهر و قلعه را بعرض رسانیدند و در پی طبقات
شکر که بلوک قلعه داران مأمور گشته بشیر رفته بودند قبل از ورود و دخالت سبلات رسیده در قلعه
شده بودند و مراد بنهر اسم قلعه داری و جاسنباری سلوک شیدند **در قضایای کرد علی توجه رباب طغی**
بلکه همایون در قضایای راه بوقوع جویست و فتح قلعه لک و مندی چون رباب طغی بکر جاده و جلال بجانب
عراق عرب در حرکت آمده بهر ای جنود قبائل روانه شد بجهت اجتماع سپاه طغی بنیاه تا آنی طی مسافت ممتد
هر روز در هر محل فوجی از افواج قاهره بارودی کردن مشکوه رسیده بکوبک همایون می پوستند بعضی را
در کاب اشرف توقف فرموده برخی را بشیر منیر ستاد مذکور بنیل پیک سردار سپاه منقلای طغی کردند
تا آنکه موضع درون آباد از اعمال ماهی دنت که فریب بالکا در تنگ در سر حد و بغداد است معسک خروج
قدر فریدون بارگاه گردید در خلال ایحال رأی جهان آرا بدان متعلق گشت که فوجی دیگر از مبارزان باطله
و کاراگانان عرصه روز کار کرد امور قلعه داری صاحب تجربه و بصیرت بوده باشند تا بکنار نفع بقلعه فرستاده
شود و با حیاط که مبادت محاصره با متدا گشت و سرش بار و در قلعه تنقیص فرمود و هر یک مقدار سی
و بار و در مصوب خود گردانیدند و چون قلعه محصور بود انجنی و شوار در نظر همکمان دور از کار می نمود بعد از
انظار این مدعا جمعی کثیر از شیخان جلالت شتار و جوانان اخلاص منده دعوی دار مثل کلک علی پیک
ولد قاسم خان ایما لک با طایفه ایما لک و عوامال جهت مساجد که در برون آمدن قلعه موصل نموده بودند
در خدمت اشرف صاحب تقصیر بودند در توفیق بجهت حیران تقصیر اراده رفتن قلعه نمودند دیگر فریدونی

حسین مرزا ولد ابن حسین خان فرزند جنگ جنبای و مرضی قلی بیگ ولد بر خوردار بیگ بیس توچی باشی و
و مرزا قلی بیگ قاجار و مرزا معصوم عرب غلیظی خراسانی و بر خوردار بیگ ذوالقدر ملازم امام قلیخان
که از بزرگانهای انطاکیه است و سایر دلاوران کار دیده تا بکنار زلفه متقبل انجمنت کرده اند حضرت
یا فتنه و نیکه بر اقبال بیزوال همایون کرده متوکل علی الله از موکب معقلی و محکم همایون جدا شده
سرب و بار و مطحوب خود کرده اند روانه شدند و چون باره وی زینل بیگ سرور اسپا و منقلا
رسیده از اینجا عازم رفتن زینل بیگ از و خورا احتیاط و دور اندیشی سپا بیانه با کرده ای از سپا
ظفر نیاه بمعاذت و امداد الطیفة سوار گشته قدری راه رفت و نادوسه هزار نفر شجاعت کار دیده
همراه نورالدین بیگ برادر زاده خود رفیق ایشان گردانید و انکرده تا دو فرسخی شهر رفتند در آن
صحرای توقف کرده تا صباح اما ده کار و مترصد کارزار بودند که اگر از رویه اسبی با جماعت میرسیده
بمعاذت اقدام نمایند و جماعت کس تعلو فرستاده از آمدن خود اخبار نمودند و در ظلمت لیل
چون سیل که از بلندی رود در شیب آورده از طرف دروازه حوالی هزار ابو حنیفه روی تعلو آوردند
از جمله انکرده بر خوردار بیگ ذوالقدر و میرزا معصوم غلیظی با چند نفر در آن شب و بجوار از نفاذ و از آنجا
بجای از رویه دو چهارگشته بعد از زد و خورد بسیار هر دو گرفتار شده چند نفری از مردم ایشان قتل
و بعضی پادیدند اما بقیه السیف نشت بر یکدیگر داده و بجو برق لاج خود را بدر و از راه رسانیده گشت
داخل شهر و قتل شدند و تا سه هزار من سرب و بار و مطحوب رسانیدند و جماعت رویه که در انظر و
داشتند حضرت و قدرت ان یافتند که اسبی با نکرده رسانند و از قلوطنه کوشش و مانعی و غلغل
نشاط بلند و از گشته باج سموات رسیده روز دیگر از قلو خبر و وصول ان فوج بنور الدین بیگ و قاجار
رسیده خود نموده بمسک منقلا می پوستند و این واقعه دستبردی بود بسیار نمایان در هیچ زمان فوج
نیافته که قلو که محصور یکصد هزار مخالف باشند بکنار زلفه از شجاعت اخلاص شعار نقد جانها گرفتار گشته
بصدق نیت و صفای عقیدت سواره از میان کرده بشمار مخالف گشته خود را سلامت قتل رسانیدند
باشند که درین زمان غیبت نشان و قویافت هرگاه نفاذ امر پادشاه و مخالفانی سپاه بدین شایه شد
پدیدت که مخالف را چه کار از پیش رود و چون قلو زتاب مشهور قتل و کد قلو مندی هر دو در صدد و در آن

و در تنگ واقع شده دان و قلو در تصرف مخالف گشته بنشیند رفتن لایق دولت نمیندند زیرا که
ایشان بآینده در و نده مشردین اردوی معقلی میرسید حسین خان حاکم لرستان که با قشون آمده
منوچه عسکر همایون و عبود و از مندی واقع میشد بدان خدمت مأمور گردانیدند و فوجی از تفلیحان
رکاب اشرف و پهلوان و غیر هم بمعاذت و مرافقت حسین خان مأمور گردانیدند ارسال داشتند و بعضی
سلطان حاکم کسرا بالو بهی از تفلیحان جنبای و خراسانی که بر سر قلو کد نقین فرمودند و اردوی
کردن مشکوه در آرون آباد در حل اقامت انداخته همت بنسخر قلو کد کما شتند و فرمان بران
مذکور بر حسب فرمان که با اقدام انجمنت بسته سپهباش برده در هر اسم قلو کد می میکوشیدند
تا آنکه کار بر محصوران تنگ کردند و از جانب سردار دوم که سپاه از نخواه خزل بش در سر راه بودند دست
مضور نبود نخت مصطفی پاشا حاکم قلو مندی بود دست در دامن اسپهان زده اطهار و
دخلاج حضرت شاه ولایت نیاه و ادرات و خلاص حضرت اعلی نموده مجرتای قاجوچی سردار را نیز
که در آن قلو بود طوعا و کرها طاعت را غلب ساخته بر و بیرون آمدند و قلو بنصرف در آمده محصوران
باستخفاف مصطفی پاشا نجات یافتند چون رقم اخلاص و ولای خاندان امامت و ولایت از لوص
بشانی مصطفی پاشا جنبانی نمایان بود بر تبه سلطانی سرفراز گشته ابدان لقب یافت الکما مذکور
بجایزه و جلدوی انجمنت حسین خان مذکور شفقت شد و از ظهور این عاظت و جان بخشی حاجی بیگ
لک و محصوران قلو زتاب امیدوار غفوه امان گشته قلو را سپرده بیرون آمدند و بسیار بر سلطنت
مصدور رسیده حلفت امان پوشیده منظور نظر ممت گشته حکومت انجا بفرس سلطان کرد پس فوجی
یافت بعد از اطمینان خاطر از تسخیر این قلاع از آرون آباد ندای کوچ در داده روانه مقصد شدند و چون
بنگام طغیان آب نزدیک رسیده خود و شط بیزر که در سر راه واقع و محل عبورشان بود روز بروز از جای
می پذیرفت حیدر سلطان قبول حصار لوی که یکی از او باقات روموت بترتیب جبر مأمور گردیده با
مصالح و علمان کار در کنار شط مذکور بسر انجام حیرت منقول گشت زینل بیگ سردار که طرف شمار با سایر
امراء نامدار و عاقر فریزی آنها در کرب الفرمان فضا جرمیان بر سر جمع آمده بودند مندرل معتبرل فتنه
در کنار شط بیزر لنگر اقامت انداخته منتظر تمام جبر بودند که بعد از تمام بدایت از موقوف جلال صدور با بد

افتادند جمعی که داخل قلعه شده بودند چون مشاهده نمودند که حصار دیگر در اندرون کشیده شده از آنجا که
گشته راه خلاص و نجابت میجویند و اکثر در بازگشتن بدیار قاشقاقتند و آنچه از غیر زمینیان را که حصار
مسموم شد درین بوشش قریب پنجاه نفر از جنود مخالفه بر خاک هلاک افتاده بدیار عدم شتافتند و
برجی که منهدم شده بود تعمیر یافت و در وسیع مخدول و معنور خود را بسینه با سائیده درین بوشش
کاری ساختند چون حضرت اعلی شاهی نظر الی از انهای منبجان عیار پیشه و جوایس نکلت از پیش
از حقیقت حالات بومی پرونی و درونی قلعه خیر و آگاه بودند و در شکی که قرار بوشش یافته بود و در
بودند همچنان پایسر بر اعلی سیمادان قدده للجنین مولانا منطقه جنابدی که درین فن مهارت کامل
دارند از اطلاع مسیله استخراج نمودند که در میرا درین بوشش کاری از پیشش تیرود و مولانا محمد طاهر
بزدی که در سلک متجان فاضله شریف مسلک و ازین علم شریف ماهر و مستحضرت زیاده از اقران در هم
استیلائی در میرا بران ملک اصرار نموده از بدایت حال دعوی مستجد که از آنجا از وضع کواکب و دلائل
نجومی ظاهر میشود که در میرا درین آمدن بر قلعه مقید و تسلط و فیروزی یابند و بر طبق این دعوی اراده کرده
که قبل از رفتن در مدت محاصره با سایر محصوران بسپرد و حسب الاستعداد عارضت یافت لیکن زینل بیگ
سر دار که ظفر شمار مانع آمده نزد خود نگاهداشت و در میان سپاه منتقلای بود حضرت اعلی چنانچه
سیوه و شعاریا رفتند از بارگاه تیردی و معاد شهاب نروزی انحضرت بدرگاه الهی و اذین بود که
و عاقبت بر آنکه ده لان محصور را از بارگاه معین متعال مسیلت مینمودند تا آنکه مسرعان رسیدند اجزاء
قلعه و غلبه قلعه داران را بار دوی ظفر نشان آوردند و بجا مدانیزی و شکر الطاف بزدانی برداشته جهت
صحنی قلچیان و مبارزان قلعه دار صلوات از جنمده فرستاده عموم اهل قلعه بنوازشات خسروانه فرمودی
یاقتند و چون اسباب و بران جز ترتیب یافت زینل بیگ سردار شهباز کرم کرم که بر همان بهایون غیر از وی
ممالک کسری و جم کرم و انکی بدافه و محاربه دشمنی جهت بسته بود بستن جسر را با برید مسافت در بر سر صلح
نمید و کنار آب احتیاط نموده شش فرسخ پائین تر محلی را که تا بعد از سه فرسخ پیش نبود مناسب یافته
شهاین و اسباب جسر را با جانفعل نموده شروع در بستن کرده و معتمد القیش از بهر کرم که در آنجا
آمدند و میرا ازین اراده آگاه گشته هر دو با آب که بشیخت عت و دلاوری مشهور و از اقران ممتاز بوده باز

بزرگس از شجاعت قوم و چند عیار به نوبت ضربت برین بجز معافت دو سینه و بگنار آب بد تا رسیدن آنکه در
جسر ترتیب یافته بسته شده بود خلف یک سفره بی با شکی که بر غمی سپاه منتقلای بود با جمعی شروع در
گذشتن کردند در انجا عبور جسر منصور یافت زینل بیگ فی الغور با صلاح ان حضور برداشته بنورزیا
از چهار نزار کس عبور نکرده بودند که سپاه مخالف پیش آمده فیما بین جنگ در پیوست در اندک زمانی
دلا در ان سپاه منصوره داد دلاوری دادند و خلف بیگ با جنود هر غمی بر صفت سپاه مخالف یافت
یک روز از مسوکه نبرد بر آورده خاک نموک را از خون مخالفان گلگون ساخت جنود و میرا تاب صدمات و بلران
سپاه منصوران بناورده بهم بر آمدند و پای ثبات و قرارشان سستی پذیرفته نشد بجز که دادند
و هر دو با شادی با نترام آورد و عا که منصوره بقاوت شتافته قریب یکترار و بانصد نفر از کرده و خلف
بر تیغ و تیر و دستان خونیز بر خاک هلاک انداختند و چندی از عطای و سخن بیکان رومی و اگر ادب و
دستگیر شده ندراد با شاد زخمی و تا تو ان بعد جلد از جنگ جنگ دوران زمانی یافته در شب و بخور سر بر
در داخل رودی رو میان شد و چون زمانه طبع بلباس بسیار کشت شب ظلمانی برده بر روی روزگار
گشاید جنود ظفر و در مظفر منصور باز گشته و حقیقت این فتح بین ما به بر رفاتی عرض نموده در جنبی اراده
کردن شکوه چند صلح پیش آمده کنار نهر بلار رود از انهار آب دیار که بنظر بهر شتار دارد و غم سزای قاشقا
غز و جلال بود حقیقت حال بعضی اقدس رسید و بورد فرود بهار و بت است نوروزی فرورد که حکام آغاز
ان شده بود توأم و دت و کربان گشت و ازین فتح نامدار کرد بدایت حال بوقوع پوینت کجایان و بوقوع
غظیه فال گرفتند و جنود ظفر و در مورد تخمین و آفرین گشته چون آخر سال شد و درین سنوخ عالم را بعد از کرم
و قایم و قضایا بهر اسل شایسته و ثوابت ان که در دایم زندگانی کرده سفر عقبی اختیار نموده اند هر برمی باید
باقی حالات این سفر فیروزی اثر و قایم که بگور پوسته بعد از ذکر ثنویات در طی قضایا بهر اسل هر قوم کلک
سعادت رقم میگردد انرا **اسد ثنویات** که درین سال بر ملال از کرده شش روز کار و عادت مأکوفه
صحیح سینه کار بعضی در مبارک کارزار و حادثه در سمدار شربت خوشگوار شهادت نوشیده و بعضی از دست
ساقی اصل شده مات چشمه سر منقاب نزار گشاید نبر ترتیب کشتید و **فرصای خان** که چنانچه مذکور
شد در در جستان بر تیغ خرد مولد و حکم گشته درجه شهادت یافت وی از طبقه مسیحی پروان بود

در کودکی و فتور اولاد نبال سر قنار کشته چون نیک بخت بود در سلک عمید و علما من خاصه زنده انظام ایست
سعادت خیریت یافت چون جوهر دانش قابل بود در خدمت شرف موروریت کشته روز بروز بر علیا
ترقی میکرد و محسن خدمات منصب نجیبی بافته بعد از ظهور شد و کاروانی میر تو جانان و سردار نجیبان
گردید و از وفور املیت اندر مرقه مغربان ساطع قدس کشته رتبه سرداری سپاه مظنه بافته در آن امر
بر وفق رضای ولینعت پیر وی خراج مبارک انحضرت سلوک نموده بهر خدمتی که مأمور گردید و سفید اندر بیان
اقدام نمود بالا قره رتبه بلند ایالت و لقب ارجمند خانی سر قنار کشته حسن تدبیر و وفور دلی و خرم و دور
دو ایشی صایب و ثبات قدم در معارک منصب سپهسالاری کل لشکر ایران سر بلندی یافت چندگاه از
آذربایجان گردیده درین هنگام حکومت مشهده مقدس متعلق و دارائی اکثر حال خراسان بهر متعلق بود بعد
او منوچهر خان پسر بزرگشش جای پدر حکومت انولایت یافت و ایوم حاکم مشهده مقدس متعلق است **سید**
خان که از نیز در کربستان بیخ عذران حرام نیک شهادت یافتی تیز باقر خجایی قان از یک طبقه اند و ما
بیکدیگر شرف غلامی این دولت دریا قنیه همیشه یار و برادر بیکدیگر بودند و مثل الیه از عهد صبی خدمت تو چنگیر
و حفظ جوارح مأمور کشته در آن فن مهارت کامل یافت رفته رفته در آن خدمت ترقی کرده بمصعب پسر خکاری
شد چندگاه ایالت و دارائی دارالمؤمنین استر آباد با و مغوض گردید بحسب سلوک در عت پروری انصاف
در برین هنگام و از ده سال بود که سبک سبکی و ولایت نیروان بود با رعایا و عجزه انملک سلوک بسندیده میشود چون
بهر لشش ضعیف بودند و ایالت انولایت را در کامل کاروانی میبایست قزاق بیک جگر کس دار و غنایان بود
در طی ذکر انواحه شده در عوض تعیین شده رتبه خانی یافت **علی قلیخان اینک فاسی ایشی دیوان سبکی**
وی از ایماق که امیلوشا مولانم قدیم حضرت علی شاه است که از ان ولایت و کودکی انحضرت کدر در سلطه
بهات تشریف دخت در خدمت بود و در روز قدر و قدر و خنر لشش می فرود نا بو نور دانش عقل و بهوش کار
دانی در سلک امر از بزرگ و ارکان دولت انظام یافته بمصعب اینک فاسی ایشیکری و میر دیوانی سر قنار
یافت صاحب ای و مشورت بود در اوایل این سال در بلده طهران ری که اطلاع او بود بهار شده روز بروز در
استعداد پذیرفت و معالجات اطبا با معیاد اجل مقامت نتوانست نموده بهرحمت حی لاموت پست پسرش
کودک بود بمصعب او در آن سال مطول بود در سال آینده چنانچه مذکور خواهد شد بزرگش بیک نوشمال ایشی سبکی

غایت شد **سید رفیع الدین محمد صدر خلیفه** وی از سادات عظیم القدر صفایان است که چنانچه سبق کر یافته **سید**
بسادات خلیفه مشهور و ما زنده رانی الاصل تزلو امیر قوام الدین مشهور پیر بزرگ و االی طبرستانند
پدرش سید خواجه الدین محمود سید فاضل دانشمند و از زمره علما عالیه القدر بود اما باغبی در اول ملک
صفایان صاحب طلاق و رقبات بوده اند و بزرگان روزگار مسکدر انده اند و میر بزرگ نیز سید فاضل
سلیم النفس ملک خصال و از علوم مقبول و معقول بهره ور و آگاه بود بعد از عزتیت قاضی خان سیغی قزوینی
چنانچه در محل خود موقوف کلک میان کشته بر تبه صدارت فایز کشته در ایام منصب در کمال ایالت و بطبعی
حقانیت و بر سر کارای سلوک مستمند و لحن مسند صدارت این صفات حسن زینت افرو در اوایل این
سال که در کباب اشرف از فرخ آباد و ما زنده ران پیران آده متوجربان بود در خبر ذکر که بهار شده با محضه
خطه شریف منصوب بحضرت اما مزاده و حبس التجیل و التعلیم اما مزاده عبد العظیم علیه و آله التوجه و التسلیم و از
در تجامع استند و یافته بحجارت ملک غفور بهوت پیشش او را فرزند ارجمندش سلطان العلامی خلیفه
سلطان که بمن تربیت شایسته زمان بر تبه وزارت و یوان اعلی سرفرازی دار و فعل کر بلای معلی نموده در رتبه
مقدس سید الشهدا فاسی آل عیاد فون کشته منصب صدارت منجرت الاستقلال سر از رفیع شهنشانی که
شرف مصابرت حضرت اعلی سرفرازی دار و متعلق گرفت **کجهلخان سبک سبکی قنار** وی از طایفه بزرگان
عشا بر اراد و او نیز ملازم قدیم حضرت علی بود که در او ان طفولیت و ایام اقامت در سلطه بهات در خدمت بوده
و در ایام فرماندهی جلوسس بهابون بحسب خدمات و مردانیکهای که در فتور او بزرگش پسران و محاربات انطیقه
از و عهد در یافته به مراتب علیا و خانی و لقب ارجمند بابا یعنی پدیری ترقی نموده قریب سی سال منجرت الاستقلال
حاکم و فرمانروای دار الامان کرمان بود و آثار عدالت و رعیت پروری نظور می آورد درین عهد حاکم دار القدر
قنار شده بود در سبک سبکی بر بالای ایوان ارک قنار در سر بری که بجز ایوان نیکه داشته خواصه بود
ستی پذیرفته او در میان خواب و بیداری از سر بر نطح خرمیده می آید و در وقت حیات بقای بعض اوضاع
پسره بعد از زمانی دراز خدمتکاران واقف شدند بپسرش علی دیوان سبک شش پدر از قنار و شهنشده شش
نقل نموده در و خدمت مقدسه رضویه مد فون گردید چون خبر فانشش بفرس سید علی دیوان سبک مذکور
در از اشقوق خدمت قدیم و الراجی پدیر تبه خانی و ایالت قنار سرفرازی یافته بابا نانی لغی طایفه **سید**

سار و اصلان بیکدیگر ایروان دی از ابل انچه قولینو تا جا رسد بدش کلابی یک در سگ تو جان زمان
 شاه جنت مکان علیین آستان منظم بود و او چند گاه اینک قاسمی حرم و حارس و تختی نه مبارک فریب
 و دار و غرابی بود و بوفور عقل و کاروانی و حسن خدمات لایق بمرتبه ابالت و خانی ترقی نموده امیر الامری
 بخور سحر کردید دران سرحد بار و میه خباخچه در محل خود سمت گذارش باقیه بحاربات قوی نموده بلند اواره
 کردید و درازا هر دو ایکنها گراز و دران سرحد در یافت لقب سار و اصلا مغز و سر بلندت درین سال
 در جنگ لرستان که چرخ می کشید نظر اثر بود زخم دارنده بود مدتی در ایروان بمجازه رزم بردت و در آخر
 این سال زخم شنج کرده از هم گذشت و چون در غزای کفره کرجی زخمی شده بود بایر شدند آن محکم
 سویت حضرت اعلی طهاب قلی بیک برارند او را که جوان قابل سنجیده و در خور تربیت بود حیاط
 منظور داشته بافتوب فرستاده بودند بعد از فوت پدر بر برتبه بلند خانی و امیر الامری بخور سحر
 سرفراز کردید و ایوم بآبالت و دارائی انولایت اشتغال دارد **شاه شهبه خان** ولد پیر بود اوق خان
 بر ناک تر کمان وی بعد از پدر بآبالت و دارائی دار السلطنه تبریز و امیر الامری آذربایجان منصوب بود
 درین سال لشکر لرستان مانور گشته در راه خرافلیجان خباخچه در محل خود مرقوم گشته در راه وین دولت
 بدست کفره بقتل آمده درجه شهادت یافت جوان سنجیده معقول و بیزور عدالت و رعیت پروری است
 و بکم طبعی و سلامت نفس هر پسته بود درازا از جانب پاری و حقوق خدمات سلسله پرنایک پسر طفل سه
 ساله و ارجحانی پدر منصب آبالت و دارائی و امیر الامری آذربایجان سرفراز فرموده و کبیل قایم تعیین کردند
 و پیر بود اوق ثانی لقب یافت و هر ایستای معینی موجب استظهار و امید واری سایر جانبان این دولت
 کردید **حسین خان مستاجلو** وی از اوجاق جادشلو استاجلویت و ملازمان قدیم بود که در خراسان
 بمقام سگود خدمتی قیام داشت بعد از جلوس بهما یون و فرماندهی ملک ایران مورد تربیت و شفقت
 قورچی تر مکان کردید و از و خورشفت بقر مصابرت بن و دومان سرفرازی یافت و بآبالت و دارائی رسید
 و امیر الامری قلمو علیت منصوب گشته قریب است و پنجال فرما تروای انکاک بود و بصفا سینه عدالت
 و رعیت پروری انصاف داشت بگذر سال بود که از آبالت و امور سپا بیکری تقاعد اختیار نموده و مجال است
 که ملک حبیبه غفران بنایه سلطان حیدر مزار حیدر حلیله او بود اقامت داشت درین سال سیاری طرز گشته و اصل بی

سرفرازی اختیار نمود و جمعی دیگر ملازمان رکاب شرف در مکر جنگ لرستان درجه شهادت یافتند خصوصا
برام بیک یوزباشی و فاعل قدر **و علی بیک** قزلبو یوزباشی استاجلو و **افاقوم الدین** لاریجانی یوزباشی
 نقیجانی لاریجانی که جوان قابل سنجیده کاروان و سخن سنجی و نظم اشعار انصاف داشت و باز ماندگان
 بتوانت شامانه سرفرازی یافتند و در تفصیل اسامی سایر شهدا را آنم که فایده متصور نیست رحمة الله علیهم
 اکنون وقت است که بر سر سخن رفته بگفت چنانکه بنام قلم مشکین رقم در مضار تحریر و قایم سال نو بنگار بود
 در آمده بقیه حالات سرفراز و دار السلام بر صحنه بیان نگارش را بد **افاق سال فرخانی پارس سلطنتی**
مطابق سنه خمس و یستین و الف کوسان دهم از قرن دوم جلوس عباسی است لایق دره دره مقدم نموده
 فیروز سبستان جهانزاد چون روز زمان از سبب می کردید ازاد بگیتی از سر نو تانالی او بدستی آفتاب
 فلک پاکار گشته و سبازگان و فرورنده اقلیم چهارم آسمان است بالو کوب عالم افزوی رونق خدای مولک روزی
 گردیده در دو ساعت و بیست و هفت دقیقه شب رسیده است و هم شهر جادی الثانی مطابق سنه شصت و شش
 و الف از مقام حوت حرکت کرده کلتس هفتده مبارک را از مقدم فروری بجهت و خورجی افزودت آنگاه سبازگان
 دولت و کاهانی را بهم آغوشی خسرو کامکار بر هفت کرد و بچله روز کارا آوردند عروسان چنین آغاز بستند
 ز گل پیرایه های تازه بستند نو این گشت کار از زمانه در کاره که بیدار غم گزانه شهر بار سپه آر یعنی حضرت
 اعلی در گزیننده ملا درود از انهار بهر تزیام دولت با و تا و خلوه و کامیابی نصب نموده شامیانه ای فتح فروری
 افرشته بودند دران شب مبارک سحر اولین روز نور روز بود خمر جنگ مراد باش و فروری این وجود تابه
 بر بنجی که خمر بر سویت رسید کار فرمای عالم فضا عوم و نوحه امان این سلسله علیه را این خمر سرت از خلوه فروری
 و سر و ش غیبی قوی و انواع فتح و فروری داد و حضرت اعلی بهمت و لا بدفع مخالفان دین دولت و معاندان بیک
 دولت مخر و ف داشته در لوازم این امر بطبع سعی موفور و توجه و اهتمام غیر محصور بطهوری آوردند و چون زنده و خطا
 لشکر ظفر ششار و مبارزان نامه از حلاوت آثار در رکاب سعادت انساب بهما یون بودند بکنه خیر کس
 از اعیان سپاه قزلباش و غلامان و طبقات لشکر جدا کرده بسر کردی نخته ملک یوزباشی استاجلو
 و دفعه دیگر و چهار نفر از اقبایان بیوتات و مقربان در گاه و امثال ذلک بسر کردی نخته قلی بیک جلوه دارایی
 چغنی فرستادند که سپاه مغتلابی پیوسته از مو ابدیدر بنیل بیک سپهدار لشکر ظفر اثر در مکر در آورده

ممودر و عشاویق نقود مسکوک جهت مدخج سباه نزد سبهدار مذکور فرستاده اند که بر نوع رای او افضا
نماید بر طبقات شکر قسمت نماید و زینل بیگ در بورت خود اقامت نموده ان نفوذ ناممورد در بر طبقات
سباه علی قدر مراتبم قسمت نمود و موکب جهانگشای همایون تبتانی طی مسافت منبوه کفتار و کفر
فضایای علی کو قبل از وصول موکب همایون بدار السلام بغداد میان سباه طغر بابه قزلباش همایون
چون جنود و مرید برینجی که در فوق اشاره شد بر اطراف و جوانب بغداد محیط گشته سعی موفور در بر
قلعه کبری کردند و یورشهای عظیم نمودند هیچ اثری بر آنها مترتب نگشت منج حصول مقصود نگردید
و جمعی کثیره و جمعی غیر از لشکر بایان خود بکشتن داده کاری نداشتند حافظ احمد باش از آوازه و وصول
موکب نصرت قرین که زمان زمان میر رسید غروری که در ایت اندکی زایل گشته همه بصیانت اردوی
خود کمانت و خاطر بان فرار داد که اصلاً متوجه حارب قزلباش نشسته خود در آن قلعه کونه خندق حفظ
نماید و در بای قلعه خندان اقامت نماید که محصوران از قلت اذوقه و عسرت مناس اضطرار یافته خیرتیمان
چاره ندانسته باشند و وسایل انگیزه گاه با جارسان قلعه از وعده و وعید سخن میگفت و گاه زینل
بیگ هر سله و کفتوهای سبایانه میان می آورد گشت بد بطایف الجبل و تدریس ناقصه کاری از پیش
علی بیگ نامی از سجنی سلیمان کرد که در محاربات سابقه آذربایجان گرفتار طایفه سبکی گشته اما با بران
زینل بیگ می بوده و بواسطه ایشان خلاصی یافته در ثبوت اظهار سبق استثنائی و پاس حقون نمودند
کرده با اتفاق یکی از جانشان روی نزد زینل بیگ آمد و سخنان خیر خوانده القا نموده از روی عقیده بوسی
در گاه مسلحی نموده و بعد از عرض و استعجاب باردی همایون رفته بهمراهی جادش مذکور بقره آستان بوسی
و مجالس مجلس خلدایش سرافراز شد در اتنای محاورات و تحقیق حالات راه سخن باقیه عرض نمودند که
جناب صاحب سعادت از جانب خواندگار با عکرم موفور روم با ستر واد سلک بغداد آمده و خزان ناممورد
در مصالح سفر و تجیرت کثرت شده با کشتن سباه روم ازین مرز و بوم خبر حصول امین مقصود از بیم طعن افسرد
بسر نیست و میانیم که حضرت شاه نیز کز نفس نفیس همایون جهت دفع حادثه بدین طرف نصفت نموده باشند
بنابر رعایت ناموس سلطنت که سلاطین اطراف دوست دوستم خشم بران دارند اصلاً مسامحه نمودند و در حق
و جنگ وجدال چاره ندارند و التماس نمودند که چون فریب ششماه است کون که بماند هر دو طرف در انوش

دوب میکند اندر خونار خفته شده و در حال گرمی عواروی باشند او در من بود که در سیر نمود اقامت ممکن
نست حضرت شاه که در خاندان گرم در محنت اندم رض فرمانند که زینل بیگ معتقد زبانی همراه این سبک
نزد سردار فرستاده که صلاح و فایده هر طرف را در مواجبه با یکدیگر گفتگو نمایند که چون سردار مرد خیر خواه صلاح
اندیش و طلبکار عافیت مسلمانان است بد مسوالتی روی نماید که لایق دولت طرفین و موجب سلامت
و عافیت هر دو کرده است حضرت علی بلطف که بار در رفتار اظهار فرمودند که در کس فرستادن زینل بیگ
مضایق نیست اما بغداد بیگ مروت همایون مات و از بد نصرف مغلبه و جمعی که باال عثمان باغی و طاعنی
بودند که فرقه دفع انکرده طاعنی کردم اولی این بود که بیکو این سلسله آن عثمان ملک موردت این خاندان را
بما سلم داشته مناقشه نمایند که از ابطه صالحه و دوستی که قیام بین واقع بود استخامی تازه باید از نظرت
نیز نگاهان شرایط موافقت و دوستی ظهور نماید و چون حضرت خواندگار خادم الحرمین اند خدمت و وصات
معتد است که ممتد را که ابواب جبهه همایون مانده همان دسته باز گذارند و چون در مقام مناقشه و حاج
شدند ما نیز بهمت بحریست ان کمانته زیاد از مقدر بنیل و بعد منبایم امید که آنچه خبر و سود خلائق باشد از
برده تغیر بخوبی نگاه ظهور آید و زینل بیگ جانی بهکشت ملو را که در کارگاه سخندان است در وقت علی بیگ
و جانش مذکور نزد سردار فرستاده میان او و سردار و امر او باش ایان رومیه گفت و شنیدند سبایانه
بسیار واقع شد و سردار در حصول بدعای خود اصرار نمود و از سخنان روی اندر دشمن در حثت بروی افزود
از نظرت تیر که لک بجملا هیچ اثری برین رفت و اند مترتب نگشت بعد از معاددت جانی بیگ تیل بیگ امر او
عظام صلاح در حارب دیده دانستند که دفع حولت سباه روم و استخلاص محصوران جز تیر بیگ تیر و غیره نیز
میسر نیست لهذا بجای بد اسخ و چهارم گشته تانگه آهسته و دلادان جوشش بوش بر خنجوی بر بسته
که باره کله خودشان روشنی بخش آینه آفتاب بود و درنت و صحر از شفقستان و بندق کلکون
لاله زاری مینمود همه با بازی نژادان نامون نوروزی رفتار که بر عت تک بر زمان آینه بپوشی رفتی
و کوه سلیمان همان کرد که از تندی جولان با باد صیاد و شنس برد و شنس رقی از خبر عبور نموده بفرم جنگ
اردوی سردار گشته با قریب سی هزار جهان رزم آرمای نیزه دار و تفنگچیان بار بیگ بنی جلادت شوا
در برابران سباه بیستار صفوف قتال ادرت خلف بیگ نمونه جی بپوشی که بر اولی و چرخگری متین بود

پشترت و میمنه و میسره سپاه منصور مردان و دیران مکرگازار استحکام یافته مرتبه مرتبه بهر ای چنود
آجال پیش رفتند تا آنکه بود صاف بقرب انجا میبده بین العسکین بکفر شیخ پیش بود از طرف رومیه
اصلاً تا در مقابل ظهور نیافت زینل بیگ و امر عظام در میانجا فرود آمده از قورنهور و مردانگی شایمانها
برای کرده در عرصه درم مجلس نهم آنکه کشند و زینل بیگ رفو با بنحیون بجا فظ احمد با ش نوشته
که نیست ما با فتح قلیلی بجز ملاقات آمده ایم و قرب جوار دست داده لایق نماید که انصاف سعادت
با وجود کثرت لشکر حشر اثر و اظهار دلادور ما لافمای کزاف از مقابل فوجی از افواج قاهره فزلباش اتر از
نموده بجنک پیش نیاید و مصدر بدنامی خانواده آل عثمان کردند در حین رفو فرستادن سوار شده
پشترت رفتند چنانکه صافت زیاد از و میدان راه نماند و دیران سنگی سپاه جرجی تا آنکه از خندق
و چند نفری رومی را در کنار خندق دستگیر کردند زینل بیگ در جاسی که رسیده بود باز فرود آمده
شیا میانها افزاخت و برمی دیگر استند در انظار جواب رفو نشست عساکر رومیه در کنار خندق
صف کشیده بروش قلو در ان جرئت اردوی برداشته و جرأت بیرون آمدن مطلقاً نکردند و سزار
در جواب رفو و بمقابل در تیامدن سخنان سست و عذرهای نال پذیر نوشت و بوضع بیعت کرد و با
جرأت جنگ همچو نمینا شد روز با خبر رسیده بود بر حضرت بهایون شاهی بخود سر بیک خندق نزدیک
بالفرد ه بازگشته باره وی خود آمدند و تحقیق حال موعض عا کفان سه جاه و جلال رسانیدند که در
باب محاربه خندق بدو بخشاره شود عمل نمایند و چون بر تو این خبر بر پیشگاه قیصر انور یافت از محل قات
کجج کرده چند مصلحت کنایه را بهر بر زنده بر و ارد و بیکدیگر ملکی شد سر برده و بارگاه با وج هر دو ما قرار
و زینل بیگ و امر او مدار و عطای لشکر کفر شکار بقدر ملازمت فایز گشته سعادت بساط ظهوری یافتند
ذکر وصول موکب بهایون بارض دار السلام بغداد و پیوستن سپاه متقلای معبک فروری نهاد و در
انحال در دیدار چون غنایت انزوی همواره قرین حال در رفیق آمانی و آمان بهو اخواهان این زمان در کس
تشان است دین پوشش خیر مال هر تدبیری که حضرت علمی در دفع حادثه و حصول مطلب اندیشیدند حق
تقدیر افتاد و هر تیری که از کمان اندیشه بیرون حجت بر هدف مزور رسیده کارگزار علامت فتح و فروری
باید و جنوبی ظهوری بیعت و از مخالفان ضرر و آسیب میبارزان جنود قران پیش فرسیده و عاقبت بهمان

غالب آمده نصرت یافتند القصر چون موکب بهایون فال جاه و جلال دولت را ب بهر نزل اجلان نمود مکر
جاسک کنگاش انقاد یافت که بر چه پنج بدیع و شمشان بر داند و چه تدبیر چندین هزار نفس سپاهی
در عیت را که شش هفت ماه است که در مضیق محاصره مانده طوطی از تردد قلوداری و مشتت تقطع و پوزاری
آسودگی نیافتند خشم غیرت خواب راحت آشتی نکرده و بهیلو بر بسته رحمت نرسانیده از تنگنای
محاصره خلاصی دهند مخالفان خود برد و خندق کرده پشت خود را بهر به و چرنوب و تنگ استحکام داده
دست از کار قلو کشیده و بقلو داری مشغولند در انصورت جنگ خندق موجب تصبیح شکر است و هر قدر
در ان نیت رومی صوابترین قرار یافت که در تصبیح ذخیره کوشیده راههای طرف آب خشکی مسدود
کرد و از هیچ طرف از قو با نیش نرسد و از فقدان ماکولات و نایابی علقین الدواب کار با خطر انجا
موجب نفرتی است که در بنویق اندک تا هر آینه بدین تدبیر شایسته هم اعادی بر وجه دینوا ساخته اند و
از بورت کنار آب بهر نزل کوچ کرده در مکانی که مخطوط بهر نزل و جلد و قریب شهر طرف قرقانی است نزل اجلان
فرمودند خلیل سلطان سبیل سپه را با فوجی از دلاوران بطرف سامره که سر راه موصل و دیار بکر است و با
کشتیمه از دیار بکر اذو فرمبکر و میباید از دفر ستاندند که راه بر کشتیمه ان مسدود کردند و بنا بر عادت
حزم و جنایات رسم یک بسا دل حجت را از زمره مفرمان و دیران کارگاه است با فوجی که بر بخت تانور
فرموده متعاقب خلیل سلطان با نضوب روانه نمودند و جسر را از مکانی که بسته شده بود آوردند در وسط رود
بهایون محل مناسب اختیار نموده نصب کردند زینل بیگ سردار و سپه دار است منصور و خلف یک نفره جوی
باشی که بر فوجی بود سپاه را در نخواست از جسر عبور نموده در ان طرف آب دیار که بین العسکین بکفر شیخ زیاد بود محل
نزل اختیار نموده فرود آمدند و طریق حزم و حیاط مرغی داشته پیش روی لشکر را بجز خندق و نصب
استحکام داده و غنچیان قدر انداز بجز است کام قلیخان بیکلر یکی فارس اراده نمود با کل عساکر طوطی
باصال و کشتی از جلد عبور نموده در ان طرف آب لشکر قامت اندازد و راه تر و در میانه از حلا بصره مسدود کردند
و حضرت اعلی تجوز رفتن او با ان طرف نمیکردند که از بغداد گفته مبادا لشکر خود بر سر او آید و از ان طرف بجز
طعیان آب و نوز عبور مسا و نت دست ندید بالاخره امام قلی بیگ نام انیشک نامی امام قلنجی ترک جوان کار
آمدنی است سر کرده لشکر فارس گردانیده با جوی دیگر از قلیخان و دلاوران جنود قران پیش بصال و کشتی از آب

کند را بنده با نظرف فرستادند که در هر روز دوی همایون رحل اقامت اندازد و ایشان نیز بدستور
در نیکل بیک و خلف بیک در پیش روی خود حایلگی که مانع دخول لشکر بیکانه تواند بود مرتب ساخته
تفکیکیان گذاشته است حکام دادند و در میان اجرات ان نشد که از طرف بغداد گفته است بی
بغایان رسانند امام قلی بیک بعد از استقامت سپاه و استحکام مقام با توجی از افواج با
بر سر شهر صلح کرد و ارسلان باث الوند اعلی مشهور در اینجا میبود رفت ارسلان باث با خود
و اعراب مخالف بمقام سپاه منصور در آمده قیامین بخار به بوقوع پیوست و الوند اعلی انتم باقیه
قریب یکتر از نفر از لشکر مخالف طعمه شمشیر ابدار گشتند و ارسلان باث با بقید السیف از راه
فلوجیه که طرف حلب می رود بیرون رفت و غنایم مو قور و ذخیره بسیار که از جانب بصره و حوار
و اخذ و بار دوی رو میان در می آوردند بدست عساکر منصور در آمد و بمساع جلال رسید که اکثر
دواب عساکر دم از فندان علیق و سر حلف کرد در بن طرف آب نایاب است با نظرف بجزار فرستاد
الوار مردم حسین خان حاکم رستمان و مرتبه دیگر خان احمد خان اردلان را با نظرف فرستادند و این
شنبی شش هفت فرسخ راه طی نموده بجز کاه دواب رسیدند و چندین هزار استر و اسب
را ندند از اوقات حسن بقا فدا و که از هر کوه اجناس از جانب حلب در راه فلوجیه بار دوی
رو می آورده و چهار شده غارت کردند و سلامت بار دوی معنی رسیدند و چون بمساع جلال رسید
که از طرف حلب دشوار فلوجیه خزانه مو قور و ذخیره و اسباب غیر محصور بار دوی رو می آمد زمان بیک
ناظر بیانات را با گردی از مبارزان با نظرف فرستادند از آوازه و رود لشکر فزایش که با نظرف
راه یافته بر حله و کربلا مستولی شده بودند خوف و هراس بسیار بر سر دین ماه یافته که در بی
می آمدند اکثر طبل رحیل کوفه مراجعت نمودند و بعضی که بکشتی در آمده از آب فرات آلوده شده
بودند بدست زمان بیک و لشکر طرف شمار افتاده با تقود و افره و غنایم فاخره عود نموده بار دوی
کیهان بوی پیوستند و ترو دادند و قوافل رومی از نظرف نیز با بکلیه منقطع و دشوار فلوجیه
مسدود گردید **و در ذخیره فرستادن از اردوی همایون قلع مبارک و شش بخار که قیامین میبودند**
فرز بخش و در میه وقوع یافت و مال حال مخالفان چون جمعی کثیر و جمعی غیر از سپاهیان و تفکیکیان

در قلع بودند و تا موازی دو هزار سب زباده داشتند هر بوم مقداری کلی غله و اجناس مالکول و علیق
در کار بود و مدت خاصه با متدا کشته اند و قریب بافت و بهر روز مردم بی مؤنت شهری و
ارذل الناس جمیع خود را از قلع انداخته بیرون میفرستاد و میان از تقریر ان میبده کوبان بعثت
و تنگی معاش مصوران اکامی باقیه در انتظار فرج الباب میگذرانیدند ماه مبارک رمضان رسید و
رعایا و سکنه بغداد اگر فی الجمله ذخیره داشتند از بیم سباهیان مخفی داشته بودند بی غی آوردند قیمت
تا گولات مال باشی باقیه خرید و فروخت در شهر و بازار کمره میشد صغی قلجان شش صغی انجیل معدن صافی
القول در است گفتار فرستاد و حقایق حال برضیه شرف بر تو ظهور انداخت و حضرت اعلی شاهی
ظل الهی با الهام سر و شش غیبی بخاطر آوردند که آنقدر انچه در اردوی معنی سر انجام توان داد سر انجام نموده
مقداری کلی اندوخته از راه شط با کشتیها بجانب فلوجیه فرستادند که از راه غربی طرف بغداد که کوه
جبر بود داخل قلع شود و هم مایه اطبایان قلب رعایا و مردم شهر کرد که از ذخیره داشته باشند در خرید
و فروختن و دیگر کردند و هم موجب استظهار و امید واری سباهیان و یاس و نومیدی مخالفان گشته
در انتظار استیمنان که آخرین تدبیر ناقص سردارت نبوده باشند و این امر کبیر نیز در نظر مکنان عبیر
و بنیابت دشوار و بسیار دور از کار میبود زیرا که از راه غربی قلع که در مقابل بغداد کوه واقع است
تا قریب بیست فرسخ از هر دو طرف آب و جلع عساکر و میان بود و کشتیهای بر بار از میان دور کرده مخالف که
انحضرت و تنگی معاش شام تا صباح ختم آند بر خوشه بروین دوخته اند که از انجیل و بقلور ساینده از کازانها
رود زکارت و در باستانی نامها نظر رسیده حضرت اعلی شاهی ظل الهی بهمت خسران حصول این امر عبیر
گماشتند که معنی قلع فرستاد معنای جبر را که در جرم قلع محفوظ بود و طلب فرمودند صغی قلجان و معینه
کشتی با جمعی دلبران و تفکیکیان جلده شیار در آب شط انداخته در تابلی کتب گذاشته بکار آورد و بی
رسانیدند و آذوقه بسیار از اردو و جو و گندم و برنج و روغن و مرغ و کوسه و نسام ما گولات تا حلاوه
و مریات و شیر و قند و نبات و اشغال ذک که در اردوی معنی بافت میشد سامان و سر انجام داده با مسافین
مذکور دفعه ذوق از آب گذاشتند و خلف بیک سفره جمعی با شش کبیر غنی جنود اقبال بود با فوجی از راه اردان
برین خدمت نمایان مأمور گشت و او از من مردانی بر میان زده کشتیها را مملو کرده کشتی نمایان جمله آغاز

سفاین کردند و چون سفاین مذکور کجایش کل آن اجناس نه است موازی باشد و در دیگر سفاین و آن
بار که تکیه بر قبالی نودال همایون نموده از کن رشت را بی شد که نزدیک دروازه رسانیده از آنجا
وقوعه با سفاین نقلتند مخالفان رومیه که در بغداد کینه اقامت داشتند در کنار آب و چند محل جدا
زده و خندق حفر نموده بیکر بانی تفنگ انداز گماشته استحکام تمام داده راه تردد را مسدود کردند
بودند چون خلف بیک و جنود قاهره که پیشروان اذو قد مذکور بودند و آنجا رسیدند فبا همین بره و کرده
مبارکات قوی دست داد و مبارزان جنود اقبال بران فیه موفور مظفر و منصور کشته جمعی کثیر از رومیه
و بیکر بانی طور شمشیر غازیان کشته بقیه السیف در شهر کینه و سپس دیوار را مخفی گشتند و جنود قاهره
تا مقابل دروازه را از مخالفان خالی کرده آن اجناس موفور را بر وقت مدعا بقصد و قوت بقلعه
گشیدند و مخالفان این طرف از کنار آب نظاره این دستبرد کرده اصلاً فرصت مانع قدرت
معاذت مردم خود نیافتند غلغله شد مانی مصوران با وج اسنان رسید خلف بیک خود داخل دروازه
شده با بعضی قلچان ملاقات کرده رو سفیدانه با انجام انجمن بردخت و سلامت مراجعت نموده
باردهی همایون پیوسته مورد تحسین شاه و سپاه گردید چون اقامت از روی همایون در کنار مخطط
روزی چند گذشت زینل بیک سردار و سپهدار جنود قاهره که از آب دیار گذشتند در برابر مخالفان
نشسته بودند از طول اقامت دلگیر گشته و بیکر باره بجای رعب گشت و مجالس کنگاش مشورت
انفقاد یافته زینل بیک و جنود قاهره بجای بر رخصت یافتند که صرف کار نگارنده شده از جلاوت و دلیر همایی
بی محل که موجب تضییع جوانان کار آمدنی باشد عا کرار مجموع گرداند زینل بیک و امر اعظام بعد از استیحا
همایون صفوف قتال آراسته متوجه ارو دی مخالف گشتند و خلف بیک بدستور مفرجی و مقدمه پیش
سپاه منصور بود در بنر تبه سزار چون از بردن ذخیره و مبارزتهای قتلواران از تسخیر و حصول مقصد
مایتوس گشته بود با عظامی رومیه و جنود موفور بمقابل سپاه منصور در آمده در کنار خندق که حفر نموده
صحیح آرای گشتند و در آنوقت چانه در هم کشیده اندکی مای جلاوت بیشتر نمودند از منظر فیه انواع قاهره
که بر اول و چرخ می بودند آب جلاوت پیش رانده در دو محل میند و مسیه طرفین بیکر ملا می نشد
مبارکات دست داد و قوی از جنود مخالف بر سپاه کل خرابش مقابل خود زور آورده چیرگی نمودند از منظر

زینل بیک و خلف بیک بیشتر رانده آب جلاوت در مرکز نبرد انگلیسند و جنود قاهره حمل عظیم کرده خود را صرف
سپاه مخالف رسانیده در اندک زمانی تا قریب یکبار از انطباقه بر خاک هلاک انداختند و آنجا که راناکار
خندقی که حفر نموده بودند و اندک درین اثنا با عظیمی در زمین آمده چنان بی اعتدالی در زید کرد و غبار
عظیم ارتفاع یافته مرکز تیره و دیدار را مار کرد انیده بر منجی که در دست از دشمن معتبر نمیشد بد جهت
زینل بیک و عا کرظفر ماثر عثمان باز گشید و مظفر و منصور مراجعت نمودند و مخالفان خود را بخندق
رسانیدند و بسیاری از بیکر بانی که پیاده بودند در زیر دست و پایی ستوران مانده برخی از ارتفاع
کرد و غبار راه خندق کم کرده در دست و همی اناید شدند درین محروک سواهی محبت علی بیک شاهی شوی
شاملوک از اعیان بود که کسی اسم در می داشته باشد از عا کر منصوره ضایع شد بعد از او انو مذکور چون
از به طرف راه ساسد و گشته آمدت از اردوی رومیه منقطع شد و مدتی از هیچ طرف آذوقه نیامد و
عسرت و تنگی در میان سپاه در جرای علی یافته بنوعی نفعی رویداد که سرداران از ضبط ان عاجز ماندند و
بهارهای مشوع در میان لشکر شوی عیافته هیچ چیز نبود که در سه بهار نخوریده بود در روز جمعی تلف شد
جمله رفته رفته احوال رومیه بجائی رسید و بر حدی انجامید که سلامت بازگشتن ارضی مقصد بود و در
عدم قدرت و فقدان استطاعت میسر نبود زیرا که گروه انبوه از لشکر بانی ایشان نابود گشته بعضی
در مدارک و یورشهای قتل و برخی از تنه بهاری با جمل طبعی بعالم آخرت شتافته بودند بقیه سپاه
اکثر از بی لایحی که بعضی غنیمت و غارت خرابش و بعضی از نایابی علیت و سر علف تلف شده بود بیا در
نوالیخ باری در گشته و نه با بوی سواری حافظ احمد باشت و عظامی رومیه تقریباً انگلیس مصطفی اقامت
مصحف فرستاده اسند نمودند که یکی از مستعدان سخندان از منظر فرستاده شود که بعضی حکا باشت
گفت و شنید نمایند حضرت اعلی حارب اسند عاخته بیک بوز باشی استاجلورا بهله مصطفی آقا فرستادند
چنانچه گفتگوی سبایان واقع شده و میان سپاهیان روی که هر یک بطریق مدعی خود سخن میگفتند شازقا
رویداده بعد از قیل و قال همگی متفق اللفظ اسند نمودند که تواریک میاب کار خاندان نبوت و گرامتند از
اعمال و افعال که در عین خصومت واقع شده باشد بکرم جلی انفاض فرمایند و من بود و میار سپاه و گرامتند
ایمن بوده باشند که از روی اطمینان قلب کوچ کرده اقبال و خیران خود را با همی رسانند و نخته بیک صورت

صورت التمس ایت نزع ضده ایت نمود و همرا فاقام معتمدی از جانب در میان آمده سعادت استانی
سرافراز گشت و بمروت جلی مستول ایتان با جابت افترا ن یافته نوید محبت و مروه آمان یافتند
هنوز نخته بنگ در ادوی و در میدان در ادوی همایون و شریطه محله از طرفین استحکامی ساختند
کسپاه دروم بخود سر متفرق گشته راه مراجعت پیش گرفتند و هر کس بقدر قدرتی دینت سر فرزند گشت
و سرداری اختیار در کمال اضطراب و سراسیمگی با سایر عطا بتاریخ نیم شهر شوال طبل رحیل کوفته را می شنید
الافی چند که جهت قتل بکند و تب سلطان سلیمانان فردوت بود و سر انجام تو استند داد تو جان و وارث
جیا خانه سر کار بادشاهی را بعضی در بورت و بعضی در ادین منزل انداخته رفتند نخته بنگ پوز مانی
و بر خور در بنگ و القدر ملازم امام قلیخان و میرزا معصوم عرب غلیبی فرسائی را که ثبت در حوالی قلعه زنکا
شده بود و در کوفته بارودی معلی باز گشت کرده ای از عکرمضوره و صفی قلیخان و ارباب جلالت قلع
تغاب ایتان کرده در مقام استیصال آمده در اندک حضرت اعلی از درت پمانی را ضعی یافته اند
بزنیل بنگ امر فرمودند که یکدم حرولت از گذر امیده شکر با نرا از تعرض ممنوع گردانند و زینل بنگ از
علمتوده از تغاب مراجعت نمودند مگر سردار دروم بدیار عجم کاری ناخته بر ایتان حال باز گشته اند
اما در هیچ مرتبه با بن بر ایتانی و رسوائی باز گشته بودند و در سه هزار نفر بلکه زیاده بهار دانا توان در در
قلعه افتاده بسختی جان میدادند حضرت اعلی شاهی از فور ترم بموم عبادت شخصی را کاشته که پارس
کرده از حال بهاران خبر دار باشد و اکثر راه عدم میبودند سباب دیران و اسلحه بسیار که صاحبان خود دارند
بر دایان انداختند نصیب غازیان و فیکلیان قلع کردید ما حد و موصل اعراب اگر دین کرده کرده
تغاب شتافتند و جمعی را که تغابین بر گرفته اند بربت آورده ترم ملک بر ما يعرف ایتان کشیده بر زمین
سر میداده اند و در هر محل قومی از بهاران راه عدم میگرفته اند مجله خود داد با عراق عرب از غرض عبادت
مضفی گشته تصرف اولیای دولت قاهره قرار گرفت فتحا ما با طرف و جوابت سر حد ارسال یافت و چون
اطبا بجهت استند و کرمی بود آنچه بر تو تفهیم نمودند نذورات و تصدقات جهت سکنه و تحاجان کربلا
و نجف ارسال گشته بعد از زیارت مراد تبرک کاظمین علی شرفنا الصلوة و التحیه عنان غریبت بصوب
مراجعت انصاف داده ریایات عالیات قرن فیروزی و اقبال از راه متدی که هوایش با عدنان نزد بکتر

روانه شدند شعرا و بلاغت شعار نوارخ مرغور جهت این فتح مبین که میمنت و مرکات ارواح مؤمنه طیبین
طاهرین اتفاق افتاده طراز فتوحات عظیمه روزگار یافته بود در سلک نظم کشیدند از جمله یکی از شعرا بنیر
این تاریخ یافته **سه** بجز آمد که عباسی علی شاه بنش غازی از لطف شاه دین کردید بر اعدا و کرباب جو
جسم از خرد تاریخ فخرش یافتی گفتا کردی را فخر کرده علی ابن اسطالب چون سخن بدینجا رسید لازم دید
خارق عاداتی چند که در حین محاصره نجف اشرف از ان منظر العجایب بطور میوسته بنی المهور استه
یافت در بن نسخه عالم آرا در طی این داستان اندراج باید **ذکر خوارق عادات و ظهور کرامات که در حین**
محاصره نجف اشرف از بر تو روح مقدس شاهنشاه خطه ولایت و تو جیافت هر چند شأن معالی مکان
سلطان سر بر ولایت و کرامت از ان رفیع و بین الاعادی و الاحباب اطهرت کاشال این امور از کرامات
ان منظر العجایب محل استجاب باشد بنا بر افتخار و مہمانت موالیان و دوستداران اهل بیت نخبه بطور
در اقم اینفالات از مردم نقد صلاح الکفار استماع نموده رقم تحریری **یاد اول** که مسود ادراک بود وسط
از مولانا محمود کلید دار و روضه مقدس حضرت شاه ولایت پناه مستقیم که میگفت در دیابت حال کمزاد
باش آمده نجف اشرف را محاصره نمود و سپهنا پیش آورده در ستیزان انہام دینت ملی از اسطال ارجال بنی
اندر انقوم چند روز به جای بری که سینه پیش آمده بود آمده گاهی بنا بر نصب عناد و مخالفت مدب
بیمده کوئی آغاز نهاد سخنان لا طایب با و از بلند میگفت و نمد دیات میکرد و گاهی اظهار ترحم کرده میگفت
کسی آبا عجبی از دیار عجم در بر شمار جمعی آید که عنقریب این حصار ما استوار بقهر و غلبه مفتح میکرد و مردان شما
طلسمه شمشیر و ن و حصیان اسیر گشته اموال تبارخ خواهد رفت و ترغیب قلع سپردن مستود و این نهایات
موجب فخر محصوران و ترلازل خاطر ضعیف را بان و محافظان مکنت روزی یکی از خود سالان قلع که
مدت العمر تفنگ بدت گرفته طرق انداختن ان نمید است تفنگی بقصد ان بدیخت بدت آورده از روح
مقدس شاه نجف استمداد جهت کرده بروج بر آمده در حینی کان هرزه کو از بن قبیل سخنان لا طایب بر زبان
دینت تفنگ آتش داده کلید بر هدف مراد آمده فخر سرش بر ایتان شد **دوم** یکی از تفنگی منتهی در
طرف صفه صفا تفنگ بلند فانه جباری بدت گرفته بعد روزه از ان طرف می انداخت و هرزه کوئی بسیار
بکند و تفنگ محافظان حصار را با غیر رسید و مردم انطرف از بسیار متضرر بودند روزی بر سپیل متباد بر زبان

بر میندی برانده نیزه کوچکی میکشد چنانچه حرف بی ادبانه نسبت به صبح مبارک بزبانش جاری شد در وقتی که
تنگ را بدست گرفته غم انداختن داشت سر فیل با باد چنود غیبی با آشگاه رسیده آتش در کوزه فرستاد
و بار چو جان بر سر او خورد که منزش بر پیشان شد و زبانش تا قیامت از تکلم ایستاد **سوم آنکه**
در ایام محاصره شیری مهیب قوی به یککل در حوالی حصار بنظر رو میان درآمد که در اکثر شبها که هنگام سیه
پیش بر دهن برود حصار میکشید و چون در سواحل نهر فرات شیر و سباع خارده می باشد رو میان
گردند که از آنجا بجهت طعمه مجبورند اردو آمده و شبها که هنگام سیه پیش بر دهن و امور لوازم قلوگیر است
از خوف ضرر و آسیب شیر نرود نمیخواهند استند نمود انجکایت را نیز مستود اوراق از پهلوان محسن
عاشق آبادی شنیدیم **چهارم** حکایت قوم روغن چراغ است جمعی از اعتره و مردم نقد از میر بهار الدین داماد
میر فیض آمد سکن نجف اشرف نقل نمود که کترین بواسطه اسید مذکور که از صلی و اقیانیا متورع است
شنیدیم که در مدت محاصره روغن چراغ آنچه در خمای سرکار فیض آثار بود حرف سوخت مشاعل بروج
شده با تمام رسیده بود چنانچه شبی اندک اندک پیه دروغن از خانه جمع کرده مشاعل افروخته و کانی بوی
کهنه باره انجی نرود و غن سرکار فیض آثار برده در خمای انداخته جرب کرده سوختند چنانچه مطلقا از جربی در خمای
نماند و مشاعل افروخته شده محافظان بروج از فقدان روغن دست پا چرخنده مشغول در آن نجی آمدند
کوشیدند با وجود چند جرب توانند که خم بزرگی را که روغن بسیار میکشیدند مشاعل افروخته کرده و غن بالبال
بود خنده بلکه بگذاشته اینهمه در امانات موجب امیدواری محصوران گردید **پنجم** ظهور نور و مهابت که
پهلوان محسن با پر و نیان نمود در آن حرف در حوزة در کس سید المعین میر میر باقر داماد از پهلوان محسن
شنیدیم که بخت مشارالیه نقل نمود که شبی از فقدان روغن مشاعل افروخته شده بود مشاعلی که در
یک برج افروخته بود بم برود و تمامی حصار مشاعل افروخته بر تو انداخته نوری ساطع گشت که روشنی عظیم
بنظر مردم بر دهن و اندرون در می آمد نوعی که تصور مخالفان شد که در کل بروج و باره مشاعل افروخته
کرده ایم سنها و جاملان برونی طعن دستند امینوند که شمار روغن بسیار در کار است چه اینهمه چراغ
بصرف افروخته آید و ما فریاد کردیم که چراغی بفرود ایم این روشنی از بر تو نور ولایت و کرامت حضرت
شاه نجف است و این است که مشهورند من کفتم که درین آوده باشا ما با هم میکنیم که آنچه میکشیم که حضرت فرود
دارد

آنها را این درین نزدی بوضوح میبندد بعد ازین گفتگو در بهمان دوسه روز توپ بزرگ که بر قلع نصب نموده
و برج اندام پذیرفته بود در وقت آتش دادن بر تپه و تو بخانه معطل مانده برج تو برفت و مراد باش
کس نزد حافظ باش فرستاده توپ بزرگ دیگر و مدوه و کومک طلب نمود حافظ اهدا باش تو بفرستاد
و اعلام نمود که چون درین دوسه ماه کاری از پیش نرفت کوچ کرده بنقد ایند که هرگاه قلع بنقد بدست آید
انهم تا مع بقداوت و اگر هم نوعی دیگر باشد گرفتن این چه منفعت میدهد و مراد باش کوچ کرد و بقلا رفت
و محصوران از نیست روح مقدس آنحضرت نجات یافتند **در کتب محلی از حالات رومی و قزلباش که درین**
سال در پای قلع بنقد روی داد از قزلباشی که بنظر رسید و ضمیمه یافته جهت صدق و خلافی که
تجرب صورت ثبت افتاد بر ضمیر میر او لوالالباب پوشیده ماند که حقایق حالات این سفر نیز در وقت
که قیام این سپاه قزلباش در مینه درین آمد و وقت ظهور صورت در آن حرف را اطلاع بران حاصل
جهت خود بین السیف مشاهده نموده و چه که از اسما و اعلام واقعی واقف گردیده بر سبیل جمال بر حقیقه
بیان نکات و از اطباب اندیشیده تمام حالات و وقایع امور را چنانچه بوقوع پیوسته بود تجرید و در
و مظنه ان بود که سباده جمع بوالفضولان بهره درای که من بدین بین بدین ذلک اند مضمی نقضایار از مقول
دریغ عبارات مشتبهانه شمرده حمل بر خویش ندانند و شاید کذب بان راه دهند یکی از چاوشان در مینه
که از روی سردار بستنول میرفته عرایض و مکاتیب امر و اعیان می برده در راه کفار عا کز طرف شعار
شده بود مکاتیب مسحوب او بود با حامل آنها آورده بنظر اشرف رسانیدند هر یک مضمی قانع و محالا
بعبارات متخالفه مرفوم نموده بودند آنچه پاشایان و امرأه اعیان و ارباب دولت نوشته بودند بنظر آنکه
شاه حسن سخی خدمت و محنت و شفقت خود را ظاهر ساخته عالی از اغراض دنیوی نبوده باشد پیرامون
نگردید از آنجمله مکتوبی که یکی از عظامی بمصیبتی جمعی تمام دست خود تبری نوشته حقایق حالات بنظر خانه اعلام
نموده بود بنظر کترین رسید بنحس درین حقیقت ثبت افتاد که مطالع کنندگان را بر وقایع احوال طرفین اطلاع
تمام حاصل شده در آن حرف را بنا بر رابطه ملازمت از مقول خوش آمد گویند و خدمت فروشان که بازا
باید در کوه و سوز و زریان و صدق و کذب احوال شمرند و اگر در ملا و رسم الخط فارسی و ترکی غلطی و نامرتب
بنظر رسد چون نقل بالمسطر شده برایشه ارباب استدلال و حمل بر خطای را هم حرف نموده از آن معذور خواهند

د خوش فلو سی جواریه تیور ویش اسلام فونفورنیه غلوا شد و کچه دولیم یار و ملیوب گوده دخی جنلی
سکلیانغری شاط صونیه نوکوب پنجه سی طبعی شمشیر اولوب حاصل خوشلق و قتی ایوی کده یه بصره غیر ایلی شاه
ایدروک بو عظیم ذخیره و قیون تایاغ و طوغه و کین کیلر ایل قلبیه قونیدی اول اجددن لشکر و سلاطینلی بولکوه
بر غفورده قلودن نامید اولدوق الهی کند و حاله سره منجر اولدو بوا فرده حکم بر زده امکن شاه عجم بو پیشین
فاطر جمع حاصل ایدوب فزلباشش دورت یاغزنگ بوللمین کسوب دیو بالذات شاط و فراطین خضاک
بر و بزدن خوشن اوچو ریسوب ظالم فزلباشنگ الی اباغی التی شاط و فراطین کپی صولر که بر پی طور صومعی
طیقا متقدور سرهای کسی لور سور حله در بلا و خروج و مسط ط فادسه اقیس صانوب حمل مکلورده
اسلامنگ مکه و اسامام سداب وات اغلانی نامیده اولن حملیکان کور سور حله اولان اصلان
باش و قابو تولی و عربی هر طریق ایل شنجیر ایلد مکه تقریریندن و یلک ناصر و ظله کاسه دور و حاصل مدینه در
اروی همایونه پرتو ذخیره ضعیف کسوب و فزلباش او لدن بر ذخیره حوق تدارک ابتدایه حالالین میوب کین
صانلر و فزنگ اوچو لوجی بو جنوال اوزره اولوب در کذرا ییده زریب و قبیلان بر غر و شمشیر و فین باغ الکی
غزوت بر و فخر فرمایر غر و شمشیر کلک ارا با منکر غر و شمشیر الکلک اوج در همی پرا فحیده وات آنک بر و قوسی
قرن قیبه صانلور اول نازک طبع جانلر غلوا شی نراک ایلد بر دیکر شمشیری ات این کورنده صلوات کور و
اولدیلر اول طرفه جانلر که مصری گسان نیزین کونیک کیمک عار ایدر لوی شمشیری جادر تریندن و پرد شمشیر
کونیکلر ایلد فوج کب ایدر اولدیلر اول خود پسند و کله کورده فزلباش جنس ایلد شمشیر و دوزلر ایلد شمشیری
اوقی سینی اوج میل بولده شمشیر ایدر رستم زلاله شمشیر ایدر اولدیلر اول فوجانیک بلکلر فزلباشنا
در بللق املق امید ایلد کلور لرا ایلد شمشیری جادر و سبایلر شی بورتده قیوب غنچ جانلرین تور رستم
پیلور اولدیلر اول منم کاکر لک کوشش رختلوانله مینوب فوج ایلد حامد کیندلر ایلد شمشیری سمنر لوانشک
کوزنده شمشیر کلر اولدیلر اول ایلکوش کورده فزنگ دورت حصه دن بر حصه سی اچن اقلور دور باقی لشکر اسلام
یا باق و پربش ان فالو بدر اگر بر شو و بر ایلد کوجولوا اسک نیکو شمشیر اوزنا سنا خانه سنی کونور طوعا در خبانه
دو طوعا شمشیر کب پر زونه اریق ایدن و ادهین بونکه فالتشور سلطان سلیمان دوزیدن بره جگده و شمشیر
انتقال ایدن یا بصره و سنک اندر طوبلری قلوه دو لک اچون کور و شمشیر ایلدی بولدی بویه قویتمه ال عثمان نام

دور و صاحب سعادت بولان شمشیر ایلد هلاک اولوب در پنجه دفعه مار دوم و خزینده الحون مستقلا اولمکلور کند
لشکر برنگ اثری ظاهر اولدی سلیمه فزلباشش ایلد کرفنار اولدی بولمک سعادت تلوه خواند کار حضرت لری
بالذات لشکر اسلامنگ طوماری بر بوزندن کونور لک ایستریه مان معنی دور کونر کیلده سولیمور کند
بغدادن و نه نفره دن کلور در ارنده کیدی غنما تلودن بره یار دوم وار هله بوانده کونر خزینده یار دوم کلمه
اولا شنجیح احتمال و ارا بدی فاما بوندن خواند کار حضرت لری بالذات امداد فریه پنجه پنجه کونر خزینده یار دوم
اوزره دور بر پرتو مال صومعی بر یاغزنگ شاط انکته شمشیر ه عباس اولمکلور بغداد مکر زنه خندان اولدیلر
محصل کلام دور امدن بر و بوندر استلو کور ایلد کیمسه و شمشیر کلک در کوزم بولوا جملر طوعا اولدیم دورم
پله فیم ایلده روزگشاه عجم بر ندیمیر کایلید تقدیره موافق کلده کونر حضرت علی کرم الله وجهه کونر
اشریندن اولدو کی شمشیر یوقدر سلیمور امام اعظم حضرت لوی پنجم جمهون همتی سست اولدو عجمی شمشیر
دور بوخسه اچن کند و قدر شمشیری روح لطیفی اچون اول حضرتنگ در کانه سنا بیه توجه ایلد و بدینم روح بونکه
زاره شمشیر کلده بو عجب کلمانی جبر او قیوب بهمان شمشیر ایلد کما شمشیر و عجمی دور کدر ایلد کونر
سلور سوا سندن سلامت اولد شمشیر این مامین مخفی سور و لمه کارد و مزه چر شمشیر این مستولیدر کونر
و فزنگ اب دیو اکی فزلباشنگ اگر کی قلبی کیمتده دو رایج اعزسی و سستقار غنی نزل و مر کفاجا و
باو سوم پله در و بلاردن کپی سعادت تلوه باش لکدر کیم سرد اچن اول جانبیه جیفه بهابون یاران با صفا
یسلامت لری تیور و بجلاللق و یلدر شمشیر اچن حلال اقبولمک لک الواهد القهار بهمان بونکوزار
کونیه عمر فزری امام اعظم تراننده صرف ایلد و بلران با صفا و اخی با سر هم ملکن بل یار یز کوندر شمشیر
بر لر تبه نظر اتمین اچن اولدی زبیر اسر سطر یار تبه شمشیر کلدی دیو اوج دورت دفعه اور کوندر ملق و افع
اولور ظلم فزلباشنگ ایسه کوری لشکر اسلامی شوالویدر فور و فونیه مکلور کپی طابور مز اوزر نیه مکلور
دوب ناخذ قمرنگ اطرافنده کس در کچر کچر ارا و عر سی و کچر کوزد و غر سی مد نلدر و کچر کچر کونر
ایلدر و دیزنگ ارا شمشیر کونر روزگار بیلد کچر بیلد کچر فزلباشنگ اچم پیلور در دانه لردن
بر لقمی ایلکی لمر باشه فالو بدور حاله امدن و فزری کیمسه پلر شمشیر و حاکم بر اولدیه بوز یلکوب
صغیر حفا کصبت روز شمشیر بونکوزر بر سستی اولمکلور فنی سنی ایلد کایفاس ایلد سبزه اسلام ذکر و صفت

سویک بیون از عراق عرب و تفریق نمودن در مازندران بهشت نشان چون ریایات نظرات جاه و جاه
 برنجی که قوم کلک میان کشت بغیر زنی و اقبال از سفر خیر اثره از اسلام بجانب عراق در حرکت مد غفلت
 و کامرانی محدود و بعد از رسیدن روزی چند در سیلاق بمیم از سیلا فانات انجا اقامت اتفاق افتاده و از آنجا
 متوجه نظم و نسق مهمات بغداد گشته تولیت مشاهده مقدمت رو ضات مطهرات از سار و سلطان
 تغییر یافته بصفتی قلیخان قنویض یافت و در از آمدن که با کاز و در قلو داری بغداد بطور مد شیر علی العقب
 یافت خسرو و نیز از کرجی وار و غدا هفتاد سراسر کار عمارت فرموده جهت تعمیر و شکست و برت قلعه
 و اهدات بر جهای عالی و صفه خندق بدلفضوب فرستاده و معماران و استادان بنا و بیلد را از آن محل
 ان کار تعیین یافت و جمعی از سبها بیان و تفکیکی ترا که محصور گشته باقی مشتق قلعه داری کشیده بوده
 از ان خدمت معاف گشته جمعی دیگر در عوض فرستاده و بعد از فراغ خاطر از مزم مذکور عنان غرغیت
 بصوب سلطانیه معطوف گردانیده چند گاه بلده مذکور محل اقامت خسرو و منظره و منظره بود و در آنجا
 بسان عساکر طرفت ان پرده از هر کس در مرکه عزای کر جستان و معارک بغداد و انکی حد و ریاقه بود
 بجایزه و جلده و سایر تواریشات و تفقدات سرفرازی یافته جمعی از ارباب ارادت کار و زوی غیرت
 و حمیت از کتاب شفقت ان سابق نموده بودند در سلک قور جان و ملا زمان در گاه ان نظام دادند در میان
 ناظر بسردار سر نیز از نظر تفکیکی گردانیده بجانب آذربایجان فرستاده مذکور که بوجی با شکی عساکر انجا بگوشه
 در ان نظام امور سرحد بر آنچه صلاح این دولت باشد بعمل آورند شرح رفت و آمد او و قضایا بر ساخته انجا در ملی
 حالات سال آینده بر قوم قلم سواج رقم خواهد شد و چون در بغداد و حافظا حمد باش اسرار اصلاح دیده بود که
 حضرت علی مکتوب دوستانه در باب بغیر به سلطان عثمان و نوبت جلوس سلطان مراد نوشته اشعاری
 در باب ملک بغداد و کوا جاق قدیم و موردنی این دو داناست بغیر ما بنده و عمر انا نام بلجی که قبل ازین در زمان
 سلطان عثمان آمده بود و مصطفی انکا از جانب سردار در بغداد آمده بود درین راه که موجه رفع غبار کلفت و
 سلامت خلائق و عبادت و صلاح انزلیشی طریق است غلوه استنشد مصلحت جمهور است از مضمض ساختن
 طهارت قلبی سلطان شیشه و بلجی بر ارسال روم تعیین فرموده مکتوب محبت اسلوب برنج مسطور بظلم آورده در
 مراقبت ایلجیان مذکور و او نیز فرموده و شرح احوال او نیز در قضایا یا آینده سال بفرده کلک شیرین مقال مبارک

و در سلطانیه معتمد سپاه رخصت اوطان یافته متوکب بها یون با بلترخان رکاب اشرف بدار السلطنه قزوین آمده
 در دو و تخته مبارک منزل احوال فرمودند چون ایلجیان بادشاه روس و ایلجی نذر محمد خان اوزبک علی علی
 جهت تجدید قواعد صداقت و دوستی مابین سربسرا علی آمده در قزوین اقامت داشتند سعادت سلطانی
 فایز گشته مکانی تب و تحت و هدایا که آورده بودند گذرانیدند قرین احترام و احترام روانه شدند و از آنجا عزت
 قشلاق مازندران بهشت نشان فرموده سعادت و اقبال روانه انطرف گشتند و زمستان در اردار السلطنه
 فرجامه و بلده طلیبه اشرف و سایر رجال ارم نمثال انولایت بکار مرانی و اقبال و سیر و سوار بی شکار میگردانیدند
موقوفاً که درین سال بعالم تقابوسند **طهارت قلیخان قزاقان** که از زمره مقربان بساط الله سس بود و در سال
 گذشته رتبه ایالت و خانی یافته درین سال بحکومت و دارائی دارالامان کرمان سر بلنده دید در سفر خیر اثره بغداد
 ضعف معده و بر طاری گشته از افراط اکل و شراب مناسب ان ضعف قوت گرفت بمعالجه و مداوا اکثر
 می بردخت و سخن اظهار اعتبار نمینمود و روز بروز مرض استعدا می پذیرفت حضرت اعلی از شمول عاطفت
 او را از کمر میر رخصت میلان دادند و طلیبی بهمه که در آن فرقه در سیلاق کران رحل اقامت انداخت بهمان دستور
 مقید بمعالجه طبیب نمیشد برای خود عمل میکرده و بمعالجه روز یکم جلوس را استقبال سمیود تا باور رسیده بادم
 اللذ اشرف در یافت ایالت کرمان علاوه منصب مهرداری با میر خان مرعی سوکلن که از نامر و بزرگ ذوالقدر است
 قنویض یافت **مرزا ابوطالب** که از سادات عالی درجات است مد مقدس معلی و متولی روضه مطهر مسطور سلطان
 روضه رضا بود در سفر خیر اثره بغداد ملازم رکاب اشرف بود و بعد از انترام رومیه بشرف زیارت روضات
 کاظمین و کربلا و نجف مشرف گشته را رقم حرف نیز بان سید رفیع القدر و عاشر و در زیارات مشاهد مقدمه
 رفیق و بهصحیح بود بعد از معاودت از خدمت اشرف رخصت یافته از قزوین روانه مشهد مقدس معلی گردید
 در بلده طهران از افراط طبیعائی متنوع الوان و اکل طعام قویحی طاری گشته بمعالجائی که فرغان توان نمود نمود مقدمه
 بنفاده بعالم بقا سپوت نفس او را بمشهد مقدس برده در روضه مقدسه چند روز کوارش معجون گردید و رتبه عظیمه
انغاز سال تو شخان بیل ترکی مطابق سنه ۱۰۳۰ و تلبیح الفکر سال یازدهم از قرن دوم جهان داری
حضرت اعلی شاه شاهی در کره بان ط و کامرانی زمانه یافت آثار جوانی و سیاه کلفت آمدن زمانه پراز
 کلما می شادی حسیب و ایمان هزاران شوق کل نموده است جهان از فرخی جنب سرگشته در آباره عالم جوانی

آغاز بنا و مسیبت قدم نوروز دل افروزت طافرای نیم بهار که دیدرست بخش عرصه جهان در دست
افزای محافل دوران یعنی فرمانروای اقلیم چهارم آسمان برسد شرف و اورنگ کلامی برآمده در شب
یکشنبه دویم ماه رجب هفت ساعت و عقده و بقدر اکتب گذشته از آخرین منزل حوت با بدین برای
عمل نقل نمود با طالع آرمی در عرصه کتی گسترده فیض رسان بسایه همان که بدین نشان در چینی
بر هفت گزده بجای فل روز کار فرامیدند سر و سر استان اتمل سر بر عونت و در بائی افزوده از فیض چهار صفت
و طراوت تازه یافت عند لیب خوشن همان گاه از شوق مقدم کل باغیران بر کنون انهم سر اگر دید
و گاه از دستک هم آغوشی کل با یاد صبا و پریشان اختلاطی یار سوجا در ناز و افغان اندک کل با همه
کس انبیس و مساز بلبل فرقی نالار بر دار و نواب بهایون علی بفرخی و فرزند کی در خط و لید بر
شرف کلامیانی و عنبرت برائی میگذرانیدند و گاهی شیشا لشکار بر دخته باز بلند پرواز بهوسل
در اوج کلامیانی بر پرواز در آورده انتظام بخش عالم شوق و خوری بودند و در اینجا زینل بک سیکلی در ازار
خدمت و جان سپار مبارک در لیکری هند و مستان و مرد و یکله که در سفر بغداد بطور آورده بود و نواز
ترتیب و مستحق عاطفت بود بر تبه بلند ابالت و خانی و منصب ارجمند است که قاسمی باشکری
سرافرا کرده بایه قدر و منزلتش بلندی یافت و الکامری که اقطاع غلیظت آن بود با و شفقت
و چون موسم بهار سپیدند هو از اعتدال ربیع روی بکرمی آورد موکب نصرت قرین از قشلاق
ما زدن در حرکت آمده چون آوازه حرکت لشکر روم میرسد عنان غریمت بدلا سلطه فرودین
مطوفند آینه در بهترین زمانی در در و لقا نه مبارک و اینجا نزول اصحاب فرمودند و از فرودین بحیث انتظام
امور سرحد از با بجان و کرجستان لوابی همانانی بد انصوب در حرکت آورده ببله سلطانیه مغرب
سراوات غر و اقبال گشت رستم بیکب اول صحبت را که یوفور اهلیت و کاروانی منصف و بر تیره لوبان
سیکی گری سرفراز بود بدلا سلطنته تیر فرستادند که با اتفاق ماکم تیر و انماری نظرف از سرحد و ان فرودار
بوده در وضع ادومیه و الرادان سرحد کوشیده مساعی جمیل بطور آورد **از سواخ اقبال** که درین سال
بجز بطور اند خلاصی یافتن قراق خان هر کس سیکلی شیر و ان تپ از حبس سواد و طایغان کرجی که
در راه قراقخان کرجستان نوعی که در محل خود خیر یافته گرفتار کرجیان شده مدتی مدید مجوس بود چون

مهاجرت سواد و کرجستان برنج و گنواه انتظامی نداشت یکد و نفر از محافظان از و تطبیح یافته در زمان فرصت
اورا بر داشته از کرجستان بیرون آورده سلامت باره وی خوری باشی رسانیدند و بعد از عرض و
استیجازه بهایون روانه شیر و ان گشته بولکلا و نایبان و متعلقانش که در شیر و ان بودند بیروت و بعد
سیکل سیکلی انولانست **دیگری از سواخ اقبال رفتن خوری باشی بت بر سر قلعو اخفد بدت در آمدن قلعو**
بر نروی دولت روز افزون سابقا مذکور شده که حکومت اخفد کرجستان قس سلیم خان شمس الدین بلیو
و محافظت قلاع انجا با و و جمعی تفکیکیان متعلق بود و در سال گذشته بنا بر کونه فتن و فتور در کرجستان
و سرحد و واقع بود و آوازه آمدن سپاه روم بر سید و از اباز به باش حاکم ارض روم که قرب جوار ولایت
مذکور است آثارنا خلاصی و حیلانندوزی بطور امد محافظان قلعو اخفد که منظم قلاع انجاست امیر نموده از
چم محاصره و تسخیر قات در قلعو منزلزل گشتند و چون غیر شکست و لب قلعو هنوز نشده بود و چنانچه
بابد استحکامی نداشت سلیم خان نیز صلاح در توقف ندیده بیرون آمده بقورجی باشی پیوسته مرتضی
از امرای رومی که در قراجار دغان حوالی انجای بود برای خود با نفر موده و صلاح اباز به باش علی التقدیرین
قلعو و مملکت خالی باقیه متوجه انصوب گشته نصرف نمود و خوری باشی که با بعضی امرادر قراغ قشلاق داشت
از بورت قشلاق حرکت کرده مجرود و ایروان آمده بود بنسخر قلعو مذکور نامور گشت زمان بک نظر کارهای
از تفکیکی و تفکیکی انبشان در سال گذشته با در با بجان رفتند بودند حساب لام بقورجی باشی پیوسته با نفاق
بر سر اخفد رفتند و قلعو را محاصره کرده از اطراف جوانب سپه با پیش برده کید و حصار انرا گزیده تیر تیر
میشس بر نرفته و میه چند گاه قلعو داری کردند چون قلعو مشرف بنسخر گشت و داشتند که غریب تیر و غلبه
مفتوح میگردد و از هیچ طرف مدوی رسید مرتضی باش طبع صلح انداخته دست از قلعو داری باز داشت برین
نیج که رومیه از لغزش قرا بانش امین بوده بر طرف هر کس خواهد بود و گرا صدی اراده آمدن و بار خرابش داشته
باشند رعایت یا بد مرتضی باش بعد از عمو و موافقت قلعو سپرده خود نیز نزد خوری باشی آمد و میان بعضی وقت
او اختیار نموده بعضی دیگر بدیار خود رفتند و قلعو نصرف اولیای دولت فایده در آمد و چون سلیم خان بحیث
انداختن قلعو بیرون آمدن بدون محاصره و زور و خود مقدم و از اهل بقصر بود حکومت انجا بشیخی قراغ نغویین
بافت و او باطلانند قراغ کاشی ان سرزین انداخته قلعو شده مجر است بر دخت **دیگری از سواخ اقبال**

مورا و ظهورت سب و محاربه نمودن با یکدیگر و شکست یافتن مورا و فتح واقعه ای که بعد از محاربه که قبلاً بین عساکر
 قیروزی نشان و مورا و ظهورت و جماعت کجیان بوقوع میسرست جمعی از عظامی از کجستان کار تیل و از مکر
 متقول کشند مورا و کرمیچ آن قنده بود سنجوست که در مملکت کار تیل حاکم و فرمانروا باشد و جمعی از عظامی
 دنا و اوان از او اسیل تر بودند حکومت دینگری مورا و مکره خاطر ایشان بود ظهورت خان که با ایشان
 و والی کافت بود چون ولایت او خراب بود و از ترا و سمیون خان ماضی والی کار تیل اولاد دگر نامند بران
 او نیره دختر می او لاد سمیون خان بودند در کجیان کار تیل با سمیون خان ولد بکرات خان برادر زاده
 سمیون خان ماضی مخالف نمودند سنجوست که عظامی کار تیل بجانب پسران او سیل نموده بیک پسر خود را بارت
 دختر زاده کی حاکم کار تیل گردانیده خود در آن مملکت نیز فرمانروا و صاحب اقتدار باشد و بعضی از کجیان کار تیل
 درین ماه با او هم زبان بوده از مورا و دوری میگردیدند بدینجهت میان مورا و ظهورت و حشمت پدید آمد
 بفا و انجامید و از یکدیگر دوری کردید ظهورت از او حسیاط مینمود مورا و لشکری از او خواهان خود مرتب
 ساخته علی العقب بر سر آوردت و موافقان ظهورت او را نگاه گردانیدند در آنوقت قدرت مقابل او مد
 ندرت از مقام خود حرکت کرده بطرف بکراشتاف و فرصتی جست با معدودی که در هم آورده بود بر سر مورا آورد
 و قیما بن بهر دو کرده محاربه قوی روی داد ظهورت غالب آمد و مورا و شکست یافته جز عیال و اعتبارش از پا بود
 پندار خالی گشت در کجستان اقامت نمود غریب بار در مکره متوجه انطرف گشت و بسپرداری که بر سر
 ایازه بارض روم می آمد میوسته از آنجا با سنبول رفت و از آن تاریخ در میان رویان و ظهورت صلاح
 دولت خود را در آنجا نمودن باین درگاه داشتند با داد و دقان ولد آمد و در آنجا که بعد از محاربه بصلح
 قوی باشی با کوهی از مردم خود و قبیله کجیان در نقیلس اقامت داشت با دلی الفت و شناسایی گردیده قیما بن
 مر اسده شناسایی داد و شرف و قوی عیافت و در سال گذشته بوساطت او عرض فرزند امیر درگاه جهان پناه
 فرستاده بود و جنایت در ذیل مذکور میگردد و در پسران قیما بن پسران ملاقات اتفاق افتاد **الهی نمودن ظهورت**
درگاه جهان پناه بوساطت داد و دقان ولد آمد و در آنجا و ملاقات ایشان با یکدیگر چون میان ظهورت
 و مورا و حشمت پدید آمد موافقت ایشان مخالفت انعامید و او بر میبوسل جست بهر بار در مکره ظهورت
 از خواب غفلت بیدار گشته از کوهی خود پشیمان گردیده و یکبار باره دست نوشت در دامن دولت این دوستان استوار

داشته با داد و دقان طرح الفت و شناسایی انداخت و بدستور سابق اظهار بندگی و غلامی از کجستان کرده بوسیل
 و استنفاع او رسد عای غفور لالت و تقصیرات خود کرد داد و دقان صفاتی حال و ذرات و بندگی او را
 بخدمت اشرف عرض نموده در جنبی که ارباب نظر آیات جاه و جلال بیروزی و اقبال از سفر خراج تر نمود و بصورت
 عراق در حرکت آمده بود عرضیده داد و دقان و نفع ناچ ظهورت که با او نوشته بود پنجس نظر هما یون در آمد
 در آن صحیفه درج نموده بود که درین چند سال از من خطای بسیار صدر یافته و محبت محاربانانی که فرود آمد
 و قوی عیافت طوایف فرزندان من عموماً تبعیهای زید آلود بخون نریزی من در میان دارند بدینجهت جرأت آمدن
 بنیاید سر بر اعلی ندادم اگر حضرت اعلی که از قانندان کرم اند کفوف بر تقصیرات این بنده که کار کشیده از خطای
 گذشته اغماض فرمائید مجبوراً حلفه غلامی در گوشش کشیده بعد البیوم وزه از شما بهر بندگی عدول نمینماید
 و بعد از آنکه خدمتی چند نمایان ازین غلام صدر یافته باشد و جانسپاری چند کرده باشم که باین جهت
 و پسندیده باشم بیکه بان کرده سعادت ملازمت میتوانم دریافت حال از خوف بی دمیها که در کتابش
 امیدوارم که از تکلیف ملازمت معاف یائیم و درین خرابه بسر برم و داد و دقان استمالت ناچ بر سیل حرز
 آمانی باسم او رسد غانوده بود حضرت اعلی ملتمس داد و دقانرا میند و دل داشته استمالت ناچ منبری بر
 عنایات خستروانده غفور تقصیرات او فرستاده ناما سفارش فرمودند که بظهورت اعلام نماید که او از عهد
 صبی در نظر تربیت بهما یون مانست و نمایانته و ما را بواجبی می شناسد و بزرگ بدینجهت اطلاع دارد
 حال این معاذیر و اظهار ندامت و خلوص بندگی که مینماید از او پذیرفته اما دانسته باشد که مادام که روی ارادت
 داخل بر درگاه عرضش اشتباه تیاورد و بطریق گنه کاران شمشیر بگردن او نخته نظر بهما یون در نمایان
 عن صمیم القلب غفور و اغماض ممکن نیست و این سخنان حیلانده و ز دنیا دارانند در میگرد و سعی نماید که این
 بخصیان آوده خود را باب خدمتکاری در دست قوی نیست و نشود بهر و خود را نشایسته او را که سعادت
 حضور گردانند بعد از وصول فرمان داد و دقان غم ملاقات او با خود جزم کرده بدینست کرمی وجود مقدس
 و حضرت مقدس بهما یون بی تکلفانه با معدودی از ملازمان خدمتکار توجیه محل اقامت او گشته دستا تکلیف
 ملاقات نمودند و داد و دقان تکلف غفور تقصیرات او گشته سفارش مبلغ شای را با مبلغ بیان خاطر نشان
 نمود و سخت تکلیف تعبیر لباس رویان که در ایام خلاف طلبس بان گشته بود نموده او را لباس فرزند شای آورد

و بعد از آن بهیچ تغییر لباس کردند و دست در امن استشفاع اوزه مهمات خود را بصواب دیدند و موقوفه بود که
و مشروط نمود که اگر غنایت و الطاف شاه بی شام حال او باشد مدت العمر با بی از جاده سبکی و مناسب بود
نمهند و بعد از معاينه و مشراط پیمان بازگشته بجانب قلعيس خود نمود و حقیقت رفت آمد خود را بر بعضی عاقلان
سده جلال رسانید و طهورت بر جاده اطاعت و انقیاد مقیم است **ساخته دیگر انچه نمودن ایاز به پاشا**
بدرگاه کیتی پناه کعبت و اقدام که چون ریات قیروزی آیات همایون حضرت و اقبال از سفر بغداد
معاودت نموده اخبار فتح و قیروزی و نهر بیت لشکر روم در سر حد انتشار یافت ایاز به پاشا
دیگر باره اظهار خلوص عقیدت و خلاص کرده نوردید یک تودرجی استنا جلور که در سال گذشته که در حبس
نموده شرف قتلش داده بود باز فرستاد و از اعمال سابق و حرکات ناهنجار و تصرفات مال تجار معاذیر
دنیادارانه متذکر است و چون خلیل پاشا سردار رومیان متوجه دفع او بود چشم دهن معاونت این دولت
دینت و چون از اطوار او و بیعتی و مکر و حیله بطور پیوسته بود در هنگامی که لشکر بر سر او آمد در معاونت
توجه تمام منبذ و نیتاً و اما مقرر شد که تودرجی پاشا بشکرت نظر از که در اتحاد بود در ایران اقامت نماید
که مباد از رومیان دست درازی بقلعه و همایون اعلی واقع شود و بعد از آنکه خلیل پاشا سردار بارض روم
تزدیک رسید دیگر حسین پاشا نامی را با چند نفر از پاشایان و جمود بکتری تصد استرداد و قلع خندق
بارض روم فرستاد وستان پاشا و عیسی بیگ که از معتبران بود رسالت نزد ایاز به فرستاد که او را ستان
کردانیده ترغیب نماید که بشکرت پیوسته با اتفاق بر سر خندق در دو ستانش با و اخبار از که در آنجا
برگرفتن توأمورند از خود غافل نشود ایاز بهستان پاشا و عیسی بیگ گرفته نگاه داشت و پاشا که در
بر پشت گرمی جنود قاهره که در سر حد فخور سعد بودند از خوف جان از قلع بر رون آمده علی العظمه بر سر آمد
و پاشایان و بیگه مان که مقدمه بخش بودند رنجیده مجادله نموده و دستبر نهاییان کرد و چندی از غنای پاشا که
حسین پاشا و دیگر از جلالیان بود بدست آورده جمعی کثیر از رومیه و سپهکریان بقتل آورد و حیل پاشا را
زخمی در قلع آورد و در قلع از هم گذشت و چون این خبر برادر رسید با عموم سپاه بر سر او آمده قلع را در
محاصره نمودند و او تا چهار ماه محصور بود و بمهر اسم قلع داری برداخت و در اندک ریات جلال ترنابیر
خرم و حسیاط در سلطانیه اقامت داشت زمستان رسید رومیه زیاده ازین در ارض روم توقف نتوانستند

نمود کاری خند باز کشند و حقیقت حال بوض اشرف رسانید حضرت اعلی نیر ستاد ایامی و صریحاً اظهار کرد
که چون اقوال ایاز به موافق کردار شش نبود زیاده اعتمادی بر اقوال نمودیم اگر در قون خود صادق است و ما نوب
همایون ما موافق طریق این بود که گرفتاران رومی را که در جنگ و غیره بدست در آورده بیا بر سر بر اعلی پاشا
فرستد که بر ضمیر انور نظر کرده که این تلاش او بار رومیه درد و استخوابی این دو ما است و مضمون اشکلا
مشهور است که یاز نکی زندگ باشش و یاز رومی روم منظور دارد شرح بقیه احوال او در سال آینده مرقوم میگردد
وقایع متوجه که ایراد این لازم بود بر او کیا پوشیده نیست که در مبارزه سلاطین عالم و پادشاهان عرصه
کیتی فانونی است قدیم که ارجلیانی که بیکدیگر میفرستاده اند خواه در ایام دوستی و اتحاد و خواه در زمان
خصومت و عداوت مسلم و قانم آمده اند نموده بپنج وجه حضرت و آسیمی که عند الخلق و الخلائق مذموم
ناپسند است بجان و مال ایشان غیر سیدیه زیرا که فرستادگان مأمور فرمان فرستنده اند و طاعتیان
جز تبلیغ سلطت در ساینده نامر و بقیام نیست **۵** در این شایان در رسم کیان و فرستادگان
ایستند از میان **۶** درین چند سال و در مرتبه چنانچه در محل خود نکار شش باینجه بلیان با مکتوب بلاغ سلط
متواضعانه چنانچه در رسم سلاطین روزگار است بیادش و دوم فرستاده شده بود چندی یک تودرجی
قاچار را قبل از وقایع بغداد و طهاسب قلی سلطان شیره ذیلی را بعد از آن از ارکان دولت خانواده
آل عثمان ابن امر شیش بطور آمده چلبی بیگ را که بازگشته بهر حمید رسیده بود حاکم آنجا از هم گذرید
و طهاسب قلی سلطان از چون خطای روم با یکدیگر ضدیت و زریده بر خلاف یکدیگر سخن میگفتند و تقی الطی
مذکور را اسانی مطلب خود است در راه ضایع کرده در بر منملکات و ما بیری اورم نمک کشیدند و تمت
خوشتر بر فایدا جل نهاده بعضی استیاء ظاهری او را جهت رفع شتاعت بلاز ماش خ و نذ و اقا جلال
نام که گرفتار در ایام مسلطه و دوستی و امدت طرفین بجانب حلب فرستاده شده بود و با تمام بعضی
خدمات شغولی داشت حاکم حلب بشیوه کم فرستان است بهت علم نموده او را بقتل آورد و کل آنچه نصفت
و اموال و اسبابی که داشت در حیطه تصرف در آورد و اگر این امور از موقوف سلطت صدر یافته زهی کم کیتی
و دست فطری و اگر حکام و پاشایان بخیر بخش امور اقدام نموده اند زهی بی جیتی و عدم اقتدار پاشا
و خود را شی شسویان و دلیل ضعف دولت حضرت اعلی اعلامه نکا که اوصاف جمده اش رسیده علیان

و اطوار سنجیده اش قانون بزرگی دو دستور العمل سلاطین جهانست بر خلاف آنچه میگویند و بطریق اولی
 که هر قانامی از معتبران سلسله قبل از وقایع بغداد و بدرگاه جهان باده مغز و عظم در دراز سلطه اصفهان
 اقامت داشت و مصطفی قانامی که بعد از آن آمده بود چنانچه در سال گذشته خبر بیروت را عاینتیبای ملوکا
 فرموده و مشمول نوازش و حسن مقصی المرام روانه و یا رخ و فرمودند تجارتانولایت که در ممالک عجم بود در
 آسن و آلمان آسوده برضای خود هرگاه اراده نمودند بی اذیت و خسران سالم دغانم روانه شدند **واقعه**
ناجستانی امام قلی میرزا درین سال از افضای فلک بیدار و اطوار سنجیده شده و هو قانامی قلی میرزا
 نور چنانی و از اسب بیشتر نقصان پذیرفت در باستانی نامها که مورخان بلاغت شاعر بتمام تحقیق
 در تم تصدیق نگاشته اند همیشه سلاطین عدالت ایشان و فرمانروایان صاحب تکلیف صلاح حال و استقامت
 احوال خلائق را از سپاه بی و رعیت بر مطالب عالی و نبویه و علاقه بدر فرزند بی رایج داشتند در رضا جوئی
 در فایده خلق اند که هر آنکه موجب رضامندی خالق البرایات کوشیده اند چنانچه تصدیق قبل در آوردن
 سلطان سلیمان که اعلی بادشاهان روم بود سلطان مصطفی نام پسر رشید خود را بمطنه طغیان و بی اعتدالی و
 سلطان بایزید پسر دیگرش را با جبار پسر و نوحی که در صحفه اول در طی وقایع زمان حضرت شاه خجرت مکان خجیر
 بافته شد یعنی بیست و ازین قبیل از سلاطین با ضمه بسیار بصدور میوست که در آنها موجب سلطان شهنشاه
 مذکور از جهالت و نادانی و غرور جوانی از تکاب اموری کسب نمیده و الا بزرگوار نبود و اطوار اش
 بی اعتدالی و از جوهر دانش بیداشی و کم مری تفرس شد صلاح حال جمهور در آن دیده و دیده بنیانش را
 بی خود کرده اند و در آنچه بجهت بر بدین تلبه که قرار آمد با مضمون انجم **ع** که مصطفی توانا تو بر میداند از خجرت
 بلید دیگر که در عالم اسباب جهت شایر ادای عالی منزلت آماده کارخانه خلقت و نقد برت و مکتب میش عظم
 و بنای بیست بخت با قدر آسوده حال در ظل رحمت شایسته روزگار میگردد **ذکر مر اجبت موکب بیاون سلطان**
بغم خلاق ماندران چون چندگاه باده سلطانیه معسکرها یون مشایهی کردید و سوار در میان کمر جد
 آمده مجامعه قتل ارض روم مشغول بود بی نیل مقصود باز کرده خاطر اشرف از سر جد قلم و هما یون و احتمال
 دست درازی ایشان با طراف سر جد خصوصاً قلم اخنقد اطینا بافت عثمان غریمت بصوب مر اجبت انصاف او
 لشکر با نزار حضرت اوطان و ساکن دادند و با طغیان را کاب نصرت انساب از سلطانیه ادی توجه بفرستادن

ماندران آورد و بخری و خوشندی در قصبه شریف اشرف اقامت فرمودند و همواره بسیرت شکار برده و در زمینها
 نزهت بخش اشرف و دارالسر در فرجام و منازل خلدها و بسایین فرخ خزی اندبار که در هر مکان بخت
 بخش افزاینده و بد اختر سوار بهمت و الاست مشورت بر او بودند و دستا نرا بخوشندی و کلامیایی میگردد و خود
 با شستی که دو سال بود که در آذربایجان فخلق در نیت حسب فرمان بهما یون پایا سر بر اعلی آمده در مارند
 سعادت بساط طوبوس در یافت و زمان یک ناظر نیز از آذربایجان عود نموده نیکبختی و شکران که با فرجی
 با شستی بودند حضرت اوطان با فتنه **الاسماع** که چون از محمد قلیخان زیاد اعلی بیکر میکی قراباغ در طوقسته
 مورا و اندک مسامحه و مسایر و قویافته بود که بکشته و آن خود و پهلوان دفع حادثه خالی کرده بود و مورا و الکا
 و ولایت اورا ناخت کرده انواع مضر و اسبابی در رعیت رسید از امیرالامرائی فراباغ مغزول
 کشته و او در خان و لاداند در دینجان که بخارت تعلیس و انتظام امور سر صدر حستان مامور در آن سر جد
 بود بدین رتبه بلند آمدندی یافت **ساخته دیگر که** و چون فیما بین حضرت اعلی شاه بی غل الهی و حضرت
 بادشاه و لاجهات اسلم فرما فرمای ممالک هند و سنان طریقه خلعت و دوستی و خوت و یکا دایم بود
 و با بدوش رسولان و مفاوضات صداقت بیان همواره از حال یکدیگر خیر و آگاه بودند و از تاریخ که
 معتدلی قانی زینل بیک سلجوقی که الحال بند قانی یافته زینل خان است نوز سات هند و سنان عود نمود تا رعایت
 آمدندی و قویافته بود در بنوقت بمساج جلال رسید که شتراده بر و بر سر بزرگتر انحضرت که بر و لیبندی
 از انقضای قضا و انقضای اجل بر عود سفر آخرت اختیار نموده از و فور مصادقت و برادری لازم که معتدلی
 فرستاده لوازم بر سرش و دلجوئی انفعول آوردند و متخص احوال خیر کال کرده اند و آنکه بیک بجز با شستی استاجلورا
 که از معتبران درگاه دهر و سخندان کار آزموده و آگاه است بر سالت تعیین فرموده و خلف و هدایای لایق از
 دامنه غیب و نقایس و بار و تازی نژادان صبار قار مصحوب و گردانیده با نام محبت طراز و ستانه شمع بر
 مهر با نینمای برادرانه روانه فرمودند و او با عین شایسته که بدین خدمت بسته با صقمان اندک از آن برود و کرا
 بجانب قندهار رفته بمقصود شتابد بنه در اصفهان بود و خبر حضرت اثر و افعه ناز بران بادشاه و لاجهات و تن
 و فتور هند و سنان در ایران شایع و متواتر گشت و باعث تعویق رفتن او گردید از انفاقات ابراهیم عادلشاه
 و سلطان محمد قطبشاه سلاطین کن نیز چنانچه در بن صحفه مسطور میگردد عالم قانی را و دایع نموده بصوب عالم

شناخته و در زمان شاه جنت مکان تبر در هندوستان چنین افتد دست داد که سواد شاه در کمال احوال
نمودند سلیمان ولد شیر شاه افغان که فرما نغمه های کل ممالک هندوستان و هلی واکه و لاهور و بنگاله بود
ثانی سلطان محمود بادشاه لجات و ثقات نظام شاه والی احمد لکن مو لانا قاسم گاهی در اول خسروان
تاریخ باقیه در سلک نظم در آورده بود **س** سهروردی و زفران مد بسکال که هند از عدل شان دارا لانا بود
زمن تاریخ غوث این سهروردی چه می پرسید زوال خسروان بود در بین ال چنین واقع شد که در هندوستان
سیادشاه عمر و دولت را دواع کرد نه در خداین قضا یا داخل و قابع ایران نیست بنا برابط صد اوست
که قریبا با این دو مان دارند تناسب مقام تجریران بر وقت **توفیقات** نورالدین محمد سلیم بادشاه بن
جلال الدین محمد لکن بن همایون بن محمد بابر بن عمر شیخ بن سلطان ابوسعید بن مرزا سلطان محمد بن مرزا شیراه
بن امیر کبیر صاحب قران امیر تیمور کورگان در حینی که از سیر ولایت کشمیر عود نموده هنوز بلاهور رسیده بود
در راه مرضی گشته بعالم آخرت شناسان مدت سلطنت او بخت و دسال بود و چون بر شمس سلطان
خرم که بعد از ششده پرویز که غوث شد بسیر زکریا بود بنا بر حشمتی که با فاد معنی میانند پسر پرویز
مغضوب پدر گشته بود از ولایت بادشاه می سرورن رفته بی سر و سامان در دیار لکن میری بر ارکان دولت
که در پایه سیر بر سلطنت مصیر بودند گویند بوجبه بادشاه که در حینی از احوال نموده در خوش نام پسر سلطان خسرو
مکحول را که سلطان بلاغی مشهور بود و لیعهد کرد او را بیادشاهی اختیار نموده خطبه و سکه بنام او کردند و سایر
شاهزادگان که حاضر بودند سلطان بلاغی را که گوش نموده او را شیر شاه لقب دادند اما شاهزاده شهریار پسر سلیمی
که بکشته مخالفت ارکان دولت اختیار کرده خود را بلاهور رسانیده قلعه لاهور و فیلیانه و خراسان و جبالخانه
بقیاس کرد و بجای خود تصرف نموده خطبه بنام او در لاهور خوانده شد و سکه بنام او این مصرع نقش کردند
ع سکه زرد و در عالم شاه شاهان شهریار و طرح سلطنت و بادشاهی انگیزه اعظم امر او خواهد بود
واعیان کرد در اینجا بودند طوعا و کرها سلطنت او را پذیرفته که بجز خشمش بسند او و بداد و پیشش که عظیم
مرتب ساخت و چون اردو می شایم و عطا و ارکان دولت در موکب شورش و شاهزادگان و خوانین
مطعمه بلاهور قریب شد نه سلطان شهریار خود در لاهور توقف نموده لشکر خود را با امر و سرداران و خواجگان
معتبر لاهور بمقتضای این فرستاد که در مخالفت او مقرر گشته و پسر زاده را بر لاک صلیب است بکشدند بخار به

بر دارند ارکان دولت که منظم این اصغیان بود از ورود لشکر آگاه گشته از انظر شیر که بهی بمقابل گشته
و عظامی سپاه لاهور را از وصیت بادشاه و جلوس سلطان بلاغی موسوم بشیر شاه که حکم وصیت
ولی العمده و قوی عیان و اتفاق سایر شهنشادگان و خوانین مغضوب خبر و آگاه کرد بموافقت خود دلالت کردند
روزی که فریقین را اتفاق ملاقات افتاد و سرداران و خواجگان و اعیان هر دو فریق با یکدیگر گفتگوی
صلاح اندیشانه میان آوردند از طرفین جنگ را در باقی گذاشتند و لشکر سلطان شهریار در آن گشته
جمعی با نظریه پیوستند و جمعی با ارتش و بر لکن کی آغاز نمودند و سپاه سلطان بلاغی جلوس بلاهور
رسیده سلطان شهریار فرصت جمعیت و سامان مقابل و قدرت محاربه نیافته در قلعه فرید و چون
اردوی اعظم و اصغیان و امرا منظم در موکب سلطان بلاغی داخل لاهور شده سپاهی قلعه ماندند احدی
متوجه قلعه داری نشد و با آسانی بقلعه راه یافته سلطان شهریار در تاق خود بدست آورد و چشم جهان
پیشش را بسپار کشیده از بدین خاطر کرد اندیند و دولت ده روزه او سپهر آمده معنی نیافت جناحی خوا
حافظ شیرازی در زوال دولت شیخ ابوسعید گفته **ع** راستی کوکب فیروزه بو اسحقی خوش فرخنده
ولی دولت منسجیل بود اما احوال سلطان خرم اگر او در خدمت پدر بزرگوار بسیار متمیز و کرامی معتبر بود
و بین الجمهور زیاده از سلطان پرویز برادر کمتر اعتبار داشت و از جانب بادشاه شایعمان لقب یافت بود
و بادشاه او را بخدمت لکن مأمور فرموده بجانب برهانپور منبر ستاد از پدر استعدا نمود که سلطان
خسرو مکحول برادر بزرگ او را بدو سپارد که او نگاهدارد حسب الاستعداد باو سپردند و روانه خدمات مأمور
گشت ادبی رضای پدر بقبل برادر بزرگ مکحول حرات نموده دوران سفر بادشاهانه سلوک کرد با مأموری که
در آن خانواده مخصوص بادشاهت دلیری که بد بخت میانه پدر و پسر و خشت پدید آمده جمعی از اضا داد
که در خدمت بادشاه راه سخن داشتند او را بصیانت و طغیان تمام میداشتند در وقتیکه که برهانپور
مراجعت نموده بدیدار بادشاه می آمد از آمدن متوجع شد و او طعنت شده با غلبه و از دوام تمام
می آمد بادشاه در لاهور بود و از آن دمغد بن پسر بد طعنه دینی اعتماد بود با سپاه کران و کرده
از لاهور سرورن آمده بجانب او حرکت آمد و در مابین آره و لاهور فریقین را بمقارنه اتفاق افتاد و
از امر او مردم معتبر از لکن گردان شده بموکب بادشاه می پیوستند سلطان خرم قانع و پسران گشته

از راهی که آمده بود باز کرده بطرف برانپور شتافت و از آنجا بدکن رفت و از میان ولایت قطب گذشته
بغصد شخیر نیکال بدانصوب در حرکت آمد و در آنجا با ابراهیم خان حاکم نیکال که از آن امرای بزرگ بادشاهی
قوم آصفیان بود مصاف داده بر او غالب آمد و فتح نیکال کرده فیلی نه و خرابی موقور بدست آورد و از آنجا
متوجه الیما باس کرد و بدین مقدمات موجب زیادتی و شرف و طبعان او گشت تا سلیم شاهزاده پسر پسر را
با نهایت خان حاکم کابل که از آن امرای ذی شان آن دولت به نینه و تأویب او مأمور فرموده بانکه کتیب
فرستاد و در حدود الیما باس قبا بین بخار به قوی روی داده شکست بجانب خرم سلطان افتاد و از راه
نیکال که آمده بود بازگشته بدکن رفت در نیمه تیر در ولایت قطب ه توقف نموده بولایت نظام شاه رفت
چند گاه در آنجا اقامت گزیده بسرب سردسلاطین دکن فی الجمله بازگشتی باور کرده خدمات سفیدند از بودن آنجا
و دیگر گشته قصد آمدن ایران کرد که از حضرت شاه استعانت جوید چون بولایت تهر رسید داده نمود و کتله
تهر را بدست آورده ولایت سمنگان را که با بران اقربت منصرف کرد و حاکم تهر قلوبسته شروع در قتل واری کرد
شخیر قلوبسته کتیب غطای دولتش از آمدن ایران مانع شدند با نقره بگرفته بولایت نظام شاه رفت
در بن آمد و رفت جمعیت او روی بغرفه پسرانندی آورد روزی چند با مودی در آنجا اقامت گزیده بسرب
و نظام از خوف باوش در مقام آن در آمده بود که او از ولایت خود غدر خواهد کرد این افسانه خوشنیزده
بروینر و قویا فیه خبر باور رسید و در دربار بادشاهی نیز سانه مهابت خان و آصفیان سناز عهد میدادند سایر
قرب واقف از آصفیان در بطاه با هم محترم بادشاه و شرف محرم غنای کدر از آن حقوق خدمات و جان بر
موقوف و چند است معابت بوده بظهور نیامده از بادشاه بخجیده خاطر جدا شده بجانب سلطان خرم مسل
نموده روانه دکن گشته تا با ملحق شد سلطان خرم از آمدن او مسرور و فرحنا گشته ازین دو مقدمه نازد و لک
اب دکنی یافت و در اندیشه برون آمدن از آنجا بود که خبر واقعه ناگزیر بادشاه تیز و در یافت از آنجا بفرم
و از سلطه آگره در حرکت آمده با مودی روانه شد سلطنت کتیب طریقه مودی سلوک استهشتم کربان
و آن امرای اطراف از قبا و افغان و قتل و جوت بجانب او میل نموده در هر جمعی باو می پیوستند و در اردوئی
جمعیتی عظیم فراهم آورد و از آمدن او تزلزل در میان سلطنت سلطان بلاغی انداخته ارکان دولت او و عقلای
شکر که غوری در امور دنیوی هستند با وجود پسر صلی رشید صاحب داعیه شریف هم پسرزاده را دور از کار داشته

تردد خاطر اینان بود باقیو ما ستر ای سیکت با جمل از لایمور برون آمده روی نوجو مدار سلطه آگره که سلطنت
ان دودمانت آوردند فوج فوج از لشکر بان و طقات سپاه از اردوئی غلم برون رفت سلطان خرم
می پیوستند و در ادراک ملازمت و کورنش بر یکدیگر سبقت می جستند چنانچه در حدود دکره اکثر اعیان
و طقات لشکر بر سر او جمع آمده بودند آصفیان و بعضی از خواص در بار بادشاهی تیر صلاح در متابعت واقیاد
اودانسته قاصدان سخندان فرستاده اظهار دو نخواستاری کردند و سلطان خرم با خجل چشم خوشدل
و خرم مدار سلطه آگره رسیده لای سلطنت و جهانبانی افراخت آصفیان در قبا نیز سلطان بلاغی و سایر
شهرزاده کازرا مصحوب خود گردانیده متوجه ملازمت گشتند و در حوالی آگره حبالا ره عالی بیخ نقر
شاهزاده را شربت ممت چنانچند بگوشش بهما بوشش شتافتند شهرزاده کان مذکور یکی سلطان
شهریار است که کچول بود دیگری در بخش مشهور سلطان بلاغی لقب شریف و در سلطان خسرو که بیخ
مسطور سلطنت رسیده بود بگفته دیگر برادر او و نقر پسران شاهزاده و انبیا برادرش سلیم که در زمان
پدر فوت شده بود و سلطان خرم که از پدر خطابش اجمالی داشت خود را شاه جهان و صاحب قران نامی
نامیده آصفی نژاد را علیه کارخانه سلطنت گردانید و مهابت خان را سپهسالار و صاحب اختیار گزیده
برادر خرم و یار و فادار سپهسالار خان فغان لقب داد و این باطنا سرعت سابق را دور دیده حسب
عالی با یکدیگر بظهور دستانه سلوک نموده بانظام مهمات دولت استغفال دارند و شرح این وقایع از
تقریر بیکه و نقر از تجار کورد یار هند بود در قم تحریر پذیرفت العمده علی الرواة **ابراہیم عادل شاه** والی حجاب
و دابل روی پوست الکا و مملکت و امتداد زمان سلطنت و وفور خرابی و قحلات از سایر سلاطین که ممتاز
بود و بجهت کوفتی که در اسفل بدن داشت و سوار می نمیشد کرد و در قیام عاجز بود همیشه بر روی کت
در سربزنگی زده از خود عقل و تدبیر و کاروانی چندین سال مأمور سلطنت برده شده کار و ای دولت بود مولانا
قی دمولانا طوروی که از شعرای زمان و سخن پرداز روزگار و ممتاز از قران بودند و در ظل رعایت اوسر می
کتاب نورس را که نصد بیت است هر کدام چهار صد و پنجاه بیت بنام او در سبک نظم در آورده نه هزار و
طلای که نصد تومان عراقی باشد از و جانزه یافتند در علم او و او موسیقی و فنون سازها خود را استاد میداد
در بن سال بعالم آخرت شتافت پسر بزرگش است و دو سال و دخترزاده محمد قلی قطب بود بعضی از بار

غرض اعیان سجا بود بجهت دخترزادگی سلسله قطبش به سلطنت او راضی نبودند تا غواهی با در سپر کوی چکر رحین
نوت پدر او را بجم سر اطلبیده جمعی در او آنچه دیده اش را میل کشیدند و پسر کوچک هفت ساله را که علی
نام داشت عادت نامه نامیدند و نسبی اجتماع قیام مقام و جانشین بدو گشتند عادت همی یافت
سلطان محمد قطبش ولد محمد امین مرز ابراهیم در زاده محمد قلی قطبش و داماد او بود مدت سلطنتش
نیافت بود و داع عمر و دولت کرد سلطان عبدالعزیز نام پسر او بصوابید ارکان دولت جانشین گشته
مرتبه قطبش همی یافت و با ایستادگان پایه سریر اعلی شاهی نعل الهی زباده از سلاطین پیشین اظهار
اصلاح و دلخواهی کرده خیرات خانرا که از امر بزرگ آن سلسله بر رسم رسالت با تخت بهدایا بقیه
عزت اشرف ارسال داشت شرح آمدن او بایران در محل خود مقرونه کلک بیان میکرد از ملازمان درگاه
که درین سال ارتحال نموده بعالم بقا شتافته **تاجیک دیوان یکی** وی از ملازمان علیقلیان سلطو
دیوان یکی بود و از نظور اهل بیت و کاروانی در سلک ملازمان درگاه در آمده در هنگام غیبت علیقلیان
بر نیابت او دیوان یکی بود در راه دیشل کعبه که منصوره بسر کردگی قورچی باشی غیری که در حستان واقع
عصیان و طغیان کرده نامور شدند چون علیقلیان در آن سال فوت شد او حسب الامر سر کرده قشون
بشکر علیقلیان گشته بباق کربستان رفت در هنگام معاودت او ایل ابراهیم در راه مرض گشته از
دنیا رحلت کرد **سید حسین کونه** وی از سادات کونیه نقبا بخت شرف بود که با عیال خود و دلخواهان این
دو دهان بوده همیشه صاحب جاه و محنت بوده اند و او نیز در زمان اقتدار و میده در بخت اشرف با جاه و محنت
و صاحب اقتدار بود در سال فتح عراق عرب سعادت ملازمت در یافتند از نور اهل بیت و شکوفه طبعی
منظور نظر فرخنده اثر همایون گشته ملازم رکاب اشرف گردید و همواره از همصحبتان نرم اندر سر درین
سال بهاری عارض او گردیده از دار فناء رحلت کردید پیش سید ناصر بدستور در سلک ملازمان درگاه اعلی
دارد **حکیم سیف الدین مظفر کاشی** از اطباء و سرکار خاصه شرف بود و در خدمت اشرف کمال محرمیت و
قرب شرف داشت و بست کموت و شجوخیت رسیده طبابت ملازمان درگاه در عهده وی بود اکثر
اعیان که بیمار میشدند بنا بر صداقت و مهارت معالجه او عمل مینمودند در او خبر از ضعف پیری و عدم قدرت
نموده بمعالجات نمی بردند پیش از فصل و کمال آرزو حکیم دارالتفاد بود در او وی عملی بمعالجات مرضی

قیام مینمود درین سال در ایام قیام سلطانیه مرض گشته بمعالجات اطباء زمان با جریف ناس کار اجلا وقتاً
نموده عاقبت طبیب اجل علاج نمود پیشتر شب هم که در آغاز جوانی تجربه پیران روزگار دیده دارد بدستور
در سلک اطباء سرکار خاصه شرفه منظم و بمعالجات مرضی اردوی همایون قیام دارد **شاهخواجه بیک وزیر قورچان**
در مارجی الاصل بود که در سلک جماعت فراد اغلو اندوی از اهل استعدا بود خط سبقت را خوشتر می نوشت
حضرت اعلی از و فور اخصاص و دلخواهی این سلسله بدین دودمان با و برادران او شفق نام در حیدر
بیک برادرش اکنون وزیر باشی قورچان فراد اغلو است و او در او ایل حال در عوض باینکه برادرش
که شرف توشیحی نه بود در پای قلو ایور در در سینه بزم نقد گشته که در شرف توشیحی که در درانی الحال
مستوفی قورچان عظام گشت بعد از فوت ملک بیک وزیر قورچی چنانچه در محل خود کارش یافتند منصب
سرافزای یافت در این سال مرض گشته در حین قیام سلطانیه از دنیا رحلت نمود پسر قالی داشت اما
خدمت مذکور از دنیا شمشیر نمیشد وزارت قورچان عظام با میر ابوعلی قوم میر ابوالمعاش شفق شمشیر چون
مشایر متوفیات درم خبر یافت اکنون وقت آنست که قضا با غلبه سال آینده را امر قوم سازد
کنون وقت آنست که بنده را که ساز درم شرح آینده را نکند که در این عصر بر ملا با ما پیشتر بد
شرح حال **افغان سال بر ملا لوی نیل ترکی مطابق سنه سبع و ثمانین و الف کمال روز دهم قرن ثانی**
زمان فرمانروایی عباسی از بهار دل آری این سال با هم ترمیم و طراوت که لازم این فصل مدیع
ربیع است شمیم بهجت و شادمانی مقام غیر رسید از کلماتش بزرگی ظاهر و نه در کلماتی نمایان بود کلزار جهان
آب در نیکی ندرت با زمان از غنچه برین واقف که از کوشش جرم دون و طاری و شعله بازی بهر بوقلمون مستور
سرا برده غیب بود خبر داشت نور در جهان آرا که همیشه بخوشدلی و کامرانی میل گشت درین انری از خوشی و دما
نداشت درین بهار کلی بر مرد کس شگفت بسیارهای شستند تا بهار در زمانه عالمیا نراغ با بود و از بزرگترین
وقایع روزگار غافل و خبرداری باطل در روز و شب سیر دهم شهر رجب مطابق سنه سبع و ثمانین و الف و عشت
و هشت دقیقه از در گذشت تیر اعظم از مقام حوت و لایک گشته بشر فکاه عمل فرامید و حضرت اعلی همایون شاهی
نعل الهی نخل مرسته بر مفارق علیان مسبوطه داشته در ما زنده دران بهشت نشان و قصه و کفای شرف که درین
سال دلگشا نبود و منازل فرج بخش از لاک انری از دل آری ندرت و باغات و سبایس خلد مخصوصاً باغ

و عمارت بجهت خردی عباس آباد که از جهت عالی منبوه بلوازم جشن نوروزی برده بخت باقران بساط اقدس
تورجی باشی که از خدمات مرجوعه آذربایجان و شجره قله احسنه و ضبط در بطرس حد خارج گشته در آن قاف
بیایه سلطنت مصیر آمده همواره بجمالت حضور اقدس و همصحبی بزم مقدس سعادت امتیاز داشت
باکمال عیش و سرور و انبساط خاطر بلوازم سیر و شکار قیام داشتند و تا سه ماه مبار در مازندران
اقامت فرموده چون هواش از منجم اعتدال روی بگر می آورد و از جانب روم اخبار متواتر گشت
که درین سال خسرو باشت نامی وزیر و سردار گشته باشک بسیار بطرف ارض روم می آید و موراد
گرچی سیه بخت نمک حرام که بجانب روم رفته همراه سردار مذکور است موکب بهایون در راه شوال
از قتلان مازندران در حرکت آمده بمطبخ آنکه مبادا آن بر گشته بخت بخربک داده و فرموده بمعاونت
رومیه باز در سر حد کربستان اشوب انداخته آغاز فرشته نماید غنان توجه بصورت دار السلطنه فروین
مستوفی داشته بغیر وزی و اقبال درد و تخانه مبارکه انجام ترول اجلال فرمودند و حکم شد که عساکر حضرت
شعاع در چین سلطانیه جمع نموده بسرداری عیسی خان تورجی باشی در آنجا آماده خدمت باشند که طرف
لازم آید و اشاره شود توجه نمایند از عنونت یوا و گرمی مازندران بقدری عارضه طاری ذات مبارک
گشته بود در ایام اقامت دار السلطنه فروین مزاج اقدس از اعتدال طبیعی اعتراف حسیه گاهی تب عرق
عارض ذات بهایون میگشت و گاهی بر طرف میشد و از آنکه در غرب نامناسب عود می نمود تا آنکه از غیب و نظر
الغیب گزیده بر تب رعب انجامید و با وجود اعتراف مزاج و تحمل شداید آن عارضه از امور دولت و تدبیر بهام
سلطنت و مملکداری لحظه غافل نبوده اوقات مجتهد ساعات صرف انضمام دین و دولت بشد **از سوختن**
گرفتاری شمسی خان قزاق حاکم احسنه بت شرح و انوار که جمعی از رومیه ان حوالی بزم و مستبره و تاخیر و فاسد
بالکمال احسنه آمدند فریاده از یکبار و با بصد کس بلکه و هزار بودند و از استحکام قله و تفکیک آن قدر انداز
قلعه در پیرامون قله نشو استند که در فی الجمله تاخت و غارنی کرده باز گردیدند شمسی خان مرد دلیر و پهلوان
بود از وفور غیرت و غرور و شجاعت و عدم اطلاع بر گزشت ایشان عزم تعاقب و دستبرد کرده بر خصم
و صلاح سفید ریش آن قوم با سیصد نفر از غازیان قزاق فرود آمدند تعاقب شتافت و سه چهارم فرسخ
رانده بدیشان رسید ایام مبارک و هنگام علف خوار ستولن بود و از شدت ایستادگاری غازیان در عقب مانده

اسبهای علف خورده توانائی نداشتند که چون از رومیه بر سمت راه فرود آمده بگذرد چون دیگر در اطراف میان
دره فرود آمده بودند که نمایان نبودند شمسی خان با یکصد کس رسیده بود بهر چند بعضی از غازیان با یکدیگر
فرافکر که همراهم بودند و از مواضع آنکه مانع آمدند قابل نشد و بجاد بر دخت و جمعی که بر سمت راه بودند
ملاشی گردیدند و فوج سراسیمه وار خود را با سببان رسانیده راه فراری جستند که خبر سایر
رومیه رسیده کرده انبوه سوار گشته بیل بسته از عقب شمسی خان نمایان گشته او را با آن فوج بیل
در میان گرفتند و غازیان بقدر قدرت و توان دست و پا زده اکثر را در هنگام فرار که اسپان آن از
کار افتاده بود از پای در آوردند شمسی خان زنده گرفتار گشت و اکثر غازیان رفیق او در انحراف قتل
و تا جود گشتند و در میان او را برداشته بجز کس سردار پوسند **ساعتی دیگر از سوختن اقبال** آمدن که جنگ
ایازه است بدرگاه خلایق بنیاد و توسل حستن ایازه باشت محمد آبقبته علیه سپهر اشتباه شرح و انوار آنکه
در سال گذشته که ایازه باشت عراض اضلاص فرستاده اظهار متابعت و پیوند عاری معادنت نموده بود
حضرت اعلیٰ چنانچه در فوق مذکور است اعتمادی بر اقوال او نفرموده بچام دادند که ایازه در کفار خود صاف
و با منسوبان این درگاه موافق بودی بایستی که قناران محاربه رومیه را که در سال گذشته وقوع یافت برگاه
معلی فرستادگی بر آن امداد و مساعدت و از این طرف بنظر نیامد درین سال که خبر بدست سردار بر سر او می آمد
بعضی از مشایبان و مردم خود را بایرون فرستاد که در قتل حمایت منسوبان این درگاه باشند و سببان باشی
که عیسی هرگز گرفتار نشده بودند بملازم بشرف ارسال داشت و عن صمیم القلب اظهار اضلاص و انقیاد کرد
و از خوف و بیم بجز نمایان که معاندان بودند چاره بجز التماس نمودن برین درگاه نیافت برای بیم بکام برادر خود را
که بکلیه ایازه مشهور بود با جمعی از معتمدان فرستاده در دار السلطنه فروین سعادت بساط موسس سازان شدند
در همین ملازمت مجلس عالی آنکه کسحک ایازه را بارقا و ملازمان که یکصد و پنجاه نفر بودند باره او بگزار
خبر دادند بطور آردند و قافل در راه داد او از مردت جمعی دور زدند تا بر نظام سلسله هر مقام امداد او
در آمده چند نفر از امرای صاحب تقصیر سیمای محمد ولیخان زیاد اعلیٰ و دیگر خان المیر جمعی در دست و بوسیله سلطان
حاکم که با گرمی از منجمه بجانب ارض روم تعیین فرمودند که داخل قله شده با اتفاق ایازه بندار کافات در
مراسم قله داری گزینند و تورجی باشی نیز با جمعی از حضرت نشان از سلطانیه بجانب آذربایجان نصف نموده

که بر کوه معاوت اتفاق افتد بطور اورند اما تا رسیدن امر از مذکور خسر و باشت با ابا نازه همدا سلسله کوه
اورا استعمال گردانیده با علی و انقیاد با دست مردم دعوت کرد و قسم یاد نمود که او را از غرض نیکو جان نکند
نکند از کوهی جز در سبب جانی باورسد و او نیز بصلح راضی گشت بیرون آمد سر در راه ملاقات
کرد و خسر باشت در باره او با نیکو بی آغاسی شافیه نموده ابا نازه را در محوره حمایت خود در آورده او را
مصحوب خود گردانیده بجانب استنبول عود نمود و اصلاً متعرض مجال معلقه بدین طرف نگردد و بنا برین
از امر از نظام پورسف سلطان بجا رفت قتلوا خسر و سرداری تفکیکی آنجا مأمور گشته بکراک بمقام خود
باز آمدند توری با نیشی و عا که منصوره نیز از دار السلطنه تبریز عود نموده توری با نیشی بملازمتش
رسیده سایر امر او عا که بملازمت او وطن رخصت یافتند **که توری نمودن امام قلیخان به تبریز است**
بهره از تاریخی که عراق عرب بجز تبریز و تصرف او لیبای دولت قاهره در آمده پورسفر فتح و تبریز ولایت
بهره که از کبک طرف بجز عراق عرب و از طرف دیگر بولایت خوزستان و فارس قلمرو همایون پورسند
چشمین نهاد بهت و الا بود درین سال امضا ان غریب در خاطر انور رسوخ یافته امام قلیخان بیکل سبکی
فارس تبریز ولایت مذکوره مأمور گشته با عا که در باره فارس روانه دارالسلام بغداد کردید که از راه کراک
و جل مقصد شما بدو جمعی از تفکیکیان رکاب اشرف کرد و دارالسلام بغداد بودند و امر و حکام لرستان و
کردستان و نهند و بهر ای او مأمور گردیدند و خان مشارالیه با حضور و افره بقطب و شوکت ملکانه
روانده مقصد گشته اعراب انجالی از روی اطاعت و انقیاد پیش آمده متقبل خدمات لایق شدند و جانی
خانی انعام و حسان پشمار و ضلع قاهره و نشریات و منسوقات بهر دیار دران راه بنقل فرموده چون
شکر بولایت بهره رسید اکثر مردم انولایت با طاعت و انقیاد راضی گشتند و رو میه در قلمرو متحصن
گشته حرف استیمان در میان داشتند که از قضای آسمانی واقعه ناگزیر نواب کیتی استان روی داده
شهر رسید موجب تزلزل خاطر قزلباش گشته جناب خانی نیز صلاح در توفیق ندیده چون تبریز ولایت
در بر او قات دم پذیر کلک تقدیر گشته بود معادوت جناب خانی اتفاق افتاد و ان ازاده در عقده خویش
ماند **از سواخ** که نیز خان افغان که حکام پوتنگ حدود قندهار است بقصد سعادت با طیبوسی و ادراک
ملازمت بدرگاه عرش استیفاء آمده چندگاه اقبال مثال ملازم رکاب اشرف بود و در دار السلطنه خروین

با جناح مطالب معلم او بر دهنه زاده از مأمول بشقههای کوما کون و نوارشات بی اندازه سرفراز گشته با ضلع
قاهره و انعامات و افره رخصت انطرف یافته روانه دبار خود شد و در امنیت راه هند وستان و حسن
سلوک با تجار و مشردین سفارشات بلیغ فرمودند ضعف مزاج اقدس که از امتداد تباع و تحمل شداید
ان کوفت از دیار تبریز فرشته بود اندکی زایل گشته روی با مخطاط آورده بود گاهی چند روز مختلف میکرد و گاهی
دیگر از کتاب آموزان مناسب و ماکمل و مشارب منضاده عود می نمود و نقاب است با نیشی بود که غم تو خیر گشت
آنقدر از فرمودن اطبا هوای انجار اجبت رطوبت مناسب قامت نمیدانستند قرار بگفتند و او را در بکراک
مجید نقاش فرمودند نزدیک نیاید چون انحضرت مایل بسیر و شکار انجا بسیار بودند روزی چند توفیق فرمودند
که در باره مشوره نمایند و در تبریز بر بنیاد غم جزم فرمودند بنا بر ضعف و نقاب قرار یافت که با نیشی طی
مسافت شده دوازده مرحله را در بست چهار روز طی نمایند بعد از بیرون آمدن فریب از غایت شوق
بسیر تبریزات انولایت و اقامت منازل دلگشا دوازده مرحله را از سواری باد پایان صبارتار در دست
نه روز طی فرموده روز دهم در محل بلده طیبه اشرف شدند و چند روز در کمال عاقبت و خوشی گذرانیدند
گاهی در روزهای در عده تب بقدر تغییر در مزاج و مرانی دیدن احساس منفی بودند و بدست و ضمیمه مرعوم
مهام خردید دولت و سیر و شکار می شدند و در ان اوقات گاهی سخنانی که شکر بر سو قاشی در هر بی شایسته
دون و دلگیری از مشاغل روزگار بود بر زبان گهرفتن میگذشت در وای صادق میدیدند که خود تغییر انرا
انتقال از عالم خالی بر سر ای باقی مینمودند **که توری خاطر کاشش به تبریز شنایزده عالمیان ابو نصر سام**
مرزا و تقوی و ولی العبدی بان شنایزده عالمیان چون دران ایام تنبور ولایت و ارشاد بر تو ابریکر خیر توری شد
بود که خسر تب ازین دار فانی رفتنی و بزودی ازین حجت سرگذشتنی است اراده خاطر عا طر بدین معلق گشت
که نوبه و با عرض دولت نهای جن آزادی حقیقه سلطنت شترزاده چون بخت کامکار یاد کارش بزرده مغفور
سجده نما مدار کوب جهان افزا سپهر شهرباری بدر شیر فلک جلالت و بختیاری از پیشینه افسر کبانی برزنده
تاج خسر وانی خلف و دودمان صفوی سلا خاندان علوی منظور انظار رعایات نیردانی مویده بتایید سبجانی
ابو نصر سام مرزا خلف از جند شترزاده مغفرت شان رضوان مقام صفی مرزا توری صفی را که عمر کمینش
بدانان اید پورسند با بجهت مرحله طی کرده آغاز شد و نیز است و در دار السلطنه صفایان نشو و نما یافته چند نفر

از مستعدان ذکور و انانست حسب الامر اشرف بلوازم خدمت پرستاری ان شهنشاهه کامکار ستوده الطواقم
دشمنند بحضور اقدس آوردند که من بود در ظل تربیت و انشفاق شاهانه بسر برده بر تبه و لیبیدی مغرر
گردانند چون شیوه و شعار حسنه آنحضرت بود که در امور جزیه بکلام مجید ربانی تفاعل فرموده بی مشوره و
فرمان الهی شروع در هیچ امری نمیزمودند درین امر مبارک میمون که از مطعات امور دین و دولت مشوره
لازم دانسته مولانا محمد نفعی و مولانا مظفر میمنه جناب دی را که از زمره معجمان خاصه شریفه و امین و معتد بود
بدین امر مأمور فرموده نزد مولانا مراد مازندرانی که از افاضل و انقیای ان دیارت فرستادند که شهنشاه
نماید مولانا مذکور تفاعل نموده این ایراد برآمده بود که ان لیکفیکم ان بعد که یکم بنیادند که ان
من الملائکه منزله بلی ان تصبوا و اتقوا و یا انو که من فونهم هذا بعد که یکم رتبه
بخسته الکاف من الملائکه مستویین از مدلول ایراد ظاهر شد که لاده خاطر اشرف بسیار مبارک و
بمؤمن است لیکن در باب آوردن از صفایان در ایراد کرده بصبر و سکون بود و حضرت علام الغیوب
ع کوه صلیت نواز تو بر میداند بر مصالح امور جهان و اصلاح حال جهانیان و انان و بیعت بمدلول ایراد
عمل فرموده چند روزی آوردن ان تو با و در ریاض دولت و کامکاری در عقده توفیق فساد و بعد از ان در
انکه زمانی چنانچه در ذیل مسطور خواهد گشت ظاهر شد که در دنیا آوردن ان شهنشاهه سلطنت نشان نمازندان
بزرگان حکمت یافته مطوی بوده **ذکر انتقال حضرت شاه و اوجاه از خاکدان دنیا بخت اعلی و اتصال**
روح مطهرش بر روحانیان عالم بالا آه و صد آه از گردش جرح پیمار و ستیزه کاری خاک کبر فتنای
از جویبار اقبال بالا نکتید و بخره مراد و کامرانی بارور نکنت که عاقبت از تنبها و اجل از بای در دنیا مد
و هیچ کوی از افاق جاه و جلال ندر خستید که غریب در مغرب فتنای غرب و اقول نکند مدلول ایراد **کلی**
علیها فان مؤید یعنی رب **سه** انکه تغییر تنب بر قدرت **سه** و انکه مغرب نمیزد قدرت **سه** از ازل الازل
رقم حیات بر ناصیه هر ذی حیاتی کشیده اند و شاهان و شهبانان جهان با وجود امتداد زمان حیات عباد
شربت ناکوار حیات جسته **سه** نظر کن بر احوال بشنیان **سه** که رفتند بیکد کهسان **سه** منبر هیچ
از آغاز او بود و بس **سه** نماند چیزی **سه** در کجکس **سه** خامسید چاند با سینه جاک شرح اینوا فوه در ذکا با مدین
در حیرت بیانی می آورد که روزی آنحضرت بفرم بروشکار سوار گشته در شکارگاه همانا از طریق در اکل طعام بود

و در بارگش نبی از نقل معده و عارضات بهایون گشته ضعف قوی علاوه نقابت کوفت سبک گردید
و عارضه تب بعد از شش روز آنحضرت را صاحب فرماش گردانیده بهیضه و اسهال انجامید و از قیام در دنیا
از هیچ رخسار بهایون سوره القبه ظهور یافت مجملآ اسباب اجل فراهم آمده ضعف و ناتوانی قوت تمام
گرفت معالجات اطباء تاثیر نمیگردد در روز بروز ضعف از و بادی پذیرفت خلافت از شهنشاهه انجال و بلیق
و اضطراب افتاده غریق بجز حیرت بودند خواین مظهر برده شبنان سراق اقبال از و امید وقوع اینوا
تا یله با دیده کربان و سینه سوزان لفظ از ناله و افغان غمی اسودند ارکان دولت و مقربان بساط عزت از
پیم این مصیبت مدبوشس و اسر مایه عقل از دست داده در بادیه جبرانی سرگردان و از تصور این قضیه جانگذا
بر خویش نرسان و لرزان بودند تا انکه در تاریخ ششجشمه است و جهام شهر جمیدی الاصل حال بر حضرت
متبرک گشته آثار موت از شیره همایون لایح گردید هنگام طلوع صبح داعی حش را بیک اجابت گفته طایر روح
بر فو حش از نفس بدن پرواز نموده به عالم قدس شتاف جگر کوبم که در انوقت بر صافان انعام جز
و بر مفرمان بساط عزت چه گذشت مجد شبنان سراق جلال با سینه جاک و دهلهای غمناک
فراری در آمده بالاس سیاه خاک بر سر افشانند آغاز نمادند این سوگاری در جهان تازه گشت و انده
بشمار بدلهای خلافت راه یافته استقامت از طبایع دوری گردید و چه چنین نباشد آقایی بود عالمتاب
عالمان در سایه مدلتش اسوده بودند در مرض کسوف و زوال آمد آخری بود در شهنشاهه و نورانی که بر زمینیت
و عاقبت بر عالم انداخته بود از اوج کمال بغیض و بال رسید آسمان کبر و فو مرادش **سه** در ان منبوه در صبح
ازین مصیبت سینه جاک نیز نده ماه و سال که در زمان دولتش بخوشی و خوبی گذران بود در حجاب ظلمانی انوش
منواری گشته عقلا درین مصیبت عظمی جز شکست با بیچاره ندیده دست در عروه الوقعی **انما یوفی الصابون**
الجرهم بغیر حساب زنده ارکان دولت قاهره و سیما عیسی خان قوری باشی و اصناد و الادله سلطنت
که هر دو شرف مصابرت آنحضرت سرافرازی دارند در ذیل خان اینک تا سنی باشی شاه طوطو سایر عیان که
در پایه سر بر سلطنت مصیر بودند متوجر امور دولت گشته خواص و عوام را از ولی العمدی شهنشاهه عالم عالمان
آگاه گردانیدند جمیع خلائق از خلفا و صوفیان و مردمان و معتقدان این و دو مان و لایب نشان گردید
سر بر اعلی بودند فرمان مرشد کامل را بجان دول پذیرفته بقدم خلاص انقباض پیش آمدند و تبه در باب

تفویض ولایت عهد و سلطنت و بادشاهی از نو با و اعتبار بوستان اقبال گشت از ان اشارت
بانشارت بوده باشد در قلم آورده عیسی فرزند خان و جمیع اعیان و طالبان سلسله صفوی بنام خلیفه
و شیخ بر بریدی این سلسله تلقی باذعان کرده بخطوط و مهر و سبیل گردانیده مصحوبت علی بیگ
لاشهور گز سفیدریشان و معتمدان این درگاه است بدار السلطنه اصفهان بخدمت شاه و شاهزاده
جهانیان فرستادند و درین مصیبت غلطی رویداده و در این مدت مشهور است دادند که **سلطان** از
سلطان رفت بر باد کل صدر برک سوری را بقا باد **سلطان** و الله خلقی بیاد کار گذشت که این جهان را
از طلعت بهما بولش بر باد آثار جهانیان از ناصیه اقبالش بود است الفقه چون حامل این صیغه
برق و باوان مسافت بعیده را در پشت روز طبع نموده سعادت ملازمت در یافت و از واقعه نادره
برگزیدش خبر داده صحیفه لطیفه را بنظر انور رسانید شتران و گاوین و غنایان و مخدرات حرم مخرم کرد
دار السلطنه اصفهان بودند از استماع خبر و خجسته افتاد و اقبال با وج اسما رسانیدند جنس از
دیش سفیدان این دو ده مان که بخدمت انجا ما مور بودند ابو القاسم بیگ ابوالغنی که از جمله صوفیان صافی
اعتقاد و اینک قاسمی باشی معتمد علیه حرم مخرم بود بانفاق خرد میرزا برادر بکرات خان و الی کربان
که حاکم دار السلطنه اصفهان بود و برستم خان موسوم گشت بحبت دفع مفسد و استقامت انشته نظم که
متمو از طبقات خلیای طوایف نامت جلوس بهما بون را از تفرقه و سوگاری انواقه تا کزیرایم و اولی
دانسته همان لفظان شهر بار جوان بخت راستوره و این مقرر صوفیان و دو مان صفویه بر تخت سلطنت و قالی
ارث و کزیرات آباد جدا و عظام حجت مقامت تکلیف گردانیده شرف پای بوس دریا خنده و آواز جلوس
بهما بون را با طواف انکاف سرحدای ممالک منتشر ساخته چون فصلای و هر و بختان شهر ملاحظه کردند حرب
اتفاق بنکام جلوس ساعتی بوده نیابت سعد و سمیون از جمیع معایب نجوی معراکوب مسعوده دراج شرف مقیم
و خوشحال و بر حوال صاحب طالع ناظر بر چند روزی و تقادم و شترجات سال احتیاط گردانید ساعتی بان خوبی حجت
جلوس سلطنت و آغاز بادشاهی ناسته و دیگر بافت نموده بر عقلای و مهر و صحاب طفت و گاه افواج
خواید بود که این نکته غریب از ساج اقبال و دلایل نبات و بقای عمر و ولت انحضرت از شتران و گاوین
مکول البصر که صفایان بودند امام قلی میرزا بر صلیبی دشت غفران سناه و عوی پناهی کرده مدعی سلطنت گردید

در زمان بصیر گردانیدن لشکر از هر طرف هر یک دیدار از اسب بیشتر محفوظ مانده بوده و در آن زمان از نجوم عالم
و حادثه فتنه اندیشیده حجت دفع مفسد عظیم کبریا شرب بود عیسی ان شترانه نادره با شتران و سگاری
کرده خاطر از هدرت فتنه فارغ ساختند و سر مدلول آیکریه کرد بنکام فقال اورون انحضرت بحضور احدین
بصیر و سکون اشاره شده بود بابلغ و جوی سمت و ضوح یافت لکه در حجت انشمار خبر واقعه نادره بادشاه
مغفوران زمینده سپرد دولت در دار السلطنه اصفهان که مقرر سلطنت و مستقر خلافت و محل اجتماع
طبقات سپاه از مصلح و منف بود تشریف حضور نمیداشت نظیر ان بود که در ان شهر معظم حیدان فتنه
فقور ظهور یابد که ابواب بلا با بر روی روزگار خلافت گشته غنچه و زیر دستان پایمال عنوان ظلم
گردند محلا ارکان دولت قاهره که در زمان بودند در کاب بود عفاف نواب خورشید احتجاب
علیه عالیه ناموس العالمین حبه محترمشا حجت مکان که در مظهر بادشاه غفران سناه فرد و اسب
و عاقله در هر و محمد العالمین است و سایر محترمشا سر برده سلطنت خزان و بیوتات بادشاهی بر داشته
صوفیان صادق العقیده این دو ده مان جنازه مغفرت نازده را بردوش خالص گرفته روی توجیه بصوب
صفایان آوردند چون بدار المؤمنین کاشان رسیدند خلیای ان دیار یارید ای کرمان و دلهای مالان و
کسوت سیاه و حال سناه به استقبال شتران چون بخش مقدس رسیدند سینهها جاک کرده سواره افغان
ار آمده خاک بر سر افشانند آغاز سناه نام آید اعیان و ملازمان و کاب اشرف جامه ما دریده اندوه انحضرت
در دلهای تازه گشت از از دحام خلیای در اطراف پیش و پس نقش نمایه بود که امر او عیازت حال اقرار نمود
الحاصل ان جنازه محفوظ بر حمت می لایموت را در پشت شتران کاشان که مدفن اما نازده عالم بقدر
موسوم با ما فراده حبه موسی علی و ابایه التجیه و النسا با مات گذارنده گشت آمد یکی از مالک شترانه
و استانهای شتران نقل شود حافظان خوش الحان تعیین فرمودند که شتران و زینت و کتیک در آوده نفر
بنیادت کلام مجید باقی مو اطلت و مداد دست میبندد باشند که هیچ و فنی اندوز و شب خالی از تلا و تقاط
نموده باشد همیشه بر سر مرقد ظاهر خود گردانیدل شام تا بام شمع در سناه فروخته دارند و جهت طعام حفاظت
خدمه مزار کثیر الاوار و فقر او مسکین اقسام حلاوه و اطعمه الوان و ما محتاج سرانجام داده مدیعی برک و دلخواه
زیاد اعنی قاجار را که از میرزای طایفه مذکور و صوفیان و صوفی زادگان این دو ده مان است با چند نفر دیگر انجام

خدمات تربت مقدس متور تعین نموده بعد از انجام ابن امور کوچ کرده بنا برین جهت بسم شریعی
الثانی داخل شهر شده بهیچ ارکان دولت و اعیان حضرت و منبران درگاه و ملازمان بارگاه هرگز
فرخوردند و منزلت بترتیب مقرر و این مهمود قزلباش در ایوان درگاه و دولتیان مبارکه که تفریح
بلازم رسیدند و شرف با بوسه شرف گشته خوانین عالی منزلت و بزرگان رفیع مرتبت بخوا
شاهانه اختصاص یافته از مشایخه جمال جهان آرای همایونش عیارانده و ملای که بردها نشسته
پاک شد و طبایع و نحو این از نشاطت و کامی کل تکلیف آغاز نموده اسم ساسی که می افروخته
شاه صغی خوانند شعری بلاغت شعار و مستعدان هر دو بار تواریخ مرغوبه یافته در مسلک بلاغت نظام
دادند زبانه ازده کس باهام عینی با یکدیگر تواریخ زده ظل حق تاریخ یافته اند یعنی تیر و بلبل و زین
کساید و حضرت بر سر کافه خلائق مسبوط خواهد بود و عالمیان در ظل راقش خواهند بود از جمله
تواریخ دیگر صغی با برادر نکشاهی نماید که مولانا شری قزوینی یافته از الهامات عینی است و ازده
جلوس همایونش با طراف و کتاف رسیده موجب امنیت و استقامت بلاد و آسایش عباد گردید
شعر از معاصر جمال و جلال الطوار محمدتصال انحضرت و جاه و جنت بی اندازه است از مواهب
لب القوه غمنا نه اوصاف حمیده حضرت شاه غفران بنیاده از حد و احصا بر ملت و اطوار پسندیده
از هر چه تصور کنی افزون صادرات انعامش دستور العمل سلاطین کامکارش از جلال آثارش
در حد و صحیفه اول این دفتر در طی مقالاتی عشره مرقوم قلم صدق رقم کرده مجله بادشاهی بود جو
دانش بهنحال و فکرهای دقیقش آینه خیال از وفور عدالت و رعیت پروری عالمیان در سایه زلفش آسوده
بودند از معات و سیاحتش کرد و پیش در یک فراموش میفروند و قاف و خیرات و نقد فاش بسیار
آمارش در بلا ایران از تحقیقات دعا با و ابنیه عمارات و بنا و سبب و باغات و تعمیر باغ و کارهای خیر
بی شمار و تنوع آبدارش همیشه لوده بخون اعاده و آسود و از نوکستان جان ستانش سینا مخفی انگار
بزرگواری که عظمت و جلالش از این بدان گشته بود و تجلات بادشاهیست در هر خیال خرد و انکار سر
و کیان نگارنده حسن اعتقادش برودمان رسالت و ولایت بدید جمال الهی تاریخ و فاش از و ادب
طبع شجره زاندر شاه نیت آمد و ختر زاده شاه جنت مکان **عشرش** علی ابن اسطباط ما گردیده **باز**

عصره کتی از سلم و غیر سلم از انصاری ممالک فرنگستان و اروس و کاشغری و نیت و هندوستان با انحضرت
طرح آفت و استماعی افکنده از حسن خلقتش متواتر اطمینان بدرگاه عرض شنبه فرستاده اطهار عقیدت
و دوستی میفروند و تحفه و هدایای نفیسه هر دو بار زیاده از چند و چون میگذرانند و سلاطین فرنگیه و
بادشاهان مسیحیه از لاد و نمسه و فرنگه و انگلیس و هند و بنگال و اسپانیه و پاپ که بزرگترین آن
نصارا و ولینقه ملت حضرت عیسی علی نبیا و علیه السلام مقدسای طوائف مسیحیت با وجود مساوت و مکان
و در یابای ما بین محیط و عمان از او از عدالت و سلوک پسندیده اش با طبقات انسانی با انحضرت از روی
عقیدت اینترش نموده عقبه علیه اش از دست رسولان سخندان و وصول هدایای هر دو بار خالی نبود
صدق اینقال از مضمون مکتوبی که در این سال **از باب نواب** که مقدسای انصاری ارسال داشته بود معلوم میگردد
و در میان کرده نصاری هر کس مرتبه خلافت و جانشینی حضرت مسیح یافت او را باب میگویند و در این
اش که با عقدا و این محل اقامت حضرت مسیح بود و میگریست از ارض یونان چون از فادی انحضرت
مقدسات مرقوم مفهوم بود بخمس ازین صحیفه ثبت افتاد که بوالفصولان حمد بنده را هم حروف را از مرقوم
فروشان و خوش آمدگو یان نشمرند و از تکلفات مستعار شمایند دور اند **صورت کتابت نوب**
عالی حضرت نواب مژده لوله بادشاه و الاجاه تحت و سلام از ما بر بندگان شما که بر نوعانیت منجابت الهی
جمیع عالم و خلاصه بنی آدمی امتحان بادشاهی که مقدسای و مهندی جمیع عالمیانی حضور حاضر و جانشین حضرت
عیسی خواهد آمد ما یعنی روز مگربری که بادشاهان عظیم الشان با بزرگی قدر و منزلت بطبیعی با میشنوند و حال آنکه
نسبت باد در بزرگی و عظمت و جروت برتری پس و جب است بر هر فردی از بنی آدم دعای دوام دولت
قاهره حضورها بر دعا گو یان اینجانب که فرض عین و استیم که در کلیبایهای خویش است استعانه و دستهای
از یاد غرور دولت نواب اینان نهایت امید کساید غنایت الهی کم مباد از سرت و چون که سفت بندگی ایشان
در نهایت است بعضی از مردمان شما که درین حدود اند در غرت و حرمت نزد عیسویان مثل بزرگان آسمان اند و از
علمای سیر بر علی شما علم انش را در در جانشینان سابق از حکما و بونان زمین که مملکان علم و حکمت شنیده
است نسبت بوده اند و آوازه بزرگی و عدالت شما بر طرف ساخت و آوازه خرد و بادشاه فرس را که که بندگی شما
قانون کتابت خرد و بادشاه فرس آید و بالجملا از مدگربری که محل و انایان است جمیع را اقد با عقل و اندیشه شما

و چند آوازه نرگوار انفا العجائب را کبوش خان قبول نموده ایم در بیان فوج خصال و مسروریم و ما را شکی در این باب
پس هیچ جزئی نیست بلکه در قدیم الزمان هیچ فرنگی از این عقاید دست نبرد که مدت مدیدت که مندرک انشان
ظایفه از یاد یاز که عبادت از علمای فرنگ اند جای ایشان داده و نهایت حرمت و عزت داشته اند
و هیچ اما مان رود مگر بی را که بریم با پاینده و حالش نشان حضرت عیسی نهایت محبت با ایشان از جهت
فرستادن الطیجان عظام کرام ذوی الاحترام محبت تمام با ایشان چرا که یاد از بلکانی و اتحاد میدهد ستمها
که بهسان و پادریان با برهنه از کوه کرسیلو که در پای تخت شما جا داشته اند بر نرد از فوج خالی و جوزی و همیشه
آوازه بزرگی و در وقت حال مندرک ان نشان از این با بیجا نبیست بر سر تند چرا که ایشان سخن شناسند و هر
فراهم شکار نیستند فلذا استخراج جمیع بلاد ما منطقت بزرگی نام کرده اند بیشتر خصوصاً آنکه پادریان کوه
کرسیلو را جای داده این حال خود در کلی عبادت بطریق خود بجای آورند بی آنکه احدی مزاحمت حال
ایشان برساند بنا علیه ما جانشینان حضرت عیسی بدیده باطن متوجه گردیده از پادشاه پادشاهی
که غنی است در رحمت خویش با او ایش خرابی نیک و فتح و فیروز بی بواسطه ایشان مطیع و چنانچه نوی
دولت ایشان مانند ماه تمام عالم را روشن ساخته در احکام الهی راسخ کردند و مانند بزرگی حضرت عیسی
با سلطنت باشند همیشه مقصود حاصل آید با رسال مکاتبات در سولان بجانب عیسویان رود مگر بی ملازمت
امر فرماید تا از محبت دوستی ظاهر گردد بدین وسیله امتان در خدمت کاران حضرت عیسی از روی اضطرار و
حضور دل و دها از جهت مندرک ان شما میماند و ایم الاوقات از جهت تفقدات و فوارشها که است پادریان
کوه کرسیلو میمانند انظاره نماز عالمند از جهت بدین وسیله دانند آوازه بزرگیهای ایشان بر در مگر بی آنکه
حضرت عیسی است اما میل و محبت از قدیم الایام است از جهت محبت بریم با پاکان عالم انجا مطهری دارد
که آفتاب خفیف الهی بر سر انفا لبقدر تا بنده و پاینده با این مکتوب بخط فرنگی بود بر سر امیر انجا که در ملک
که در صفایان بودند بفارسی ترجمه کردند از عبارات معلوم نمشد که فرستنده مکتوب با ایشان فرنگی نوشت
شد جواب دادند در میان ما شرط نواضع و ادب نیست که در ملکاتیب بزرگان صاحب مکتوب خود را در میان
ندیده بزبان غایب حرف گویند و لهذا باب شرط ادب مرعی همیشه بزبان غیبت ادای مطلب نموده و
بهر فرنگی با بلغ نیست مجمل بزرگی و عظمت و جلال آنحضرت بن جمهور زیاد از است که جمیع برهنه و چنانچه

لهذا زبان قلم ازین گفتگو که آخرت فی نسبت خاموشی که بر سینه عمر بن قیس شصت سال بود در بجهت سلکی
بمرتبه بلند فرمازد و ای ایران رسیدت سلطنتش در ایران چهل و دو سال بود از سال دوم صلوات حسن
حیات که چهل سال باشد در نزد او جهاننداری گذرانید شیوه قطری انشی عشری با یک اعتقاد بود لهذا
در سال دوازدهم قرن ثانی بخوار رحمت بزرگانی سوخت **سلطان** از استان نوجوانی شده است تیغ تو
چهل سال زاعدا کین خوات **آنکس** که یک حال با ندرت خدمت **ارجمت** بدت رسید انهم ز نفاست
رحمت الله علیه و علی آباء الکرام العظام و السلام و الاکرام **توفیات از ملازمان درگاه و غیره که درین سال**
ارحمان خودند بوست سلطان وی از غلامان تربیت کرده حضرت شاه کیتی سنان فردوس مکان بود
که بر تبه امارت و سلطانی سرفراز گشته حاکم الکبار که کیلان و بر غازیان حسنی گردیده بود در سال گذشته
بتقصیر ضمنی متمم گشته از حکومت معزول شد که کین سلطان که از زمره غلامان تربیت یافته بود در عرض
تجسس یافت در جبران تقصیر مقرر شده بود که با مرض بوم رفته بهمه ایازه قلع و داری نماید و چنانچه خبر بر
پسرت ان خدمت صورت نسبت سرداری فقیحان فدا خسته با در مروج گشته و ان خدمت از عالم رحلت
گرد بسیار جوان آدمی معقول شایسته بزرگی بود بر انش بدستور در سلک غلامانند **علی خان بیک**
ناظر دواب ولد الهی بیک ناظر دواب وی در زمان حیات الله در تخیان ناظر سرکار او بود و از وفور
کار دانی ناظر دواب سرکار خاصه شریف شده و بعد از فوت او خدمت سرکار مذکور بعلی خان بیک بنور
مروج گشت و در دغا حسابات فرسان گشته بنشیند معذرت رفت در انجا مصر و گشته با احوالات فرمودید
و الیوم منصب مذکور به با دکار بیک برادر او مروج است **میر محمد رضا وزیر غلامان** ولد امیر ابوالکمال نظری است
که بدوام خدمت در عرض پدر وزیر غلامان و فقیحان بود در بیش سال و در فر وین سپار شده در هنگام آمدن
مازندران اندر استنداد کوفت نزول و انحال در بیت حیات بمقتضای اصل سپرد هم مذکور بخش بیک ولد
ناشم بیک اردستانی وزیر علی قلیخان دیوان سلکی ملو نام فرستد اما هنوز با پوس منصب خانی رسم
مسرود این سلسله علیه است نگرده بود و واقعه با بله آنحضرت رو بداد **طیلم سخوردی حکیم شفا صفا**
وی از طلیب زاد های دار السلطنه اصقیا بود در آغاز نغمه و عنوان شنباب تحصیل علوم متداوله در
حادی انواع کمال گشت و در علم طب و قانون طبابت مهارت تمام یافت بسیار لایق مشرب و شوق طبع

بود ذوق شعر و شاعری بر طبعش غلبه کرده در آن شیوه مرتبه بلند نامی یافت از شعرهای سخنور و سخنوران بلا
گستره روزگار گردید اشعار ابدایش از تصاویر غزلیات و منویات و منقعات و رباعیات بسیار
سب و معانی و قش زبکین و اوای شایسته ترین نگینش بشمار از تراکت طبع که نزدیکی شیوه و شمارش بود
و از تنگ حوصلگی اندک ملاجی طبعش که آن مینمود و از ستم ظریفی و شوخی طبیعت همواره زبان بهجو
ستیزه و کاران میگردید اگر چه در رسم هجاء مذموم است اما درین طرز بدیع معانی رنگین و ظرافت شیرین
بنام از شیرین اوشی او انجوده و او سخن پرداز میبود و در حدیث حضرت شاکینیستان فرودس
مکان قرب و منزهت و ایزد و از لوند مشربی ملازمت رکاب اشرف کسرت مینموده و از آنحضرت
ملک الشعراء و ممتاز ایران لقب داشت گاهی مذمت او از هجاء و بد گوئی ستعاضد خلق مینمودند و در آخر
ایام حیات او از هجاء توبه کرده و قطعه در معذرت آن در مسلک نظم آورده گذرانید و قطعه بیت **قطعه**
سوکند میجویم مجدای کفعل را در کبر بای حضرت دینت اشتباه که ناخن تلانی خاطر خستم تا خرما
نخوده ام از خضم کینه خواه از غیر صد هزار خندان جگر شکاف از من با نقام یکی خشمگین نگاه بردی
انقام اعادی میکنم بر روی هم نهند که افزون ز صد گناه اما جو رفت بی ادبها از حد بدرون تا یاب
ضم و هجاء شریعت گاه گاه تا کی قفارشیشه خورد دستک دلکش تا کی بشعلطن زبونی زندگیا
باید نخواست فرق خزان را خوب دست بردن نهند چون قدم بگردی ز راه بکس خضم کینه نوع در گذشت
مژگان بگریه لب بدعا خمر و از سپاه دستش با نقام در چون غیره شاعر بدیع تیز زبان بی برده
خود را بیکد و بیت تلی کند گران روی عدد و جو صوفی دیوان شود سپاه رسم هجاء لازم مایست
چون که با آن میتوان نشست جندب کا اما بسند صاحب ایران میشود تا با منست این شهر اعتبار گاه
با در که نماز لب بس از صمیم قلب تجدید توبه میکنم اما بدت شاه شایهی که بر صخره را چون نواز و یک نگاه
کردن چو آفتاب حاج افکنده کلاه درین سال در و السلطنه صفایان مریض شده اوراق دیوان حیات را
بیاد مات داده باطل مطلب در چند روز زمان شاه جنت مکانی مولا تا خشم کاشی ظهور در تاریخ و فات حکیم
فور الدین کاشی گفته بود چون ایاتش مناسب وقت بود تاریخ را که رشته جده یعنی از آن ثبت افتاد
و لا تکرین هجاء فانک را که شد ناچر غایت بر عهد و مایل اجل شد دلیل خجسته هم که ریزد یکجام سحر زمان

زهر فانی حکیمی که سده بنین علائش میان حیات اجل بود مایل مسجدهی که در شمس روح زرقه شری
باز در بکرمغ بسمل اشعار آیدار و معانی بلند حکیم شفا بی بسیار است و این صحیفه نقل آنها ندارد چون رتبه
شاعری و مرتبه سخنوری او از قطعه معذرت هجاء در فوق تجریر مویست معلوم بود و این دو سره یک گاه بعضا
را هم حروف بسیار عالیت انکسار است **نراز** شیوه جان آفرینند مر از و اوع حرمان آفرینند سرم
که سجده و لکبری ندارد ز خاک پای جان آفرینند غم عالم برین غم نمیکرد سر زلف برین آفرینند بعد
و قایع مشهوره و او غم اندوز حضرت کبیری ستانی که تجریر مویست لازم دید که اسمی سایدار با شایسته
عالیه زمان دولت آنحضرت را که منتظران کارخانه سلطنت اند از امری نامدار و صدور عالم بقدر و زور را
ذوی الاحترام در ذیل این کتاب است خطاب نامی و صحیفه کرامی مر قوم قلم نگار دارند و چون امری فی
ارباب لای و تدبیر و مصحاب قبضه منتخبه بر که بار دو حد فرمانروایی و در مساز با طبقه فامان بلند قدر
عظیم الشان هستند و اللباب اسمی کل امر از خاندان و سلطانان خورد و کلان در ذکر تقدیم قضا
ذکر امری نظام کرام زمان توبه کبیری ستان چون بسیاری از اعطای طبقه جلیه در زمان فرخنده نشانی
آنحضرت جانشین در مشویات پسرال رقم نگارش یافته جهان فانی را بدر و در که بعضی اجمل طبیعی و بعضی
در معارک کارزار عالم بقا پیوسته بودند جمعی را که در حین ارتحال آنحضرت در قید حیات بودند **نقده**
که در دو دفتر مرقوم میگردد **دفتر اول** طوایف دفعه فریبش و او یافانی که در تحت طوایف فریبش
دفتر دوم و **نقده** یک نفر از طبقه شیخاوند بسمی خان ولد سید
صغوی ابن معصوم بیک وکیل السلطنه شاه جنت مکان که معصب توریج استیکری که از مناصب عالیه این
دولت است عزت خاص و اورد سنا بر رتبه سیادت و شرف مصاهرت آنحضرت قرب مراتب از امر او تا
مناز دستش است و سایر او با قزلباش **اول طایفه جلیه** طوک سر و قزلباش قزلباش این
درین عهد **مست** نقره امارت داشتند زینل خان بیکدی در عوض علیقلی خان که امیلو استیکر فاسی
باشی و حاکم ری گشته بحسن خدمات و ظهور اهل بیت از آنحضرت یافته بسیار مغرور و مکر و بین الاقام
والاقران چشم بود **بیکر** حسن خان ولد حسن خان که از اویان عبداللوی شاه دولت از امری ذی شکر و بیانی
بیکدی که خراسان است محمد زمان سلطان که حاکم غور و بعضی مجال خراسان فضل علی سلطان حاکم بلاد غرا

بود حق و در بی سلطان عرب که از امر او با بجان سب و در بین عهد عمر که بود اصل شایسته نفی سلطان
 کبیر ایل لغاص و در اصل شایسته طوت کوند عشق سلطان بگدی و عهد سلطان شاه ای شونی که با نسل چشم
 خود در طاق و کرکوک میبودند در سفر اول بغداد با جمعی کشت ای شیون شده مجد مت مدد تبه سلطانی با تبه
 و از مواضع او در بایجان قبولات متصرفه دارد **استاد جلوسه** نفر تبه امارت داشته و عهد علی سلطان ولد
 بکیش خان حاکم رخره اسان بود مقصود سلطان کنکولو حاکم تخجوان ابوالقاسم سلطان ولد پسر خانب
 شرفلو حاکم حواری عرب و از طایفه رفیوه و القدر **شش نفر** که تبه امارت داشتند **شش نفر**
 مهردار حاکم کرمان و در ستم سلطان سوکلن ابراهیم سلطان قورغلو حاکم سرخس خراسان **شش نفر**
 قورغلو نواده پناه علی خلیفه مهردار که در تیره زاده در خراسان مهردار است و حاکم بعضی مجال فارس بود سلیم خان
 شمس الدینلو که سابقا از امر او فرایغ بود و حاکم قلعه اخته شده بود خلیل سلطان و در کلب علی سلطان
 ابوور از امر او فرایغ است مستدام سلطان حاجیل حاکم گوید حاجبه استر آباد و از طایفه **قاجار و نفر**
 طهارت قلیخان و در امیر کونر خان که بجای والدیک بکری خجور سعد و از امر ای بزرگ سب بکری خان ابروی
 دورت از امر ای فرایغ و حاکم بر سع **و از آن قار و نفر** کلب علی سلطان و در قاسم خان ایمانلو
 حاکم ادرمی ارد و غدی خان البیلو حاکم فراه و سفره خراسان امام قلی سلطان و سالدو حاکم گاورود
و از ایل ترکمان دو نفر بود اوق خان بزرگ و در شاه بنده خان که بجای والد حاکم و در السلطه بنیز و
 بکری سبکی از بایجان است حسن سلطان اردو حاکم قباغات **سپه** لشکری سلطان اسپرلو حاکم اردبیل
 و سراب **و در طو** بکنقر حیدر سلطان قویله حصار لو حاکم تنکان بن کیلان **قرا داغلو** بکنقر باسم بران الدین
 خلیفه و در الدایس خلیفه حاکم قزاق **و از سیات** سه نفر بار علی سلطان حاکم طلو با تیره که علی سلطان حاکم
 باکو بدر سلطان حاکم بعضی مجال خجور سعد **از طالش** دو نفر ساروخان نواده پاندر خان حاکم استر
 بدر خان سلطان که بجای باو کار علی سلطان منصب مختلفا می سرفراز و حاکم بعضی مجال طوش بود **الباد**
 بکنقر باسم منصور سلطان که در تیره وان الکا دارد **جا کبر لو** بکنقر باسم عهد سلطان حاکم تنکی است **قراقل**
 بکنقر باسم شمس خان حاکم دارا بجر بود و حاکم خضه شد **اسر لو** باسم مهردار خان سلطان حاکم ارستان
 از طایفه **الوار و کراد** که در بین عهد تبه ابالت و خانی و سلطانی داشته هفده نفر اند حسین خان بجای

از قلی بکری سبکی ارستان و از منظور انظار سفت بود خان احمد خان اردلان و در سلو خان بکری سبکی
 شیره زور و از امر بزرگ خلیل خان برادر جهانگیر خان که حاکم ارغینا ریت عاشور خان بکری حاکم و
 شاهجان و از امر معتبر است احمد سلطان بکری و در حاجی سلطان حاکم دارالمؤمنین سب و در سلطان خان
 سوباشی و در نیلی حاکم جورس و سلماس امام قلی سلطان سپاه منصور حاکم اسفرا بخراسان رضائی
 سلطان سپاه منصور حاکم قلو سب زبین و او بر ام علی سلطان صوفی حاکم دیلمان کیلان که از
 عنایر که در سب علی مردان خان و در کبختلی خان زبک که از امر ای بزرگ و بجای والد بکری سبکی
 قندارت مقصود سلطان و نیلی حاکم برکت طغلی خان سلطان شفاقی که از امر او در **و از آن**
 ایل مذکور است شیخ الدین سلطان سورد که از امر ای سب و است نفس سلطان که در سب حاکم طایفه
 نغود و توابع در ترک سب که ای سلطان کولانی حاکم رخجان قلندر سلطان کلکیر مرامل مذکور و از
 امر او در بایجان مصطفی سلطان حسینی ملقب بایدان علی حاکم حستان توابع نغود و طویله مختلفه
بجای و میران او یاق ترکمان حاین خانی و غیره خراسان که در اصل جغای اند و از ده نفر اند سب ام
 سلطان فرایات حاکم نیشابور و اولاد بابا الیس علیار خان که ایلی که از امر ای بزرگ و میر ایل
 که ایلی حدود استر آباد خراسان است احمد سلطان بکری حاکم تیره خراسان فریدون حسین سلطان
 ابن حسین خان فیروز جنگ حاکم تربت حیدریه خراسان قلندر سلطان توکل حاکم ولایت جام
 طهارت قلی سلطان و در عهد سلطان فرایات حاکم شوستر و در قول خورستان شاپولی سلطان
 حاکم یاکوه مشهده مقدس شاه قلی سلطان قمری حاکم جهان اوعان خراسان رحمن قلی سلطان
 بر عهد سلطان غوری و در عهد وی سلطان از مران او یاق تابع و در السلطه بهرات و در عهد سلطان
 جمشیدی حاکم کرخ بهرات و در **سایر جماعت قبایل مختلفه** که از او یاقات قزاق بشن سینه و در عهد
 قزلباس نظام یافته اند هشت نفر در او بایجان اقاخان میر مقدم که از ایل انوز ایلی که قزلباس حاکم
 مرغوبت و سارو خان سلطان سلماسی میر جماعت لک سلماسی کلایه سلطان زبوزی از امر ای
 از بایجان است و از جماعت **سبیل** بکنقر باسم خلیل سلطان و جماعت او یاقات متصرفه اند که در ولایت
 دوم بهرت قزاق مشغول داشته و خود لاسیل سب نام نهاده اند یعنی باکر و در بعضی خاندانها

ایام شخیر در باجمان اشعار می شده و در هزار خانوار از روی ارادت و خلاص بدین درگاه آمده جمعی از ایشان
 در سلک نور جان عظام انظام یافته همه بملازمت خلیل سلطان مذکور مامور شده نورالدین سلطان
 بایدار از غایت بر نکالت نبود است و همیشه در مانی حاکم قلیس مخدبات قیام داشتند و دارد و
 در خراسان ملک حلال الدین و لاملک محمود عالم سیستان که از نژاد ملوک صفاریه اند شیرخان افغان
 حاکم بشک توابع قندهار مقدر و سلطان ابدالی افغان تابع قندهار **دفعه دوم در ذکر امر و عظام**
غلامان درگاه که رتبه فانی و سلطانی یافته اند چون در ایام فرماندهی حضرت کیتی ستانی قوچی کبیر
 از منطقه توفیق اسلام و سعادت غلامی این درگاه ملایک مقام در یافته اکثر از عهد صبی در ظل محبت
 و سایه تربیت انحضرت نشو و نما یافته و با طوار حمیده همس اشکال گشته استعدا امارت و کتبت
 مناسب فانی و مراتب سلطانی بهر سایه بوده اند بعضی از امر افزون بش و حکام ممالک که از جهان
 فانی بعالم جاودانی ارتحال نموده در میان این او مایق کسی که شایستگی تربیت و توفیق منصب عالی امارت
 داشته باشد نبود یکی از غلامان خاصه شریفه را که جو فور عدالت و کار دانی و شجاعت و دلیری جان
 سپاری در راه و لیسعت از اقربان ممتاز بوده بامارت ان ایل و قشون و لشکر حکومت ان الکا
 نبین میشدند و ازین طایفه **بیت دیکر** در جن ارتحال انحضرت برتبه ایالت و فانی و مرتبه امارت
 سلطانی سرفرازی داشته اند از جمله امام قلیخان ولدانسه در دخیان که بجای و الیک سیکر سکی تارکوه
 کیلویه و لادو بحرین و جرف سب و امرای تبین او که حکومت استعمال دارند چون غزل و نصب ایشان
 متوسط برای سیکر سکی مذکور است اسمی ایشان معلوم نمیشود **شش نفر دیگر** از صفی قلیخان و لدام
 قلیخان بجای ابراهیم خان دالی لار حکومت اندیاز سرفراکت و از امر ابرکت داور خان برادر امام
 قلیخان بجای محمد علی قاجار که بنا بر تقصیری که از او در قضیه مور و کرجی صدر یافته بود از ایالت و امر او
 فرایم مقدر و لکت سیکر سکی انولایت و میرایل و او مایق قاجار است صفی قلیخان کرجی ملقب شیر علی
 که ملقب سیکر سکی عراق عرب و قورچی باشی و متولی اروضات مقدسات و عیانت عالیات است
 در شرح امد و رفت حافظ احمد **بیت** بر سر بغداد است رقی بدان شده از خان مشارالیه در انوقت که
 از و نظیر مروت و الفس شایسته تربیت بود ضرر و خان سیکر سکی دارالمومنین استرآباد و در قشون

و لشکر انجات منوچهر خان و لدم جوم فرج قیاسی خان سپهسالار که بجای و لدا حاکم مشهد مقدس سبقران
 خان کرس که بجای ذوالفقار خان و بوستخان حاکم و سیکر سکی شیروان و میرزا مالو و خوشلو
 و سایر غازیان قشون و لشکر انجات فرخ سلطان در عوض نوع سلطان حاکم در بند و سایرین
 شیروان و میرزا غازیان سبب و در ملو و غیره لشکر انجات که کین سلطان که بجای میر جنی حاکم کسر
 کیلان و غازیان جنی سبب بوسف سلطان میرایل جنگل کرده و حاکم جنوشان خراسان سبب حمید
 سلطان کرجی میراد مایق ابرو لور افشار و حاکم اسپور و خراسان سبب انور لوسطان دستکش نهم
 حاکم دلابت در دن خراسان او تار سلطان میرایل بازو کی و حاکم خوار و سمنان و دماوند و فیروزه
 کوه سبب نوروز سلطان میرایل جوان شیر انو لاملکی و از امر از فرایم خرد سلطان حاکم مار و جاتی و فرعیات
 و میر قوچی از غازیان شاملویت **کصد در عالیان و وزیر و اعظم و مستوفیان و در باب علم زمان**
نواب کیتی استان در اول جلوس همایون هر چند در طی وقایع هر سال و هنگام توفیق مناصب سیاسی
 سایر ایشان جای در محل خود رقم ثبت یافته در این مقام موهم شایسته تکرارت اما نندگان ظاهر زیاده
 مناسب نیست لهذا استخراج می پردازد با جمله صد و عظام زمان فرخنده فرجام انحضرت **صفت نغزانه**
 در اول جلوس همایون امیر ابو الوالی انجو شیرازی بود که شمه از احوالش در صدر صحیفه اول در طی احوال
 سادات عظام زمان شایسته مکان نگاشته کلک بیان کرده و در زمان نواب سکنده شان و ایام
 اقتدار ابوطالب میرزاسیان از منصب قضاء و عسکر نظیر برتبه صدارت ارتقا یافته بود بعد از جلوس
 همایون برستور سایر ارباب مناصب انزمان رقم عزلت بر صحیفه حالش کشیده شده بعد از آنکه
 زمانی چون در شایستگی این منصب از سایر سادات و فضیله عصر امتیازی داشت دیگر باره بر منصب
 سرفرازی یافته تا بهت سال من حیث الانفاد صدر بود و بعد از او قاضی خان ولد مرزا برهان که از سادات
 سیفی حسنی فرزین و از اقوام قاضی جهان وزیر و میر حلال الدین حسن صلابی که از سادات عظیم
 شهرستان اقوام میر فضل امد و سید فاضل مستعد قابل بود برتبه صدارت یافته میر حلال الدین حسن
 مذکور در حین شخیر قله شمانی و شیروان فوت شده میرزای برادر زاده و بجای عم بن الامانل بد برتبه
 کرامی معزز دانی گردیده از او قور قابلیت مرتبه صهارت حضرت اعلی در یافته برتبه و کار دانی تواریفات

سرکار خاصه آنحضرت که بر حضرت عالیات چهارده معصوم علیهم السلام وقف فرموده اند منصب سرداری
توفیعات مبارکه حضرت عالیات علاوه منصب صدارت گردیده و او در سفر اوز با بجان مرید گشته
در سال ۱۲۴۰ با علم بقا سوخت و قاضی خان بخت دلبری که در صراف مصر و بی او قاف داشت و
مرضی طبع شرف نبود مغز دل گردید منصب مرز راضی میر صدر الدین محمد ولدا و که دختر زاده حضرت علی
و در آن هنگام راضی بود نقیض با خیره مرز راضی عمده اش حساب لام اعلی بر نیابت عمده خود کاغذ
امور گشت و منصب قاضی خان بقاضی سلطان مرتبی الموسوی که متولی سرکار قبض نثار روضه راضی بود
نقیض یافت لیکن در همان چند روز که در دارالارشاد در بیل با سپوس منصب عالی صدارت کرد
پهرا گشته مثال اصل را امثال نموده و خطاب صدارتش بتوفیق ختم گردید بعد از فوت امیر رفیع
محمد خلیفه و در مجموع میر شیخ الدین محمود اصفهانی که در ملک سادات مازندران معروف اند و مشهور است
کمال و برزگی قدر و شرفشان در صحیفه روح شده مفوض گردید و مرز راضی مذکور شرف مصاحبت داشته
از مرتبه نیابت پای برتر نمانده اصالت بدستور مرز راضی طغرائی امته و حکام را با هم ساهی خود متوقع و
موشیح ساخت و در سن ۱۰۳۰ میر رفیع الدین محمد خلیفه بخوار رحمت نردانی پوسته منصب عالی صدارت
کل مالک من حیث الافراد با منصب تولیت و سرداری حضرت عالیات بخدمتش تعلق گرفته اکنون
بدین مراتب بلند و مدارج و مناصب ارجمند سرفرازی دارد **اسامی سابعه وزرا و اعظم** وزرای اعظم ما
دولت بهایون آنحضرت نیز بدستور صدور عفت نماند در اول جلوس بهایون میرز شاه ولی ولد
مرزا احمد بن مرزا اعطای اسم که در زمان شاه جنت مکان شمه از احوالش در طی وزرای ممالک تم بدبیر
کلک میان گشته مرزا احمد مذکور بسرا و خلیق نویسی بی بدل و در علم انت سمارت کامل داشت بنابر
سازعه که میان او و مرزا سلمان وزیر بود در زمان نواب سکندرشان وزارت مرشد قلیخان اختیار
نموده بخیر رسان رفت و در آنجا نتایج فتنه عباسیگری کرده در سالی که نواب سکندرشان با عساکر عرف
منوجه دفع فتنه گردیده مرشد قلیخان نیز در قلع تریب جدید به خواجه در محل خود ذکر شده محاصره گردیدیم یک
تمام برادر زاده مرزا احمد با غوا و تحریک مرزا سلمان قبله در آمده در زمان فرصت عم خود را بقتل آورد و خود را
برون انداخت مرشد قلیخان بنابر حقوق خدمت و جان سپاری او مرز شاه ولی سپرد که هنوز در سال

بجای بود وزیر خود کرد و در حین که حضرت اعلی بعراق شریف آورده بر تخت سلطنت تاز گرفت فشار الیه
در خدمت مرشد قلیخان نشو و نما یافته شایبکی منصب عالی داشت حسب الصلاح مرشد قلیخان بر وزیر
اعظم سرفرازی یافت **دوم** مرز محمد کرمانی که از جانب مادر از سادات کنجی تبریز توأم میرزایا بود بعد از
شهادت سلطان حمزه مرز ابصالح امر در زمان ابوطالب مرزا وزیر و اعتماد الدوله شده در ان نظام
سعی مینمود بعد از جلوس بهایون اعلی در استخلاصش از مواخذه و مصادره در سفر خراسان رفیق
بار دوی اعلی همراه بود و در قضیه قتل مرشد قلی با قتل او همراز و در خفا با حضرت اعلی در واقعه خراسان
و مساز بود و از آنحضرت نوید منصب وزارت یافته بود بعد از قتل مرشد قلی حضرت اعلی بوعده
و خافر موده او را بر تبه عظیم القدر وزارت اعظم سرفرازی فرمودند لیکن از وفور شد و بلند پروازی
خود سری که جلوسش بان غمخور بود و زبانه رویها از دظهور میر رسید که بستاند به طبع اشرف نمود
و باعث ترسیت ابوطالب مرزای نیز شده بود دروغا با زاده و محمولات تحریک امر اعظام گرفتار گشته
در همان چند روز مقبول گشت اما وزارت و اقتدارش زیاده از ششماه نبود میرز الطیف اسد شیرازی
که وزیر ششماه و مغفور سلطان حمزه مرزا بود بعد از واقعه شهادت ششماه از وزارت مغزول گشت مرزا
خواجه مذکور شده وزیر شده بود و او نیز بعد از مواخذه و مصادره در سفر خراسان همراه بود بعد از قتل
مرشد قلی وزیر نواب خورشید احتجاب علیه عالی شده بود بعد از قتل مرز محمد سبی نواب خورشید
احتجاب وزیر اعظم و اعتماد الدوله گشت وزارت با ایالت جمع کرده صاحب جیش و لشکر و طبل و علم
گردید و در سال من حیث الاستقلال با مرز وزارت بردخت و در او ارض محبت اطوار نا بختار پسرش مرزا
زمان که از غرور جبل و جوانی از کتاب عمالی که مرضی طبع مبارک اشرف نبود مینمود مغزول گردید حامی یک
ولد ملک بهرام اردو باد می گشته از مجلس درین کتاب مرقوم کلک بدایع نگار گشته در آن حقوق خدا
سابقه و لافقه و جان سپاری یک برادرش ابوطالب بهک که عبدالسد خان از بیک در حین محاصره بهرت
که او از جانب علی قلیخان شام ملو رسالت آمده بود در آن توب نماده قبله انداخت در مقام تربیت او
در آمده منصب استیفاء مالک سرفرازی فرموده بود بعد از عزل مرزا الطیفی وزارت اعظم سر بلند یافت
و نامت بست سال در کمال اقتدار و استقلال وزیر و اعتماد الدوله بود در پای قلع و دم ارومی خواجه

برسند استغفار نکل یافت مرد خلیق نیک نفس بود با کمال استقلال و بزرگ منشی بغایت نیک نهاد و جزو
بمست بود نظر دور و روشن و در باب صلاح و اصحاب زهد و تقوی از سواد حساس بهره در بودند و تا
پانزده سال مستوفی الممالک با استقلال بود در رسالتش نزد هم دعوت حق را اجابت نموده
بدار بقا مویست بعد از فوت او **۴** میرزا سعید نواده خواهر قاسم نظری مستوفی الممالک زمان شاه
جنت مکان که منصب ادرج نویسی اذربایجان داشت از وفور حقانیت و روشنی و حقوق خود
و میرین سلسله خواهر قاسم بدین رتبه والا از جهندی یافت و تا حین ارتحال شاه کبکی سنان حسب
الارث و الاستحقاق مستوفی الممالک بود و اکنون بدستور خدمت مذکور مستوفی دارد و از وزیر
جزد زمان آنحضرت و وزیر ذی شان صاحب اختیار که بودند مثل مرزا محمد شفیع وزیر المکرز و مازندرانی
و خراسان که خطاب میرزای علمایانی سرفراز بود و خواهر عمر رضا وزیر اذربایجان که لقب قدوسیست
داشت و دیگر وزیرای اصفهان و گلستان و غیر هم به عالم بقا پیوسته بودند و از وزیرانی که در حین ارتحال
راتق و فائق مهمات و یوانی بودند و دفتر صاحب جاه و عزت و ثروت و مکت بودند مرزاتقی مشهور
سابقی نواده خواهر غایت که در زمان شاه جنت مکان وزیر حسن بیگ وزیر منشی بوده و موسوی الهیه
در سنه ۱۱۳۰ که قتلایق بهایون در واقعی واقع شده بود وزیر بیگلی فرمایند بود که کاینی بلوایم
خدمت پرور خسته نواب کیتی ستانی آثار شد و کار دانی از نا صیاح او پیشش آمده نمودند و حکم
تربیتش در آمده در همان ایام وزارت کل طبرستان که عبارت از مازندران بهشت نشان بود و کار
بوده باشد در طبعندی یافته روانه انصوب شد و حسن سخی کار دانی او در خدمات هر چه سما انجام عمارت
و ضبط و نسق مملکت و توسیع طرق و شوارع و غیر ذلک در ضمیر انور بنیر از پیشه سمت ظهور یافته وزیر وزیر در
تربیتش می افزود تا آنکه بنیاد اعتبار محسود اقران گشته از جمله مقربان محفل قدس و مجربان سراسر آن گردید
و تا حین ارتحال آنحضرت بر منصب سرفرازی داشت و بهمنه خدماتش مستحسن طبع مشرف بود **دیگری**
خواهر حلال الدین که غور یانی وزیر خراسان که از اعیان و ولایت غور بیان بهرات بود در زمان سلطه او بزرگ
بود و نتوانی تزلزلش متهم بود انواع جور و تعدی کشیده بود بود از فتح خراسان دوازده و پنجویها که از
ظهور رسیده بود مورد شفقت و تربیت گشته خدمات یوانی انجام امور گردید و بحسب خدمات منظور نظر

وزارت کل ممالک خراسان ارتقا یافته صاحب املاک و رقبات مورد فی و مکت بود از نظر
می بر اصرار و طاری گشته و بدینش با کلیه از دیدن عاری و عاقل گردید و در
و خدمت از ان ابتلای او غاضب عین فرموده بهمان دستور منظور نظر عیانت
بصیرت و پناهی برین و فن امور وزارت می بردخت و بحسب توجهات خسران بعضی
ت و تا مدت دو و زده سال ایام نابیناسی وزارت کل خراسان کرد و در از منسبانه
بجز عمیق و فوج نیافته باشد که در عهد این شهر بار خورشاس منده نواز و قوی
زده ممالک زیاده فایده نیست **نفره چند در نظم کتاب** مد الحمد و المذکره این جمله
بجمله ثانی و صادرات احوال حسره و نظر قرین بهمال و واردات ایام فرماندهی
سی است صورت نسوید یافته رقم اختتام پذیرفت و بحتمل که بعضی فقرات طبعی
در این کتاب عالم را در رشته خبر بر آورده باشد که محل اعتراض مقرران انصوب
است که کمال سخن پرور از هر زده در آسای باز آید ان صدق میان را بخوبی
ریاب کل منوشس اغنی دعای بی ربایی دوام دولت و قوام سلطنت
با فرود سپهر عدالت و عالم را بی انقبای کتاب کشور عظیم و فرمانروایان
شاه قضا قدرت قدر توانان براننده تخت فیروز تخت اکاسه و یکایان خلاصه
زنده اعلام جهانگشای شاهی زمینده او رنگ جهان را بی پنهانهای کوی
را فرار شهریار نهر پرور مسکن نواز که بصفت حسنه خود و سخاوت همه بدو
قر بر آسوده در جای سولات ارباب حاجات **۵** فرقه لایزبان مبارکس
۶ سلطان ابن سلطان ابن سلطان **۷** خاقان بر خاقان بر خاقان
مان ابوالمظفر ابوالمصور شاه صفی بهادر خان الصفوی الموسوی حسینی خلق
از آن تازه و نرساخته ریاض سخن پرور می را بدعای اجابت انتهای این شهر بار
بمغافر جلالش در صدر رخصت اول رقم نگارش یافته و این اوراق چون بطریق
پس پذیرفته شد اب کرد اندر خداوند این نواده بوستان شهر را بی از پنهان

کتبخانه به نزاری را ملطف ازلی و حسن نظیر لم نزل بر فراز مسند قریب از روی در
 ستانی مبین حد العیون سالی بسیار الی یوم القدر باینده و مستدام در
 مرحمت و عاطفتش اسوده دار و بیا دکار جبر و مسر مکان کیتی سنان غیر سبیه و
 بر عادی دین و دولت مظفر و منصور کردن تو توفیق سکین نوازیش بر
 و امینان بارگاه عزت و مقر بان با طرب و منتزلت و فواصیح علوم بل کاتر
 اخلاص شکار ذوی الاحترام دستور رفیع قدر عالیقدر که طالب از یاد عمر و
 جاه و شتم این خسرو بلند قدر کردن سبط پسر انداز مواید احسان و
 و بر خرداری ده این یارب العالمین در صدر صحیفه اول این دفتر اشعاری
 تاریخ عالم را اگر عمر و فاکند و فرصتی از منقطع کس معاش که مضیع اوقات شهر
 ادبیان است بدست افتد منتهی از نوادر حکایات و خلاصه و سرچشمه از
 افاضل متقدمین صحیفه بیان نکاشته در صحیفه روزگار بیا و
 افادت انساب جامع البحر و عجایب الخیالات و حیات الحيوان و
 دکاستان و نکارستان و اخلاق ناصری و محسنی و جلای و امثال ذلک
 از لالی ابدار و مخزن الاسرار برار و چه انکه در مدت حیات که در حیرت
 شماران بهفتاد رسیده بدیده بصیرت دیده و بکوشش هوش از
 در یک سفینه جمع نموده از خرم مستعدان خوشه و از مایده افضال
 در یوزه کران کوی بنو اسامی دامن بر نماید و مجموعه غنصری پرده خسته بدین
 اشفتگی سر انجام بزمین توجیه و اعزاز آن عالیقدر دست پر و مخلص
 همایون شهر یازمان قان در یادل سپهرستان بنیان دولت
 البضاعه سرگردان با دیده استعد و نعم البدل اولاد و کار ی ماند تاه
 نامر بود فرصت از نشد زیر که تالیف را فی باید فارغ از همه مشغول
 دل که مصالح و دست افراز اربع آورده بتالیف آن نسخه بردار و بعضی

که در مان انحضرت نکاشته سخن پروازی از نازه کویهای ایشان گریه منت ذکر نموده خواننده کنایه
 بدان را پیش بد چون در زمین تمام این نسخه عالم را اسباب ان نیز جمع کرده علم نقد بر خیز از احوال بود
 دیگر نمود بعد الیوم اگر عمر سرفا و قاداری نماید و توفیق الهی یار و مددگار گشته فرضی از خواه چنانچه
 اشارت مشربت اید بر ترتیب ان نسخه بردارند مکتوب خاطر دلالت ضمیر بر اید نمود

المطلوب والا مکتوب که از خاطر مکتوبه جدا بد و در شیشه
 شکسته چه تراود ارباب دانستند و دو کا معذور
 خواهند داشت ای سار و کینا ک شده
 این مطلع نیز از نظر مات کتبخانه

- مناب حال بود
- صد و عده کرد یار
- یکی راه فاکند
- بر من چه جور بود
- کران سرفا نکند
- امید این کتبخانه
- اقبال از اغراض
- بوالفضولانه ارباب
- خند و حسد در دیده
- اگر سب و خطای
- مطلع کرد در صلاح
- کوشنده و چشم
- بسبب این
- پوشنده السلام

این نسخه از کتابت
 در کتابخانه مجلس شورای ملی
 در تاریخ ...
 ثبت گردید

